

MINISTARSTVO PRAVOSUĐA

NACRT PRIJEDLOGA OVRŠNOG ZAKONA

Zagreb, srpanj 2012.

NACRT PRIJEDLOGA OVRŠNOG ZAKONA

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Ovršnog zakona sadržana je u odredbi članka 2. stavka 4. podstavka 1. Ustava Republike Hrvatske ("Narodne novine" broj: 85/10. – pročišćeni tekst).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM, TE POSLJEDICE KOJE ĆE NASTATI DONOŠENJEM ZAKONA

Ovršni postupak u Republici Hrvatskoj uređen je odredbama sadržanim u dva zakona. Naime, Ovršni zakon („Narodne novine“ broj 139/10.) propisao je prestanak važenja Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj 57/96., 29/99., 42/00., 173/03., 194/03., 151/04., 88/05., 121/05. i 67/08.) s tim da glavnina odredbi toga Zakona nije prestala važiti i primjenjuje se, prvotno do 31. prosinca 2011. godine, a nakon Zakona o izmjenama Ovršnog zakona („Narodne novine“, broj 150/11., 154/11., 12/12. i 70/12.) do 14. listopada 2012. godine. Dio odredbi Ovršnog zakona iz 2010. godine stupio je na snagu 18. prosinca 2010. godine (i to članci 65. st. 1., 91., 92., 122., 124. – 127., 194. st. 2, 197. st. 3, 198.st. 1., 205., 208., 212. st. 6, 336., 337. i 338. st. 1 i 2). Manji dio odredbi prethodnog Ovršnog zakona (i to članci 148., 149., 178., 183. i 183.a) su prestali važiti 31. prosinca 2010. godine. Umjesto tih odredbi od 1. siječnja 2011. godine primjenjuju se odgovarajuće odredbe članaka 91., 92., 124., 125. i 126. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj 139/10.).

Ekonomičnost, ubrzanje i djelotvornost ovršnog postupka te rasterećenje sudova uz provedbu ovrhe bez vrijeđanja dostojanstva dužnika su naši primarni ciljevi. Ostvarenje navedenih ciljeva omogućiti će predloženi Ovršni zakon, što će imati i neposredan utjecaj na skraćivanje trajanja postupka.

U prethodnom razdoblju je ovršni postupak unaprijeđen izvansudskom ovrhom, uvođenjem javnih bilježnika, javnih komisionara i Financijske agencije kao financijske institucije u vlasništvu Republike Hrvatske u obavljanje radnji određivanja i/ili provedbe u ovršnom postupku.

U cilju daljnjeg ostvarivanja Preporuka Vijeća Europe o ovrši predloženim intervencijama u propise ovršnog prava ostvarujemo ravnotežu između prava ovrhovoditelja na ostvarenje tražbine i prava ovršenika na zaštitu dostojanstva u jasnom procesno-pravnom okviru koji omogućava brzinu i učinkovitost uz razumne troškove postupka.

Uvažavajući Smjernice za provedbu postojećih preporuka Vijeća Europe za bolju provedbu ovrhe ukazuje se potrebnim uspostaviti jasni pravni okvir za ovršni postupak. U tom se smislu predlaže donošenje novog Ovršnog zakona koji se u svojoj osnovi nastavlja na važeće zakonske odredbe Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj 57/96., 29/99., 42/00., 173/03., 194/03., 151/04., 88/05., 121/05. i 67/08.) kao pretežitog u primjeni, sa predloženim intervencijama koje omogućavaju daljnji razvoj, tzv. Agencijske ovrhe, na tragu predloženih izmjena Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima.

Ovršni zakon ("Narodne novine" broj 139/10., 150/11., 154/11., 12/12. i 70/12.) je u postupku ovrhe, uz javne bilježnike i sud, predvidio javne ovršitelje kao ovršna tijela s nadležnošću provedbe ovrhe.

Zakonom o izmjenama Ovršnog zakona („Narodne novine“, broj 150/11., 12/12. i 70/12.) odgođena je primjena odredbi Ovršnog zakona kojima se uvode javni ovršitelji zbog potrebe cjelovitog preispitivanja postojećeg sustava ovrhe s razmatranjem smjernica za uređenje i unaprjeđenje toga sustava.

Analiza broja i strukture ovršnih predmeta i opterećenosti sudova i drugih tijela koje određuju ili provode ovrhu ukazuju da se rasterećenje sudova i pojednostavljenje, ekonomiziranje, ubrzanje i djelotvornost ovršnog postupka neće ostvariti izmjenom i prilagodbom toga Zakona.

Razmatranje postojećeg sustava ovrhe zahtijeva razlikovanje stadija određivanja ovrhe i stadija provedbe ovrhe kao sastavnica ovršnog postupka. Ujedno je potrebno razlikovati ovršni postupak na temelju ovršne isprave ili na temelju vjerodostojne isprave jer je određivanje ovrhe uz sudove povjereno i javnim bilježnicima.

Provedba ovrhe prema važećem normativnom uređenju ne zahtijeva takve promjene koje bi opravdavale uvođenje nove službe javnih ovršitelja, uz postojeća rješenja na temelju kojih se provodi izvansudska ovrha i kojima se omogućava ovrhovoditelju da od Financijske agencije i poslodavca neposredno zatraži provedbu ovrhe na temelju pravomoćnog i ovršnog rješenja o ovrsi javnog bilježnika.

Institut izvansudske ovrhe uveden je 2006. godine predviđa da vjerovnik kao ovrhovoditelj može izravno zatražiti provedbu ovrhe od banke koja vodi glavni račun ovršenika na temelju pravomoćnog i ovršnog rješenja o ovrsi javnog bilježnika kojim je određena ovrha na tražbini po računu kod banke ili općenito na imovini ovršenika.

Od 1. siječnja 2011. godine u primjeni je Zakon o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima koji povjerava provedbu ovrhe na novčanim sredstvima Financijskoj agenciji (Fina).

Odredbe odgođenog Ovršnog zakona povećavaju troškove ovršnog postupka jer umjesto postojećih djelotvornih i ekonomičnih instrumenata provedbe ovrhe uvode javne ovršitelje kao tijelo nadležno za provedbu ovrhe i ujedno stranke obvezuju na plaćanje sada nepostojećih novčanih izdataka za javnoovršiteljske pristojbe, troškove i nagradu.

Povjeravanje provedbe ovrhe na pokretninama i nekretninama javnim ovršiteljima ne ukazuje se opravdanim jer, osim što je broj takvih ovrha razmjerno znatno manji ujedno je i u stalnom padu budući da se u okolnostima ekonomske krize i opadanja vrijednosti ostalih predmeta na kojima se ovrha provodi (nekretnine, pokretnine) ovrhovoditelji odlučuju za učinkovitiju naplatu na novčanim sredstvima. Osim toga cijeni se neprihvatljivim povjeravanje ovrhe na preostalim predmetima privatnoj ovršiteljskoj službi koja se iz tih predmeta financira jer je za ovrhu na tim predmetima potreban viši stupanj zaštite dužnika stoga što se po naravi stvari ovdje ne primjenjuju instrumenti zaštite ograničenjem ovrhe ili izuzimanjem od ovrhe, kao kod ovrhe na novčanim sredstvima, već je neophodno da takvu ovrhu provodi sud.

Odgođeni Ovršni zakon predviđao je uvođenje nadležnosti općinskih i trgovačkih sudova, kao drugostupanjskih sudova, što bi neminovno povećalo broj sudskih predmeta, na sada najopterećenijim navedenim sudovima, umjesto da se ostvari cilj rasterećenja sudova.

Stoga se predlaže na temeljima još važećih odredbi Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj 57/96., 29/99., 42/00., 173/03., 194/03., 151/04., 88/05., 121/05. i 67/08.) ugraditi nove institute koji se prepoznaju značajnima za unaprjeđenje sustava ovrhe.

Podaci o postojećim predmetima potvrđuju učinkovitost ustanovljenog sustava određivanja ovrhe putem javnih bilježnika i provedbe ovrhe na novčanim sredstvima u predmetima ovrhe na novčanoj tražbini, koji sa omjerom od dvije trećine pretežu u strukturi ovršnih spisa. Navedeni podaci o strukturi predmeta i učinkovitosti ustanovljenog sustava provedbe ovrhe putem Financijske agencije odredili su smjer sljedećeg normativnog, organizacijskog i informatizacijskog djelovanja.

Uočen je problem dužine i složenosti postupka ovrhe po ovršnim ispravama u odnosu na pojednostavljeni postupak ovrhe po vjerodostojnim ispravama.

Vjerovniku čija tražbina proizlazi iz računa (ili druge vjerodostojne isprave) na raspolaganju je jednostavniji pravni put kroz određivanje ovrhe temeljem toga dospjelog računa pred javnim bilježnikom i kroz provedbu tako određene ovrhe na računu ovršenika primjenom odredaba Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima putem Financijske agencije. Vjerovnik čija tražbina proizlazi iz odluke suda nema mogućnost da temeljem pravomoćne i ovršne sudske odluke zatraži provedbu ovrhe neposredno od Financijske agencije po odredbama Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima već je prema važećim odredbama iz Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj 57/96., 29/99., 42/00., 173/03., 194/03., 151/04., 88/05., 121/05. i 67/08.) dužan pred sudom zatražiti određivanje ovrhe donošenjem rješenja o ovrsi temeljem ovršne sudske odluke, a prema odredbama odgođenog Ovršnog zakona ("Narodne novine" broj 139/10., 150/11., 154/11., 12/12. i 70/12.) bio bi dužan od javnog ovršitelja zatražiti provedbu ovrhe radi ostvarenja ovrhovoditeljeve tražbine utemeljene na ovršnoj ispravi.

Ni postojeći pravni put niti onaj predviđen odredbama odgođenog Ovršnog zakona iz 2010. godine ne predstavlja pojednostavljenje postupka ovrhe tražbine koja proizlazi iz sudske odluke iako je donošenju iste sudske odluke iz koje proizlazi tražbina u pravilu prethodio duži sudski postupak kroz koji su vjerovnik i dužnik bili u prilici na drugi način riješiti spor ili se pripremiti za ostvarenje tražbine. Stoga se ukazuje potrebnim izbjeći neizvjesnost trajanja daljnjeg postupka kroz ovrhu, jer svaka odgoda ostvarenja pravomoćne i ovršne sudske odluke predstavlja izvor pravne nesigurnosti za vjerovnika i dužnika, a i općenito.

Ono rješenje koje bi dokinulo obvezu vjerovnika da pokreće novi sudski, ovršni postupak nakon pravomoćnosti i ovršnosti odluke suda iz koje proizlazi njegova novčana tražbina nalazi se u proširenju osnova za plaćanje po Zakonu o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima. Uz postojeće pravne osnove (rješenje o ovrsi, rješenje o osiguranju, zadužnica, nalog Ministarstva financija za naplatu po aktiviranom državnom jamstvu, nalog za pljenidbu u postupku prisilnog izvršenja pravomoćno izrečene novčane kazne u kaznenom i prekršajnom postupku i svaka druga odluka nadležnog tijela kojom se u cijelosti ili djelomično prihvaća prijedlog za provedbu ovrhe) dodaju se i sudske odluke odnosno ovršne odluke i nagodbe domaćeg suda, arbitražnog suda, upravnog tijela s potvrdom ovršnosti

kojom se nalaže ispunjenje novčane tražbine koje i zbog postupka koji im je prethodio između vjerovnika i dužnika i zbog angažiranja suda u donošenju tih odluka predstavljaju legitimnu osnovu za izvansudsku provedbu ovrhe bez nepotrebnog daljnjeg postupanja.

Slijedom navedenog, cilj rasterećenja sudova i pojednostavljenja, ekonomiziranja, ubrzanja i učinkovitosti ovršnog postupka bit će ostvaren proširenjem osnova za plaćanje u Zakonu o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima time što će i sudske odluke odnosno: presuda, rješenje ili odluka suda, arbitražnog suda te nagodba pred tim sudovima s potvrdom ovršnosti kojom se nalaže ispunjenje novčane tražbine, odnosno obračuna poslodavca predstavljati osnovu po kojoj će nadležno tijelo, Financijska agencija, provesti izvansudsku ovrhu s računa ovršenika temeljem podataka iz Jedinственог регистра računa.

Institut izvansudske ovrhe uz primjenu Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima otvara mogućnost rješenja postupka ovrhe po ovršnim ispravama u odnosu na pojednostavljeni postupak ovrhe po vjerodostojnim ispravama kroz nadogradnju sustava izvansudske ovrhe i temeljem ovršnih isprava. Sustav izvansudske ovrhe radi naplate novčane tražbine primjenom odredbi Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima putem Financijske agencije je u prethodnoj godini od kad se primjenjuje pokazao iznimnu učinkovitost i mogućnost da se naznačenim izmjenama ostvare zadani ciljevi rasterećenja sudova i pojednostavljenja, ekonomiziranja, ubrzanja i učinkovitosti ovršnog postupka na novčanim tražbinama kao pretežitima u strukturi tražbina.

Slijedom novog normativnog uređenja iz Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima se i ovim predloženim Ovršnim zakonom želi omogućiti provedba ovrhe na novčanim sredstvima i temeljem ovršnih sudskih odluka i ovršnih sudskih nagodbi, za razliku od postojećeg uređenja koje ne predviđa ovršne sudske presude i nagodbe kao osnovu za plaćanje. U tom se smislu uvodi značajna novost u postupku ovrhe izostavljanjem, u pravnom smislu nepotrebne postupovne etape određivanja ovrhe za ispunjenje odlukom suda određene novčane tražbine, koja u praksi odgađa vjerovnikovo pravo na ostvarenje ovršne novčane tražbine i nepotrebno opterećuje sudove. Stoga će se podzakonskim aktima razraditi primjena odgovarajućih tipskih obrazaca temeljem kojih će vjerovnik neposredno zatražiti provedbu ovrhe kako bi se pribavili svi potrebni podaci, a time je postupanje pristupačnije, jeftinije i brže. U svrhu sprječavanja zloupotreba će se odrediti obveza vjerovnika da jamči za istinitost danih podataka pod prijetnjom kaznene odgovornosti. U cilju izbjegavanja eventualnih manipulacija sustavom, krivotvorinama ili dvostrukim naplatama izvršit će se umrežavanje javnobilježničkih ureda i Financijske agencije te se propisuje ustanovljavanje i vođenje Registra za zadužnice.

Predloženi normativni sadržaj Ovršnog zakona će predstavljati osnovu po kojoj će nadležno tijelo, FINA, provesti izvansudsku ovrhu sa računa ovršenika po Osobnom identifikacijskom broju temeljem podataka iz Jedinственог регистра računa. Time će se sudovi bitno rasteretiti od postupanja i u određivanju i u provedbi ovih brojnih ovrha.

Daljnje značajno rasterećenje ostvariti će predložena normativna izmjena odredbi o postupanju suda i javnih bilježnika u određenim slučajevima obustave postupka.

Zbog prepoznavanja unapređenja sustava ovrhe ostvarenog sudjelovanjem javnih bilježnika i Fine u ovršnom postupku opravdano je ovim sudskim pomoćnicima povjeriti pojedine daljnje radnje u ovršnom postupku. Javni bilježnici su praksom potvrdili visku profesionalnu razinu a Financijska agencija kao institucija sa polustoljetnom tradicijom

raspolaže djelotvornim i transparentnim elektroničkim sustavom naplate koji onemogućava arbitriranje i korupciju. Povjeravanjem izravne naplate agenciji se, osim rasterećenja sudova, omogućava vjerovnicima da na pojednostavljen, brz, transparentan i ekonomičan način ostvare izvansudsku ovrhu.

Predlaže se novo određenje stvarne nadležnosti sudova u ovršnim postupcima. Predlaže se propisati nadležnost općinskog suda za određivanje i provedbu ovrhe kako bi se ostvarilo jedinstveno vođenje i koncentracija ovršnih postupaka u jasnom procesno-pravnom okviru. Time bi se postupak ovhe provodio u okviru specijaliziranih odjela općinskih sudova a kasnije na posebnim ovršnim sudovima. Koncentrirana nadležnost omogućava daljnju specijalizaciju sudaca i sudskih službenika sa potrebnom edukacijom u smjeru ostvarenja zadanih ciljeva rasterećenja sudova i pojednostavljenja, ekonomiziranja, ubrzanja i djelotvornosti ovršnog postupka.

Primjena navedenog modela unaprijediti će postupak ovrhe uvođenjem novih pravila koja uspostavljaju procesnu disciplinu i aktivnu ulogu ovrhovoditelja. Navedenim pravilima osigurava se jedinstveno vođenje i koncentracija ovršnih postupaka na nenovčanim predmetima, smanjuju se troškovi i omogućava brža provedba ovrhe. Sudska nadležnost u ovim postupcima jamčiti će odgovarajuću kontrolu socijalno osjetljivih ovrha i primjerenu zaštitu dostojanstva dužnika te pravnu sigurnost i transparentnost tih postupaka.

Jačanje učinkovitosti provedbe ovrhe na novčanim sredstvima uravnotežit će se u odnosu na prava ovršenika predloženim posebnim odredbama o izuzimanju od ovrhe i o ograničenju ovrhe.

Uvođenjem izvansudske ovrhe i za ovršne isprave i to ovršne odluke i nagodbe domaćeg suda, arbitražnog suda ili upravnog tijela koje glase na ispunjenje određene novčane obveze i koje imaju potvrdu ovršnosti te za potvrdu poslodavca o neisplati dospjelog iznosa plaće, naknade plaće ili otpremnine ostvaruje se posljedično rasterećenje sudova u brojčano najzastupljenijim predmetima ovrhe na novčanim tražbinama.

Predloženi Zakon skraćuje postupak i rasterećuje sudove omogućavanjem obustave postupka temeljem predložene normativne izmjene odredbi o postupanju suda i javnih bilježnika u određenim slučajevima (primjerice povlačenje ovršnog prijedloga).

Postavljanjem preciznih procesno-pravnih okvira omogućena je obustava postupka temeljem predložene normativne izmjene odredbi o sudjelovanju stranaka u određenim slučajevima (primjerice opetovano neodazivanje ovrhovoditelja pozivu suda), čime se na osnovi stranačke discipline jamči koncentracija i skraćivanje trajanja postupka ili podredno obustava postupka u slučaju izostanka realnog interesa stranke za njegovu provedbu.

Jedinstveno vođenje i koncentracija ovršnih postupaka u jasnom procesno-pravnom okviru ostvariti će se temeljem predložene izmjene odredbi o nadležnosti što će također dovesti do ubrzanja postupaka te do ujednačavanja sudske prakse i daljnje specijalizacije sudaca i sudskih službenika sa potrebnom edukacijom.

Odredbama predloženog Zakona ostvaruje se odgovarajuća kontrola socijalno osjetljivih ovrha i primjerena zaštita dostojanstva dužnika te pravna sigurnost i transparentnost tih postupaka kroz sudsku nadležnost u preostalim postupcima, osim izvansudske ovrhe na novčanim tražbinama.

Ujedno se predloženim Zakonom omogućava ostvarivanje ciljeva iz Smjernica za provedbu postojećih preporuka Vijeća Europe za bolju provedbu ovrhe po pitanju maksimalno moguće ravnoteže između ovrhovoditelja i ovršenika jer se, u zaštiti prava ovrhovoditelja uspostavlja djelotvorna ovrha na novčanim sredstvima ovršenika i skraćuje se postupak a s druge strane u zaštiti ovršenika se kroz institute izuzimanja iz ovrhe i ograničenja od ovrhe neposredno štite njegovi interesi. Potrebnu dostupnost informacija jamče odredbe o dužnosti pružanja informacija na temelju odgovarajućeg traženja potkrijepljenog propisanim ispravama a preglednost osigurava elektronički informacijski sustav na kojeg se vezuje i primjena odgovarajućih tipskih obrazaca za provedbu neposredne agencijske ovrhe. Time se uvode standardizirani dokumenti koji strankama omogućavaju sudjelovanje u postupku bez potrebe za pravno zastupanje, sa jasnim definiranjem što se smatra ovršim naslovom i koji su uvjeti njegove primjenjivosti.

U navedenom okviru ostvaruje se značajno smanjenje troškova i trajanja ovršnog postupka.

Smjernice za provedbu postojećih preporuka Vijeća Europe za bolju provedbu ovrhe nalažu a predloženi Zakon jamči dostupnost pravnih lijekova u svim fazama određivanja i provedbe ovrhe u smislu odredbe članka 6. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda („Narodne novine, Međunarodni ugovori“ broj 6 i 8/99).

Stoga se predloženim Ovršnim zakonom uređuju materijalno-pravni odnosi i uspostavljaju procesno-pravni preduvjeti za prisilno ostvarenje tražbina koje proizlaze iz ovršnih isprava, što je bitna osnova funkcioniranja pravne države na temelju vladavine prava.

III. OCJENA POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona nije potrebno osigurati dodatna sredstva u Državnom proračunu Republike Hrvatske.

IV. TEKST PRIJEDLOGA ZAKONA

Tekst prijedloga Zakona dan je u obliku Prijedloga Ovršnog zakona.

PRIJEDLOG OVRŠNOG ZAKONA

D i o p r v i

Glava prva

OSNOVNE ODREDBE

Sadržaj Zakona

Članak 1.

(1) Ovim se Zakonom uređuje postupak po kojemu sudovi i javni bilježnici provode prisilno ostvarenje tražbina na temelju ovršnih i vjerodostojnih isprava (ovršni postupak) te postupak po kojemu sudovi i javni bilježnici provode osiguranje tražbina (postupak osiguranja), ako posebnim zakonom nije drukčije određeno.

(2) Ovim se Zakonom uređuju i materijalnopравни odnosi koji se zasnivaju na temelju ovršnih postupaka i postupaka osiguranja iz stavka 1. ovoga članka.

Značenje pojedinih izraza

Članak 2.

Pojedini izrazi upotrijebljeni u ovom Zakonu imaju ova značenja:

1. izraz "tražbina" označava pravo na neko davanje, činjenje, nečinjenje ili trpljenje,
2. izraz "ovrhovoditelj" označava osobu koja je pokrenula postupak radi ovrhe neke tražbine te osobu u čiju je korist taj postupak pokrenut po službenoj dužnosti,
3. izraz "predlagatelj osiguranja" označava osobu koja je pokrenula postupak radi osiguranja neke tražbine te osobu u čiju je korist taj postupak pokrenut po službenoj dužnosti,
4. izraz "ovršenik" označava osobu protiv koje se tražbina ostvaruje,
5. izraz "protivnik osiguranja" označava osobu protiv koje se tražbina osigurava,
6. izraz "stranka" označava ovrhovoditelja i ovršenika te predlagatelja osiguranja i protivnika osiguranja,
7. izraz "sudionik" označava osobu koja u postupku ovrhe ili osiguranja nije stranka, a u postupku sudjeluje zbog toga što se u njemu odlučuje o nekom njezinu pravu ili zbog toga što za to ima pravni interes,
8. izraz "rješenje o ovrsi" označava rješenje kojim je u cijelosti ili djelomice prihvaćen ovršni prijedlog ili kojim se ovrha određuje po službenoj dužnosti,
9. izraz "rješenje o osiguranju" označava rješenje kojim je u cijelosti ili djelomice prihvaćen prijedlog za osiguranje ili kojim se po službenoj dužnosti određuje osiguranje,
10. izraz "sudski ovršitelj" označava sudskoga službenika koji po nalogu suda neposredno poduzima pojedine radnje u ovršnom postupku ili postupku osiguranja,
11. izraz "poljodjelac" označava osobu kojoj je poljoprivredna proizvodnja pretežni izvor prihoda,
12. izraz "banka" označava banku i svaku drugu pravnu osobu koja obavlja poslove platnoga prometa,
13. izrazi "javno ovjerovljena isprava" ili "ovjerovljena isprava" označavaju ispravu na kojoj je potpis neke osobe ovjerovio javni bilježnik ili koja druga osoba ili tijelo s javnim ovlastima.

14. izraz "Financijska agencija" (u daljnjem tekstu: Agencija) označava pravnu osobu koja provodi ovrhu prema odredbama zakona kojim se uređuje provedba ovrhe na novčanim sredstvima.

Pokretanje postupka

Članak 3.

(1) Ovršni postupak pokreće se prijedlogom ovrhovoditelja, a postupak osiguranja prijedlogom predlagatelja osiguranja.

(2) Kad je zakonom određeno tijelo ili osoba koja nije nositelj određene tražbine ovlaštena pokrenuti postupak radi njegova ostvarenja ili osiguranja, to tijelo, odnosno osoba imaju u postupku položaj ovrhovoditelja, odnosno predlagatelja osiguranja.

(3) Ovršni postupak i postupak osiguranja pokreću se i po službenoj dužnosti kad je to zakonom izrijekom određeno.

(4) Ako je postupak pokrenut prijedlogom nekoga tijela ili osobe koja nije nositelj tražbine, odnosno po službenoj dužnosti, radi ostvarenja ili osiguranja tražbine određene osobe, ta osoba može u postupku sudjelovati s ovlastima ovrhovoditelja, odnosno predlagatelja osiguranja, ali ne može poduzimati radnje koje bi sprječavale provedbu postupka pokrenutoga po prijedlogu određenoga tijela ili osobe, odnosno po službenoj dužnosti.

(5) Ako tijelo ili osoba iz stavka 4. ovoga članka odluče povući prijedlog kojim je postupak pokrenut, odnosno ako sud odluči obustaviti postupak pokrenut po službenoj dužnosti, osoba radi čije je tražbine postupak pokrenut može preuzeti vođenje postupka. Izjavu o preuzimanju postupka ta osoba mora dati u roku od petnaest dana od dana kad joj je dostavljena obavijest o povlačenju prijedloga odnosno o namjeri da se postupak obustavi.

(6) Kad su po zakonu neko tijelo ili osoba dužni dostaviti sudu određenu ovršnu ispravu ili ga na drugi način obavijestiti o postojanju razloga za pokretanje ovršnoga postupka ili postupka osiguranja po službenoj dužnosti, oni u tim postupcima nemaju položaj stranke.

Sredstva i predmet ovrhe i osiguranja

Članak 4.

(1) Sredstva ovrhe i osiguranja su ovršne radnje, odnosno radnje osiguranja ili sustav takvih radnji kojima se po zakonu tražbina prisilno ostvaruje ili osigurava.

(2) Predmet ovrhe i osiguranja su stvari i prava na kojima se po zakonu može provesti ovrha radi ostvarenja tražbine ili njezina osiguranja.

(3) Ovršne radnje ili radnje osiguranja mogu se neposredno provesti i protiv ovršenika, protivnika osiguranja i drugih osoba u skladu s ovim Zakonom.

(4) Predmet ovrhe ne mogu biti stvari izvan prometa, kao ni druge stvari za koje je to posebnim zakonom određeno.

(5) Predmet ovrhe ne mogu biti tražbine po osnovi poreza i drugih pristojbi.

(6) Predmet ovrhe ne mogu biti objekti, oružje i oprema namijenjeni obrani te sredstva, oprema i objekti namijenjeni radu tijela državne uprave, jedinica lokalne (regionalne) samouprave i pravosudnih tijela.

(7) Može li neka stvar ili neko pravo biti predmet ovrhe, odnosno je li ovrha na nekoj stvari ili pravu ograničena, ocjenjuje se s obzirom na okolnosti koje su postojale u vrijeme podnošenja ovršnoga prijedloga, ako ovim Zakonom nije drukčije izrijekom određeno.

Ograničenje sredstava i predmeta ovrhe i osiguranja

Članak 5.

(1) Sud određuje ovrhu, odnosno osiguranje onim sredstvom i na onim predmetima koji su navedeni u ovršnom prijedlogu, odnosno prijedlogu za osiguranje.

(2) Ako je predloženo više sredstava ili više predmeta ovrhe, odnosno osiguranja, sud će, na prijedlog ovršenika, odnosno protivnika osiguranja, ograničiti ovrhu, odnosno osiguranje samo na neke od tih sredstava, odnosno predmeta, ako su dovoljni za ostvarenje ili osiguranje tražbine.

(3) Ako se pravomoćno rješenje o ovrsi određenim sredstvom ili na određenom predmetu ne može provesti, ovrhovoditelj može radi namirenja iste tražbine predložiti novo sredstvo ili predmet ovrhe. U tom slučaju sud će donijeti novo rješenje o ovrsi i nastaviti ovrhu na temelju toga rješenja. Ovrha određena prijašnjim rješenjem o ovrsi obustavit će se ako ovrhovoditelj povuče ovršni prijedlog u povodu kojega je ona određena ili ako za to budu ispunjeni drugi zakonom predviđeni razlozi.

(4) Ako ovrhovoditelj u roku od dva mjeseca od obavijesti suda o nemogućnosti provedbe ovrhe ne podnese prijedlog iz stavka 3. ovoga članka, ovrha će se obustaviti.

(5) Smatrat će se da je ovrhovoditelj podnio prijedlog iz stavka 3. ovoga članka ako je u roku iz stavka 4. ovoga članka zatražio davanje prokazne izjave, odnosno prokaznog popisa imovine. Nakon što prokazna izjava, odnosno prokazni popis imovine bude položen, ovrhovoditelj je dužan u daljnjem roku od dva mjeseca predložiti ovrhu drugim sredstvom ili na drugom predmetu ovrhe. U protivnom ovrha će se obustaviti.

(6) Žalba protiv novoga rješenja o ovrsi iz stavka 3. ovoga članka ne može se izjaviti iz razloga zbog kojih se mogla izjaviti protiv prijašnjeg rješenja o ovrsi.

(7) Žalba nakon proteka roka protiv novoga rješenja o ovrsi iz stavka 3. ovoga članka može se podnijeti samo ako su razlozi zbog kojih se podnosi nastali nakon vremena kad se više nisu mogli iznijeti u roku za žalbu protiv prethodnoga rješenja o ovrsi.

(8) Glede sudskih pristojbi, prijedlog i rješenje o ovrsi iz stavka 3. ovoga članka ne smatraju se novim prijedlogom i rješenjem.

(9) Određivanje ovrhe novim sredstvom ili na novom predmetu te njezina provedba smatrat će se prigodom vrednovanja obujma sudačkoga rada novim ovršnim predmetom.

Zaštita dostojanstva ovršenika, odnosno protivnika osiguranja

Članak 6.

Pri provedbi ovrhe i osiguranja pazit će se na dostojanstvo ovršenika, odnosno protivnika osiguranja te na to da ovrha, odnosno osiguranje za njega budu što manje nepovoljni.

Podnesci, ročišta i spisi

Članak 7.

(1) U ovršnom postupku i postupku osiguranja sud postupa na temelju podnesaka i drugih pismena.

(2) Sud održava ročište kad je to ovim Zakonom određeno ili kad smatra da je održavanje ročišta svrhovito.

(3) O ročištu, umjesto zapisnika, sudac može sastaviti službenu bilješku.

(4) Sud će izvan ročišta saslušati stranku ili sudionika u postupku ako je to predviđeno ovim Zakonom, ili ako smatra da je to potrebno radi razjašnjenja pojedinih pitanja ili očitovanja o nekom prijedlogu stranke.

(5) Izostanak jedne ili obiju stranaka te sudionika s ročišta, ili njihovo neodazivanje pozivu suda radi saslušanja, ne sprječava sud da i dalje postupa.

(6) U ovršnom postupku i postupku osiguranja nema mirovanja postupka.

(7) Podnesci u ovršnom postupku podnose se u dovoljnom broju primjeraka za sud i protivnu stranku.

Dostava

Članak 8.

(1) Pravnoj osobi koja je upisana u sudski ili drugi upisnik i odgovornoj fizičkoj osobi u toj pravnoj osobi dostava se obavlja na adresu navedenu u prijedlogu. Ako dostava na adresu navedenu u prijedlogu ne uspije, dostava će se obaviti na adresu sjedišta upisanoga u upisnik. Ako dostava ne uspije ni na toj adresi, obaviti će se isticanjem pismena koje je trebalo dostaviti na oglasnoj ploči suda. Smatrat će se da je dostava obavljena istekom osmoga dana od dana isticanja pismena na oglasnoj ploči.

(2) Odredbe stavka 1. ovoga članka primjenjuju se i na odgovorne osobe u pravnoj osobi kada se u vezi s njihovim svojstvom odgovorne osobe ovrha provodi i prema njima te kada im se izriče novčana kazna ili kazna zatvora.

(3) Odredbe stavka 1. ovoga članka primjenjuju se i na fizičke osobe koje obavljaju određenu upisanu djelatnost (obrtnici, trgovci pojedinci, javni bilježnici, odvjetnici, liječnici itd.) kad se tim osobama dostava obavlja u vezi s tom djelatnošću.

(4) U ovrsi na temelju vjerodostojne isprave, nakon dvije neuspjele dostave putem davatelja poštanskih usluga, na zahtjev ovrhovoditelja dostavu ovršeniku može obaviti javni bilježnik koji odlučuje u postupku, odnosno drugi javni bilježnik ako dostavu treba obaviti izvan službenog područja javnog bilježnika koji odlučuje u postupku. Troškove izazvane javnobilježničkom dostavom ovrhovoditelj izravno podmiruje javnom bilježniku koji obavlja dostavu. Javni bilježnik kome nisu predumljena sredstva za pokriće troškova dostave nije dužan obaviti dostavu.

(5) Ako dostavu treba obaviti izvan službenog područja javnog bilježnika koji odlučuje u postupku, pismeno koje se dostavlja, javni bilježnik uz molbu prosljeđuje javnom bilježniku na čijem se službenom području nalazi ovršenikova adresa. Javni bilježnici su jedan drugom dužni ukazivati pravnu pomoć dostave u ovršnom postupku. Ako zamoljeni javni bilježnik nije nadležan da obavi radnju za koju je zamoljen, ustupit će molbu nadležnom javnom bilježniku, odnosno drugom državnom tijelu i o tome obavijestiti javnog bilježnika od koga je primio molbu; a ako mu nadležni javni bilježnik, odnosno državno tijelo nije poznato, vratit će molbu. Ako u jednom mjestu postoji više javnih bilježnika, molba za davanje pravne pomoći dostave može se podnijeti bilo kojem od tih javnih bilježnika.

(6) Kad je ovim Zakonom predviđeno da se dostava ili koja druga radnja obavlja preko javnoga bilježnika, dostava, odnosno radnja obavljaju se tako da javni bilježnik, na zahtjev ovlaštene osobe ili tijela, putem davatelja poštanskih usluga ili neposredno, dostavi pismeno i o tome sastavi zapisnik, otpravak kojega će dostaviti ovlaštenoj osobi ili tijelu koji su zamolili pravnu pomoć dostave.

(7) Na radnje poduzete u svezi s dostavom preko javnih bilježnika na temelju ovoga Zakona stranke ne plaćaju javnobilježničke pristojbe. Troškovi dostave putem javnoga bilježnika ulaze u troškove ovrhe.

(8) Javni bilježnik u obavljanju dostave na temelju ovoga Zakona ima prava i dužnosti sudskog dostavljača. Javnog bilježnika u obavljanju dostave mogu zamjenjivati javnobilježnički prisjednik, savjetnik i vježbenik.

Prekid postupka

Članak 9.

U slučaju prekida ovršnoga postupka ili postupka osiguranja sud će, na prijedlog stranke ili po službenoj dužnosti, ako je to potrebno radi zaštite prava i interesa koje od stranaka, postaviti privremenoga zastupnika stranci u odnosu na koju je nastao razlog zbog kojega je došlo do prekida, a postupak će nastaviti i prije nego što taj razlog prestane.

Sastav suda i odluke

Članak 10.

(1) Ovršni postupak i postupak osiguranja u prvom i drugom stupnju vodi i odluke donosi sudac pojedinač.

(2) Ako se o prisilnom ispunjenju ili osiguranju nekih tražbina odlučuje u parničnom, kaznenom ili nekom drugom sudskom postupku, takve odluke sud donosi u sastavu u kojemu vodi taj sudski postupak.

(3) Odluke u ovršnom postupku i postupku osiguranja sud donosi u obliku rješenja ili zaključka.

(4) Zaključkom se izdaje nalog sudskom ovršitelju za provedbu pojedinih radnji te odlučuje o upravljanju postupkom i o drugim pitanjima kad je to izrijeком predviđeno ovim Zakonom.

Pravni lijekovi

Članak 11.

(1) Protiv rješenja donesenoga u prvom stupnju može se izjaviti žalba, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

(2) Protiv rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave može se podnijeti prigovor.

(3) Žalba se izjavljuje u roku od osam dana od dostave prvostupanjskoga rješenja, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

(4) Žalba ne odgađa provedbu rješenja, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

(5) Protiv zaključka nije dopušten pravni lijek.

(6) Ako je protiv rješenja dopuštena žalba, sud će, ako nije ovlašten postupiti prema odredbi članka 51. stavka 1. ovoga Zakona, spis sa žalbom dostaviti drugostupanjskom sudu. Ako je moguće nastaviti s provedbom ovrhe do donošenja odluke drugostupanjskog suda, prvostupanjski sud će drugostupanjskom sudu dostaviti presliku spisa sa žalbom. Dok drugostupanjski sud ne donese odluku o žalbi, prvostupanjski sud poduzimat će one radnje koje je ovlašten poduzimati prije pravomoćnosti pobijanoga rješenja, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

Revizija, ponavljanje postupka i povrat u prijašnje stanje

Članak 12.

(1) U ovršnom postupku i postupku osiguranja dopuštena je samo revizija iz članka 382. stavka 2. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07., 96/08., 84/08., 123/08., 57/11. i 148/11 – pročišćeni tekst). Ponavljanje postupka nije dopušteno, osim u slučaju iz članka 58. stavka 7. ovoga Zakona.

(2) Povrat u prijašnje stanje dopušten je samo zbog propuštanja roka za žalbu i prigovor.

Hitnost i redosljed postupanja

Članak 13.

(1) U ovršnom postupku i postupku osiguranja sud je dužan postupati hitno.

(2) Sud je dužan predmete uzimati u rad redom kako ih je primio, osim ako priroda tražbine ili posebne okolnosti ne zahtijevaju da se postupi drukčije.

Troškovi postupka

Članak 14.

(1) Troškove postupka u svezi s određivanjem i provedbom ovrhe i osiguranja prethodno snosi ovrhovoditelj, odnosno predlagatelj osiguranja.

(2) Ovrhovoditelj, odnosno predlagatelj osiguranja dužan je troškove postupka predujmiti u roku koji sud odredi. Sud će obustaviti ovrhu, odnosno osiguranje ako troškovi ne budu predujmljeni u tom roku, a bez toga se ovrha ili osiguranje ne mogu provesti. Ako u roku ne budu predujmljeni troškovi o kojima ovisi poduzimanje neke radnje o kojoj ne ovisi provedba ovrhe, ta se radnja neće provesti.

(3) Troškove postupka koji je sud pokrenuo po službenoj dužnosti prethodno predujmljuje sud iz svojih sredstava.

(4) Ovršenik, odnosno protivnik osiguranja dužni su ovrhovoditelju, odnosno predlagatelju osiguranja naknaditi troškove koji su bili potrebni za ovrhu ili osiguranje.

(5) Ovrhovoditelj, odnosno predlagatelj osiguranja dužni su ovršeniku, odnosno protivniku osiguranja naknaditi troškove koje su im neosnovano prouzročili.

(6) Zahtjev za naknadu troškova podnosi se najkasnije u roku od trideset dana od dana završetka postupka.

(7) O troškovima postupka odlučuje sud u ovršnom postupku i u tom postupku određuje, na prijedlog stranke, ovrhu radi njihova ostvarenja.

(8) Ovrhovoditelj, odnosno predlagatelj osiguranja mogu već u ovršnom prijedlogu ili prijedlogu za osiguranje zatražiti da se, radi naplate predvidivih troškova postupka, odredi ovrha protiv ovršenika, odnosno protivnika osiguranja. Na temelju takvoga rješenja o ovrsi sud će provesti mjere kojima se u korist ovrhovoditelja, odnosno predlagatelja osiguranja na dijelovima imovine ovršenika, odnosno protivnika osiguranja zasnivaju prava koja osiguravaju buduće namirenje troškova postupka.

Jamčevina

Članak 15.

(1) Kad je ovim Zakonom propisano davanje jamčevine, ona se daje u gotovom novcu. Iznimno, sud može odobriti davanje jamčevine u obliku bankarske garancije, vrijednosnih papira koji imaju burzovnu vrijednost te dragocjenosti čiju je vrijednost lako utvrditi na tržištu i koje se mogu brzo i jednostavno unovčiti.

(2) Republika Hrvatska, općine, gradovi i županije te državna tijela nisu dužni dati jamčevinu kad u postupku sudjeluju kao stranke.

(3) Na stvarima koje su predane u sudski polog protivna stranka stječe zakonsko založno pravo. Ako su kao jamčevina ponuđeni nematerijalizirani vrijednosni papiri sud će ovjerovljenu izjavu osobe koja daje jamčevinu da je suglasna da se radi osiguranja tražbine za koju se daje jamčevina upiše založno pravo bez odgode dostaviti središnjem klirinško depoziratom društvu, radi upisa založnog prava, uz točnu naznaku količine i vrste vrijednosnica, te osobe založnog dužnika i založnog vjerovnika.

(4) Ako sud u ovršnom postupku ili postupku osiguranja odluči o pravu protivne stranke na naknadu štete ili troškova postupka u svezi s radnjom zbog poduzimanja koje je jamčevina dana, na njezin će prijedlog istim rješenjem odlučiti i o naplati utvrđene tražbine iz te jamčevine.

Novčana kazna i kazna zatvora

Članak 16.

(1) Kad je ovim Zakonom novčana kazna predviđena kao sredstvo ovrhe ili osiguranja, ta se kazna može izreći fizičkim osobama u iznosu od 1.000,00 do 30.000,00 kuna, a pravnim osobama u iznosu od 10.000,00 do 100.000,00 kuna. Zatvorska kazna predviđena ovim Zakonom izriče se od petnaest dana do tri mjeseca. Sud tijekom postupka može istoj osobi izreći više zatvorskih kazni za različita kažnjiva djela, a zbroj kazni u jednom postupku ovrhe ili osiguranja ne može prijeći šest mjeseci.

(2) Ako se novčana kazna izriče pravnoj osobi, sud će izreći novčanu kaznu i odgovornim osobama u pravnoj osobi ako utvrdi da su te osobe činom ili propustom prouzročile kažnjivo djelo pravne osobe.

(3) Ako se osoba kojoj je sud, u skladu s ovim Zakonom, zaprijetio novčanom kaznom ne pokori nalogu suda, sud će joj izreći tu kaznu i, u slučaju potrebe, zaprijetiti joj takvim novim kaznama, te ih izricati sve dok ta osoba ne postupi po nalogu suda.

(4) Ako fizička osoba kojoj je izrečena novčana kazna ne plati tu kaznu u roku koji je određen odlukom suda, ta će se kazna zamijeniti zatvorskom kaznom po pravilima kaznenoga prava o zamjeni novčane kazne zatvorskom kaznom. Ukupni zbroj zatvorskih kazni kojima su nekoj osobi zamijenjene izrečene novčane kazne ne može u istom postupku prijeći šest mjeseci, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

(5) Kad je ovim Zakonom predviđeno da se zatvorska kazna može izreći kao sredstvo ovrhe ili osiguranja, ta se kazna može pojedinačno izreći u trajanju do tri mjeseca, s time da ukupni zbroj pojedinačno izrečenih zatvorskih kazni u istome ovršnom postupku ne može prijeći šest mjeseci, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

(6) Sud može zaprijetiti novčanom kaznom pravnim osobama, a odgovornim osobama u pravnoj osobi i drugim fizičkim osobama novčanom kaznom ili zatvorskom kaznom, ili kazniti novčanom kaznom pravnu osobu, odnosno kazniti novčanom kaznom ili zatvorskom kaznom odgovorne osobe u pravnoj osobi i druge fizičke osobe:

1. ako protivno nalogu ili zabrani suda poduzme određene radnje s ciljem skrivanja, oštećenja ili uništenja imovine ovršenika ili protivnika osiguranja,

2. ako poduzmu čine nasilja ili čine kojima mogu teško oštetiti ili ugroziti prava, sigurnost i dostojanstvo ovrhovoditelja i predlagatelja osiguranja ili drugih osoba koje sudjeluju u postupku ovrhe ili osiguranja,
3. ako protivno nalogu ili zabrani suda poduzmu radnje koje mogu dovesti do nenadoknadive ili teško nadoknadive štete za ovrhovoditelja ili predlagatelja osiguranja,
4. ako poduzmu radnje kojima se sud, sudski ovršitelj ili druge ovlaštene osobe ometaju u provedbi ovršnih radnji ili radnji osiguranja,
5. te u drugim slučajevima predviđenim zakonom.

(7) Zatvor iz stavka 6. ovoga članka može, na temelju jedne odluke kojom je određen, trajati najduže trideset dana. Tijekom istoga postupka može se, u slučaju potrebe, protiv iste osobe ponovno odrediti zatvor. Ukupno trajanje zatvora određenoga protiv neke osobe tijekom istoga postupka ne može biti duže od šest mjeseci.

(8) Sud će kazniti novčanom kaznom do 5.000,00 kuna fizičku osobu, odnosno do 20.000,00 kuna pravnu osobu koja u podnesku vrijeđa sud, stranku ili drugoga sudionika u postupku. Novčana kazna može se izreći i zastupniku stranke ako je on odgovoran za vrijeđanje suda. Na tu novčanu kaznu na odgovarajući se način primjenjuju odredbe stavka 1. do 5. ovoga članka.

(9) Zatvorska kazna izrečena prema odredbama ovoga Zakona izvršava se na način propisan za izvršenje zatvorske kazne izrečene u kaznenom postupku.

(10) Izrečenu novčanu kaznu i zatvorsku kaznu sud će izvršiti po službenoj dužnosti, a troškovi izvršenja padaju na teret državnoga proračuna.

(11) Novčana kazna i zatvorska kazna u smislu odredaba ovoga članka bez utjecaja su na kaznenu odgovornost osoba koje su u ovršnom postupku ili postupku osiguranja kažnjene novčanom kaznom ili zatvorskom kaznom, ali će se kazna izrečena prema odredbama ovoga Zakona uračunati u kaznu izrečenu u kaznenom postupku.

(12) Sud može zaprijetiti novčanom kaznom ili zatvorskom kaznom osobama iz stavka 6. ovoga članka i u slučaju ako postoji osnovana bojazan da bi pravna ili fizička osoba mogla počinuti kažnjivu radnju iz stavka 6. točke 1. do 5. ovoga članka, pri čemu može tim osobama naložiti ili zabraniti poduzimanje određenih radnji.

(13) Sud će pri odabiru kazne ili prijetnji kaznom, odnosno odabiru vrste kazne, primijeniti blažu kaznu ako se njome može ostvariti ista svrha.

(14) O kažnjavanju novčanom kaznom i zatvorskom kaznom odlučuje sud rješenjem. Na rješenje o kažnjavanju dopuštena je žalba u roku od tri dana. O žalbi na rješenje o kažnjavanju odlučuje sud drugoga stupnja u roku od tri dana.

(15) Žalba iz stavka 14. ovoga članka odgađa ovršnost rješenja.

Prokazna izjava i prokazni popis imovine

Članak 17.

(1) Ako se stvari radi čije se predaje ili isporuke ovrha vodi nisu uspjele pronaći kod ovršenika, ovršenik mora, na prijedlog ovrhovoditelja, dati pred sudom izjavu o tome gdje se one nalaze, odnosno da ih nema ili da ne zna gdje se nalaze (prokazna izjava).

(2) Ako je ovrha radi naplate novčane tražbine ostala bez uspjeha zato što se nisu našli predmeti ovrhe na kojima bi se ovrha mogla provesti, ili zato što su nađeni samo takvi predmeti koji očito nisu dovoljni za namirenje ovrhovoditeljeve tražbine s obzirom na njihovu neznatnu vrijednost, ili predmeti koji su već opterećeni založnim pravima trećih, ili predmeti koje druge osobe traže za sebe, ovršenik mora, na prijedlog ovrhovoditelja, podnijeti sudu popis svoje imovine (prokazni popis imovine). Taj je popis ovršenik dužan sastaviti i podnijeti sudu u roku koji mu sud odredi rješenjem iz stavka 7. ovoga članka u dva primjerka s odgovarajućim priložima.

(3) U popisu iz stavka 2. ovoga članka ovršenik mora naznačiti:

1. gdje se nalaze pojedine stvari koje čine njegovu imovinu,
2. gdje se nalaze i kome pripadaju tuđe stvari na kojima on ima određena imovinska prava,
3. prema kome ima kakvu novčanu ili koju drugu tražbinu,
4. koja druga prava čine njegovu imovinu,
5. ima li na računima i kod koga novčana sredstva,
6. prima li i od koga plaću ili mirovinu, odnosno ima li koje druge stalne ili povremene prihode,
7. ima li kakvu drugu imovinu.

(4) U popisu iz stavka 2. ovoga članka ovršenik mora navesti podatke o pravnoj i činjeničnoj osnovi svojih prava u odnosu na svaki dio imovine iz stavka 3. ovoga članka te o dokazima, osobito ispravama, kojima se ona mogu potkrijepiti. Ako to bude potrebno, sud može zatražiti od ovršenika da dađe i druge podatke na temelju kojih bi se imovina mogla pronaći.

(5) U izjavama iz stavka 1. i 2. ovoga članka, koje će potpisati pred sudom, ovršenik će potvrditi da su podaci koje je dao točni i potpuni i da ništa od svoje imovine nije zatajio.

(6) Ministar pravosuđa propisat će obrazac izjava iz stavka 1. i 2. ovoga članka.

(7) O prijedlogu za davanje prokazne izjave i prokaznoga popisa imovine sud odlučuje rješenjem kojim će ovršeniku zaprijetiti novčanom kaznom ako ne postupi u skladu s nalogom suda (članak 16).

(8) Prokazna se izjava daje javno na ročištu pred sudom.

(9) Ročište pred sudom održat će se i radi rasprave i potvrđivanja prokaznoga popisa imovine.

(10) Na javno ročište iz stavka 8. i 9. ovoga članka pozivaju se ovršenik i ovrhovoditelj, a oglas o ročištu objavit će se i na oglasnoj ploči suda. O tim će se ročištima sastaviti zapisnik.

(11) Ako ovršenik ne dođe na ročišta iz stavka 8. i 9. ovoga članka bez osobito opravdanoga razloga ili ako odbije dati prokaznu izjavu ili prokazni popis imovine, sud će mu izreći novčanu kaznu i zaprijetiti mu novim novčanim kaznama koje će izricati sve dok se ovršenik ne pokori (članak 16.).

(12) Odredbe stavka 1. do 11. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju i prema odgovornim osobama u ovršeniku pravnoj osobi.

(13) Radi prikupljanja podataka o imovini sud može, na prijedlog ovrhovoditelja, saslušati i druge osobe kao svjedoke, odnosno zatražiti očitovanje od drugih osoba ili tijela.

(14) Ako ovrhovoditelj učini vjerojatnim da se u međuvremenu stanje stvari bitno izmijenilo, sud može iznova naložiti ovršeniku davanje prokazne izjave odnosno prokaznoga popisa imovine po pravilima prethodnih stavaka ovoga članka.

(15) Za davanje neistinitih ili nepotpunih prokaznih izjava i prokaznih popisa imovine ovršenik i odgovorne osobe u ovršeniku pravnoj osobi odgovaraju kao za lažan iskaz u postupku pred sudom.

(16) Osobe ili tijela iz stavka 13. ovoga članka odgovaraju za davanje netočnih ili nepotpunih obavijesti kao za lažan iskaz u postupku pred sudom.

(17) Ovrhovoditelj je dužan uz prijedlog iz stavka 2. ovoga članka dostaviti dokaze o postupanju po odredbi članka 18. ovoga Zakona, dok će u protivnom njegov prijedlog biti odbačen.

Dužnost davanja podataka o dužniku

Članak 18.

(1) Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje dužan je, u roku od osam dana, na zahtjev osobe koja tvrdi da namjerava pokrenuti ovršni postupak ili postupak osiguranja dati podatke o tome je li neka fizička osoba osiguranik u Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje, po kojoj osnovi (radni odnos, samostalna profesionalna djelatnost, obrt ili samostalna djelatnost poljoprivrede) i kod koga, odnosno prima li mirovinu, invalidninu ili koju drugu stalnu naknadu o kojoj vodi evidenciju.

(2) Ministarstvo unutarnjih poslova dužno je, u roku od osam dana, na zahtjev osobe koja tvrdi da namjerava pokrenuti ovršni postupak ili postupak osiguranja iz evidencije o registriranim i označenim vozilima dati podatke o tome je li neka osoba upisana kao vlasnik motornog vozila te o vrsti, marki, tipu, modelu, godini proizvodnje, registarskom broju motornog vozila i postojanju tereta na tom vozilu.

(3) Ministarstvo financija, Porezna uprava dužna je u roku od osam dana, na zahtjev suda ili javnog bilježnika, odnosno osobe koja namjerava pokrenuti ovršni postupak ili postupak izravne naplate preko Agencije i koja predoči ovršnu ispravu, uz podatak o imenu, prezimenu i datumu rođenja ili broju osobne iskaznice ovršenika, dati podatak o osobnom identifikacijskom broju ovršenika kao i podatke iz članka 217. ovoga Zakona.

(4) Tijelo nadležno za katastarsku evidenciju je dužno, u roku od osam dana, na zahtjev osobe koja tvrdi da namjerava pokrenuti ovršni postupak ili postupak osiguranja dati ispis posjedovnih listova koje vodi za fizičku ili pravnu osobu.

(5) Tijela i osobe iz stavka 1. do 4. ovoga članka nisu dužni postupiti po zahtjevu osobe koja traži podatke dok im prethodno ne budu podmireni troškovi za poduzimanje radnje.

(6) Na zahtjev suda osoba za koju ovrhovoditelj tvrdi da je ovršenikov dužnik ili da se neki dijelovi njegove imovine nalaze kod nje dužna je u roku od osam dana izjasniti se o tome ima li ovršenik i kakvu tražbinu protiv nje, odnosno nalaze li se i koji dijelovi njegove imovine kod nje.

(7) Podnositelj zahtjeva iz stavka 1., 2., 3. i 4. ovoga članka dužan je u zahtjevu za davanje podataka navesti tražbinu radi čijeg će ostvarenja ili osiguranja pokrenuti ovršni postupak, odnosno postupak osiguranja te priložiti ispravu na kojoj se ona temelji.

(8) Osobe i tijela iz stavka 1. do 5. ovoga članka ne smiju obavijestiti dužnika o tome da su traženi podaci o njegovoj imovini.

(9) Ovrhovoditelj ima pravo na naknadu štete koju je pretrpio zbog povrede dužnosti iz stavka 1., 2., 3., 4., 6. i 8. ovoga članka.

Ovrha odluke stranoga suda

Članak 19.

Ovrha na temelju odluke stranoga suda može se odrediti i provesti u Republici Hrvatskoj samo ako ta odluka ispunjava pretpostavke za priznanje i ovrhu propisane međunarodnim sporazumom ili zakonom.

Ovrha na imovini strane države

Članak 20.

(1) Na imovini strane države u Republici Hrvatskoj ne može se odrediti ni provesti ovrha ili osiguranje bez prethodne suglasnosti ministra nadležnog za poslove pravosuđa, uz prethodno mišljenje ministra nadležnog za vanjske poslove, osim ako je strana država pristala na ovrhu, odnosno osiguranje.

(2) Ako uz prijedlog kojim se pokreće postupak na imovini strane države u Republici Hrvatskoj nije podnesena suglasnost iz stavka 1. ovoga Zakona, odnosno pristanak strane države, sud će prijedlog odbaciti.

Primjena odredaba drugih zakona

Članak 21.

(1) U ovršnom postupku i postupku osiguranja na odgovarajući se način primjenjuju odredbe Zakona o parničnom postupku, ako ovim ili drugim zakonom nije drukčije određeno.

(2) Na materijalnopravne pretpostavke i posljedice provedbe ovršnoga postupka i postupka osiguranja na odgovarajući se način primjenjuju odredbe zakona kojima se uređuju stvarna prava, odnosno obvezni odnosi.

D i o d r u g i

O V R H A

Razdjel prvi

ZAJEDNIČKE ODREDBE

Glava druga

OVRSNA I VJERODOSTOJNA ISPRAVA

Osnove za određivanje ovrhe

Članak 22.

Sud određuje ovrhu samo na temelju ovršne ili vjerodostojne isprave, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

Ovršna isprava

Članak 23.

Ovršne isprave jesu:

1. ovršna sudska odluka i ovršna sudska nagodba,
2. ovršna odluka arbitražnog suda,
3. ovršna odluka donesena u upravnom postupku i ovršna nagodba sklopljena u upravnom postupku ako glase na ispunjenje novčane obveze, ako zakonom nije drukčije određeno,
4. ovršna javnobilježnička odluka i ovršna javnobilježnička isprava,
5. nagodba sklopljena u postupku pred sudovima časti pri komorama u Republici Hrvatskoj,
6. druga isprava koja je zakonom određena kao ovršna isprava.

Odluka i nagodba

Članak 24.

(1) Sudskom odlukom, prema ovom Zakonu, smatra se presuda, rješenje, platni nalog te druga odluka donesena u postupku pred sudom i izbranim sudom, a sudskom nagodbom smatra se nagodba sklopljena u postupku pred tim sudovima.

(2) Odlukom upravnoga tijela, prema ovom Zakonu, smatra se rješenje i zaključak koji su u upravnom postupku donijeli tijelo državne uprave ili pravna osoba s javnim ovlastima, a upravnom nagodbom smatra se nagodba zaključena u upravnom postupku pred tim tijelom, odnosno pred tom osobom.

Ovršnost odluke

Članak 25.

(1) Sudska odluka kojom je naloženo ispunjenje tražbine na neko davanje ili činjenje ovršna je ako je postala pravomoćna i ako je protekao rok za dobrovoljno ispunjenje. Rok za dobrovoljno ispunjenje teče od dana dostave odluke ovršeniku ako zakonom nije drukčije određeno.

(2) Sudska odluka kojom je naloženo ispunjenje tražbine na neko trpljenje ili nečinjenje (propuštanje) ovršna je ako je postala pravomoćna, osim ako je u ovršnoj ispravi određen poseban rok za usklađivanje ponašanja ovršenika s njegovom obvezom.

(3) Odluka donesena u upravnom postupku ovršna je ako je postala ovršna po pravilima koja uređuju taj postupak.

(4) Na temelju ovršne odluke koja je postala ovršna u jednom dijelu, ovrha se može odrediti samo u odnosu na taj dio.

(5) Ovrha će se odrediti na temelju sudske odluke koja nije postala pravomoćna i odluke donesene u upravnom postupku koja nije postala konačna ako je zakonom propisano da žalba ili koji drugi pravni lijek ne zadržava ovrhu.

Ovršnost prvostupanjskih sudskih odluka

Članak 26.

(1) Prvostupanjska sudska odluka kojom se fizičkoj osobi koja ne obavlja registriranu djelatnost nalaže isplata tražbine čija glavnica ne prelazi 1.000,00 kuna, odnosno kojom se fizičkoj osobi koja obavlja registriranu djelatnost u pravnoj stvari u vezi s tom djelatnošću ili pravnoj osobi nalaže isplata tražbine čija glavnica ne prelazi 5.000,00 kuna postaje ovršna u roku od osam dana od dana dostave osobi kojoj je naložena isplata. Žalba protiv takve odluke ne odgađa ovrhu.

(2) Ako se u sudskoj odluci nekoj od osoba iz stavka 1. ovoga članka nalaže samo da naknadi troškove postupka u iznosu koji ne prelazi iznose navedene u toj odredbi, žalba protiv takve odluke o naknadi troškova postupka ne odgađa ovrhu.

Ovršnost nagodbe

Članak 27.

(1) Sudska odnosno upravna nagodba ovršna je ako je tražbina koju prema njoj treba ispuniti dospjela.

(2) Dospijeće tražbine dokazuje se zapisnikom o nagodbi ili javnom ispravom ili po zakonu ovjerovljenom ispravom.

(3) Dospijeće koje se ne može dokazati na način iz stavka 2. ovoga članka dokazuje se pravomoćnom odlukom donesenom u parničnom postupku kojom se utvrđuje dospijeće.

(4) Na temelju nagodbe koja je postala ovršna u jednom dijelu ovrha se može odrediti samo u odnosu na taj dio.

Ovršnost javnobilježničke isprave

Članak 28.

(1) Javnobilježnička isprava ovršna je ako je postala ovršna po posebnim pravilima koja uređuju ovršnost takve isprave.

(2) Na temelju javnobilježničke isprave koja je postala ovršna u jednom dijelu ovrha se može odrediti samo u odnosu na taj dio.

Podobnost ovršne isprave za ovrhu

Članak 29.

(1) Ovršna isprava podobna je za ovrhu ako su u njoj naznačeni vjerovnik i dužnik te predmet, vrsta, opseg i vrijeme ispunjenja obveze.

(2) Ako je ovršna isprava odluka kojom je naloženo ispunjenje tražbine na neko davanje ili činjenje, u njoj mora biti određen i rok za dobrovoljno ispunjenje.

(3) Ako u ovršnoj ispravi iz stavka 2. ovoga članka nije određen rok za dobrovoljno ispunjenje, taj rok određuje sud rješenjem o ovrsi.

(4) U slučaju iz stavka 3. ovoga članka sud će predloženu ovrhu odrediti uz uvjet da ovršenik, u roku koji mu je određen, ne ispuni svoju obvezu.

(5) Ako je prema ovršnoj ispravi vjerovnik ovlašten odrediti opseg ili vrijeme ispunjenja tražbine, vjerovnik će opseg ili vrijeme ispunjenja tražbine odrediti u prijedlogu za ovrhu.

(6) Ako je prema ovršnoj ispravi treća osoba ovlaštena odrediti opseg ili vrijeme ispunjenja tražbine, smatrat će se da je ta osoba odredila opseg ili vrijeme ispunjenja tražbine ako je to učinila u javnoj ili javno ovjerovljenoj ispravi.

Određivanje i naplata zatezних kamata

Članak 30.

(1) Ako se nakon donošenja odluke, sklapanja nagodbe ili sastavljanja javnobilježničke isprave izmijeni stopa zatezne kamate, sud će, na prijedlog bilo koje stranke, rješenjem odrediti naplatu zatezne kamate po izmijenjenoj stopi za vrijeme na koje se ta izmjena odnosi. Prijedlog za donošenje takvog rješenja može se podnijeti do dovršetka ovršnog postupka.

(2) Ako plaćanje zatezne kamate na troškove postupka nije određeno već u ovršnoj ispravi, sud će, na prijedlog ovrhovoditelja, u rješenju o ovrsi odrediti naplatu tih kamata po propisanoj stopi od dana donošenja odluke odnosno sklapanja nagodbe do naplate.

(3) Na prijedlog ovrhovoditelja sud će odrediti naplatu zatezних kamata na troškove ovršnog postupka i osiguranja po propisanoj stopi od dana kada su ti troškovi učinjeni, odnosno plaćeni, do dana naplate.

Vjerodostojna isprava

Članak 31.

(1) Vjerodostojna isprava je, prema ovom Zakonu, račun, mjenica i ček s protestom i povratnim računima kad je to potrebno za zasnivanje tražbine, javna isprava, izvadak iz poslovnih knjiga, po zakonu ovjerovljena privatna isprava te isprava koja se po posebnim propisima smatra javnom ispravom. Računom se smatra i obračun kamata.

(2) Vjerodostojna isprava je podobna za ovrhu ako su u njoj naznačeni vjerovnik i dužnik te predmet, vrsta, opseg i vrijeme ispunjenja novčane obveze.

(3) Kad se iz vjerodostojne isprave ne vidi je li i kad je tražbina dospjela, ovrha će se odrediti ako ovrhovoditelj u prijedlogu za ovrhu navede datum dospelosti tražbine, te ako je označio dan njezine dospelosti.

Prijenos tražbine ili obveze

Članak 32.

(1) Ovrha se određuje na prijedlog i u korist osobe koja u ovršnoj ispravi nije označena kao vjerovnik, ako ona javnom ili ovjerovljenom privatnom ispravom dokaže da je tražbina na nju prenesena ili da je na nju na drugi način prešla. Ako se prijenos ne može dokazati na taj način, prijenos tražbine dokazuje se pravomoćnom odlukom donesenom u parničnom postupku.

(2) Odredba stavka 1. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuje i na ovrhu protiv osobe koja u ovršnoj ispravi nije označena kao dužnik.

Uvjetna i uzajamna obveza

Članak 33.

(1) Ako je obveza ovršenika utvrđena u ovršnoj ispravi uvjetovana prethodnim ili istovremenim ispunjenjem neke obveze ovrhovoditelja ili nastupanjem nekoga uvjeta, sud će, na prijedlog ovrhovoditelja, odrediti ovrhu ako on izjavi da je svoju obvezu ispunio, odnosno da je osigurao njezino ispunjenje ili da je uvjet nastupio.

(2) Ako ovršenik u pravnom lijeku protiv rješenja o ovrsi istakne da ovrhovoditelj nije ispunio svoju obvezu ili da nije osigurao njezino ispunjenje ili da uvjet nije nastupio, sud će o ispunjenju obveze ovrhovoditelja, odnosno o nastupanju uvjeta odlučiti u ovršnom postupku, osim ako odluka o tome ovisi o utvrđenju spornih činjenica.

(3) Ako odluka iz stavka 2. ovoga članka ovisi o utvrđenju spornih činjenica, sud će o pravnom lijeku iz stavka 2. ovoga članka odlučiti u ovršnom postupku ako su te činjenice općepoznate, ako se njihovo postojanje može utvrditi primjenom pravila o zakonskim predmnijevama ili ako ovrhovoditelj dokaže ispunjenje ili osiguranje svoje obveze, odnosno nastupanje uvjeta javnom ispravom ili javno ovjerovljenom privatnom ispravom. U ostalim slučajevima sud će obustaviti postupak.

(4) Smatrat će se da je ovrhovoditelj ispunio svoju obvezu, odnosno da je osigurao njezino ispunjenje ako je predmet dužne činidbe položio u sudski ili javnobilježnički polog, ako to nije u protivnosti sa sadržajem njegove obveze utvrđene ovršnom ispravom.

(5) Ovrhovoditelj koji u ovršnom postupku ne uspije dokazati, u skladu s odredbama prethodnih stavaka ovoga članka, da je ispunio svoju obvezu, da je osigurao njezino ispunjenje odnosno da je nastupio uvjet, može pokrenuti parnicu radi utvrđenja da je na temelju ovršne isprave ovlašten tražiti bezuvjetnu ovrhu radi ostvarenja svoje tražbine.

Alternativna obveza po izboru ovršenika

Članak 34.

(1) Ako ovršenik ima pravo na temelju ovršne isprave birati između više predmeta svoje obveze i u roku za dobrovoljno ispunjenje sam ne obavi izbor između tih predmeta i ne ispuni dužnu obvezu, predmet kojim obveza treba biti ispunjena određuje ovrhovoditelj u ovršnom prijedlogu.

(2) Ovršenik ima pravo izbora i nakon podnošenja prijedloga za ovrhu, ali ono prestaje čim se ovrhovoditelj makar djelomično namiri u skladu sa svojim prijedlogom.

(3) Ovrhovoditelj ima pravo na naknadu troškova ovršnoga postupka koji je obustavljen zato što je ovršenik, u skladu s odredbama stavka 2. ovoga članka nakon pokretanja postupka ispunio svoju obvezu drugom predmetom.

Alternativno ovlaštenje ovršenika

Članak 35.

(1) Ovršenik kojemu je ovršnom ispravom naloženo ispunjenje određene obveze uz pravo da se od ispunjenja te obveze može osloboditi ispunjenjem neke druge činidbe određene u ovršnoj ispravi, može tu činidbu ispuniti sve dok se ovrhovoditelj makar djelomično ne namiri prisilnim ispunjenjem dužne obveze.

(2) Ovrhovoditelj ima pravo na naknadu troškova ovršnoga postupka koji je obustavljen zato što je ovršenik, u skladu s odredbama stavka 1. ovoga članka nakon njegova pokretanja umjesto dužne obveze ispunio drugu činidbu određenu u ovršnoj ispravi.

Potvrda o ovršnosti

Članak 36.

(1) Ako se prijedlog za ovrhu podnosi sudu koji o tražbini nije odlučivao u prvom stupnju, uz prijedlog se podnosi ovršna isprava, u izvorniku ili ovjerovljenom prijepisu, na kojoj je stavljena potvrda o ovršnosti, odnosno vjerodostojna isprava.

(2) Potvrdu o ovršnosti daje sud, odnosno tijelo koje je odlučivalo o tražbini u prvom stupnju.

(3) Potvrdu o ovršnosti za izdavanje koje nisu bili ispunjeni zakonom propisani uvjeti ukinut će rješenjem isti sud, odnosno tijelo, na prijedlog ili po službenoj dužnosti.

(4) Arbitražni sudovi ne daju potvrde o ovršnosti svojih odluka, osim ako zakonom nije drukčije određeno. U povodu pravnog lijeka ovršenika sud koji vodi ovršni postupak ispitat će

je li odluka arbitražnog suda ovršna ili nije, i u ovisnosti o ishodu takve provjere odlučiti sam o pravnom lijeku ili predmet proslijediti drugom nadležnom sudu (članak 51.).

(5) Javni bilježnici sami daju potvrde o ovršnosti svojih isprava. U povodu pravnog lijeka ovršenika, sud koji vodi ovršni postupak ispitat će jesu li bili ispunjeni uvjeti za davanje takve potvrde uzimajući u obzir i izjave osoba koje su prema toj ispravi ovlaštene potvrditi nastupanje okolnosti o kojima ovisi stjecanje toga svojstva (članak 29. stavak 5. i 6.). Ako sud utvrdi da uvjeti za davanje javnobilježničke potvrde o ovršnosti nisu bili ispunjeni, tu će potvrdu ukinuti rješenjem u ovršnom postupku.

(6) O zahtjevu za ukidanje potvrde o ovršnosti koju je dao javni bilježnik na svojoj ispravi, podnesenom izvan ovršnog postupka, odlučuje u izvanparničnom postupku općinski sud na čijem je području sjedište javnog bilježnika.

Stvarna nadležnost

Članak 37.

(1) Općinski sudovi stvarno su nadležni određivati ovrhu, osim ako rješavanje tih predmeta nije izrijekom povjereno drugom sudu, tijelu ili osobi.

(2) Sudovi nadležni određivati ovrhu ovlaštene su postupati i u povodu pravnih lijekova podnesenih protiv rješenja o ovrshi te drugih odluka koje su donijeli u povodu prijedloga za ovrhu. Oni su ovlaštene odlučivati i o drugim pitanjima tijekom postupka prije nego što je sud nadležan za provedbu ovrhe započeo s provedbom ovrhe.

Mjesna nadležnost

Članak 38.

Mjesna nadležnost određena ovim Zakonom je isključiva.

Glava treća

PREDLAGANJE I ODREĐIVANJE OVRHE

Prijedlog za ovrhu

Članak 39.

(1) Prijedlog za ovrhu mora sadržavati zahtjev za ovrhu u kojemu će biti naznačena ovršna ili vjerodostojna isprava na temelju koje se traži ovrha, ovrhovoditelj i ovršenik, osobni identifikacijski brojevi ovrhovoditelja i ovršenika, tražbina čije se ostvarenje traži te sredstvo kojim ovrhu treba provesti i, po potrebi, predmet u odnosu na koji ga treba provesti. Prijedlog mora sadržavati i druge propisane podatke potrebne za provedbu ovrhe.

(2) Prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave mora sadržavati:

1. zahtjev da sud naloži ovršeniku da u roku od osam dana, a u mjeničnim i čekovnim sporovima u roku od tri od dana dostave rješenja, namiri tražbinu zajedno s odmjerenim troškovima, i

2. ovršni zahtjev iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Prijedlog za ovrhu koji ne sadrži sve podatke iz stavka 1. i 2. ovoga članka sud će odbaciti rješenjem, ne pozivajući predlagatelja da ga dopuni ili ispravi.

Povlačenje i ograničenje prijedloga

Članak 40.

(1) Ovrhovoditelj može tijekom postupka, bez pristanka ovršenika, povući u cijelosti ili djelomice prijedlog za ovrhu.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka sud će obustaviti ovrhu.

(3) Ovrhovoditelj može nakon povlačenja prijedloga podnijeti novi prijedlog za ovrhu.

Rješenje o ovrsi

Članak 41.

(1) U rješenju o ovrsi moraju biti naznačeni ovršna, odnosno vjerodostojna isprava na temelju koje se ovrha određuje, ovrhovoditelj i ovršenik, tražbina koja se ostvaruje, sredstvo i predmet ovrhe te drugi podaci potrebni za provedbu ovrhe.

(2) Rješenjem o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave sud će:

1. naložiti ovršeniku da u roku od osam dana, a u mjeničnim i čekovnim sporovima u roku od tri dana od dana dostave rješenja, namiri tražbinu zajedno s odmjerenim troškovima, i
2. odrediti ovrhu radi prisilne naplate tih tražbina.

(3) Rješenje o ovrsi ne mora biti obrazloženo i može se izdati otiskivanjem štamčilja na prijedlogu za ovrhu.

(4) Rješenje o ovrsi mora sadržavati uputu o pravnom lijeku.

(5) Sud neće po službenoj dužnosti odbaciti prijedlog za ovrhu utemeljen na pravomoćnoj sudskoj odluci, sudskoj nagodbi ili javnobilježničkoj ispravi samo zato što na tim ispravama nije bilo potvrde o ovršnosti u vrijeme odlučivanja, odnosno neće odbiti ovršni zahtjev samo zato što tražbina utvrđena tim ispravama nije stekla svojstvo ovršivosti.

(6) Rješenje kojim se prijedlog za ovrhu potpuno ili djelomice odbacuje ili odbija mora biti obrazloženo.

Dostava rješenja o ovrsi

Članak 42.

(1) Rješenje o ovrsi dostavlja se ovrhovoditelju i ovršeniku.

(2) Rješenje kojim se odbacuje ili odbija prijedlog za ovrhu doneseno prije nego što je ovršeniku bilo omogućeno da se o njemu očituje dostavlja se samo ovrhovoditelju.

(3) Rješenje o ovrsi na temelju ovršne isprave dostavlja se prije pravomoćnosti banci, odnosno Središnjem klirinškom depozitarnom društvu kod koje se vode ovršenikovi računi te drugim osobama i tijelima kad je to potrebno radi provedbe ovrhe.

(4) rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave dostavlja se osobama i tijelima iz stavka 3. ovoga članka tek pošto postane pravomoćno.

(5) Rješenje o ovrsi na pokretnim stvarima doneseno na temelju ovršne isprave dostavlja se ovršeniku pri poduzimanju prve ovršne radnje, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

(6) Rješenje o ovrsi na pokretnim stvarima doneseno na temelju vjerodostojne isprave dostavlja se ovršeniku prije pristupanja provedbi ovrhe (članak 44. stavak 3.).

(7) Ako sud koji je donio rješenje o ovrsi nije nadležan za provedbu ovrhe, uputit će svoje rješenje o ovrsi nadležnom sudu radi provedbe ovrhe.

Glava četvrta

PROVEDBA OVRHE

Stvarna nadležnost

Članak 43.

(1) Za provedbu ovrhe stvarno su nadležni općinski sudovi, ako zakonom nije drukčije određeno.

(2) Sud provedbe ovrhe ovlašten je odlučivati o svim pitanjima koja se tiču provedbe ovršnoga postupka te o svim pitanjima koja se jave u povodu provedbe ovršnoga postupka o kojima se prema ovom Zakonu odlučuje u tom postupku, te o zahtjevu za naknadu troškova postupka koji naknadno bude podnesen tijekom postupka (članak 14. stavak 6.).

Ovrha na temelju nepravomoćnoga rješenja o ovrsi

Članak 44.

(1) Ovrha se provodi i prije pravomoćnosti rješenja o ovrsi ako za pojedine ovršne radnje ovim Zakonom nije drukčije određeno.

(2) Tražbina će se prisilno ostvariti prije pravomoćnosti rješenja o ovrsi, osim ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

(3) Ovrha određena na temelju vjerodostojne isprave provodi se tek nakon pravomoćnosti rješenja o ovrsi.

Granice ovrhe

Članak 45.

Ovrha se provodi u granicama određenim u rješenju o ovrsi.

Vrijeme ovrhe

Članak 46.

- (1) Ovrha se provodi radnim danom, i to danju.
- (2) Sud može odrediti da se ovrha provede i neradnim danom ili noću ako za to postoji opravdan razlog.

Rad sudskoga ovršitelja

Članak 47.

- (1) Sudski ovršitelj je dužan prigodom pretrage ovršenikova stana ili odjeće koju on nosi na sebi i poduzimanja drugih ovršnih radnji postupiti s dužnim obzirima prema osobi ovršenika i članova njegova domaćinstva.
- (2) Ovršnim radnjama u ovršenikovu stanu kojima nije nazočan ovršenik, njegov zakonski zastupnik, opunomoćenik ili odrasli član njegova domaćinstva, moraju biti nazočna dva punoljetna svjedoka ili javni bilježnik.
- (3) Ovrha u prostoriji pravne osobe provodi se tako da sudski ovršitelj prije obavljanja ovršne radnje zatraži od zastupnika pravne osobe da on sam ili osoba koju on odredi bude nazočna njezinu obavljanju. Ako zastupnik pravne osobe odbije postupiti u skladu sa zahtjevom sudskoga ovršitelja ili ako ga sudski ovršitelj ne zatekne u prostoriji pravne osobe prigodom poduzimanja ovršne radnje, radnju će provesti u nazočnosti dvaju punoljetnih svjedoka.
- (4) Kad ovršnu radnju treba provesti u prostoriji koja je zaključana, a ovršenik ili njegov zastupnik nije nazočan ili neće prostoriju otvoriti, sudski ovršitelj otvorit će prostoriju u nazočnosti dvaju punoljetnih svjedoka ili javnoga bilježnika.
- (5) O obavljanju ovršnih radnji prema odredbama stavka 2. do 4. ovoga članka sudski ovršitelj sastavit će posebni zapisnik koji će potpisati pozvani svjedoci odnosno javni bilježnik.

Ometanje sudskoga ovršitelja u radu

Članak 48.

- (1) Sudski ovršitelj je ovlašten udaljiti osobu koja ometa provedbu ovrhe, a prema okolnostima slučaja i zatražiti pomoć policije i pravosudne policije. Policija i pravosudna policija dužna je sukladno svojim ovlastima postupati po nalogu sudskog ovršitelja. Sudski ovršitelj može, po potrebi, naložiti i upotrebu sile prema osobi koja ometa ovrhu.
- (2) Prema osobi koja ometa provedbu ovrhe sud može odrediti mjere propisane člankom 16. ovoga Zakona.

Nepravilnosti pri provedbi ovrhe

Članak 49.

(1) Stranka ili sudionik mogu podneskom tražiti od suda da otkloni nepravilnost koju je sudski ovršitelj učinio u provedbi ovrhe.

(2) Sud može zaključkom ukinuti nezakonite i nepravilne radnje sudskoga ovršitelja.

Glava peta

PRAVNI LIJEKOVI STRANAKA PROTIV RJEŠENJA O OVRSI

1. Pravni lijekovi protiv rješenja o ovrsi na temelju ovršne isprave

Žalba protiv rješenja o ovrsi

Članak 50.

(1) Protiv rješenja o ovrsi ovršenik može izjaviti žalbu:

1. ako isprava na temelju koje je ono doneseno nije ovršna isprava,
2. ako ta isprava nije stekla svojstvo ovršnosti,
3. ako je ovršna isprava ukinuta, poništena, preinačena ili na drugi način stavljena izvan snage, odnosno ako je na drugi način izgubila svoju djelotvornost ili je utvrđeno da je bez učinka,
4. ako su se stranke javnom ili po zakonu ovjerovljenom ispravom sastavljenom nakon nastanka ovršne isprave sporazumjele da ovrhovoditelj neće na temelju ovršne isprave, trajno ili za određeno vrijeme, tražiti ovrhu,
5. ako je protekao rok u kojemu se po zakonu može tražiti ovrha,
6. ako je ovrha određena na predmetu koji je izuzet od ovrhe, odnosno na kojem je mogućnost ovrhe ograničena,
7. ako ovrhovoditelj nije ovlašten tražiti ovrhu na temelju ovršne isprave, odnosno ako nije ovlašten na temelju nje tražiti ovrhu protiv ovršenika,
8. ako nije ispunjen uvjet koji je određen ovršnom ispravom, osim ako zakonom nije drukčije propisano,
9. ako je tražbina prestala na temelju činjenice koja je nastala u vrijeme kad je ovršenik više nije mogao istaknuti u postupku iz kojeg potječe odluka, odnosno nakon zaključenja sudske ili upravne nagodbe ili sastavljanja, potvrđivanja ili ovjeravanja javnobilježničke isprave,
10. ako je ispunjenje tražbine, makar i na određeno vrijeme, odgođeno, zabranjeno, izmijenjeno ili na drugi način onemogućeno zbog činjenice koja je nastala u vrijeme kad je ovršenik više nije mogao istaknuti u postupku iz kojega potječe odluka, odnosno nakon zaključenja sudske ili upravne nagodbe ili sastavljanja, potvrđivanja ili ovjeravanja javnobilježničke isprave, ili
11. ako je nastupila zastara tražbine o kojoj je odlučeno ovršnom ispravom.

(2) U žalbi iz stavka 1. ovoga članka ovršenik može iznositi nove činjenice i nove dokaze ako se tiču razloga zbog kojih je ona izrijekom dopuštena te zbog bitnih povreda odredaba ovršnoga postupka.

(3) Nove činjenice koje se tiču razloga iz stavka 1. točke 7., 9., 10. i 11. ovoga članka sud smije utvrđivati samo u skladu s odredbama članka 52. ovoga Zakona.

(4) Žalba je dopuštena zbog povrede pravila o stvarnoj i mjesnoj nadležnosti.

(5) U povodu žalbe iz stavka 1. ovoga članka sud pazi po službenoj dužnosti na razloge iz stavka 1. točke 1., 3. i 5. ovoga članka te na okolnost da je u slučaju iz stavka 1. točke 6. ovoga članka ovrha određena na predmetima iz članka 4. stavka 4. i 5. ovoga Zakona. Sud pazi po službenoj dužnosti i na pogrešnu primjenu materijalnog prava te na bitne povrede ovršnoga postupka kada se na njih tako pazi prema odredbama Zakona o parničnom postupku.

(6) Ovrhovoditelj može žalbom pobijati rješenje o ovrsi ako je njime prekoračen njegov zahtjev te zbog odluke o troškovima postupka.

(7) Žalba ovršenika protiv rješenja o ovrsi ne odgađa provedbu ovrhe, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

Odlučivanje o žalbi

Članak 51.

(1) U povodu žalbe protiv rješenja o ovrsi sud prvog stupnja može žalbu prihvatiti ako ocijeni da je osnovana te, u cijelosti ili djelomice, doneseno rješenje o ovrsi preinačiti i ovršni zahtjev odbiti, ili ukinuti rješenje o ovrsi i ovršni prijedlog odbaciti ili oglasiti se stvarno ili mjesno nenadležnim i predmet ustupiti nadležnom sudu, osim u slučajevima iz članka 52. ovoga Zakona.

(2) U slučajevima iz stavka 1. ovoga članka sud prvog stupnja ukinut će provedene radnje, osim kad se oglasio nenadležnim i predmet ustupio nadležnom sudu. Sud kome je predmet ustupljen kao nadležnom može provedene radnje ukinuti ako ocijeni da je to potrebno radi pravilne provedbe ovrhe.

(3) Ako ocijeni da žalba nije osnovana, sud prvog stupnja uputit će predmet sudu drugog stupnja.

(4) Radi provjere osnovanosti navoda žalbe sud prvoga stupnja može, po potrebi, saslušati stranke i druge sudionike te obaviti druge izviđaje.

(5) Sud prvoga stupnja dužan je rješenje iz stavka 1. ovoga članka donijeti i otpremiti u roku od trideset dana. U tom je roku u slučaju iz stavka 3. ovoga članka dužan predmet uputiti drugostupanjskom sudu.

(6) Drugostupanjski sud dužan je rješenje o žalbi donijeti i otpremiti u roku od šezdeset dana od dana kada ju je primio.

(7) Protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka dopuštena je žalba protiv koje sud prvoga stupnja nema ovlasti iz te odredbe.

Upućivanje na parnicu u povodu žalbe

Članak 52.

(1) Ako je žalba izjavljena iz razloga iz članka 50. stavka 1. točke 7. i točke 9. do 11. ovoga Zakona, sud prvoga stupnja dostavit će žalbu ovrhovoditelju radi očitovanja u roku od osam dana.

(2) Ako ovrhovoditelj prizna postojanje kojeg od razloga zbog kojih je žalba izjavljena, sud će obustaviti ovrhu.

(3) Ako ovrhovoditelj ospori postojanje tih razloga ili se ne očituje u roku od osam dana, sud prvoga stupnja donijet će bez odgode rješenje kojim će ovršenika uputiti da u roku od petnaest dana od pravomoćnosti toga rješenja pokrene parnicu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom zbog razloga iz stavka 1. ovoga članka zbog kojeg je izjavio žalbu.

(4) Iznimno od odredbe stavka 3. ovoga članka sud neće ovršenika uputiti na parnicu, već će prihvatiti njegovu žalbu, ukinuti provedene radnje i obustaviti ovrhu ako on njezinu osnovanost dokaže javnom ili javno ovjеровljenom ispravom, odnosno ako su činjenice na kojima se temelji njegova žalba zbog razloga iz stavka 1. ovoga članka općepoznate ili se mogu utvrditi primjenom pravila o zakonskim predmnijevama.

(5) Na pokretanje i vođenje parnice iz stavka 3. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju pravila o parnici na koju se ovršenik upućuje u povodu žalbe nakon proteka roka.

(6) Okolnost da je ovršenik upućen na parnicu iz stavka 3. ovoga članka ili da ju je pokrenuo ne sprječava provedbu ovrhe i ostvarenje ovrhovoditeljeve tražbine, osim ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

(7) Ako je žalba izjavljena i zbog kojeg od razloga iz članka 50. stavka 1. točke 1. do 6. i točke 8. ovoga Zakona, sud prvoga stupnja, ako smatra da žalba zbog njih nije osnovana, uputit će bez odgode presliku spisa sudu drugoga stupnja radi odlučivanja o žalbi u povodu tih razloga.

(8) Ako ovršenik izjavi žalbu protiv rješenja o upućivanju na parnicu, sud prvoga stupnja tu će žalbu uputiti sudu drugoga stupnja radi zajedničkog odlučivanja o toj žalbi i žalbi protiv rješenja o ovrsi.

(9) Ako je prvostupanjski sud već proslijedio presliku spisa drugostupanjskom sudu u povodu žalbe iz stavka 7. ovoga članka, o toj će okolnosti upozoriti drugostupanjski sud prigodom upućivanja preslike spisa u povodu žalbe protiv rješenja o upućivanju na parnicu.

(10) U slučaju iz stavka 4. ovoga članka ovrhovoditelj koji smatra da je ovlašten na temelju određene ovršne isprave predložiti ovrhu, može tužbom zatražiti da se to utvrdi u posebnoj parnici.

Žalba nakon proteka roka

Članak 53.

(1) Ovršenik može zbog razloga iz članka 50. stavka 1. točke 7. i točke 9. do 11. ovoga Zakona podnijeti žalbu protiv rješenja o ovrsi i nakon njegove pravomoćnosti ako taj razlog nije mogao iz opravdanih razloga istaknuti već u roku za žalbu protiv toga rješenja.

(2) Žalba iz stavka 1. ovoga članka može se podnijeti sve do dovršetka ovršnoga postupka.

(3) Ovršenik je dužan u žalbi iz stavka 1. ovoga članka istaknuti sve razloge iz stavka 1. ovoga članka koje može istaknuti u vrijeme njezina podnošenja. Sud će odbaciti naknadno podnesenu žalbu nakon proteka roka koja se temelji na razlozima koje je ovršenik mogao istaknuti u prije podnesenoj žalbi.

(4) Podnošenje žalbe iz stavka 1. ovoga članka ne sprječava provedbu ovrhe i ostvarenje ovrhovoditeljeve tražbine, osim ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

Odgovor na žalbu

Članak 54.

(1) Žalba iz članka 53. ovoga Zakona dostavit će se bez odgode ovrhovoditelju, koji se o njoj može očitovati u roku od osam dana.

(2) Kad primi odgovor na žalbu ili kad protekne rok za odgovor, sud će, prema okolnostima slučaja, zakazati ročište radi raspravljanja o žalbi ili će donijeti rješenje bez održavanja ročišta, osim u slučaju iz članka 55. ovoga Zakona.

(3) Rješenjem o žalbi sud će žalbu odbaciti ili prihvatiti, osim u slučaju iz članka 55. ovoga Zakona. Ako žalbu prihvati, sud prvoga stupanja ukinut će provedene radnje i obustaviti ovrhu.

(4) Osnovanost žalbe ocjenjuje se s obzirom na stanje stvari u vrijeme odlučivanja o žalbi.

Upućivanje na parnicu

Članak 55.

(1) Ako rješenje o žalbi iz članka 53. stavka 1. ovoga Zakona ovisi o utvrđivanju neke sporne činjenice, sud će uputiti ovršenika da u roku od petnaest dana od dana pravomoćnosti toga rješenja pokrene parnicu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, osim u slučaju iz stavka 2. ovoga članka.

(2) Ako rješenje o žalbi iz stavka 1. ovoga članka ovisi o utvrđenju spornih činjenica čije postojanje ovršenik dokaže javnom ili javno ovjerovljenom ispravom, odnosno ako su one općepoznate ili se njihovo postojanje može utvrditi primjenom pravila o zakonskim predmnijevama, sud će o osnovanosti žalbe odlučiti u ovršnom postupku. Ako žalbu prihvati, postupit će u skladu s odredbom članka 54. stavka 3. ovoga Zakona, a ako je ne prihvati, uputit će ovršenika na parnicu.

(3) Tužbu kojom pokreće parnicu na koju je upućen ovršenik može utemeljiti samo na razlozima koje je istaknuo u žalbi u povodu koje je upućen na parnicu.

(4) Ako ovršenik u povodu naknadno podnesene žalbe nakon isteka roka bude također upućen na parnicu, dužan je razloge zbog kojih je izjavio tu žalbu istaknuti u parnici na koju je prethodno upućen ako u njoj još uvijek nije zaključena glavna rasprava.

(5) Ako ovršenik ne postupi u skladu s odredbom stavka 4. ovoga članka, sud će odbaciti tužbu.

(6) Na temelju pravomoćne presude kojom je utvrđeno da ovrha nije dopuštena, sud nadležan za odlučivanje o žalbi ukinut će, na prijedlog ovršenika, provedene radnje i obustaviti ovrhu.

Ovršenikovo pravo na naknadu štete

Članak 56.

(1) Ako se ovrha na temelju rješenja o ovrsi protiv kojega je podnesena žalba iz članka 52. i 53. stavka 1. ovoga Zakona provede prije nego što se glavna rasprava u prvostupanjskom parničnom postupku zaključi, ovršenik može do zaključenja glavne rasprave, i bez pristanka ovrhovoditelja kao tuženika, preinačiti tužbu tako što će zatražiti od suda da ovrhovoditelju naloži da mu vrati ono što je neosnovano stekao ovrhom te da mu naknadi štetu koju je zbog toga pretrpio, uključujući i troškove ovrhe u kojoj je ovrhovoditelj ostvario svoju tražbinu.

(2) Šteta na čiju naknadu ovršenik ima pravo obuhvaća i razliku između vrijednosti unovčenog predmeta ovrhe i cijene po kojoj je on unovčen.

(3) Na novčane iznose iz stavka 1. ovoga članka ovršenik ima pravo na zakonsku zateznu kamatu od kada je ovrhovoditelj neosnovano stekao novčana sredstva iz njegove imovine, odnosno od unovčenja dijelova imovine ovršenika.

2. Pravni lijekovi protiv rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave

Prigovor protiv rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave

Članak 57.

(1) Protiv rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave ovršenik može podnijeti prigovor u roku od osam dana, a u mjeničnim i čekovnim sporovima u roku od tri dana, osim ako ne pobija samo odluku o troškovima postupka.

(2) Rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave kada se prigovorom iz stavka 1. ovoga članka pobija samo u dijelu kojim je određena ovrha može se pobijati samo iz razloga zbog kojih se rješenje o ovrsi na temelju ovršne isprave može pobijati žalbom (članak 50.).

(3) Rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave može se u dijelu kojim je njime određena ovrha pobijati žalbom nakon proteka roka (članak 53.) iz razloga navedenih u članku 50. točki 7., 9., 10. i 11. ovoga Zakona, samo ako je činjenica na kojoj se temelji taj prigovor nastala nakon donošenja rješenja o ovrsi.

Postupak u povodu prigovora protiv rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave

Članak 58.

(1) Ako u prigovoru protiv rješenja o ovrsi donesenom na temelju vjerodostojne isprave ovršenik nije odredio u kojem dijelu pobija to rješenje, smatrat će se da rješenje pobija u cijelosti.

(2) Ako se rješenje o ovrsi pobija u cijelosti ili samo u dijelu kojim je ovršeniku naloženo da namiri tražbinu, sud kojemu je prigovor podnesen stavit će izvan snage rješenje o ovrsi u dijelu kojim je određena ovrha i ukinut će provedene radnje, a postupak će nastaviti kao u povodu prigovora protiv platnoga naloga, a ako za to nije mjesno nadležan, dostavit će predmet nadležnom sudu.

(3) Ako se rješenje o ovrsi pobija samo u dijelu kojim je određena ovrha, daljnji postupak nastavit će se kao postupak po žalbi protiv rješenja o ovrsi donesenom na temelju ovršne isprave.

(4) Ako se prigovor iz stavka 3. ovoga članka prihvati, dio rješenja o ovrsi kojim je ovršeniku naloženo da namiri tražbinu ima svojstvo ovršne isprave na temelju koje se može ponovno tražiti ovrha.

(5) Ako ovršenik pobija rješenje o ovrsi samo djelomično u dijelu kojim je njime ovršeniku naloženo da namiri ovrhovoditeljevu tražbinu, sud će za nepobijani dio toga dijela rješenja zaključkom utvrditi da je postao pravomoćan i ovršan te će pristupiti provedbi određene ovrhe samo radi ostvarenja dijela tražbine koji je njime pravomoćno utvrđen. Sud će zaključkom odrediti razdvajanje postupaka tako da se u odnosu na pobijani dio rješenja o ovrsi postupak nastavlja na način određen stavkom 2. i 3. ovoga članka. U tom slučaju sud će umnožiti spis radi provedbe zaključka o razdvajanju postupka.

(6) Prigovor protiv rješenja o ovrsi mora biti obrazložen. Neobrazloženi prigovor sud će odbaciti.

(7) Ako ovršenik ne podnese prigovor protiv dijela rješenja o ovrsi kojim mu je naloženo da namiri tražbinu protiv toga dijela rješenja može tražiti ponavljanje postupka po pravilima parničnoga postupka.

(8) Ako sud kojemu je prijedlog iz stavka 6. ovoga članka podnesen nije nadležan odlučivati po pravilima parničnoga postupka, ustupit će predmet nadležnom sudu radi odlučivanja o prijedlogu.

Glava šesta

PRIGOVOR TREĆE OSOBE

Pretpostavke za prigovor

Članak 59.

(1) Osoba koja tvrdi da u pogledu predmeta ovrhe ima takvo pravo koje sprječava ovrhu može podnijeti prigovor protiv ovrhe tražeći da se ovrha na tom predmetu proglasi nedopuštenom.

(2) Prigovor se može podnijeti do dovršetka ovršnoga postupka. Podnošenje prigovora ne sprječava provedbu ovrhe i ostvarenje ovrhovoditeljeve tražbine.

(3) Sud će prigovor dostaviti ovrhovoditelju i ovršeniku i pozvati ih da se u roku od osam dana očituju o prigovoru.

Pokretanje parnice

Članak 60.

(1) Ako se ovrhovoditelj u propisanom roku ne očituje o prigovoru ili ako se jedna stranka usprotivi prigovoru, sud će podnositelja prigovora rješenjem uputiti da protiv stranaka u roku od petnaest dana pokrene parnicu radi proglašenja da ovrha na predmetu ovrhe nije dopuštena, osim ako podnositelj ne dokaže opravdanost svoga prigovora pravomoćnom presudom ili drugom javnom ispravom, ili javno ovjerovljenom privatnom ispravom, odnosno ako činjenice na kojima se temelji prigovor treće osobe nisu općepoznate ili se mogu utvrditi primjenom pravila o zakonskim predmnjevama.

(2) Ako podnositelj prigovora dokaže njegovu opravdanost pravomoćnom presudom, javnom ili javno ovjerovljenom privatnom ispravom, odnosno ako su činjenice na kojima se temelji prigovor općepoznate ili se mogu utvrditi na temelju pravila o zakonskim predmnjevama, sud će o prigovoru odlučiti u ovršnom postupku.

(3) Podnositelj prigovora može parnicu pokrenuti i nakon proteka roka koji mu je sud odredio sve do dovršetka ovršnoga postupka, ali je u tom slučaju dužan snositi troškove prouzročene prekoračenjem toga roka.

(4) U parnici iz stavka 1. ovoga članka treća osoba može tražiti da se utvrdi postojanje njezina prava ako joj ga koja od stranaka osporava.

Kad se ne može tražiti da se ovrha proglasi nedopuštenom

Članak 61.

(1) Iznimno od odredbe članka 59. stavka 1. ovoga Zakona, osoba koja je suvlasnik pokretne stvari koja je predmet ovrhe ne može zahtijevati da se ovrha u pogledu njezina udjela proglasi nedopuštenom, ali ima pravo na namirenje iz iznosa dobivenoga prodajom stvari prije namirenja ovrhovoditelja i drugih osoba koje se namiruju u ovršnom postupku te prije naknade troškova ovršnoga postupka.

(2) Osoba iz stavka 1. ovoga članka ima pravo zahtijevati da joj se stvar koja je predmet ovrhe ustupi ako položi iznos koji odgovara vrijednosti ovršenikova udjela u toj stvari.

(3) Osobu iz stavka 1. ovoga članka kojoj je osporen udio u stvari koja je predmet ovrhe sud će uputiti na parnicu protiv ovrhovoditelja, a i protiv ovršenika ako i on osporava njezino pravo, da dokaže svoje pravo, osim ako u ovršnom postupku ne može dokazati svoje pravo pravomoćnom presudom, javnom ili privatnom ispravom koja ima značenje javne isprave.

(4) Pokretanje parnice u skladu s odredbama stavka 3. ovoga članka ne sprječava provođenje ovrhe niti namirenje ovrhovoditeljeve tražbine.

(5) Ako osoba iz stavka 1. ovoga članka može dokazati svoje pravo pravomoćnom presudom, javnom ili privatnom ispravom koja ima značenje javne isprave, sud će postupiti kao da njezino pravo nije osporeno.

(6) Okolnost da je sud u ovršnom postupku uzeo da pravo osobe iz stavka 1. ovoga članka nije osporeno u smislu odredaba stavka 3. i 5. ovoga članka ne utječe na pravo ovrhovoditelja ili ovršenika da svoja prava protiv te osobe ostvaruju u posebnoj parnici.

Glava sedma

PROTUOVRHA

Razlozi za protuovrhu

Članak 62.

(1) Nakon što je ovrha već provedena, ovršenik može u istom ovršnom postupku zatražiti od suda da naloži ovrhovoditelju da mu vrati ono što je ovrhom dobio:

1. ako je ovršna isprava pravomoćno ukinuta, preinačena, poništena, stavljena izvan snage ili je na drugi način utvrđeno da je bez učinka,
2. ako je tijekom ovršnoga postupka namirio ovrhovoditelju tražbinu mimo suda tako da je ovrhovoditelj dvostruko namiren,
3. ako je rješenje o ovrsi pravomoćno ukinuto i prijedlog za ovrhu odbačen ili odbijen, odnosno ako je rješenje o ovrsi pravomoćno preinačeno,
4. ako je ovrha koja je provedena na određenom predmetu ovrhe proglašena nedopuštenom.

(2) Prijedlog iz stavka 1. ovoga članka sud neće prihvatiti ako se u pogledu onoga što je ovrhovoditelj dobio ovrhom nastupile takve stvarne ili pravne promjene da vraćanje više nije moguće.

(3) Ako je ovrhovoditelj ovrhom naplatio određeni novčani iznos, ovršenik u prijedlogu za protuovrhu može tražiti plaćanje zakonskih zateznih kamata od dana naplate toga iznosa.

(4) Prava na naknadu štete iz razloga iz stavka 1. ovoga članka ovršenik može ostvarivati u posebnoj parnici.

(5) Prijedlog za protuovrhu iz stavka 1. ovoga članka može se podnijeti u roku od tri mjeseca od dana kad je ovršenik saznao za razlog za protuovrhu, a najkasnije u roku od jedne godine od dana dovršetka ovršnoga postupka.

(6) Ovršenik ne može prije proteka roka iz stavka 5. ovoga članka svoju tražbinu ostvarivati u parničnom postupku, osim u slučaju iz stavka 2. ovoga članka.

(7) Ako je ovršni postupak pokrenut po službenoj dužnosti, protuovrha nije dopuštena, već ovršenik svoja moguća prava može ostvarivati u posebnoj parnici.

Postupak po prijedlogu za protuovrhu

Članak 63.

(1) Prijedlog iz članka 62. ovoga Zakona sud će dostaviti ovrhovoditelju i pozvati ga da se u roku od osam dana izjasni o tome prijedlogu.

(2) Ako se u roku iz stavka 1. ovoga članka ovrhovoditelj usprotivi prijedlogu, sud će o njemu odlučiti nakon održanoga ročišta. Ako se ovrhovoditelj u tom roku ne očituje o prijedlogu, sud će ocijeniti hoće li o njemu odlučiti bez održavanja ročišta.

(3) Rješenjem kojim prihvati prijedlog sud će naložiti ovrhovoditelju da u roku od petnaest dana vrati ovršeniku ono što je ovrhom dobio.

Rješenje o protuovrsi

Članak 64.

(1) Na temelju pravomoćnoga i ovršnoga rješenja kojim je ovrhovoditelju naloženo da ovršeniku vrati ono što je ovrhom dobio, sud će, na prijedlog ovršenika, rješenjem odrediti protuovrhu.

(2) Protuovrha se provodi po odredbama ovoga Zakona.

Glava osma

ODGODA, OBUSTAVA I ZAVRŠETAK OVRHE

1. Odgoda ovrhe

Odgoda ovrhe na prijedlog ovršenika

Članak 65.

(1) Na prijedlog ovršenika sud može, ako ovršenik učini vjerojatnim da bi provedbom ovrhe trpio nenadoknadivu ili teško nadoknadivu štetu, ili ako učini vjerojatnim da je to potrebno da bi se spriječilo nasilje, u potpunosti ili djelomice odgoditi ovrhu:

1. ako je protiv odluke na temelju koje je određena ovrha izjavljen pravni lijek,
2. ako je podnesen prijedlog za povrat u prijašnje stanje u postupku u kojemu je donesena odluka na temelju koje je određena ovrha ili prijedlog za ponavljanje postupka,
3. ako je podnesena tužba za poništaj presude izbranoga suda na temelju koje je određena ovrha,
4. ako je podnesena tužba za stavljanje izvan snage nagodbe ili javnobilježničke isprave na temelju koje je dopuštena ovrha ili tužba za utvrđenje njezine ništavosti,
5. ako je ovršenik protiv rješenja o ovrsi izjavio žalbu iz članka 52. ili 53. ovoga Zakona ili podnio tužbu iz članka 52. ili 55. ovoga Zakona,
6. ako je ovršenik izjavio žalbu protiv rješenja kojim je potvrđena ovršnost ovršne isprave, odnosno ako je podnio prijedlog za ponavljanje postupka u kojemu je to rješenje doneseno,
7. ako ovršenik ili sudionik u postupku zahtijeva otklanjanje nepravilnosti pri provedbi ovrhe,
8. ako ovrha, prema sadržaju ovršne isprave, ovisi o istodobnom ispunjenju neke obveze ovrhovoditelja, a ovršenik je uskratio ispunjenje svoje obveze zato što ovrhovoditelj nije ispunio svoju obvezu niti je pokazao spremnost da je istodobno ispuni.

(2) Odluku o prijedlogu za odgodu sud će donijeti nakon što ovrhovoditelju omogući da se o njemu očituje, ako okolnosti slučaja ne zahtijevaju da se postupi drukčije.

(3) Sud može na zahtjev ovrhovoditelja odgodu ovrhe uvjetovati davanjem primjerene jamčevine. Takav prijedlog ovrhovoditelj može podnijeti i nakon što je rješenje o odgodi ovrhe doneseno.

(4) Ako ovršenik ne da jamčevinu u roku koji mu sud odredi, a koji ne može biti duži od petnaest dana, smatrat će se da je odustao od prijedloga za odgodu, sud će donijeti rješenje o nastavku ovrhe.

(5) Za vrijeme odgode ovrhe neće se poduzimati radnje kojima se ona provodi.

(6) Iznimno od odredbe stavka 5. ovoga članka u ovrsi radi naplate novčane tražbine i nakon donošenja rješenja o odgodi ovrhe provest će se radnje na temelju kojih ovrhovoditelj stječe založno pravo ili pravo namirenja na predmetu ovrhe. Na prijedlog ovrhovoditelja provest će se i procjena predmeta ovrhe.

(7) Ako odbije prijedlog za odgodu ovrhe, sud će nastaviti s ovrhom i prije pravomoćnosti rješenja kojim je prijedlog odbijen.

Odgoda ovrhe na prijedlog ovrhovoditelja

Članak 66.

Na prijedlog ovrhovoditelja sud može, u potpunosti ili djelomice, odgoditi ovrhu samo jednom, ako provedba ovrhe nije započela, i to za vrijeme koje odredi sud.

Odgoda na prijedlog treće osobe

Članak 67.

(1) Na zahtjev osobe koja je tražila da se ovrha na određenom predmetu proglašeni nedopuštenom sud će odgoditi ovrhu u pogledu toga predmeta ako ta osoba učini vjerojatnim postojanje svoga prava te da bi provedbom ovrhe pretrpjela nenadoknadivu ili teško nadoknadivu štetu, uz uvjet da u roku pokrene parnicu na koju je upućena (članak 60.).

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka sud može, na prijedlog ovrhovoditelja, odgodu ovrhe uvjetovati davanjem jamčevine.

(3) Odredba članka 65. stavka 4. ovoga Zakona primijenit će se na odgovarajući način i u slučaju iz ovoga članka.

Davanje osiguranja umjesto odgode ovrhe

Članak 68.

Sud će odbiti prijedlog za odgodu ako ovrhovoditelj u roku koji mu sud odredi, dade jamčevinu za štetu koju bi ovršenik ili treća osoba mogli trpjeti zbog provedbe ovrhe.

Odgoda na temelju suglasnosti stranaka

Članak 69.

Ako se ovrhovoditelj suglasi s prijedlogom ovršenika o odgodi ovrhe, odnosno ako se ovrhovoditelj i ovršenik suglase s prijedlogom treće osobe o odgodi ovrhe, sud će odgodu odrediti ne ispitujući postoje li za to propisane pretpostavke.

Vrijeme za koje se ovrha odgađa

Članak 70.

(1) Ako je ovrha odgođena zato što su ovršenik ili treća osoba izjavili pravni lijek, odnosno izvanredno pravno sredstvo, odgoda traje do završetka postupka po tom lijeku, odnosno sredstvu.

(2) U drugim slučajevima u kojima je ovršenik predložio odgodu, sud može, prema okolnostima slučaja, odrediti vrijeme za koje se ovrha odgađa.

(3) Ako sud na prijedlog ovrhovoditelja odgodi ovrhu, može ju odgoditi najviše za šest mjeseci.

(4) Ako u slučaju iz stavka 3. ovoga članka ovrhovoditelj ne predloži nastavak ovrhe prije isteka roka na koji je ovrha odgođena, sud će obustaviti ovrhu.

Nastavljanje odgođenoga postupka

Članak 71.

(1) Odgođena ovrha nastaviti će se po službenoj dužnosti nakon proteka vremena za koje je određena.

(2) Na prijedlog ovrhovoditelja sud može nastaviti ovrhu i prije proteka roka za koji je odgođena ako ovrhovoditelj učini vjerojatnim da su prestali razlozi za odgodu ili ako da jamčevinu.

(3) Na prijedlog ovrhovoditelja sud će nastaviti ovrhu i prije pravomoćnosti odnosno konačnosti odluke nadležnoga prvostupanjskog tijela o odbacivanju ili odbijanju pravnog lijeka ili sredstva povodom kojeg je odgođena ovrha.

2. Obustava i dovršetak ovrhe

Obustava ovrhe

Članak 72.

(1) Ako ovim Zakonom nije drukčije određeno, ovrha će se obustaviti po službenoj dužnosti, ako je ovršna isprava pravomoćno ukinuta, preinačena, poništena, stavljena izvan snage ili je na drugi način određeno da je bez učinka, odnosno ako potvrda o ovršnosti bude ukinuta.

(2) Ovrha će se obustaviti ako je postala nemoguća ili se iz drugih razloga ne može provesti.

(3) Ovrha će se na prijedlog ovršenika obustaviti ako sud utvrdi da su nakon isteka roka za žalbu provedbom ovrhe zahvaćeni predmeti koji nisu određeni u rješenju o ovrsi, a izuzeti su od ovrhe ili je na njima mogućnost ovrhe ograničena.

(4) Rok za prigovor zbog razloga iz stavka 3. ovoga članka iznosi osam dana i počinje teći od dana kojega je ovršenik saznao da je ovrhom zahvaćen predmet koji je izuzet od ovrhe, odnosno na kojemu je mogućnost ovrhe ograničena. Nakon isteka roka od trideset dana od poduzimanja radnje kojom su zahvaćeni predmeti iz stavka 3. ovoga članka prijedlog iz te odredbe više se ne može podnijeti.

(5) Rješenjem o obustavi ovrhe ukinut će se sve provedene ovršne radnje ako se time ne dira u stečena prava trećih osoba.

Dovršetak ovrhe

Članak 73.

(1) Postupak ovrhe smatra se dovršenim pravomoćnošću odluke o odbacivanju ili odbijanju ovršnoga prijedloga, provedbom ovršne radnje kojom se ovrha dovršava ili obustavom ovrhe.

(2) Dovršenje ovrhe provedbom posljednje ovršne radnje sud će utvrditi rješenjem.

Razdjel drugi

OVRHA RADI NAPLATE NOVČANE TRAZBINE

Glava deveta

OPĆE ODREDBE

Opseg ovrhe novčanih tražbina

Članak 74.

Ovrha radi ostvarenja novčane tražbine određuje se i provodi u opsegu koji je potreban za namirenje te tražbine.

Zaštita ovršenika fizičke osobe

Članak 75.

(1) Ovrha radi ostvarenja novčane tražbine ne može se provesti na stvarima i pravima fizičke osobe koja ne obavlja registriranu djelatnost koja su nužna za zadovoljenje osnovnih životnih potreba ovršenika i osoba koje je po zakonu dužan uzdržavati.

(2) Ovrha radi ostvarenja novčane tražbine protiv fizičke osobe koja obavlja registriranu djelatnost može se provesti na cjelokupnoj njezinoj imovini, osim na onim stvarima i pravima na kojima se protiv nje ne bi mogla provesti kad ne bi obavljala registriranu djelatnost te na

onim stvarima i pravima koja su nužna za obavljanje njezine registrirane djelatnosti ako joj je ona glavni izvor sredstava za život.

(3) U ovrsi radi ostvarenja novčane tražbine protiv fizičke osobe koja obavlja registriranu djelatnost na odgovarajući se način primjenjuju odredbe članka 242. ovoga Zakona.

(4) Odredba stavka 1. ovoga članka neće se primjenjivati u slučajevima u kojima su ovim Zakonom za ovrhu na određenim stvarima ili pravima utvrđena posebna pravila o izuzimanju od ovrhe ili o ograničenju ovrhe.

(5) Nekretnine za stanovanje ili obavljanje poslovne djelatnosti ne smatraju se stvarima koje su nužne za zadovoljavanje osnovnih životnih potreba ovršenika i osoba koje je po zakonu dužan uzdržavati ili za obavljanje samostalne djelatnosti koja je njegov glavni izvor sredstava za život, osim ako zakonom nije drukčije određeno.

Zaštita djelatnosti pravnih osoba

Članak 76.

(1) Ovrha se ne može provesti na stvarima i pravima pravnih osoba radi ostvarenja novčane tražbine ako su te stvari ili prava nužna za obavljanje njihove djelatnosti.

(2) Odredba stavka 1. ovoga članka neće se primjenjivati u slučajevima u kojima su ovim Zakonom za ovrhu na određenim stvarima ili pravima utvrđena posebna pravila o određivanju redosljeda ovrhe, o izuzimanju od ovrhe ili o ograničenju ovrhe.

Zaštita ovrhovoditelja

Članak 77.

(1) Ako je ovrhovoditelj na temelju pravnoga posla s ovršenikom stekao na nekoj stvari ili pravu založno ili slično pravo radi osiguranja tražbine čije prisilno ostvarenje na tom predmetu traži, ovršenik se ne može protiviti takvoj ovrsi pozivajući se na razloge iz članka 75. stavka 1. i članka 76. stavka 1. ovoga Zakona te na druge odredbe ovoga Zakona o izuzimanju od ovrhe ili o ograničenju ovrhe, osim na odredbe članka 4. stavka 4., 5. i 6. ovoga Zakona.

(2) Ovršenik se ne može protiviti ovrsi na nekoj stvari ili nekom pravu pozivajući se na odredbe članka 75. stavka 1. i članka 76. stavka 1. ovoga Zakona te na druge odredbe ovoga Zakona o izuzimanju od ovrhe i o ograničenju ovrhe, osim na odredbe članka 4. stavka 4., 5. i 6. ovoga Zakona, ako je tu stvar ili to pravo stekao od ovrhovoditelja koji pokretanjem postupka traži ostvarenje svoje tražbine nastale u svezi s tim stjecanjem.

Redosljed namirenja više ovrhovoditelja

Članak 78.

Više ovrhovoditelja koji ostvaruju svoje novčane tražbine prema istom ovršeniku i na istom predmetu ovrhe namiruju se onim redom kojim su stekli pravo da se iz toga predmeta namire, ako zakonom nije drukčije određeno.

Glava deseta

OVRHA NA NEKRETNINI

1. Opće odredbe

Nadležnost

Članak 79.

Za odlučivanje o prijedlogu za ovrhu na nekretnini i za provedbu te ovrhe mjesno je nadležan sud na čijem se području nekretnina nalazi.

Ovršne radnje

Članak 80.

Ovrha na nekretnini provodi se zabilježbom ovrhe u zemljišnoj knjizi, utvrđenjem vrijednosti nekretnine, prodajom nekretnine i namirenjem ovrhovoditelja iz iznosa dobivenoga prodajom.

Nekretnina kao predmet ovrhe

Članak 81.

(1) Nije li što drugo određeno, predmet ovrhe može biti samo nekretnina kao cjelina određena pravilima koja uređuju vlasništvo i druga stvarna prava i zemljišne knjige.

(2) Ako je glede neke nekretnine uspostavljeno suvlasništvo (idealni suvlasnički dio nekretnine), taj dio nekretnine može biti samostalan predmet ovrhe glede kojega se na odgovarajući način primjenjuju pravila ovoga Zakona o ovrsi na nekretninama.

(3) Ako je na nekoj nekretnini osnovano pravo građenja, to pravo kada je na nekretnini izgrađena zgrada može biti samostalni predmet ovrhe glede kojega se na odgovarajući način primjenjuju pravila ovoga Zakona o ovrsi na nekretninama u vlasništvu ovršenika.

(4) Ako je glede neke nekretnine ili njezina idealnoga dijela osnovano pravo plodouživanja, ono može biti samostalni predmet ovrhe s time da ovršenik može namiriti svoju tražbinu iz plodova koje to pravo daje na temelju nekoga pravnoga odnosa (najamnina, zakupnina), glede čega se na odgovarajući način primjenjuju pravila ovoga Zakona o ovrsi na pravima.

Dokaz o vlasništvu i pravu građenja

Članak 82.

(1) Uz prijedlog za ovrhu na nekretnini ovrhovoditelj je dužan podnijeti izvadak iz zemljišne knjige kao dokaz o tome da je nekretnina upisana kao vlasništvo ovršenika.

(2) Ako je pravo na nekretnini iz stavka 1. ovoga članka upisano u zemljišnoj knjizi na drugu osobu, a ne na ovršenika, prijedlogu se može udovoljiti samo ako ovrhovoditelj podnese ispravu koja je podobna za upis ovršenikova prava.

(3) Ako nekretnina nije upisana u zemljišne knjige na odgovarajući se način primijenjuju odredbe članka 132. ovoga Zakona.

Ovrha kad se nakon stjecanja založnog prava ili prava na namirenje promijeni vlasnik nekretnine

Članak 83.

Ako se promijeni osoba koja je u zemljišnim knjigama upisana kao vlasnik nekretnine nakon što je ovrhovoditelj na nekretnini upisom u zemljišnu knjigu stekao založno pravo ili koje drugo pravo koje ga ovlašćuje da namiri određenu tražbinu njezinom prodajom, ovrhovoditelj ima pravo, na temelju ovršne isprave protiv osobe koja je bila vlasnik nekretnine u vrijeme kad je stekao to pravo i izvatka iz zemljišne knjige kojim se dokazuje prijenos vlasništva s ranijeg vlasnika na novog vlasnika, zatražiti ovrhu izravno protiv novog vlasnika radi naplate osigurane tražbine.

Zabilježba ovrhe

Članak 84.

(1) Čim donese rješenje o ovrsi, sud će po službenoj dužnosti zatražiti da se u zemljišnoj knjizi upiše zabilježba ovrhe.

(2) Tom zabilježbom ovrhovoditelj stječe pravo da svoju tražbinu namiri iz nekretnine (pravo na namirenje) i u slučaju da treća osoba kasnije stekne vlasništvo te nekretnine.

(3) Nakon zabilježbe ovrhe nije dopušten upis promjene prava vlasništva niti kojeg drugoga stvarnog prava utemeljen na raspoložbi ovršenika, bez obzira na to kad je ta raspoložba poduzeta.

(4) Promjena vlasnika nekretnine tijekom ovršnoga postupka ne sprječava da se taj postupak nastavi protiv novoga vlasnika kao ovršenika. Sve radnje poduzete prije toga ostaju na snazi i novi vlasnik ne može u postupku poduzimati one radnje koje ne bi mogao poduzeti prijašnji vlasnik da do promjene vlasništva nije došlo.

(5) Na prijedlog ovrhovoditelja sud će donijeti rješenje o nastavljanju ovršnoga postupka protiv novoga vlasnika kao ovršenika u tom postupku. Protiv toga rješenja novi vlasnik nema pravo na žalbu.

(6) Ovrhovoditelj koji je predložio ovrhu, a nije prije stekao založno pravo, stječe zabilježbom ovrhe pravo da se iz nekretnine namiri prije osobe koja na toj nekretnini kasnije stekne založno pravo ili pravo na namirenje.

Pristupanje ovrsi

Članak 85.

(1) Nakon upisa zabilježbe ovrhe ne može se za namirenje druge tražbine istoga ili drugoga ovrhovoditelja na toj nekretnini provesti poseban ovršni postupak.

(2) Ovrhovoditelj za čiju je tražbinu kasnije određena ovrha na istoj nekretnini stupa u već pokrenuti ovršni postupak.

(3) Pokrenutom ovršnom postupku može se pristupiti do pravomoćnosti rješenja o dosudi nekretnine kupcu.

(4) O pristupanju postupku sud će obavijestiti ovrhovoditelja u čiju je korist prije obavljena zabilježba.

(5) Razlozi zbog kojih ovrha nije dopuštena u korist pojedinih od više ovrhovoditelja u čiju se korist ovrha provodi na istoj nekretnini, odnosno razlozi za obustavu ovrhe u odnosu na pojedine od ovrhovoditelja bez utjecaja su na provedbu postupka u korist drugih ovrhovoditelja.

(6) Ako se razlog za odgodu ovrhe tiče samo jednoga od više ovrhovoditelja, ovrha se neće dogoditi, već će sud prigodom donošenja rješenja o namirenju odrediti odgodu namirenja toga ovrhovoditelja sve dok se postupak u odnosu na njega ne nastavi. Sredstva namijenjena namirenju toga ovrhovoditelja sud će pohraniti do nastavka postupka. Ako postupak ne bude nastavljen, ta će se sredstva upotrijebiti za namirenje drugih ovrhovoditelja odnosno predat će se ovršeniku.

Založna prava

Članak 86.

(1) U postupku ovrhe na nekretnini namiruju se i založni vjerovnici koji nisu predložili ovrhu.

(2) Založna prava uknjižena na nekretnini prestaju danom pravomoćnosti rješenja o dosudi nekretnine kupcu pa makar založni vjerovnici nisu potpuno namireni.

(3) Kupac nekretnine i založni vjerovnik mogu se sporazumjeti, najkasnije na ročištu za prodaju, da založno pravo ostane na nekretnini i nakon pravomoćnosti rješenja o dosudi nekretnine, a da kupac preuzme ovršenikov dug prema tom vjerovniku u iznosu koji bi mu pripadao u ovršnom postupku. U tom se slučaju kupovina umanjuje za iznos preuzetoga duga.

(4) Kupac i založni vjerovnik sporazum iz stavka 3. ovoga članka sklapaju u obliku sudske nagodbe u ovršnom postupku ili javnobilježničke isprave.

Služnosti, stvarni tereti i pravo građenja

Članak 87.

(1) Stvarne služnosti, stvarni tereti i pravo građenja na nekretnini ne prestaju prodajom nekretnine.

(2) Prodajom nekretnine ne prestaju ni osobne služnosti koje su u zemljišnoj knjizi upisane prije prava radi čijega se namirenja ovrha provodi.

(3) Ostale osobne služnosti i stvarni tereti prestaju pravomoćnošću rješenja o dosudi nekretnine.

(4) Na osobne služnosti iz stavka 3. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju odredbe članka 86. stavka 3. i 4. ovoga Zakona.

Ugovori o zakupu i najmu

Članak 88.

(1) Ugovori o najmu odnosno zakupu nekretnine koji su sklopljeni i upisani u zemljišnu knjigu prije stjecanja založnoga prava ili prava na namirenje radi čijega se ostvarenja ovrha traži, ne prestaju prodajom nekretnine. Kupac stupa na mjesto najmodavca odnosno zakupodavca od trenutka stjecanja vlasništva nekretnine.

(2) Ugovori o najmu ili zakupu koji nisu upisani u zemljišnu knjigu prije stjecanja založnoga prava ili prava namirenja radi čijega se ostvarenja ovrha traži, prestaju pravomoćnošću rješenja o dosudi nekretnine kupcu.

(3) Najmoprimci i zakupci iz stavka 2. ovoga članka nemaju pravo tražiti naknadu štete u ovršnom postupku.

Razgledanje nekretnine

Članak 89.

(1) U zaključku o prodaji sud će odrediti vrijeme kad osobe zainteresirane za kupnju nekretnine mogu razgledati nekretninu i osigurati putem sudskoga ovršitelja nesmetano razgledavanje nekretnine.

(2) Iz opravdanih razloga sud će osobi zainteresiranoj za kupnju nekretnine dati, na njezin zahtjev, odobrenje da nekretninu razgleda i izvan vremena iz stavka 1. ovoga članka, po potrebi i uz sudjelovanje sudskoga ovršitelja. Troškove izvanrednoga razgledavanja nekretnine snosi ta osoba.

(3) Ako ovršenik ili druge osobe sprječavaju ili ometaju razgledavanje nekretnine, sud će odrediti da se ovršenik i te osobe udalje s nekretnine za vrijeme razgledavanja. Rješenje o udaljenju provodi sudski ovršitelj, po potrebi uz pomoć policije.

(4) Osobi iz stavka 3. ovoga članka sud može odrediti mjere propisane člankom 16. ovoga Zakona.

Osiguranje nekretnine

Članak 90.

(1) Sud može, radi sprječavanja oštećenja nekretnine, omogućavanja njezine procjene, razgledavanja, zaštite i sl., na prijedlog ovrhovoditelja:

1. odrediti da se ovršenik i druge osobe privremeno ili trajno udalje s nekretnine,
2. povjeriti je na čuvanje ovrhovoditelju ili trećoj osobi,
3. odrediti druge mjere potrebne radi njezine zaštite odnosno omogućavanja nesmetane provedbe ovrhe.

(2) Osobama koje sprječavaju ili ometaju nesmetanu provedbu ovrhe sud može odrediti mjere propisane člankom 16. ovoga Zakona.

(3) Sredstva potrebna radi provedbe mjera iz stavka 1. ovoga članka osim sredstava za provedbu pritvora dužan je predujmiti ovrhovoditelj.

2. Izuzimanje od ovrhe

Nekretnine koje ne mogu biti predmet ovrhe

Članak 91.

(1) Ne mogu biti predmet ovrhe poljoprivredno zemljište i gospodarske zgrade poljodjelca u opsegu potrebnom za njegovo uzdržavanje i uzdržavanje članova njegove uže obitelji te drugih osoba koje je po zakonu dužan uzdržavati.

(2) Odredba stavka 1. ovoga članka ne primjenjuje se u slučajevima iz članka 77. ovoga Zakona.

3. Određivanje vrijednosti nekretnine

Način utvrđivanja vrijednosti

Članak 92.

(1) Vrijednost nekretnine sud utvrđuje zaključkom po slobodnoj ocjeni nakon održanog ročišta na kojemu će strankama biti omogućeno da se o tome izjasne te da prilože odgovarajuće pisane dokaze. Podatke o stanju na tržištu nekretnina sud može zatražiti i od porezne uprave, ako ocijeni da je to potrebno.

(2) Pri utvrđivanju vrijednosti nekretnine vodit će se računa i o tome koliko ona manje vrijedi zato što na njoj ostaju određena prava i tereti i nakon prodaje.

(3) Ako su u sudskom ili izvansudskom sporazumu na temelju kojega je stečeno založno ili koje drugo odgovarajuće pravo na nekretnini radi osiguranja tražbine čije se namirenje traži stranke utvrdile vrijednost nekretnine, ta će se vrijednost uzeti kao mjerodavna, osim ako se stranke drukčije ne sporazumiju u postupku pred sudom najkasnije do donošenja zaključka o prodaji.

(4) Odredba stavka 3. ovoga članka neće se primijeniti ako ima založnih vjerovnika, ovlaštenika prava na namirenje ili osobnih služnosti upisanih u zemljišnoj knjizi koji prestaju prodajom nekretnine, koji se u ovrsi na nekretnini namiruju prije ovrhovoditelja koji je

zatražio ovrhu, osim ako se oni tako ne sporazumiju najkasnije do donošenja zaključka o prodaji.

Način utvrđivanja vrijednosti

Članak 93.

Vrijednost nekretnine sud utvrđuje zaključkom o prodaji.

Prigovor nedostatka pokrića

Članak 94.

(1) Svaka osoba koja se ima pravo namiriti iz prodajne cijene nekretnine, a koja po redu prvenstva dolazi ispred ovrhovoditelja, može predložiti da se ovrha obustavi ako utvrđena vrijednost nekretnine ne pokriva ni djelomice iznos tražbine ovrhovoditelja.

(2) Prijedlog za obustavu ovrhe može se podnijeti u roku od osam dana od dana dostave zaključka o prodaji.

(3) Sud će, prema okolnostima slučaja, ocijeniti je li prodaja svrhovita s obzirom na vjerojatnu visinu iznosa djelomičnoga namirenja ovrhovoditelja koji je predložio ovrhu.

(4) U slučaju obustave ovrhe iz stavka 1. ovoga članka troškove postupka snosi ovrhovoditelj koji je pokrenuo ovrhu.

4. Prodaja nekretnine

Zaključak o prodaji

Članak 95.

(1) Nakon provedbe postupka za utvrđivanje vrijednosti nekretnine sud donosi zaključak o prodaji nekretnine kojim se utvrđuje vrijednost nekretnine i određuju način i uvjeti prodaje te vrijeme i mjesto prodaje ako se prodaja obavlja dražbom.

(2) U zaključku o prodaji posebno će se istaknuti mogućnost da se vrijednost konačno utvrdi na ročištu za prodaju.

(3) Zaključak o prodaji objavljuje se na sudskoj oglasnoj ploči i na drugi uobičajeni način.

(4) Zaključak o prodaji objavit će se, na prijedlog stranke, u sredstvima javnoga priopćavanja ako ona predujmi za to potrebna sredstva.

(5) Sud može ovlastiti stranku da o svom trošku objavi zaključak o prodaji u sredstvima javnoga priopćavanja, odnosno da o zaključku obavijesti osobe koje se bave posredovanjem u prodaji nekretnina.

(6) Od objavljivanja zaključka o prodaji na sudskoj oglasnoj ploči do dana prodaje mora proteći najmanje trideset dana.

(7) Zaključak o prodaji dostavlja se strankama, založnim vjerovnicima, sudionicima u postupku, osobama koje imaju upisano pravo prvokupa i nadležnom tijelu porezne uprave.

Pravo prvokupa

Članak 96.

(1) Osoba koja ima zakonsko ili ugovorno pravo prvokupa upisano u zemljišnoj knjizi ima prednost pred najpovoljnijim ponuditeljem ako odmah po zaključenju dražbe izjavi da nekretninu kupuje uz iste uvjete.

(2) Ako se nekretnina prodaje neposrednom pogodbom, sud će prije prodaje pozvati imatelja uknjiženoga prava prvokupa, odnosno imatelja zakonskoga prava prvokupa koji je o tom svom pravu prije toga obavijestio sud da se u određenom roku u zapisnik kod suda očituje hoće li se tim pravom koristiti.

Način prodaje

Članak 97.

(1) Prodaja nekretnine obavlja se usmenom javnom dražbom.

(2) Ročište za prodaju nekretnine održava se u sudskoj zgradi, ako sud nije drukčije odredio.

(3) Ročište za prodaju održava se pred sucem pojedincem, ali sud može zaključkom o prodaji održavanje toga ročišta povjeriti i javnom bilježniku.

(4) Stranke, založni vjerovnici i nositelji osobnih služnosti i stvarnih tereta koje prestaju prodajom nekretnine mogu se sporazumjeti najkasnije do prodaje nekretnine na javnoj dražbi da se prodaja nekretnine obavi u određenom roku neposrednom pogodbom preko osobe ovlaštene za promet nekretnina, sudskoga ovršitelja, javnoga bilježnika ili na drugi način.

(5) Ugovor o prodaji neposrednom pogodbom sklapa se u pisanom obliku. Ugovor u ime i za račun ovršenika sklapa osoba kojoj je povjerena prodaja na temelju zaključka kojim je sud ovlašćuje na sklapanje toga ugovora. Potpisi osoba koje sklapaju ugovor moraju biti javnobilježnički ovjerenjeni.

(6) Ugovor iz stavka 5. ovoga članka ima učinak od dana pravomoćnosti rješenja o dosudi.

Uvjeti prodaje

Članak 98.

(1) Uvjeti prodaje, uz ostale podatke, sadrže:

1. pobliži opis nekretnine s pripadcima,
2. naznaku prava koja ne prestaju prodajom,
3. naznaku je li nekretnina slobodna od osoba i stvari odnosno stanuje li ovršenik s članovima svoje obitelji u nekretnini ili je ona dana u najam ili zakup,
4. vrijednost nekretnine utvrđenu zaključkom o prodaji,

5. cijenu po kojoj se nekretnina može prodati i tko je dužan platiti poreze i pristojbe u svezi s prodajom,
6. rok u kojem je kupac dužan položiti kupovninu,
7. način prodaje,
8. iznos osiguranja, rok u kojemu mora biti dano, kod koga i kako mora biti dano,
9. posebne uvjete koje kupac mora ispunjavati da bi mogao steći nekretninu.

(2) Rok u kojemu je kupac dužan položiti kupovninu ne može biti duži od šest mjeseci od dana prodaje, bez obzira na to isplaćuje li se cijena odjednom ili u obrocima.

(3) U uvjetima prodaje sud će odrediti da će se nekretnina dosuditi i kupcima koji će ponuditi nižu cijenu prema veličini ponuđene cijene ako kupci koji su ponudili veću cijenu ne polože kupovninu u roku koji će im za to biti određen.

Davanje osiguranja

Članak 99.

(1) U javnoj dražbi, kao kupci, mogu sudjelovati samo osobe koje su prethodno dale jamčevinu.

(2) Pri prodaji neposrednom pogodbom kupac daje osiguranje u sudski, odnosno javnobilježnički polog.

(3) Pored osoba koje po ovom Zakonu nisu dužne dati jamčevinu u ovršnom postupku, jamčevinu nisu dužni dati ovrhovoditelj na čiji je prijedlog određena ovrha i nositelji prava upisanih u zemljišnoj knjizi koja prestaju prodajom nekretnine, ako njihove tražbine dostižu iznos jamčevine i ako bi se, s obzirom na njihov prednosni red i utvrđenu vrijednost nekretnine, taj iznos mogao namiriti iz kupovnine.

(4) Ponuditeljima čija ponuda nije prihvaćena vratit će se jamčevina odmah nakon zaključenja javne dražbe.

Jedan ponuditelj

Članak 100.

(1) Ročište za dražbu održat će se i kad na njemu sudjeluje samo jedan ponuditelj.

(2) Sud, odnosno javni bilježnik može, na prijedlog stranke ili drugih osoba koje se namiruju u ovršnom postupku, odrediti, prema okolnostima slučaja, da se ročište za prodaju odgodi ako sudjeluje samo jedan ponuditelj.

Tko ne može biti kupac

Članak 101.

Kupac ne može biti ovršenik, sudac ili druga osoba koja službeno sudjeluje u postupku prodaje, a ni osoba koja po zakonu ne može steći nekretninu koja je predmet ovrhe.

Prodajna cijena

Članak 102.

- (1) Na prvom ročištu za dražbu nekretninu se ne može prodati ispod dvije trećine utvrđene vrijednosti nekretnine (članak 92.).
- (2) Na drugom ročištu za dražbu nekretnina se ne može prodati ispod jedne polovine njezine utvrđene vrijednosti.
- (3) Od prvog do drugog ročišta za dražbu mora proteći najmanje trideset dana.
- (4) Ako se nekretnina ne proda ni na drugom ročištu za dražbu, sud će obustaviti ovrhu.
- (5) Odredbe prethodnih stavaka ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju i u slučaju kada se nekretnina prodaje neposrednom pogodbom.
- (6) Ovrhovoditelj može najkasnije na drugom ročištu za dražbu predložiti da se, ako se nekretnina ne proda ni na tom ročištu, u njegovu korist zasnuje založno pravo na nekretnini radi osiguranja tražbine radi čije je naplate ovrha određena (članak 295. do 298.). Na taj se prijedlog ne plaćaju posebne pristojbe. Prednosni red takvoga založnog prava ovrhovoditelja računa se od dana stjecanja prava na namirenje (članak 84. stavak 2., članak 114. stavak 3.).
- (7) Obustava ovrhe ne sprječava pokretanje novoga ovršnoga postupka radi naplate iste tražbine na istoj nekretnini.

Ročište za dražbu i dosuda

Članak 103.

- (1) Pošto utvrdi da je udovoljeno uvjetima za održavanje ročišta za dražbu, sudac, odnosno javni bilježnik objavljuje da se pristupa dražbi.
- (2) Dražba se zaključuje nakon proteka deset minuta neposredno poslije stavljanja najpovoljnije ponude.
- (3) Nakon zaključenja dražbe sudac odnosno javni bilježnik utvrđuje koji je ponuditelj ponudio najveću cijenu i da je ispunio uvjete da mu se dosudi nekretnina.
- (4) O dosudi nekretnine sud donosi pisano rješenje (rješenje o dosudi), koje se objavljuje na oglasnoj ploči suda.
- (5) Smatrat će se da je rješenje iz stavka 4. ovoga članka dostavljeno svim osobama kojima se dostavlja zaključak o prodaji te svim sudionicima u dražbi istekom trećega dana od dana njegova isticanja na oglasnoj ploči. Te osobe imaju pravo tražiti da im se u sudskoj pisarnici neposredno preda otpравak rješenja.
- (6) U rješenju o dosudi sud će odrediti da će se nekretnina dosuditi i kupcima koji su ponudili nižu cijenu, redom prema veličini cijene koju su ponudili, ako kupci koji su ponudili veću cijenu ne polože kupovninu u roku koji im je određen ili koji će im biti određen. U tom

slučaju sud će donijeti posebno rješenje o dosudi svakom narednom kupcu koji je ispunio uvjete da mu se nekretnina dosudi, u kojem će odrediti rok za polaganje kupovnine. Sud će u tom rješenju najprije oglasiti nevažećom dosudu kupcu koji je ponudio višu cijenu.

(7) O ročištu za prodaju vodi se zapisnik.

Dosuda u slučaju prodaje neposrednom pogodbom

Članak 104.

(1) U slučaju prodaje neposrednom pogodbom sud će donijeti rješenje o dosudi nekretnine prodane neposrednom pogodbom pošto utvrdi da je udovoljeno uvjetima za pravovaljanost prodaje.

(2) Rješenje o dosudi objavljuje se na sudskoj ploči i dostavlja svim osobama kojima se dostavlja zaključak o prodaji te nekretnine kupcu.

Članak 105.

(1) Stranke imaju pravo na žalbu protiv rješenja o dosudi.

(2) Protiv rješenja o dosudi nekretnina koje su prodane na dražbi, pravo na žalbu imaju i osobe koje su sudjelovale na dražbi kao ponuditelji.

Polaganje kupovnine

Članak 106.

(1) Kupac je dužan položiti u sud ili kod javnoga bilježnika kupovninu u roku određenom u zaključku o prodaji.

(2) Ako kupac u određenom roku ne položi kupovninu, sud će rješenjem prodaju oglasiti nevažećom i odrediti novu prodaju, uz uvjete određene za prodaju koja je oglasjena nevažećom.

(3) Iz položene jamčevine namirit će se troškovi nove prodaje i naknaditi razlika između kupovnine postignute na prijašnjoj i novoj prodaji.

(4) Ako je kupac iz stavka 2. ovoga članka osoba koja je oslobođena davanja jamčevine, sud će, na prijedlog bilo koje od stranaka ili drugih sudionika u postupku, rješenjem naložiti toj osobi da položi kod suda iznos koji odgovara jamčevini od čijeg je davanja bila oslobođena. Žalba protiv toga rješenja ne odgađa ovrhu. Ovrhu na temelju toga rješenja, na prijedlog bilo koje od stranaka ili sudionika u postupku, sud će odrediti u istom ovršnom postupku. S naplaćenim iznosom postupit će se u skladu s odredbom stavka 3. ovoga članka. Ovrha se može odrediti i na iznosu koji bi ta osoba dobila prigodom namirenja vjerovnika.

(5) Kupac iz stavka 4. ovoga članka može sudjelovati na novoj dražbi nekretnine samo ako položi jamčevinu koja će biti određena za tu dražbu.

Oslobođenje od polaganja kupovnine

Članak 107.

- (1) Ovrhovoditelj koji je kupac i jedini vjerovnik koji se namiruje iz kupovnine, nije dužan položiti kupovninu ako ona iznosi koliko i njegova ovršna tražbina ili manje.
- (2) Ako kupovнина iznosi više od njegove ovršne tražbine, ovrhovoditelj je dužan položiti razliku.
- (3) Odredbe stavka 1. i 2. ovoga članka primjenjuju se i kad je kupac osoba koja se u ovršnom postupku namiruje prije svih ostalih vjerovnika koji imaju pravo na namirenje iz iste kupovnine, s time da je ona dužna položiti onaj iznos kupovnine koji odgovara iznosu troškova postupka na čiju naknadu imaju prvenstveno pravo druge osobe koje se namiruju iz kupovnine (članak 113.).
- (4) Sud može odlučiti da kupac koji je osoba koja ima pravo na namirenje iz kupovnine ne položi dio kupovnine za koji se osnovano može pretpostaviti da će biti pokriven iznosom koji će mu pripasti prema rješenju o namirenju.
- (5) O oslobođenju kupca od polaganja kupovnine prema odredbama stavka 1. do 4. ovoga članka sud odlučuje, na temelju zahtjeva kupca postavljenog najkasnije na ročištu za dražbu, u rješenju o dosudi.

Upis prava vlasništva kupca, brisanje prava i tereta te predaja nekretnine kupcu

Članak 108.

- (1) U rješenju o dosudi nekretnine sud će odrediti da se nakon pravomoćnosti toga rješenja i nakon što kupac položi kupovninu, u zemljišnu knjigu upiše u njegovu korist pravo vlasništva na dosuđenoj nekretnini te da se brišu prava i tereti na nekretnini koji prestaju njezinom prodajom.
- (2) Ako su se kupac i osobe čija bi prava na nekretnini njezinom prodajom trebala prestati (članak 86. i 87.) sporazumjeli da će njihova prava ostati na nekretnini i nakon pravomoćnosti rješenja o dosudi (članak 86. i 87.), sud će u rješenju o dosudi odrediti da se ta prava neće brisati prigodom upisa prava vlasništva u korist kupca u skladu s odredbom stavka 1. ovoga članka.
- (3) Zemljišnoknjižni sud obaviti će upise iz stavka 1. i 2. ovoga članka na temelju pravomoćnog rješenja o dosudi nekretnine i potvrde ovršnog suda da je kupac položio kupovninu u skladu s tim rješenjem. U slučaju iz članka 125. stavka 4. ovoga Zakona sud će tu potvrdu izdati tek pošto kupac položi preostali dio kupovnine u skladu s rješenjem o namirenju.
- (4) Nakon pravomoćnosti rješenja o dosudi nekretnine i pošto kupac položi kupovninu, sud će donijeti zaključak o predaji nekretnine kupcu.

Osiguranje kredita na dosuđenoj nekretnini

Članak 109.

(1) Ako kupac radi plaćanja kupovnine treba uzeti kredit, sud će, na prijedlog kupca već u rješenju o dosudi odrediti da će se, nakon pravomoćnosti rješenja o dosudi te pošto kupovna bude položena, u zemljišnu knjigu prigodom upisa prava vlasništva u korist kupca upisati i založno pravo na nekretnini radi osiguranja tražbine po osnovi kredita u korist davatelja kredita u skladu sa sporazumom o osiguranju.

(2) U slučaju osiguranja kredita prijenosom vlasništva na nekretnini, sud će u rješenju iz stavka 1. ovoga članka odrediti da će se u zemljišnu knjigu, nakon pravomoćnosti rješenja o dosudi te pošto kupovna bude položena, u zemljišnu knjigu najprije upisati pravo vlasništva kupca, a zatim prijenos vlasništva na davatelja kredita uz zabilježbu da se prijenos obavlja radi osiguranja.

(3) Upis založnog prava odnosno prijenosa vlasništva radi osiguranja obaviti će se na temelju pravomoćnog rješenja o dosudi te potvrde suda da je kupovna položena.

Zaštita prava kupca

Članak 110.

Ukidanje ili preinaka rješenja o ovrši poslije pravomoćnosti rješenja o dosudi nekretnine ne utječu na pravo vlasništva kupca stečeno po odredbama članka 108. ovoga Zakona.

5. Namirenje vjerovnika

Kad se pristupa namirenju

Članak 111.

Sud pristupa namirenju vjerovnika nakon pravomoćnosti rješenja o dosudi nekretnine kupcu i nakon što kupac položi kupovninu.

Osobe koje se namiruju

Članak 112.

Iz prodajne cijene namiruju se ovrhovoditelji na čiji je prijedlog određena ovrha, založni vjerovnici i kad nisu prijavili svoje tražbine, osobe koje imaju pravo na naknadu za osobne služnosti i druga prava koja prestaju prodajom, Republika Hrvatska i općine, gradovi i županije po osnovi poreza i drugih pristojbi.

Prvenstveno namirenje

Članak 113.

(1) Iz iznosa dobivenoga prodajom namiruju se prvenstveno, i to ovim redosljedom:

1. troškovi ovršnoga postupka koji se tiču sudskih pristojbi i plaćenih predujmova za provedbu ovršnih radnji;
2. porezi i druge pristojbe dospjele za posljednju godinu koje terete prodanu nekretninu.

(2) Tražbine iz stavka 1. točke 2. ovoga članka namiruju se ako su prijavljene najkasnije na ročištu za diobu i ako se dokazuju ovršnom ispravom.

(3) Vrijeme određeno u stavku 1. točki 2. ovoga članka računa se do dana donošenja rješenja o dosudi nekretnine.

Namirenje ostalih tražbina

Članak 114.

(1) Nakon namirenja tražbina iz članka 113. ovoga Zakona, namiruju se tražbine osigurane založnim pravom, tražbine ovrhovoditelja na čiji je prijedlog određena ovrha i naknada za osobne služnosti i druga prava koje prestaju prodajom.

(2) Odredba stavka 1. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuje i na namirenje podzaložnih prava (nadhipoteka) i drugih prava koja su teret prava koja se namiruju.

(3) Vjerovnici iz stavka 1. ovoga članka namiruju se po redu stjecanja založnoga prava i prava na namirenje ovrhovoditelja koji su predložili ovrhu odnosno po redu upisa u zemljišnu knjigu osobnih služnosti, a ako je bio ustupljen prednosni red, tada se vjerovnici iz stavka 1. ovoga članka namiruju po time uspostavljenom prednosnom redu.

(4) Troškovi i kamate za posljednje tri godine do donošenja rješenja o dosudi nekretnine kupcu, određeni ovršnom ispravom, namiruju se po istom redoslijedu kao i glavna tražbina.

(5) Troškovi ovršnoga postupka, osim troškova koji se prvenstveno namiruju (članak 113. stavak 1. točka 1.), namiruju se po istom redoslijedu kao i glavna tražbina.

(6) Poslije namirenja tražbina iz stavka 1. ovoga članka namiruju se tražbine navedene u članku 113. stavku 1. točki 2. ovoga Zakona za vrijeme za koje se ne namiruju prema odredbama toga članka. Nakon toga namiruju se kamate iz stavka 4. ovoga članka za vrijeme za koje nisu namirene prema toj odredbi, i to po istom redoslijedu kao i glavna tražbina.

Visina naknade za osobne služnosti i druga prava koja prestaju prodajom

Članak 115.

(1) Ako se o visini naknade za osobne služnosti ili druga prava koja prestaju prodajom ne postigne sporazum između nositelja tih prava i vjerovnika koji po redu za namirenje dolaze poslije njih, visinu naknade određuje sud, uzimajući u obzir osobito vrijeme za koje bi ta prava još trajala, njihovu vrijednost i godine života nositelja tih prava.

(2) Kupac i nositelj prava osobne služnosti mogu se sporazumjeti da kupac preuzme služnost, a da se iznos naknade, utvrđen prema stavku 1. ovoga članka, odbije od kupovnine.

Razmjerno namirenje

Članak 116.

Više tražbina koje imaju isti red namirenja namiruju se razmjerno svojoj visini ako iznos dobiven prodajom nije dovoljan za potpuno namirenje.

Osporavanje tražbina

Članak 117.

Osoba koja se namiruje iz prodajne cijene može, ako to utječe na njezino namirenje, najkasnije na ročištu za diobu, drugoj takvoj osobi osporiti postojanje tražbine, njezinu visinu i red namirenja.

Upućivanje na parnicu

Članak 118.

(1) Sud će osobu koja je osporila tražbinu uputiti da, u određenom roku, pokrene parnicu ako odluka zavisi od spornih činjenica, osim ako svoje osporavanje ne dokazuje pravomoćnom presudom, javnom ili privatnom ispravom koja ima značenje javne isprave. Ako osoba koja osporava tražbinu to osporavanje potkrjepljuje pravomoćnom presudom, javnom ili privatnom ispravom koja ima značenje javne isprave, sud će o osporavanju odlučiti u ovršnom postupku. Sud će o osporavanju odlučiti u ovršnom postupku i ako nisu sporne činjenice od kojih zavisi donošenje odluke.

(2) Ako prihvati osporavanje, sud će na parnicu uputiti osobu čija je tražbina osporena.

(3) Ako osoba koja je osporila tražbinu učini vjerojatnim postojanje razloga za osporavanje, sud će donošenje rješenja o namirenju osobe čija je tražbina osporena odgoditi do završetka parnice. Iznimno, sud može donošenje rješenja o namirenju i namirenje te osobe uvjetovati davanjem jamčevine.

(4) Iznos koji se odnosi na osporenu tražbinu položiti će se u sudski, odnosno javnobilježnički polog.

(5) Ako osoba koja je upućena na parnicu u roku koji joj je za to određen ne dokaže da je parnicu pokrenula, smatrat će se da tražbina nije osporena, odnosno da je odustala od zahtjeva da njezina tražbina bude namirena u ovršnom postupku.

(6) Presuda donesena u parnici o osporenoj tražbini djeluje protiv ovršenika i svih vjerovnika.

(7) Odredbom stavka 4. ovoga članka ne dira se u pravo osobe koja je upućena na parnicu da, i poslije završetka ovršnoga postupka, pokrene parnicu protiv osobe čije je tražbine osporila odnosno protiv osobe koja joj je tražbinu osporila.

(8) Na prijedlog osobe čija je tražbina osporena sud može odgoditi donošenje rješenja o namirenju i namirenje tražbine te osobe uvjetovati davanjem primjerene jamčevine za štetu koju bi ta osoba mogla pretrpjeti zbog odgode namirenja. Ako osoba koja je osporila tražbinu ne da primjerenu jamčevinu u roku koji joj je određen, smatrat će se da tražbina nije osporena.

(9) Osoba čija je tražbina bila osporena ima pravo na naknadu štete koju je pretrpjela zbog neutemeljenoga osporavanja tražbine, ako je ono bilo učinjeno jedino radi toga da joj se šteti ili je smeta u izvršavanju i ostvarenju njezinih prava.

6. Posebne odredbe o načinu namirenja nekih tražbina

Nedospjela tražbina

Članak 119.

(1) Tražbina založnoga vjerovnika koja nije dospjela do dana donošenja rješenja o namirenju za koje nisu ugovorene kamate isplatit će se nakon odbitka iznosa koji odgovara zakonskim kamatama, od dana donošenja rješenja o namirenju do dana dospijeća te tražbine.

(2) Nedospjele tražbine za koje su ugovorene kamate isplatit će se zajedno s iznosom ugovorenih kamata obračunatih do dana donošenja rješenja o namirenju.

Nedospjela tražbina povremenih primanja

Članak 120.

(1) Tražbine povremenih primanja po osnovi zakonskoga uzdržavanja, po osnovi naknade štete nastale zbog narušenja zdravlja ili smanjenja odnosno gubitka radne sposobnosti i po osnovi naknade štete za izgubljeno uzdržavanje zbog smrti davatelja uzdržavanja, koje su osigurane zalogom, a dospijevaju nakon dana donošenja rješenja o namirenju, namiruju se na izričit zahtjev vjerovnika.

(2) Tražbine iz stavka 1. ovoga članka obračunavaju se na način na koji se obračunava naknada za osobnu služnost.

Tražbine uz uvjet

Članak 121.

(1) Iznos uvjetne tražbine koja je osigurana založnim pravom izdvojiti će se i staviti u sudski, odnosno javnobilježnički polog i isplatiti kad se odgodni uvjet ispuni ili kad bude sigurno da se raskidni uvjet neće ispuniti.

(2) Ako se odgodni uvjet ne ispuni ili se ispuni raskidni uvjet, izdvojeni iznos kupovnine služi za namirenje vjerovnika čije tražbine nisu potpuno ili nisu uopće namirene, a ako takvih vjerovnika nema ili cijeli iznos nije iscrpljen njihovim namirenjem, taj će se iznos, odnosno ostatak predati ovršeniku.

Predbilježba založnoga prava i zabilježba spora

Članak 122.

(1) Ako je u zemljišnu knjigu upisana predbilježba založnoga prava, a osoba u čiju je korist predbilježba upisana dokaže da je u tijeku postupak za njezino opravdanje, odnosno da još

nije protekao rok za pokretanje toga postupka, tražbina na koju se predbilježba odnosi namiruje se na način na koji se namiruje tražbina uz odgodni uvjet.

(2) Tražbina za koju je u zemljišnoj knjizi upisana zabilježba spora radi brisanja založnoga prava ili zabilježba o drugom sporu namiruje se na način na koji se namiruje tražbina uz raskidni uvjet.

Zajedničke hipoteke

Članak 123.

Tražbina osigurana zajedničkom hipotekom čiji vjerovnik je zahtijevao namirenje iz neke od tako opterećenih nekretnina namirit će se po odredbama ovoga Zakona, ako zemljišnoknjižno pravo ne određuje što drugo glede zajedničkih hipoteka.

7. Ročište za diobu, rješenje o namirenju i brisanje prava i tereta

Ročište za diobu

Članak 124.

(1) Nakon pravomoćnosti rješenja o dosudi nekretnine kupcu, sud određuje ročište za diobu kupovnine.

(2) Na ročište se pozivaju, pored stranaka, i osobe koje prema stanju spisa i prema podacima iz zemljišne knjige polažu pravo da se namire iz toga iznosa.

(3) U pozivu te će se osobe upozoriti na to da će se tražbina vjerovnika koji ne dođe na ročište uzeti prema stanju koje proizlazi iz zemljišne knjige i spisa te da, najkasnije na ročištu za diobu, mogu drugom osporiti tražbinu, njezinu visinu i red namirenja.

(4) Na ročištu se raspravlja o namirenju vjerovnika i drugih osoba koje postavljaju zahtjev za namirenje.

Rješenje o namirenju

Članak 125.

(1) O namirenju ovrhovoditelja i drugih osoba kojima pripada pravo na namirenje sud odlučuje rješenjem nakon održanoga ročišta, uzimajući u obzir podatke iz spisa i zemljišne knjige te utvrđenja na ročištu.

(2) Pri donošenju rješenja iz stavka 1. ovoga članka uzet će se u obzir samo one tražbine po kojima je rješenje o ovrsi postalo pravomoćno najkasnije na dan ročišta za diobu.

(3) Ako ima tražbina u odnosu na koje rješenje o ovrsi nije postalo pravomoćno najkasnije na dan ročišta za diobu, te će se tražbine namiriti, nakon pravomoćnosti rješenja o ovrsi iz preostalog iznosa kupovnine ako je ima, a ostatak će se vratiti ovršeniku.

(4) U slučaju iz članka 107. ovoga Zakona sud će rješenjem o namirenju utvrditi da je tražbina

kupca koja se namiruje u ovršnom postupku u cijelosti ili djelomično namirena prebijanjem s ovršenikovom tražbinom za isplatu kupovnine. Ako je kupovнина veća od iznosa na koji kupac ima pravo prema rješenju o namirenju, a ono što je kupac uplatio prema rješenju o dosudi ne pokriva cijeli iznos kupovnine koju je kupac dužan položiti, sud će u rješenju o namirenju odrediti rok u kojem će kupac biti dužan položiti razliku. Ako kupac ne položi razliku u tom roku, sud će staviti izvan snage rješenje o namirenju i rješenje o dosudi te prodaju oglasiti nevažećom, ako ne budu ispunjeni uvjeti za donošenje rješenja iz članka 103. stavka 6.

(5) Protiv rješenja o namirenju pravo na žalbu imaju stranke i sve osobe koje su polagale pravo na namirenje iz kupovnine.

(6) Žalba protiv rješenja o namirenju odgađa isplatu.

Brisanje prava i tereta

Članak 126.

Ako je rješenjem o dosudi sud propustio odrediti da se u zemljišnoj knjizi brišu upisana prava i tereti, osim onih koji ostaju na nekretnini i poslije predaje nekretnine kupcu ili koje je kupac preuzeo, kupac može predložiti da sud u istom ovršnom postupku odredi brisanje tih prava i tereta.

8. Pravni položaj ovršenika i trećih osoba nakon prodaje nekretnine

Gubitak prava na posjed nekretnine

Članak 127.

Prodajom nekretnine ovršenik gubi pravo posjeda nekretnine i dužan ju je predati kupcu odmah nakon dostave zaključka o predaji nekretnine kupcu, ako zakonom ili u sporazumu s kupcem nije drukčije određeno.

Iseljenje ovršenika

Članak 128.

(1) Ovrhovoditelj može već u prijedlogu za ovrhu prodajom nekretnine, a i kasnije sve do predaje nekretnine kupcu, zatražiti i njezino ispražnjenje te predaju kupcu na temelju zaključka o predaji nekretnine kupcu.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka sud će u rješenju o ovrsi odrediti ispražnjenje nekretnine i njezinu predaju kupcu nakon pravomoćnosti rješenja o predaji nekretnine kupcu.

(3) Nakon što donese zaključak o predaji nekretnine kupcu, sud će, na prijedlog kupca pristupiti ovrsi radi ispražnjenja i predaje nekretnine kupcu.

(4) Ovrha iz stavka 3. ovoga članka provodi se po pravilima ovoga Zakona o ovrsi ispražnjenjem i prodajom nekretnine.

(5) U ovršnom postupku iz stavka 4. ovoga članka kupac stječe položaj ovrhovoditelja podnošenjem prijedloga iz stavka 3. ovoga članka.

Prijedlog za iseljenje prije zaključka o predaji

Članak 129.

(1) Ovrhovoditelj može u prijedlogu za ovrhu ili kasnije tijekom postupka predložiti da se ovršenik iseli i da se nekretnina preda ovrhovoditelju na čuvanje i prije donošenja zaključka o predaji nekretnine kupcu ako položi jamčevinu za štetu koja bi ovršeniku mogla biti prouzročena nedopuštenom prodajom nekretnine ili obustavom ovrhe iz razloga za koje je ovrhovoditelj odgovoran. Visinu jamčevine određuje sud po slobodnoj ocjeni, nakon što ovršeniku omogući da se o tome izjasni u roku od osam dana.

(2) Na iseljenje ovršenika iz stavka 1. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju odredbe članka 256. ovoga Zakona.

Iseljenje najmoprimca i zakupca

Članak 130.

(1) Nakon što donese zaključak o predaji nekretnine kupcu, sud će, na prijedlog kupca, narediti najmoprimcu ili zakupcu da je predadu kupcu u roku koji ne može biti kraći od tri mjeseca i u istom rješenju odrediti prisilnu ovrhu ispražnjenjem nekretnine i njezinom predajom kupcu ako je oni u roku koji im je određen ne predadu.

(2) Prisilnoj ovrsi iz stavka 1. ovoga članka sud će pristupiti, na prijedlog kupca, nakon što rješenje iz toga stavka postane pravomoćno i nakon što istekne rok određen u tom rješenju. Ovrha se provodi po pravilima ovoga Zakona o ovrsi ispražnjenjem i predajom nekretnine.

(3) Rok za predaju nekretnine kupcu iz stavka 1. ovoga članka počinje teći dostavom rješenja najmoprimcu odnosno zakupcu i ne prekida se izjavljivanjem žalbe.

(4) U postupku iz stavka 1. i 2. ovoga članka kupac ima položaj ovrhovoditelja.

(5) Odredba članka 129. stavka 1. ovoga Zakona primjenjuje se na odgovarajući način i glede iseljenja najmoprimca i zakupca.

Iseljenje drugih osoba

Članak 131.

(1) Nakon što donese zaključak o predaji nekretnine kupcu, sud će, na prijedlog kupca, narediti drugim osobama koje ne raspolažu valjanim pisanim pravnim temeljem za korištenje nekretnine da je bez odgode predadu kupcu i u istom rješenju odrediti protiv tih osoba ovrhu ispražnjenjem i predajom nekretnine.

(2) Provedbi ovrhe iz stavka 1. ovoga članka ovršni sud će pristupiti odmah po donošenju rješenja iz toga stavka. Žalba ne odgađa ovrhu. Ovrha se provodi po pravilima ovoga Zakona o ovrsi ispražnjenjem i predajom nekretnine.

(3) U postupku iz stavka 1. i 2. ovoga članka kupac ima položaj ovrhovoditelja.

(4) Odredba članka 129. stavka 1. ovoga Zakona primjenjuje se na odgovarajući način i glede iseljenja osoba iz stavka 1. ovoga članka.

9. Primjena odredaba ove glave na području gdje ne postoje zemljišne knjige

Članak 132.

(1) Na području za koje ne postoje zemljišne knjige na odgovarajući se način primjenjuju pravna pravila koja na tom području važe o ispravama koje se uz prijedlog za ovrhu podnose kao dokaz prava vlasništva na nekretnini koja je predmet ovrhe, a i pravna pravila o tome u koje će se javne knjige ili na drugi način upisati rješenje o ovrsi na nekretnini.

(2) Ako se ne može, iz bilo kojega razloga, pribaviti dokaz o vlasništvu u skladu s pravnim pravilima koja na tom području važe, umjesto dokaza o vlasništvu ovrhovoditelj je dužan u prijedlogu za ovrhu naznačiti mjesto na kojemu se nekretnina nalazi, njezin naziv, granice i površinu.

(3) U tomu će slučaju sud obaviti pljenidbeni popis nekretnine za koju je predložena ovrha, i na ročište za pljenidbeni popis pozvati ovrhovoditelja, ovršenika i osobe s čijim nekretninama graniči ta nekretnina.

(4) Zapisnik o pljenidbenom popisu objavljuje se na sudskoj ploči.

(5) O obavljenom pljenidbenom popisu sud će u "Narodnim novinama" objaviti oglas u kojem će navesti sud koji objavljuje oglas, broj predmeta, podatke o strankama i o nekretnini na kojoj se ovrha provodi te obavijesti o tome gdje je i kad održano ročište na kojemu je nekretnina popisana i kad je zapisnik o pljenidbenom popisu istaknut na sudskoj ploči. Tim će oglasom sud pozvati sve zainteresirane osobe da pismeno ili usmeno obavijeste sud o razlozima zbog kojih se ovrha ne može provesti na toj nekretnini.

(6) Odredbe ovoga članka primjenjivat će se i na području za koje su osnovane zemljišne knjige ako je odgovarajuća zemljišna knjiga uništena ili nekretnina nije upisana u zemljišnu knjigu.

(7) Odredbe ovoga članka primjenjivat će se i kad se nekretnina u katastru vodi na ime ovršenika ako zemljišnoknjižni vlasnik odnosno njegovi nasljednici izjavom ovjerovljenom od nadležnoga tijela potvrde da je ovršenik vlasnik nekretnine koja je predmet ovrhe.

Glava jedanaesta

OVRHA NA POKRETNINAMA

1. Opće odredbe

Mjesna nadležnost ako je poznato mjesto gdje se pokretnine nalaze

Članak 133.

(1) Za odlučivanje o prijedlogu za ovrhu na pokretninama i za provedbu te ovrhe mjesno je nadležan sud na čijem se području, prema naznaci u prijedlogu za ovrhu, one nalaze.

(2) Odredba stavka 1. ovoga članka primjenjuje se na odgovarajući način i kad se ovrha pokreće po službenoj dužnosti.

Mjesna nadležnost ako nije poznato gdje se
pokretnine nalaze

Članak 134.

(1) Ovrhovoditelj može predložiti da sud donese rješenje o ovrsi na pokretninama, ne naznačujući mjesto gdje se one nalaze.

(2) Za odlučivanje o prijedlogu iz stavka 1. ovoga članka mjesno je nadležan sud na čijem se području nalazi prebivalište ili, podredno, boravište ovršenika fizičke osobe odnosno sjedište ovršenika pravne osobe.

(3) Ovrhovoditelj može u slučaju iz stavka 1. ovoga članka podnijeti rješenje o ovrsi svakom stvarno nadležnom sudu na čijemu se području nalaze ovršenikove pokretnine, s prijedlogom da taj sud provede ovrhu.

Izuzimanje od ovrhe

Članak 135.

(1) Ne mogu biti predmeti ovrhe:

1. odjeća, obuća, rublje i drugi predmeti osobne uporabe, posteljne stvari, posuđe, namještaj, štednjak, hladnjak, stroj za pranje rublja i druge stvari koje služe za zadovoljenje potreba domaćinstva ako su nužni ovršeniku i članovima njegova domaćinstva s obzirom na uobičajene uvjete života svoje društvene okoline,
2. hrana i ogrjev za potrebe ovršenika i članova njegova domaćinstva za šest mjeseci,
3. radna i rasplodna stoka, poljoprivredni strojevi i druga oruđa za rad koji su ovršeniku poljodjelcu nužni za održavanje poljoprivrednoga gospodarstva u mjeri u kojoj je to nužno za njegovo uzdržavanje i za uzdržavanje članova njegova obiteljskoga domaćinstva, te sjeme za uporabu na tomu gospodarstvu i hrana za stoku za četiri mjeseca,
4. alat, strojevi i drugi predmeti koji su ovršeniku obrtniku ili trgovcu pojedincu nužni za obavljanje njegove upisane djelatnosti, te sirovine i pogonsko gorivo za tri mjeseca rada,
5. predmeti koji su nužni ovršeniku koji samostalno u obliku zanimanja obavlja upisanu javnobilježničku, odvjetničku, liječničku, ljekarničku, znanstvenu, umjetničku ili koju drugu profesionalnu djelatnost,
6. gotov novac ovršenika po osnovi tražbina koje su izuzete od ovrhe te gotov novac ovršenika koji ima stalna mjesečna primanja do mjesečnoga iznosa koji je po zakonu izuzet od ovrhe, razmjerno vremenu do idućega primanja,
7. odličja, medalje, ratne spomenice i druga odličja i priznanja, vjenčani prsten, osobna pisma, rukopisi i drugi osobni spisi ovršenika, obiteljske fotografije, osobne i obiteljske isprave i obiteljski portreti,

8. pomagala koja su invalidu ili drugoj osobi s tjelesnim nedostacima nužna za obavljanje životnih funkcija.

(2) Poštanska pošiljka ili poštanska uputnica upućena ovršeniku ne može biti predmet ovrhe prije uručjenja.

(3) Zakonom se može odrediti da i druge pokretnine ne mogu biti predmet ovrhe.

Ovršne radnje

Članak 136.

(1) Ovrha na pokretninama provodi se njihovom zapljenom, procjenom, oduzimanjem, otpremanjem, povjeravanjem na čuvanje sudu, ovrhovoditelju ili trećoj osobi, njihovom prodajom te namirenjem ovrhovoditelja iz iznosa dobivenog prodajom.

(2) Ovrhovoditelj je dužan u prijedlogu za ovrhu naznačiti traži li da se oduzete pokretnine povjere njemu na čuvanje ili određenoj trećoj osobi, osim ako nije riječ o pokretninama koje se predaju u sudski odnosno javnobilježnički polog (članak 140. stavak 4. i 5.).

(3) Pokretnine se na čuvanje mogu povjeriti i osobi koja će ih čuvati izvan područja suda koji provodi ovrhu. Dodatni troškovi otpreme, prijevoza i povjeravanje na čuvanje pokretnina takvoj osobi ulaze u troškove ovrhe samo ako sud ocijeni da su bili potrebni radi provedbe ovrhe.

(4) Prijedlog za ovrhu u kojem nije predložena koja od ovršnih radnja u skladu s odredbama stavka 1. i 2. ovoga članka sud će odbaciti ne pozivajući ovrhovoditelja da ga ispravi ili dopuni.

2. Pljenidba i procjena pokretnina

Obavijest o pljenidbi

Članak 137.

(1) Sudski ovršitelj, prije nego što pristupi pljenidbi, predat će ovršeniku rješenje o ovrsi i pozvati ga da plati iznos za koji je određena ovrha s kamatama i troškovima.

(2) O vremenu i mjestu pljenidbe te o tome što treba osigurati za otpremu i smještaj pokretnina (članak 141.) obavijestit će se ovrhovoditelj.

(3) Ako ovrhovoditelj izostane s pljenidbe a uredno je pozvan, sud će odgoditi pljenidbu, ali ne duže od 60 dana. Ako uredno pozvan ovrhovoditelj ne pristupi na ponovno zakazanu pljenidbu sud će obustaviti ovrhu.

(4) Ovrhovoditelj je dužan donijeti na pljenidbu obračun ukupnog duga na taj dan.

Predmet pljenidbe

Članak 138.

- (1) Pljenidba se obavlja sastavljanjem pljenidbenoga popisa.
- (2) Popisati se mogu pokretne koje se nalaze u posjedu ovršenika te njegove pokretne koje se nalaze u posjedu ovrhovoditelja.
- (3) Popisat će se prvenstveno pokretne za koje to predloži ovrhovoditelj.
- (4) Smatra se da ovršeniku pripadaju pokretne koje ima na sebi odnosno koje se nalaze na ili u njegovoj nekretnini, u stanu u kojemu stanuje odnosno u poslovnoj prostoriji koju je zakupio.
- (5) Smatra se da su bračni drugovi suvlasnici u jednakim dijelovima svih pokretne koje se zateknu u njihovoj kući, stanu, poslovnoj prostoriji ili drugoj nekretnini.
- (6) Ovršenikove pokretne koje se nalaze u posjedu treće osobe mogu se popisati samo ako ona na to pristane.
- (7) Ako treća osoba ne pristane na popis, sud će na ovrhovoditelja, na njegov prijedlog, prenijeti ovršenikovo pravo na predaju stvari.

Obujam pljenidbenoga popisa

Članak 139.

- (1) Popisat će se onoliko pokretne koliko je potrebno za namirenje ovrhovoditeljeve tražbine i troškova ovrhe.
- (2) Prvenstveno se popisuju pokretne u pogledu kojih nema primjedbi o postojanju prava koje bi sprječavalo ovrhu i pokretne koje se najlakše mogu unovčiti, pri čemu će se o tome uzeti u obzir i izjave nazočnih stranaka i trećih osoba.

Čuvanje popisanih pokretne

Članak 140.

- (1) Popisane pokretne sudski će ovršitelj oduzeti ovršeniku i predati ih ovrhovoditelju ili trećoj osobi na čuvanje u skladu s rješenjem o ovrsi, ako narednim odredbama ovoga članka nije drukčije određeno.
- (2) Opasnost od uništenja ili oštećenja pokretne danih na čuvanje ovrhovoditelju ili trećoj osobi snosi ovrhovoditelj, osim ako je uništenje ili oštećenje posljedica više sile.
- (3) Na popisanim stvarima koje su ostavljene ovršeniku na čuvanje vidljivo će se naznačiti da su zaplijenjene.
- (4) Gotov novac, vrijednosni papiri i dragocjenosti predat će se u sudski odnosno javnobilježnički polog.
- (5) U sudski odnosno javnobilježnički polog predat će se i druge pokretne veće vrijednosti, ako su prikladne za takav način čuvanja.

Način predaje pokretnina na čuvanje

Članak 141.

(1) Ovrhovoditelj je dužan osigurati sve što je potrebno za urednu otpremu pokretnina (prijevozno sredstvo, radnu snagu, potrebnu opremu, hranu i vodu za stoku tijekom prijevoza, itd.) te za takav smještaj pokretnina u kojem će se one sačuvati od mogućeg oštećenja, kvarenja ili općenito od pogoršanja njihova stanja, osim onog do kojeg bi došlo prema redovnom tijeku stvari.

(2) Životinje će se u pravilu smjestiti u staje ili drugo mjesto gdje će im biti osigurani zaštita, čuvanje i prehrana te potrebna njega, mužnja i sl.

(3) Prije oduzimanja pokretnina i njihova otpremanja sudski ovršitelj provjerit će jesu li ispunjeni uvjeti za njihov smještaj prema odredbama stavka 1. i 2. ovoga članka. O tome će sudski ovršitelj sastaviti zapisnik. Sudski ovršitelj neće provjeriti jesu li ispunjeni uvjeti za smještaj pokretnina ako se one trebaju povjeriti na čuvanje i prodaju javnom komisionaru koji je ovlašten za prodaju te vrste pokretnina.

(4) Sudski ovršitelj pratit će oduzete pokretnine do mjesta gdje će biti smještene na čuvanje. O tome će sastaviti zapisnik, koji mora potpisati osoba kojoj su pokretnine predane na čuvanje. Sudski ovršitelj neće pratiti oduzete pokretnine ako se one povjeravaju na čuvanje i prodaju javnom komisionaru koji je osigurao i njihovo preuzimanje i prijevoz, već će u zapisnik naznačiti da su pokretnine predane javnom komisionaru.

(5) Ako ovrhovoditelj ne osigura sve što je potrebno za otpremu i smještaj pokretnina već prigodom prvog uredovanja za njihovu otpremu i smještaj, a nisu ispunjeni uvjeti za odgodu pljenidbe, ovrha će se obustaviti, osim ako ovršenik prigodom tog uredovanja ne plati iznos za koji je ovrha određena s kamatama i troškovima.

Zabrana raspolaganja popisanim pokretninama

Članak 142.

(1) Ovršeniku je zabranjeno raspolagati zaplijenjenim stvarima.

(2) U rješenje o ovrsi unosi se ta zabrana te upozorenje ovršeniku na kaznenopravne posljedice postupanja protivno zabrani.

Stjecanje založnoga prava

Članak 143.

(1) Ovrhovoditelj stječe pljenidbenim popisom založno pravo na popisanim pokretninama.

(2) Ako je popis obavljen u korist više ovrhovoditelja prednosni red založnoga prava stečenoga popisom ili zabilješkom u zapisniku o pljenidbenom popisu određuje se prema danu kad je popis obavljen odnosno prema danu kad je stavljena zabilješka.

(3) Ako se stvari popisuju istodobno u korist više ovrhovoditelja, prednosni red određuje se prema danu kad je prijedlog za ovrhu primljen u sudu, a ako su prijedlozi za ovrhu primljeni istoga dana, njihova založna prava imaju isti prednosni red.

(4) Ako je prijedlog za ovrhu upućen kao preporučena pošiljka putem davatelja poštanskih usluga, dan predaje davatelju poštanskih usluga smatra se danom primitka u sudu.

Bezuspješan pokušaj pljenidbe

Članak 144.

(1) Ako se pljenidba ne može obaviti zato što ovršenik, njegov zakonski zastupnik, opunomoćenik, odrasli član ovršenikova domaćinstva ili zastupnik pravne osobe nije nazočan ili neće otvoriti prostoriju ili je prostorija zaključana, ovrhovoditelj je dužan odmah na uredovanju očitovati se predlaže li ponovnu pljenidbu uz sudjelovanje dvaju punoljetnih svjedoka ili javnog bilježnika te drugih osoba potrebnih za prisilno otvaranje ulaza u prostoriju u kojoj treba obaviti pljenidbu.

(2) Ako ovrhovoditelj ne predloži ponovnu pljenidbu uz sudjelovanje osoba iz stavka 1. ovog članka a pljenidba se ne može obaviti iz razloga navedenih u stavku 1. ovoga članka, ovrha će se obustaviti.

(3) Ako ovrhovoditelj predloži ponovnu pljenidbu uz sudjelovanje osoba iz stavka 1. ovog članka, a ne osigura sve potrebno za provedbu ovrhe, ovrha će se obustaviti.

(4) Ako se pri pljenidbi ne nađu pokretnine koje mogu biti predmet ovrhe, sud će ovrhu obustaviti.

Procjena

Članak 145.

(1) Istodobno s pljenidbenim popisom obaviti će se i procjena pokretnina osim ako se one ne povjeravaju na prodaju javnom komisionaru.

(2) Procjenu obavlja sudski ovršitelj, ako sud nije odredio da je obavi sudski procjenitelj ili posebni vještak.

(3) Javni komisionar će obaviti procjenu pokretnina koje mu se predaju na prodaju.

(4) Stranka može predložiti da procjenu obavi vještak iako to sud nije odredio. Ako sud prihvati taj prijedlog, troškove vještačenja dužan je predujmiti predlagatelj u roku koji sud odredi. Ako predujam ne bude plaćen u roku, smatrat će se da je predlagatelj odustao od svoga prijedloga.

(5) O prijedlogu iz stavka 4. ovoga članka sud odlučuje zaključkom.

(6) Troškove vještačenja iz stavka 4. ovoga članka snosi predlagatelj, bez obzira na ishod ovršnoga postupka.

(7) Stranka može, u roku od osam dana od obavljene procjene, predložiti sudu utvrđivanje niže odnosno više vrijednosti zaplijenjenih pokretnina od procijenjene ili određivanje nove procjene. O prijedlogu sud odlučuje zaključkom.

Zapisnik o pljenidbenom popisu i procjeni

Članak 146.

(1) O pljenidbenom popisu i procjeni sastavlja se zapisnik.

(2) U zapisnik se, uz ostalo, pojedinačno naznačuju zaplijenjene pokretnine s njihovom procijenjenom vrijednošću i unose izjave stranaka i sudionika u postupku te izjave trećih osoba o postojanju prava koja sprječavaju ovrhu.

Zabilješka umjesto pljenidbenoga popisa

Članak 147.

Ako se nakon pljenidbenoga popisa odredi ovrha na zaplijenjenim pokretninama radi naplate druge tražbine istoga ovrhovoditelja ili tražbine drugoga ovrhovoditelja, neće se obaviti ponovni popis i procjena tih pokretnina, nego će se u nastavku zapisnika samo zabilježiti podaci iz kasnijega rješenja o ovrsi.

3. Prodaja pokretnina

Vrijeme prodaje

Članak 148.

Između dana pljenidbenog popisa i dana prodaje mora proteći najmanje petnaest dana.

Način prodaje

Članak 149.

(1) Pokretnine se prodaju usmenom javnom dražbom ili neposrednom pogodbom. Način prodaje određuje zaključkom sud, pazeći na to da se postigne najpovoljnije unovčenje stvari.

(2) Javnu dražbu provodi sudski ovršitelj. Sud može zaključkom provedbu dražbe povjeriti javnom bilježniku.

(3) Prodaja neposrednom pogodbom obavlja se između kupca, s jedne strane, i sudskoga ovršitelja ili osobe koja obavlja komisione poslove, s druge strane. Sudski ovršitelj pokretnine prodaje, u ime i za račun ovršenika, a osoba koja obavlja komisione poslove u svoje ime, a za račun ovršenika.

(4) Prodaja dražbom odredit će se ako su u pitanju pokretnine veće vrijednosti, a može se očekivati da će se prodati po većoj cijeni od procijenjene vrijednosti.

(5) Prodaja pokretnina objavit će se pravovremeno na oglasnoj ploči suda, a može se objaviti i na način predviđen za objavljivanje prodaje nekretnine.

(6) Ovrhovoditelj i ovršenik obavijestit će se o mjestu, danu i satu prodaje.

Prodajna cijena

Članak 150.

(1) Na dražbi se pokretnine ne mogu prodati ispod jedne polovine procijenjene vrijednosti. One se ispod te cijene ne mogu prodati ni u roku koji je sud odredio za prodaju neposrednom pogodbom.

(2) Ako se pokretnine ne uspiju prodati na dražbi odnosno neposrednom pogodbom, ovrha će se obustaviti.

(3) Nakon pravomoćnosti rješenja o obustavi postupka iz stavka 2. ovoga članka, ovršenik je ovlašten preuzeti pokretnine koje su mu oduzete i smještene kod druge osobe radi čuvanja o svom trošku.

(4) Ako osoba kojoj su pokretnine predane na čuvanje odbije predati pokretnine ovršeniku, ovršenik je ovlašten zatražiti od suda da toj osobi rješenjem naloži predaju pokretnina.

(5) Ako ocijeni da ovršenik ima pravo na povrat pokretnina, sud će, nakon što omogući osobi kojoj su pokretnine povjerene na čuvanje da se u roku od osam dana izjasni o zahtjevu ovršenika, rješenjem naložiti toj osobi da ih preda ovršeniku. To rješenje ima značenje rješenja o ovrsi i na temelju njega se može pristupiti oduzimanju pokretnina i njihovoj predaji ovršeniku i prije njegove pravomoćnosti po pravilima o ovrsi radi predaje pokretnina (članci 249. do 254.).

(6) Javni komisionar kojemu su pokretnine povjerene na čuvanje i prodaju (članak 152. stavak 1.) ovlašten je uskratiti njihovu predaju ovršeniku dok mu ne budu naknađeni troškovi i nagrada prema odredbi članka 155. stavka 4. ovoga Zakona.

(7) U povodu zahtjeva ovršenika za povrat pokretnina, javni komisionar je ovlašten predložiti sudu da zadrži pokretnine koje su mu povjerene na čuvanje kao naknadu troškova i nagrade na koju ima pravo prema odredbama članka 155. stavka 4. ovoga Zakona. Pravomoćnošću rješenja o prepuštanju pokretnina javnom komisionaru, javni komisionar postaje njihovim vlasnikom.

Obveze i prava kupca

Članak 151.

(1) Kupac je dužan položiti kupovninu i pokretnine uzeti odmah nakon zaključenja dražbe, odnosno prodaje neposrednom pogodbom.

(2) Ako kupac odmah ne položi kupovninu, smatrat će se da dražba nije uspjela. Kupac je dužan strankama naknaditi štetu koju su one pretrpjele njegovim odustankom, o čemu sud, na zahtjev stranaka, odlučuje u ovršnom postupku.

(3) Stranke i kupac imaju pravo na žalbu protiv rješenja iz stavka 2. ovoga članka.

(4) Sudski ovršitelj predat će pokretnine kupcu i ako nije položio kupovninu, ako na to, na svoju opasnost, pristane ovrhovoditelj u granicama iznosa koji bi mu pripao iz postignute cijene. Ako kupac ne položi kupovninu u roku koji mu je određen, ovrhovoditelj može zatražiti od suda da u istom postupku naloži kupcu da mu plati cijenu te na temelju toga rješenja protiv njega predložiti ovrhu.

(5) Kupac u svakom slučaju postaje vlasnik kupljenih pokretnina njihovim preuzimanjem.

(6) Kupcu ne pripadaju prava po osnovi odgovornosti zbog nedostataka stvari.

4. Prodaja pokretnina preko javnih komisionara

Javni komisionari

Članak 152.

(1) Prodaja pokretnina zaplijenjenih u ovršnom postupku može se povjeriti javnom komisionaru.

(2) Ministar nadležan za poslove gospodarstva uz suglasnost ministra nadležnog za poslove graditeljstva i prostornog uređenja posebnim će pravilnikom utvrditi uvjete za obavljanje poslova javnog komisionara glede:

1. smještajnog prostora za pojedine vrste pokretnina (građevinski materijal, rasuti tereti, određeni gotovi proizvodi i poluproizvodi, sirovine, gorivo u krutom, tekućem i plinovitom stanju, motorna vozila, plovila, namještaj, tehnička roba, rasvjetna tijela, pribor za jelo, odjeća, obuća, knjige, rukopisi, umjetnine itd.),

2. osoblja osposobljenog za razvrstavanje, pohranjivanje, čuvanje, održavanje, izlaganje, davanje potrebnih obavijesti, oglašavanje, prodaju, obavljanje knjigovodstveno-računovodstvenih poslova,

3. prometnih sredstava i radne snage za otpremu oduzetih pokretnina, itd.

(3) Žive životinje i stvari koje su podložne brzom kvarenju mogu se predati radi prodaje komisionaru samo ako raspolaže odgovarajućim smještajnim prostorom i drugim uvjetima za čuvanje, prehranu, njegu i mužnju životinja, odnosno za uskladištenje stvari podložnih brzom kvarenju (hladnjače itd.).

(4) Smještajni prostor, prijevozna sredstva te radnu snagu za obavljanje svoje djelatnosti komisionari mogu osigurati i ugovorima s drugim fizičkim i pravnim osobama (npr. ugovorima o zakupu, o pružanju prijevoznih usluga, o osiguravanju radne snage, itd.).

Organizacija i provedba poslova javnog komisionara

Članak 153.

(1) Poslove javnog komisionara organizira i provodi Hrvatska gospodarska komora.

(2) Hrvatska gospodarska komora, na vlastiti poticaj ili u povodu prijedloga zainteresiranih tijela, organizirat će javne prodavaonice za obavljanje poslova javnoga komisijara za područje jedne ili više županija, ovisno o broju ovrha koje se provode na pokretninama, njihovoj naravi, količini, vrijednosti te gospodarskoj isplativosti.

(3) Na prijedlog Hrvatske gospodarske komore ministarstvo nadležno za poslove gospodarstva može dozvoliti da ona poslove javnog komisijara za određeno područje ili neke od poslova javnog komisijara za određeno područje, na temelju provedenog natječaja, povjeri fizičkoj ili pravnoj osobi koja ispunjava uvjete za obavljanje poslova javnog komisijara. O povjeravanju poslova Hrvatska gospodarska komora sklopit će s izabranim komisijarom ugovor uz prethodnu suglasnost ministarstva nadležnog za poslove gospodarstva.

(4) Dozvolu za obavljanje poslova javnog komisijara Hrvatskoj gospodarskoj komori za pojedinu javnu komisiju prodavaonicu odnosno javnom komisijaru iz stavka 3. ovoga članka izdaje ured državne uprave u županiji, nadležan za gospodarstvo, na čijem je području sjedište javne komisije prodavaonice, odnosno javnog komisijara.

Nadzor nad radom javnih komisijara

Članak 154.

(1) Opći nadzor nad radom javnih komisijara provodi ured državne uprave u županiji nadležan za gospodarstvo na čijem je području njihovo sjedište.

(2) Nadzor nad radom javnog komisijara u pojedinim predmetima ovrhe na pokretninama provodi ovršni sudac koji vodi postupak u tom predmetu.

(3) Odredbe stavka 1. i 2. ovoga članka ne isključuju pravo nadzora nad poslovanjem javnog komisijara koje prema posebnim propisima imaju upravna tijela.

(4) Ured državne uprave u županiji nadležan za gospodarstvo oduzet će dozvolu iz članka 153. stavka 4. ovoga Zakona Hrvatskoj gospodarskoj komori za pojedinu javnu komisiju prodavaonicu ili javnom komisijaru iz članka 153. stavka 3. ovoga Zakona ako se utvrdi da više ne ispunjavaju uvjete za obavljanje djelatnosti javnog komisijara, odnosno da su teže povrijedili svoje dužnosti preuzimanja pokretnina na čuvanje i prodaju.

Prava i dužnosti komisijara

Članak 155.

(1) Komisijar ima pravo tražiti predujam za pokriće troškova koje će imati u vezi s preuzetim pokretninama. Predujam je komisijaru dužan platiti ovrhovoditelj. Ako ovrhovoditelj ne položi predujam komisijar nije dužan preuzeti pokretnine na čuvanje. Ako sud utvrdi da je komisijar opravdano odbio preuzeti pokretnine na čuvanje, obustavit će ovrhu.

(2) Komisijar ima pravo na nagradu za obavljene poslove i na naknadu troškova.

(3) Tarifu za naknadu troškova i nagradu za obavljanje javne komisije djelatnosti donosi ministar nadležan za poslove pravosuđa.

(4) Komisionar stječe zakonsko založno pravo na pokretninama koje su mu predane radi prodaje za naplatu troškova i nagrade prema stavku 1. ovoga članka, neovisno o tome čije su pokretne i jesu li ovršne radnje na temelju kojih su mu pokretne predane valjane ili nisu. To založno pravo po redu prvenstva dolazi prije založnog prava drugih osoba na pokretninama.

(5) Komisionar je dužan preuzeti zaplijenjene pokretne za čiju je prodaju dobio dozvolu (članak 159. stavak 4.) ako je ovrhovoditelj spreman platiti predujam. Samo iznimno, zbog nedostatka slobodnog prostora ili izvanrednih okolnosti, komisionar može odbiti preuzeti određene pokretne.

(6) Komisionar odgovara ovrhovoditelju za štetu koju on pretrpi zbog neosnovanog odbijanja da preuzme pokretne na čuvanje i prodaju.

(7) Komisionar je dužan savjesno u skladu s pravilima struke preuzeti, razvrstati, čuvati, osigurati, održavati i izlagati pokretne, davati obavijesti o njima, oglašavati njihovu prodaju, prodavati ih te rukovati s dobivenim novčanim sredstvima.

(8) Komisionar odgovara strankama za štetu koju im pričini povredom svojih dužnosti iz stavka 7. ovoga članka.

Osiguranje od odgovornosti

Članak 156.

(1) Komisionar je dužan osigurati se od odgovornosti do iznosa koji će utvrditi ministar nadležan za poslove pravosuđa s obzirom na vrstu pokretnina za čiju je prodaju dobio dozvolu i očekivani promet.

(2) Komisionar je dužan produljiti osiguranje od odgovornosti najkasnije mjesec dana prije isteka prethodnog perioda osiguranja i o tome bez odgode obavijestiti ured državne uprave u županiji nadležan za gospodarstvo na čijem je području njegovo sjedište.

(3) Nadležni ured državne uprave oduzet će dozvolu za rad komisionaru koji ne produži ugovor o osiguranju sukladno odredbi stavka 2. ovoga članka.

Povjeravanje prodaje pokretnina komisionaru

Članak 157.

(1) Pokretne se otpremaju komisionaru na ovrhovoditeljev prijedlog.

(2) Prijedlog iz stavka 1. ovoga članka ovrhovoditelj može staviti u prijedlogu za ovrhu ili naknadno tijekom postupka.

Izlaganje i objavljivanje podataka o pokretninama

Članak 158.

- (1) Komisionar je dužan pokretnine izložiti na način da ih zainteresirane osobe mogu razgledati u redovno radno vrijeme komisionara.
- (2) Na izloženim pokretninama će se naznačiti njihov broj prema kome se vode kod komisionara.
- (3) Na pokretninama će biti naznačeni podaci o njihovoj kakvoći i veličini te cijena. Posebno će se naznačiti je li provjerena njihova ispravnost, odnosno kako se ona može provjeriti.
- (4) Komisionar može dati i posebno jamstvo za nedostatke stvari.
- (5) Komisionar može preko oglasnih ploča, kataloga, javnih medija, interneta te na drugi odgovarajući način objaviti podatke o pokretninama koje se prodaju preko njega uz naznaku načina i vremena njihova razgledavanja te prodaje.

Prodaja pokretnina

Članak 159.

- (1) U skladu sa zaključkom suda pokretnine se prodaju na javnoj dražbi ili neposrednom pogodbom.
- (2) Dražbu pokretnina kod komisionara provodi javni bilježnik.
- (3) Na dražbi mogu sudjelovati kao kupci samo osobe koje su uplatile jamčevinu.
- (4) Dražbe pokretnina mogu se održavati i izvan redovnoga radnog vremena pa i subotom.
- (5) Ako se pokretnina u roku od dva mjeseca otkako je dopremljena komisionaru ne proda ni ispod jedne polovine procijenjene vrijednosti, sud će joj sniziti cijenu na trećinu te vrijednosti.
- (6) Ako se pokretnina ne proda ni u roku od daljnjih mjesec dana, sud će obustaviti ovrhu, a ovršenika će obavijestiti da može preuzeti pokretninu u roku od 15 dana. Ako ovršenik ne preuzme pokretninu u tom roku, sud će odrediti da mu je komisionar vrati, a ovršeniku će rješenjem naložiti da naknadi troškove otpreme.
- (7) Ovršenik se može žaliti protiv rješenja o naknadi troškova iz stavka 6. ovoga članka.

Predaja postignute kupovne cijene

Članak 160.

- (1) Nakon obavljene prodaje pokretnine komisionar će pokretninu predati kupcu pošto plati kupovninu.
- (2) Iz dobivene kupovnine komisionar će najprije namiriti troškove pohrane i prodaje pokretnine i svoju nagradu te će preostali iznos uplatiti na račun suda uz naznaku ovršnog predmeta u vezi s kojim je pokretnina prodana. Komisionar će sudu uputiti i izvod iz zapisnika javnog bilježnika o dražbi te obračun troškova i nagrade.

(3) Sud će, nakon što strankama omogući da se izjasne o obračunu komisionara, rješenjem odobriti obračun ili naložiti komisionaru da razliku uplati na račun suda.

(4) Žalbu protiv rješenja iz stavka 3. ovoga članka mogu podnijeti stranke i komisionar.

(5) Žalba komisionara iz stavka 4. ovoga članka odgađa njegovu ovršnost.

5. Prodaja motornih vozila

Stjecanje založnog prava

Članak 161.

(1) Ovrha radi naplate novčane tražbine na motornom vozilu određuje se na temelju ovršne ili vjerodostojne isprave i izvotka iz evidencije o registriranim i označenim vozilima.

(2) Primjerak rješenja o ovrsi sud dostavlja policijskoj upravi kod koje se vodi upisnik vozila radi provedbe zabilježbe ovrhe.

(3) Primjerak rješenja o ovrsi sud će dostaviti i Upisniku sudskih i javnobilježničkih osiguranja tražbina vjerovnika na pokretnim stvarima i pravima radi provedbe odgovarajućeg upisa.

(4) Zabilježbom ovrhe ovrhovoditelj stječe založno pravo na motornom vozilu.

(5) Prednosni red založnog prava iz stavka 3. ovoga članka računa se od dana dostave rješenja o ovrsi policijskoj upravi.

(6) Nakon zabilježbe ovrhe nije dopušten upis promjene prava vlasništva na motornom vozilu niti upis tereta na tom vozilu na temelju raspoložbi ovršenika, bez obzira na to kad je ta raspoložba poduzeta. Raspoložbe učinjene protivno ovoj zabrani nemaju pravnog učinka.

Oduzimanje, čuvanje i procjena motornog vozila

Članak 162.

(1) Nakon stjecanja založnog prava na motornom vozilu u skladu sa odredbom članka 161. stavak 4. ovoga Zakona, sud će ovršeniku dostaviti rješenje o ovrsi te mu istovremeno zaključkom naložiti da u roku od osam dana preda vozilo sa svim njegovim pripadcima i ispravama osobi kojoj je rješenjem o ovrsi vozilo povjereno na čuvanje.

(2) Ako ovršenik u dodijeljenom roku ne postupi u skladu sa stavkom 1. ovoga članka vozilo će biti oduzeto na bilo kojem mjestu na kojem se ono zatekne, a ovrhovoditelj je dužan u roku od 60 dana predložiti vrijeme, mjesto i način provedbe te radnje kao i osigurati sva potrebna sredstva i radnu snagu za poduzimanje te radnje. Ako ovrhovoditelj ne predloži oduzimanje vozila u tom roku, sud će obustaviti ovrhu.

(3) Na zahtjev suda policija će pružiti potrebnu pomoć sudskom ovršitelju u provedbi radnji iz stavka 2. ovoga članka.

(4) Ako se motorno vozilo povjerava na čuvanje komisionaru, njegovu procjenu i prodaju obaviti će komisionar u skladu s odredbama članka 158. do 164. ovoga Zakona."

Prodaja motornog vozila

Članak 163.

(1) Motorna vozila prodaju se usmenom javnom dražbom ili neposrednom pogodbom, u skladu sa zaključkom suda o načinu prodaje, bez isticanja oznake registarskog broja i broja šasije.

(2) Na dražbi mogu sudjelovati kao kupci samo osobe koje su položile jamčevinu.

(3) Ako se dražba provodi istovremeno za više vozila, osoba koja namjerava sudjelovati u kupnji unaprijed neodređenog vozila dužna je položiti jamčevinu koja će se za takve kupnje odrediti u uvjetima prodaje.

(4) Sudionik u dražbi može zatražiti da u dražbi sudjeluje anonimno preko posebnog zastupnika.

(5) U slučaju iz stavka 4. ovoga članka sudionik u dražbi dobit će poseban broj s kojim će u njoj sudjelovati. Podaci o takvom kupcu su službena tajna.

Predaja motornog vozila kupcu

Članak 164.

(1) Kupac je dužan položiti kupovninu i preuzeti motorno vozilo odmah nakon zaključenja dražbe, odnosno prodaje neposrednom pogodbom. Odredbe članka 151. stavka 2., 3., 4. i 6. ovoga Zakona primjenjuju se na odgovarajući način.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka sud će zaključkom ovlastiti kupca da na temelju toga zaključka zatraži od policijske uprave svoga prebivališta ili sjedišta izdavanje knjižice vozila i prometne dozvole. Zaključak treba sadržavati sve podatke potrebne za izdavanje knjižice vozila i prometne dozvole.

(3) Zaključak iz stavka 2. ovoga članka neće se dostaviti ovršeniku ako je kupac u kupnji sudjelovao anonimno, izdvojit će se iz spisa i čuvati kao i ostale isprave u sudu koje su pokrivenne službenom tajnom.

(4) Kupac postaje vlasnikom motornog vozila njegovom predajom.

(5) Sud će posebnim zaključkom odrediti brisanje prava vlasništva ovršenika na prodanom vozilu u upisniku policijske uprave u kojemu je ono bilo upisano, te brisanja založnog prava u Upisniku sudskih i javnobilježničkih osiguranja tražbina vjerovnika na pokretnim stvarima i pravima. Tim će zaključkom odrediti i brisanje prava drugih osoba na motornom vozilu koja prestaju prodajom.

Evidencija o registriranim i označenim vozilima

Članak 165.

Ministar nadležan za unutarnje poslove propisuje način vođenja evidencije o registriranim i označenim vozilima na način da se u nju mogu upisivati podaci u skladu s prethodnim odredbama ovoga Odjeljka.

6. Namirenje ovrhovoditelja

Namirenje jednoga ovrhovoditelja

Članak 166.

(1) Ako se iz prodajne cijene namiruje samo ovrhovoditelj, sud će, bez održavanja ročišta, rješenjem odrediti da se iz iznosa dobivenoga prodajom stvari i oduzetoga novca namire redom: troškovi postupka, troškovi određeni u ovršnoj ispravi, kamate do dana unovčenja pokretnine i glavna tražbina.

(2) Višak prodajne cijene koji preostane nakon namirenja predat će se ovršeniku, ako za to nema smetnji.

Namirenje više ovrhovoditelja

Članak 167.

(1) Ako se u ovršnom postupku namiruje više ovrhovoditelja, odnosno ako se, pored ovrhovoditelja namiruju i osobe čija prava prestaju prodajom pokretnine, oni se iz prodajne cijene namiruju onim redom kojim su stekli založno ili drugo pravo koje prodajom prestaje, ako zakonom za određene tražbine nije propisano prvenstveno pravo namirenja.

(2) Ovrhovoditelji istoga reda koji se iz prodajne cijene ne mogu potpuno namiriti namiruju se razmjerno iznosima svojih tražbina.

(3) Troškovi ovršnoga postupka, troškovi određeni ovršnom ispravom i kamate imaju isti red namirenja kao i glavna tražbina.

(4) Pri donošenju rješenja o namirenju sud će uzeti u obzir samo one tražbine za koje je rješenje o ovrsi postalo pravomoćno do dana prodaje popisanih stvari.

7. Primjena odredaba o ovrsi na nekretnini

Članak 168.

Odredbe ovoga Zakona o ovrsi na nekretninama primjenjuju se na odgovarajući način i u postupku ovrhe na pokretninama, ako odredbama ove glave nije drukčije određeno.

Glava dvanaesta

OČEVIDNIK NEKRETNINA I POKRETNINA KOJESE PRODAJU U OVRŠNOM POSTUPKU

Vođenje očevidnika

Članak 169.

(1) Hrvatska gospodarska komora vodi očevidnik nekretnina i pokretnina koje se prodaju u ovršnom postupku. Očevidnik se vodi o svim nekretninama koje se prodaju u ovršnom postupku, a o pokretninama ako je njihova procijenjena vrijednost veća od 50.000,00 kuna.

(2) Očevidnik o nekretninama iz stavka 1. ovoga članka sadrži podatke o strankama, katastarskoj čestici, katastarskoj općini, površini i adresi nekretnine, što u naravi predstavlja, koje su veličine pojedini njezini dijelovi, procijenjenoj vrijednosti, drugim uvjetima prodaje i ročištu za dražbu.

(3) Očevidnik o pokretninama iz stavka 1. ovoga članka sadrži podatke o strankama, podatke kojima se ona može identificirati ako se radi o pojedinačno određenoj stvari, odnosno o njezinoj vrsti, količini i kvaliteti ako se radi o stvarima određenima po rodu i količini prema podacima iz zapisnika o pljenidbi, o procijenjenoj vrijednosti pokretne stvari, drugim uvjetima prodaje i ročištu za dražbu.

(4) U očevidniku će se naznačiti i gdje se, kada i kako stvar može razgledati.

(5) Očevidnik je javan. Dostupnost podataka upisanih u očevidnik osigurat će se preko interneta.

(6) Pravilnik o sadržaju, načinu vođenja očevidnika iz stavka 2. i 3. ovoga članka, način i rokove dostave podataka, obrasce za dostavu podataka te način zaštite identiteta stranke propisat će ministar nadležan za poslove pravosuđa.

Dostava i upis podataka

Članak 170.

(1) Sud koji vodi ovršni postupak dužan je Hrvatskoj gospodarskoj komori bez odgode dostaviti podatke iz članka 169. stavka 2. i 3. ovoga Zakona. Sud koji vodi ovrhu dužan je obavijestiti Hrvatsku gospodarsku komoru o tome je li predmet ovrhe prodan, odnosno dostaviti joj podatke o vremenu održavanja nove dražbe i novim uvjetima prodaje. Ako se prodaja obavlja preko javnog komisionara, javni je komisionar dužan Hrvatskoj gospodarskoj komori bez odgode dostaviti podatke o rješenju o ovrsi na pokretninama, strankama, naknadno procijenjenoj vrijednosti pokretnine, uvjetima prodaje, vremenu dražbe i načinu razgledanja pokretnina. Javni je komisionar dužan obavijestiti Hrvatsku gospodarsku komoru i o tome je li predmet ovrhe prodan, odnosno dostaviti joj podatke o vremenu održavanja nove dražbe i novim uvjetima prodaje.

(2) Hrvatska gospodarska komora dužna je bez odgode u očevidnik upisati propisane podatke o nekretninama i pokretninama koje se prodaju u ovršnom postupku.

Glava trinaesta

OVRHA NA NOVČANOJ TRAŽBINI OVRŠENIKA

1. Opće odredbe

Mjesna nadležnost

Članak 171.

(1) Za odlučivanje o prijedlogu za ovrhu na novčanoj tražbini i za provedbu te ovrhe mjesno je nadležan sud na čijem se području nalazi prebivalište ovršenika, a ako ovršenik nema prebivalište u Republici Hrvatskoj, nadležan je sud na čijem se području nalazi ovršenikovo boravište.

(2) Ako ovršenik nema u Republici Hrvatskoj ni boravište, mjesno je nadležan sud na čijem se području nalazi prebivalište ovršenikova dužnika, a ako ovaj nema prebivalište u Republici Hrvatskoj, nadležan je sud na čijem se području nalazi boravište ovršenikova dužnika.

(3) Odredbe stavka 1. i 2. ovoga članka koje se odnose na prebivalište fizičke osobe na odgovarajući se način primjenjuju i na sjedište pravne osobe.

(4) Kad je ovršenik Republika Hrvatska ili koja druga pravna osoba s javnim ovlastima koja djeluje na cijelom državnom području, za ovrhu iz stavka 1. Ovoga članka nadležan je sud na čijem području ovrhovoditelj ima prebivalište ili sjedište u Republici Hrvatskoj. Ako ovrhovoditelj nema prebivalište ili sjedište u Republici Hrvatskoj, za ovrhu protiv Republike Hrvatske nadležan je sud u Zagrebu, a za ovrhu protiv drugih pravnih osoba s javnim ovlastima sud na čijem je području njihovo sjedište.

Izuzimanje od ovrhe

Članak 172.

Izuzeti su od ovrhe:

1. primanja po osnovi zakonskoga uzdržavanja, naknade štete nastale zbog narušenja zdravlja ili smanjenja, odnosno gubitka radne sposobnosti i naknade štete za izgubljeno uzdržavanje zbog smrti davatelja uzdržavanja,
2. primanja po osnovi naknade zbog tjelesnoga oštećenja prema propisima o invalidskom osiguranju,
3. primanja po osnovi socijalne skrbi,
4. primanja po osnovi privremene nezaposlenosti,
5. primanja po osnovi dječjega doplatka,
6. primanja po osnovi stipendije i pomoći učenicima i studentima,
7. naknada za rad osuđenika, osim za tražbine po osnovi zakonskoga uzdržavanja te za tražbine naknade štete prouzročene kaznenim djelom osuđenika,
8. primanja po osnovi odličja i priznanja,
9. roditeljske i roditeljske novčane potpore, osim ako posebnim propisom nije drugačije određeno.
10. ostala primanja izuzeta od ovrhe po posebnim propisima.

Ograničenje ovrhe

Članak 173.

(1) Ako se ovrha provodi na plaći ovršenika, od ovrhe je izuzet iznos u visini dvije trećine prosječne netoplaće u Republici Hrvatskoj, a ako se ovrha provodi radi naplate tražbine po osnovi zakonskog uzdržavanja, naknade štete nastale zbog narušenja zdravlja ili smanjenja, odnosno gubitka radne sposobnosti i naknade štete za izgubljeno uzdržavanje zbog smrti davatelja uzdržavanja, iznos u visini od jedne polovine prosječne netoplaće u Republici Hrvatskoj, osim u slučaju ovrhe radi prisilne naplate novčanih iznosa za uzdržavanje djeteta u kojem slučaju je od ovrhe izuzet iznos koji odgovara iznosu od jedne četvrtine prosječne mjesečne isplaćene netoplaće po zaposlenom u pravnim osobama Republike Hrvatske za proteklu godinu.

(2) Ako ovršenik prima plaću koja je manja od prosječne netoplaće u Republici Hrvatskoj, od ovrhe je izuzet iznos u visini dvije trećine plaće ovršenika, a ako se ovrha provodi radi naplate tražbine po osnovi zakonskog uzdržavanja, naknade štete nastale zbog narušenja zdravlja ili smanjenja, odnosno gubitka radne sposobnosti i naknade štete za izgubljeno uzdržavanje zbog smrti davatelja uzdržavanja, iznos u visini jedne polovine netoplaće ovršenika.

(3) Prosječna netoplaća u smislu stavka 1. ovoga članka jest prosječan iznos mjesečne netoplaće isplaćene po jednom zaposlenom u pravnim osobama u Republici Hrvatskoj, za razdoblje siječanj – kolovoz tekuće godine, koju je dužan utvrditi Državni zavod za statistiku i objaviti je u "Narodnim novinama", najkasnije do 31. prosinca te godine. Tako utvrđeni iznos primjenjivat će se u narednoj godini.

(4) Odredbe stavka 1. i 2. ovoga članka primjenjuju se i na ovrhu na naknadi umjesto plaće, naknadi za skraćeno radno vrijeme, naknadi zbog umanjenja plaće, mirovini, plaći vojnih osoba te na primanja osoba u pričuvnom sastavu za vrijeme vojne službe i na drugom stalnom novčanom primanju civilnih i vojnih osoba, osim na ovrhu na primanjima iz stavka 5. i 6. ovoga članka.

(5) Ovrha na primanju invalida po osnovi novčane naknade za tjelesno oštećenje i doplatak za tuđu pomoć i njegu može se provesti samo radi naplate tražbine po osnovi zakonskoga uzdržavanja, naknade štete nastale zbog narušenja zdravlja ili smanjenja, odnosno gubitka radne sposobnosti i naknade štete za izgubljeno uzdržavanje zbog smrti davatelja uzdržavanja, i to do iznosa od jedne polovice toga primanja.

(6) Ovrha na primanju po osnovi ugovora o doživotnom uzdržavanju i doživotnoj renti te na primanju po osnovi ugovora o osiguranju života može se provesti samo na dijelu koji prelazi iznos najviše stalne socijalne skrbi koja se isplaćuje na području na kojemu ovršenik ima prebivalište.

Ovršne radnje

Članak 174.

(1) Ovrha na novčanoj tražbini provodi se pljenidbom i prijenosom, ako ovim Zakonom za pojedine slučajeve nije drukčije određeno.

(2) Ovršnim prijedlogom može se zahtijevati da se odredi samo pljenidba novčane tražbine, ali u tom je slučaju ovrhovoditelj dužan u roku od tri mjeseca od dana kad mu je dostavljeno rješenje o pljenidbi, odnosno od dana kad mu je dostavljena obavijest o očitovanju ovršenikova dužnika ili o tome da se on nije očitovao u određenom roku, podnijeti prijedlog za prijenos tražbine.

(3) Ako ovrhovoditelj u tom roku ne podnese takav prijedlog, ovrha će se obustaviti.

Opseg ovrhe

Članak 175.

(1) Pljenidba i prijenos novčane tražbine mogu se odrediti i provesti samo u iznosu koji je potreban za namirenje tražbine ovrhovoditelja, osim ako je u pitanju nedjeljiva tražbina.

(2) Ako više ovrhovoditelja traži ovrhu na istoj tražbini koja je djeljiva, pljenidba i prijenos određuju se u odgovarajućim iznosima, napose u korist svakoga ovrhovoditelja.

2. Pljenidba tražbine

Učinak pljenidbe

Članak 176.

(1) Pljenidba se provodi dostavom ovršenikovu dužniku rješenja o ovrsi kojim se ovršenikovu dužniku zabranjuje da ovršeniku ispuni novčanu tražbinu, a ovršeniku se zabranjuje da tu tražbinu naplati ili da inače raspolaze njome i zalogom koji je dan za njezino osiguranje.

(2) Pljenidba je provedena danom dostave rješenja o ovrsi ovršenikovu dužniku.

(3) Ovrhovoditelj pljenidbom stječe založno pravo na ovršenikovoj tražbini.

(4) Ovršenikov dužnik nema pravo žalbe protiv rješenja o pljenidbi.

Pljenidba tražbine zasnovane na vrijednosnom papiru

Članak 177.

(1) Pljenidbu novčane tražbine zasnovane na vrijednosnom papiru koji se prenosi indosamentom ili za čije je ostvarenje inače potreban taj papir provodi sudski ovršitelj oduzimanjem papira od ovršenika i njegovom predajom sudu odnosno javnom bilježniku. Pljenidba je obavljena oduzimanjem papira od ovršenika.

(2) Pravne radnje potrebne za očuvanje ili ostvarenje prava iz papira iz stavka 1. ovoga članka obavlja u ovršenikovo ime sudski ovršitelj na temelju zaključka suda.

(3) Pljenidba novčane tražbine zasnovane na dionici za koju nije izdana isprava o dionici kao i na dionici koja glasi na ime za koju je izdana ta isprava obavlja se dostavom rješenja o pljenidbi dioničkom društvu. U tom slučaju odgovarajuće se primjenjuju odredbe članka 176. ovoga Zakona.

Zabrana tražbine po štednom ulogu

Članak 178.

- (1) Pljenidba tražbine po štednom ulogu kod pravne osobe koja nije banka provodi se dostavom rješenja o ovrši toj pravnoj osobi.
- (2) Ako ovrhovoditelj ne raspolaže potrebnim podacima o štednom ulogu ovršenika, može sudu predložiti donošenje rješenja kojim će privremeno zaplijeniti sve štedne uloge ovršenika kod određene pravne osobe (prijedlog za privremenu pljenidbu).
- (3) Rješenjem o privremenoj pljenidbi sud će od pravne osobe zatražiti i podatke o štednim ulozima ovršenika.
- (4) Pravna osoba je dužna bez odgode dati sudu tražene podatke i ne smije obavijestiti ovršenika da su ti podaci traženi.
- (5) Nakon što dobije tražene podatke, sud će o njima obavijestiti ovrhovoditelja, koji je dužan u roku od osam dana predložiti ovrhu na određenom štednom ulogu ili na određenim štednim ulozima. U povodu takva prijedloga sud će donijeti rješenje o pljenidbi određenoga štednoga uloga ili određenih štednih uloga i staviti izvan snage rješenje o privremenoj pljenidbi štednih uloga. Ako ovrhovoditelj u roku od osam dana ne predloži ovrhu na određenom štednom ulogu ili na određenim štednim ulozima, ovrha će se obustaviti.
- (6) Prijedlog za privremenu pljenidbu iz stavka 2. ovoga članka i prijedlog iz stavka 5. ovoga članka smatraju se, u smislu odredaba propisa o sudskim pristojbama, jednim prijedlogom.
- (7) Smatrat će se da je pljenidba na određenom štednom ulogu provedena danom dostave rješenja o privremenoj pljenidbi pravnoj osobi kod koje se vodi štedni ulog.
- (8) Pravna osoba koja vodi štedni ulog ima pravo na naknadu troškova za obavljanje radnji u skladu s odredbama ovoga članka. Zahtjev za naknadu troškova može se podnijeti u roku od petnaest dana od poduzimanja radnje. Ti troškovi ulaze u troškove ovršnoga postupka.

Založno pravo na kamatama

Članak 179.

Založno pravo stečeno na tražbini po kojoj teku kamate odnosi se i na kamate koje dospijevaju nakon pljenidbe.

Prednosni red

Članak 180.

- (1) Prednosni red založnih prava više ovrhovoditelja određuje se prema danu primitka ovsnoga prijedloga.
- (2) Ako je ovršni prijedlog upućen kao preporučena pošiljka putem davatelja poštanskih usluga, dan predaje davatelju poštanskih usluga smatra se danom primitka u sudu.

(3) Ako su ovršni prijedlozi više ovrhovoditelja primljeni u sudu istoga dana, založna prava imaju isti prednosni red.

(4) Tražbine s istim redom prvenstva namiruju se srazmjerno, ako se ne mogu namiriti u cijelosti.

(5) Ako zbog provedbe ovrhe na novčanoj tražbini prestaju založna i druga prava koja su stečena prije pokretanja postupka, prednosni red u namirenju tih prava određuje se prema propisima koji uređuju stjecanje reda prvenstva tih prava izvan ovršnoga postupka.

Izjašnjenje ovršenikova dužnika

Članak 181.

(1) Sud će, na prijedlog ovrhovoditelja, zatražiti od ovršenikova dužnika da se u roku koji odredi sud očituje o tome priznaje li i u kojem iznosu zaplijenjenu tražbinu i je li voljan namiriti je, te je li njegova obveza da namiri tu tražbinu uvjetovana ispunjenjem neke druge obveze.

(2) Prijedlog za očitovanje ovršenikova dužnika ovrhovoditelj može spojiti s ovršnim prijedlogom ili ga dati posebnim podneskom nakon toga prijedloga, a najkasnije do prijenosa tražbine.

(3) Očitovanje ovršenikova dužnika dostavit će se ovrhovoditelju bez odgode.

Odgovornost ovršenikova dužnika

Članak 182.

(1) Ovršenikov dužnik odgovara ovrhovoditelju za štetu koju mu je nanio time što se nije očitovao, ili što se neistinito ili nepoptuno očitovao.

(2) Sud će upozoriti ovršenikova dužnika na tu njegovu odgovornost.

Pljenidba tražbine osigurane založnim pravom upisanim u javnoj knjizi

Članak 183.

(1) Pljenidba tražbine osigurane založnim pravom upisanim u zemljišnoj knjizi ili drugoj javnoj knjizi u koju se upisuju prava na nekretninama provodi se upisom pljenidbe u tu knjigu.

(2) Upis se obavlja po službenoj dužnosti, uz naznaku da je pljenidba na temelju koje je na tražbini stečeno založno pravo određena radi namirenja tražbine ovrhovoditelja.

(3) Ako ima više ovrhovoditelja, prednosni red njihovih tražbina određuje se prema vremenu upisa.

3. Prijenos tražbine

a) Opće odredbe

Vrste prijenosa

Članak 184.

(1) Zaplijenjena tražbina prenosi se na ovrhovoditelja u skladu s njegovim prijedlogom, radi naplate ili umjesto isplate.

(2) Ovrhovoditelj je dužan već u ovršnom prijedlogu zatražiti da se tražbina na njega prenese radi naplate ili umjesto isplate, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno. O vrsti prijenosa sud odlučuje rješenjem o ovrsi.

(3) U rješenju o ovrsi ili u posebnom rješenju o prijenosu pozvat će se ovršenikov dužnik da dužni iznos položi kod suda uplatom na određeni račun i da o tome obavijesti sud.

Posebni uvjeti za prijenos nedjeljive tražbine

Članak 185.

(1) Tražbina koja se zasniva na vrijednosnom papiru koji se prenosi indosamentom ili za čije je ostvarenje potrebno podnošenje toga papira, ili koje se iz drugih razloga ne može dijeliti u pogledu prijenosa ili ostvarenja, može se prenijeti samo u svojem punom iznosu.

(2) Ako je više ovrhovoditelja podnijelo prijedlog za prijenos u razne dane, sud će prenijeti tražbinu na ovrhovoditelja koji je prvi podnio prijedlog, a ako je više ovrhovoditelja podnijelo prijedlog istoga dana, tražbina će se prenijeti na ovrhovoditelja čija je tražbina najveća.

Provedba prijenosa

Članak 186.

(1) Prijenos tražbine je proveden dostavom ovršenikovu dužniku rješenja kojim je prijenos određen.

(2) Prijenos tražbine zasnovane na vrijednosnom papiru koji se prenosi indosamentom ili kojega je radi ostvarenja inače potrebno podnijeti, proveden je kada sud na taj papir stavi izjavu o prijenosu i papir s tom izjavom preda ovrhovoditelju.

Obveze ovršenika i ovrhovoditelja

Članak 187.

(1) Ovršenik je dužan u roku što ga odredi sud na zahtjev ovrhovoditelja na koga je tražbina prenesena dati objašnjenja koja su ovrhovoditelju potrebna radi ostvarivanja te tražbine i predati mu isprave koje se na tu tražbinu odnose.

(2) Ovrhovoditelj na koga je prenesen dio tražbine dužan je, ako to ovršenik zatraži, u roku što ga odredi sud, dati osiguranje da će nakon ostvarenja te tražbine vratiti isprave koje se odnose na tražbinu.

(3) Sud će na prijedlog ovrhovoditelja provesti ovrhu protiv ovršenika radi predaje isprava ako ih on sam ne preda.

(4) Predaju isprava koje se nalaze kod treće osobe ovrhovoditelj može zahtijevati tužbom, ako bi to pravo imao ovršenik.

(5) Na ispravi koja se daje ovrhovoditelju sud će zabilježiti da je proveden prijenos tražbine za koju je određena ovrha.

Polaganje novca kod suda odnosno javnoga bilježnika

Članak 188.

(1) Ovršenikov dužnik kojemu je dostavljeno rješenje o ovrsi ili posebno rješenje o prijenosu ispunjava svoju obvezu polaganjem novca kod suda koji provodi ovrhu, odnosno javnoga bilježnika.

(2) Ako je radi naplate prenesene novčane tražbine ovrhovoditelj morao pokrenuti sudski ili drugi postupak, sud ili tijelo koje vodi postupak, u odluci kojom prihvaća zahtjev ovrhovoditelja naložit će ovršenikovu dužniku da dužni iznos položi kod suda koji provodi ovrhu.

(3) Na temelju odluke kojom je ovršenikovu dužniku naloženo da dužni iznos položi kod suda koji provodi ovrhu, odnosno javnoga bilježnika, na prijedlog ovrhovoditelja na koga je tražbina prenesena provest će se ovrha protiv ovršenikova dužnika i novac naplaćen tom ovrhom, nakon podmirenja troškova postupka, doznaciti po službenoj dužnosti sudu koji provodi ovrhu. O obavljenoj doznaci obavijestit će se sud.

b) Prijenos radi naplate

Ovlaštenja ovrhovoditelja

Članak 189.

(1) Prijenosom tražbine radi naplate ovlašćuje se ovrhovoditelj da traži od ovršenikova dužnika isplatu iznosa naznačenoga u rješenju o ovrsi ili u posebnom rješenju o prijenosu, ako je taj iznos dospio, da obavlja sve radnje koje su potrebne radi očuvanja i ostvarenja prenesene tražbine i da se koristi pravima u svezi sa zalogom koji je dan za osiguranje te tražbine.

(2) Prijenosom tražbine radi naplate ovrhovoditelj nije ovlašten na teret ovršenika zaključiti nagodbu, ovršenikovu dužniku oprostiti dug ili prenesenim tražbinama inače raspolagati, te ni s ovršenikovim dužnikom sklopiti ugovor da odluku o tražbini, ako je ona sporna, donese izbrani sud.

(3) Ovrhovoditelju na koga je prenesena tražbina radi naplate ovršenikov dužnik može istaknuti samo prigovore koje bi mogao istaknuti ovršeniku.

(4) Ustupanje prenesene tražbine koju je obavio ovršenik nakon prijenosa bez učinka je na prava koja je ovrhovoditelj stekao prijenosom.

Prijenos radi naplate tražbine upisane u javnoj knjizi

Članak 190.

Prijenos radi naplate tražbine upisane u zemljišnoj knjizi ili drugoj javnoj knjizi u koju se upisuju prava na nekretninama upisat će se po službenoj dužnosti.

Uvjetovanost obveze ovršenikova dužnika predajom stvari

Članak 191.

(1) Ako obveza ovršenikova dužnika da isplati tražbinu ovisi o obvezi ovršenika da mu preda određenu stvar koja se nalazi u posjedu ovršenika, a ta je obveza utvrđena pravomoćnom presudom, sud će, na prijedlog ovrhovoditelja na koga je tražbina prenesena radi naplate, naložiti ovršeniku predaju stvari sudu radi predaje ovršenikovu dužniku.

(2) Na prijedlog ovrhovoditelja, sud će prema ovršeniku koji nije predao stvar u određenom roku, provesti ovrhu radi predaje stvari.

Obavješćivanje ovršenika o tužbi za naplatu prenesene tražbine

Članak 192.

Ovrhovoditelj koji je podnio tužbu radi naplate prenesene tražbine dužan je bez odgode obavijestiti ovršenika o pokrenutoj parnici. U protivnom odgovara ovršeniku za štetu koju on pretrpi zbog toga propusta.

Zakašnjenje u naplati prenesene tražbine

Članak 193.

(1) Ovrhovoditelj koji se ne brine za naplatu prenesene tražbine odgovara za štetu koja je time nanesena drugom vjerovniku koji ima založno ili koje drugo pravo koje se namiruje iz tražbine.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka sud može, na prijedlog drugoga vjerovnika, ukinuti rješenje o prijenosu tražbine na neurednoga ovrhovoditelja i tražbinu prenijeti na drugoga vjerovnika.

Namirenje ovrhovoditelja

Članak 194.

(1) Ovrhovoditelj na koga je tražbina prenesena radi naplate namiruje se iz sredstava položenih kod suda odnosno javnoga bilježnika.

(2) Namirenje ovrhovoditelja i drugih osoba čija prava prestaju provedbom ovrhe provodi se uz odgovarajuću primjenu odredaba članka 166. i 167. ovoga Zakona.

c) Prijenos umjesto isplate

Članak 195.

(1) Zaplijenjena tražbina prelazi prijenosom umjesto isplate na ovrhovoditelja do prenesenoga iznosa, s učinkom ustupanja tražbine uz naknadu.

(2) Ako je prenesena tražbina osigurana založnim pravom upisanim u zemljišnoj knjizi ili drugoj javnoj knjizi u koju se upisuju prava na nekretninama, sud će, po službenoj dužnosti, prenijeti ovršenikova prava na ovrhovoditelja, a brisati založno pravo upisano u korist ovršenika.

(3) Ovrhovoditelj na kojega je tražbina prenesena umjesto isplate dužan je tražbinu naplatiti po pravilima koja važe za tražbine prenesene radi naplate, s time da se novac polučen ostvarenjem tražbine isplaćuje izravno ovrhovoditelju, osim u slučaju iz stavka 4. ovoga članka.

(4) Ovrhovoditelj na kojega je tražbina prenesena umjesto isplate smatra se namirenim i samim prijenosom, u visini te tražbine, ako u ovršnom postupku nije sudjelovalo više ovrhovoditelja ili drugih vjerovnika koji se namiruju iz prenesene tražbine. Ako u ovršnom postupku sudjeluju takve osobe, ovrhovoditelj na koga je tražbina prenesena umjesto isplate smatrat će se ovrhovoditeljem na koga je tražbina prenesena radi naplate.

(5) Okolnost da je na ovrhovoditelja tražbina prenesena umjesto isplate ne utječe na odgovornost ovršenika za istinitost i naplativost prenesene tražbine.

4. Posebne odredbe o ovrsi na plaći i drugim stalnim novčanim primanjima

Primjena odredaba ove glave

Članak 196.

U ovrsi na plaći i drugim stalnim novčanim primanjima primjenjuju se odredbe odjeljaka 1. do 3. ove glave, ako odredbama ovoga odjeljka nije drukčije određeno.

Rješenje o ovrsi

Članak 197.

(1) Rješenjem o ovrsi na plaći određuje se pljenidba određenoga dijela plaće i nalaže se poslodavcu koji ovršeniku isplaćuje plaću da novčani iznos za koji je određena ovrha isplati odnosno isplaćuje ovrhovoditelju nakon pravomoćnosti toga rješenja.

(2) Rješenje o ovrsi odnosi se i na povećanje plaće do kojega dođe nakon dostave rješenja o ovrsi.

Ovrha kada pravo na uzdržavanje
ima više osoba

Članak 198.

(1) Ako pravo na zakonsko uzdržavanje, odnosno pravo na rentu za izgubljeno uzdržavanje zbog smrti davatelja uzdržavanja prema istom ovršeniku ima više osoba, a ukupni iznos njihovih tražbina prelazi dio plaće koji može biti predmet ovrhe, ovrha se određuje i provodi u korist svakoga od takvih ovrhovoditelja razmjerno visini njihovih tražbina.

(2) Ako nakon započete provedbe ovrhe na plaći odnosno drugom stalnom novčanom primanju bude podnesen novi prijedlog za ovrhu na tražbini iz stavka 1. ovoga članka, sud će prije doneseno rješenje o ovrsi izmijeniti po službenoj dužnosti u smislu stavka 1. ovoga članka i odrediti iznos koji će se ubuduće isplaćivati pojedinim ovrhovoditeljima.

(3) U slučaju iz stavka 2. ovoga članka, rješenje o ovrsi dostavlja se i ranijem ovrhovoditelju koji protiv rješenja ima pravo žalbe.

Mjesto isplate

Članak 199.

(1) Tražbine za koje nije propisano bezgotovinsko plaćanje ovrhovoditelj naplaćuje neposredno na blagajni na kojoj se ovršeniku isplaćuje plaća.

(2) Ovrhovoditelj ima pravo zahtijevati da mu se obustavljeni iznos isplaćuje putem davatelja poštanskih usluga, na adresu koju naznači ili na određeni račun kod banke, uz odbitak troškova za obavljenju poštansku uslugu.

Prestanak rada

Članak 200.

(1) Kad ovršeniku prestane rad, rješenje o ovrsi djeluje i prema drugom poslodavcu s kojim ovršenik sklopi ugovor o radu ili službi, i to od dana kad je tomu poslodavcu dostavljeno rješenje o ovrsi.

(2) Prijašnji poslodavac ovršenika dužan je bez odgode preporučenom pošiljkom s povratnicom dostaviti rješenje o ovrsi novom poslodavcu i o tome obavijestiti sud.

(3) Prijašnji poslodavac obavijestit će sud o prestanku ugovora o radu bez odgode ako mu nije poznat novi poslodavac, o čemu će sud obavijestiti ovrhovoditelja, određujući mu rok radi pribave podataka o novom poslodavcu.

(4) Ako ovrhovoditelj ne obavijesti sud u roku koji mu je određen o novom poslodavcu, sud će obustaviti ovrhu.

Odgovornost poslodavca za propuštenu obustavu
i isplatu dospjelih obroka

Članak 201.

- (1) Ovrhovoditelj može predložiti da sud u ovršnom postupku rješenjem naloži poslodavcu da mu isplati sve obroke što ih je propustio obustaviti i isplatiti prema rješenju o ovrsi.
- (2) Prijedlog iz stavka 1. ovoga članka ovrhovoditelj može podnijeti do završetka ovršnoga postupka.
- (3) Na temelju pravomoćnog rješenja iz stavka 1. ovoga članka ovrhovoditelj može tražiti ovrhu protiv poslodavca u istom ovršnom postupku.
- (4) Poslodavac koji nije postupio prema rješenju o ovrsi ili je propustio postupiti po članku 200. stavku 2. i 3. ovoga Zakona, odgovara za štetu koju je ovrhovoditelj zbog toga pretrpio.

Zapljena po pristanku dužnika

Članak 202.

- (1) Dužnik može privatnom ispravom potvrđenom kod javnog bilježnika dati suglasnost da se radi naplate tražbine vjerovnika zaplijeni njegova plaća, odnosno drugo stalno novčano primanje, osim u dijelu u kojem je to primanje izuzeto od ovrhe. Suglasnost kojom se dopušta pljenidba plaće, odnosno drugog stalnog novčanog primanja za iznos koji je izuzet od ovrhe, ne proizvodi pravne učinke.
- (2) Isprava iz stavka 1. ovoga članka izdaje se u jednom primjerku, ima značenje pravnog posla iz članka 77. stavka 1. ovoga zakona, te pravni učinak pravomoćnog rješenja o ovrsi.
- (3) Ispravu iz stavka 1. ovoga članka s učincima dostave rješenja o ovrsi poslodavcu dostavlja vjerovnik, putem davatelja poštanskih usluga preporučenom poštanskom pošiljkom s povratnicom ili preko javnog bilježnika.
- (4) Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka, zapljena na temelju suglasnosti dužnika nema utjecaja na provedbu ovrhe na plaći radi namirenja tražbine po osnovi zakonskoga uzdržavanja, naknade štete nastale po osnovi narušenja zdravlja ili smanjenja, odnosno gubitka radne sposobnosti i naknade štete po osnovi izgubljenoga uzdržavanja zbog smrti davatelja uzdržavanja.
- (5) Isprava iz stavka 1. ovoga članka ima svojstvo ovršne isprave na temelju koje se može tražiti ovrha protiv dužnika i na drugim predmetima ovrhe.
- (6) Odredbe stavka 1. i 4. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju i na jamca ako je dao suglasnost iz stavka 1. ovoga članka.
- (7) Za dopuštenost izjave o suglasnosti iz stavka 1. ovoga članka mjerodavni su činjenično stanje i podaci iz članka 173. stavka 3. ovoga Zakona u vrijeme potvrde te izjave kod javnog bilježnika.

Primjena odredaba ovoga odjeljka

Članak 203.

Odredbe ovoga odjeljka na odgovarajući se način primjenjuju i na ovrhu na drugim stalnim novčanim primanjima ovršenika.

5. Posebne odredbe o ovrsi na novčanoj tražbini po računu

Članak 204.

(1) Rješenjem o ovrsi na novčanoj tražbini po računu nalaže se Agenciji da banci izda nalog da iznos za koji je ovrha određena prenese sa svih ovršenikovih računa koji se vode pod njegovim osobnim identifikacijskim brojem na račun koji je određen u rješenju o ovrsi. To rješenje ima učinak rješenja o ovrsi kojim su određeni zapljena novčane tražbine i prijenos radi naplate.

(2) Rješenje o ovrsi istodobno će se dostaviti Agenciji, ovrhovoditelju i ovršeniku.

Zapljena računa ovršenika

Članak 205.

(1) Agencija će nakon što primi rješenje o ovrsi iz članka 204. stavka 1. ovoga Zakona naložiti bankama koje vode ovršenikove račune da zapljene iznos novčanih sredstava s računa ovršenika koje vode do visine tražbine radi naplate koje je ovrha određena tim rješenjem.

(2) Dostavom banci naloga iz stavka 1. ovoga članka ovrhovoditelj do iznosa zaplijenjene tražbine stječe založno pravo na ovršenikovo tražbini prema banci za isplatu novčanih sredstava na računu.

(3) Ako po dostavi naloga Agencije iz st. 1 ovog članka na računima ovršenika nema novčanih sredstava u visini potrebnoj za naplatu tražbine u cijelosti banka će prema nalogu Agencije zabraniti raspolaganje novčanim sredstvima po računima i oročenim novčanim sredstvima ovršenika do visine određene u nalogu Agencije, sve do novoga naloga Agencije.

Provedba ovrhe

Članak 206.

(1) Banka će prijenos zaplijenjenih novčanih sredstava obaviti kad za to dobije nalog Agencije.

(2) Ako se ovrha provodi na temelju pravomoćnog rješenja o ovrsi, Agencija će naložiti banci da novčani iznos za koji je određena ovrha prenese na račun naznačen u rješenju o ovrsi.

(3) Ovršenik može, nakon što primi rješenje o ovrsi, predložiti odgodu ovrhe iz razloga navedenih u članku 65. ovoga Zakona. O prijedlogu za odgodu ovrhe podnesenom u roku za žalbu protiv rješenja o ovrsi sud će odlučiti u roku od 8 dana i, ako prihvati taj prijedlog,

rješenje o odgodi odmah dostaviti Agenciji u pisanom otpravku, a u slučaju potrebe priopćiti i telefaksom, elektroničkom poštom ili na drugi pogodan način.

(4) Ako Agencija u roku od trideset dana od dana kad joj je dostavljeno nepravomoćno rješenje o ovrsi ne primi rješenje o odgodi ovrhe ili rješenje o ukidanju rješenja o ovrsi ili o obustavi ovrhe, naložiti će prijenos zaplijenjenog iznosa na račun naveden u rješenju o ovrsi. Agencija će naložiti prijenos i prije proteka roka od trideset dana ako ovršenik u Agenciji da pisanu suglasnost kojim izričito dozvoljava prijenos zaplijenjenih sredstava prije proteka toga roka.

(5) Ako je rješenjem o ovrsi naloženo plaćanje određenih iznosa u određenim razmacima, Agencija će banci izdavati naloge za prijenos u skladu s nalogom iz rješenja ovrsi. Redosljed naplate svih budućih obroka računa se prema vremenu kad je Agencija primila rješenje o ovrsi, osim ako Agencija naknadnim nalogom za isplatu pojedinih tražbina sukladno odredbama posebnog zakona ne odredi drukčije.

(6) Mogući sporovi između stranaka, odnosno stranaka i Agencije odnosno banke o tome je li Agencija odnosno banka u postupila prema rješenju o ovrsi, a osobito o tome je li ovrhovoditelj u cijelosti namiren rješavat će se u parničnom postupku.

Ovrha prema solidarnim ovršenima

Članak 207.

(1) Ako na temelju ovršne isprave dva ili više ovršenika solidarno odgovaraju, sud koji je nadležan za bilo kojeg od solidarnih ovršenika donijet će protiv svih njih ili samo nekih od njih, u skladu s ovrhovoditeljevim prijedlogom, jedno rješenje o ovrsi.

(2) Ako je ovrha određena protiv dva ili više solidarnih ovršenika naplata će se obaviti sa svih računa solidarnih ovršenika kod banaka u isto vrijeme tako da se sa svakoga naplati jednaka svota, s tim da zbroj tih svota ne smije prijeći iznos ovrhovoditeljeve ovršne tražbine. Ako na računima solidarnih ovršenika nema dovoljno novca da se naplata provede odjednom, naplaćivat će se bilo s kojeg od tih računa prema zakonu kojim se uređuje provedba ovrhe na novčanim sredstvima tako da se ovrhovoditeljeva tražbina što prije namiri.

Provedba naplate na temelju zadužnice

Članak 208.

Ako je naplata zatražena na temelju zadužnice koju je vjerovnik izravno dostavio Agenciji, Agencija će postupiti kao u povodu pravomoćnog rješenja o ovrsi.

Izravna naplata novčane tražbine na temelju ovršne odluke i nagodbe
domaćeg suda, arbitražnog suda, upravnog tijela, odnosno obračuna poslodavca

Članak 209.

(1) Ako ovrhovoditelj izravno zatraži od Agencije da na temelju ovršne odluke i nagodbe domaćeg suda, arbitražnog suda, ili upravnog tijela koje glase na ispunjenje određene novčane tražbine i koje imaju potvrdu o ovršnosti, odnosno obračuna poslodavca o neisplati dospjelog

iznosa plaće, naknade plaće ili otpremnine provede naplatu te tražbine prijenosom novčanih sredstava s računa koje ovršenik ima kod banaka na ovrhovoditeljev račun kojeg je odredio u zahtjevu za izravnu naplatu, Agencija će postupiti kao u povodu nepravomoćnog rješenja o ovrsi koje je dostavio sud.

(2) Sadržaj i oblik zahtjeva za izravnu naplatu utvrdit će ministar nadležan za poslove pravosuđa pravilnikom koji će donijeti u roku od trideset dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona. Uz zahtjev ovrhovoditelj treba priložiti izvornik ili otpравak ovršne odluke ili nagodbe domaćeg suda, arbitražnog suda ili upravnog tijela, odnosno obračuna poslodavca iz stavka 1. ovoga članka.

(3) U postupku izravne naplate tražbine na temelju ovršne odluke i nagodbe domaćeg suda, arbitražnog suda ili upravnog tijela na odgovarajući se način primjenjuju odredbe članka 205. i 206. ovoga Zakona.

(4) Agencija će primjerak zahtjeva s podacima o ovršnoj odluci i nagodbi domaćeg suda, arbitražnog suda ili upravnog tijela, odnosno obračunu poslodavca na temelju kojih je zatražena izravna naplata poslati ovršeniku na adresu iz zahtjeva za izravnu naplatu.

(5) Banka kojoj je Agencija naložila da provede zapljenu računa ovršenika dužna je bez odgode na način koji je uobičajen za obavješćavanje imatelja računa o promjenama na računu obavijestiti ovršenika da su mu određena sredstva na računu zaplijenjena te da odgovarajuće podatke o tome može dobiti od Agencije (određene podružnice Agencije).

(6) Ako Agencija u roku od trideset dana od dana kad joj je dostavljena isprava iz stavka 1. ovog članka ne primi rješenje suda o odgodi izdavanja naloga bankama za provedbu prijenosa zaplijenjenih sredstava ili rješenje suda kojim se takav prijenos proglašava nedopuštenim na temelju ovršne isprave na temelju koje je ona zatražena, izdat će nalog bankama da obave prijenos sredstava s računa ovršenika na račun koji je određen u zahtjevu za izravnu naplatu.

Pravna sredstva ovršenika

Članak 210.

(1) Nakon što primi obavijest o tome da je protiv njega zatražena izravna naplata tražbine na temelju ovršne odluke i nagodbe domaćeg suda, arbitražnog suda ili upravnog tijela, odnosno obračuna poslodavca, prema odredbi članka 209. stavka 4. ovog Zakona ili nakon što na drugi način sazna za to da je zatražena takva naplata protiv njega, ovršenik može predložiti sudu da donese rješenje kojim će naložiti Agenciji da odgodi izdavanje naloga bankama za prijenos zaplijenjenih sredstava odnosno rješenje kojim će takav prijenos proglasiti nedopuštenim.

(2) Na prijedlog za odgodu prijenosa iz stavka 1. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju odredbe ovoga Zakona o odgodi ovrhe, a na prijedlog za proglašenje prijenosa nedopuštenim iz stavka 1. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju odredbe ovoga Zakona o žalbi protiv rješenja o ovrsi (članci 50. i 53.).

(3) O prijedlogu za odgodu prijenosa iz stavka 1. ovoga članka sud je dužan odlučiti u roku od osam dana i, ako prihvati taj prijedlog, rješenje kojim će odrediti odgodu odmah dostaviti Agenciji. U slučaju potrebe to se rješenje može priopćiti Agenciji i telefaksom, elektroničkom

poštom ili na neki drugi pogodan način. Pisani otpravak rješenja dostavit će se Agenciji unatoč takvu priopćenju.

(4) Ako prijenos sredstava s računa ovršenika bude obavljen prije nego što sud dostavi rješenje kojim prihvaća prijedlog o odgodi ovrhe ili rješenje kojim proglašava prijenos nedopuštenim (članak 209.), ovršenik može u posebnoj parnici ostvarivati svoje pravo na povrat tih sredstava kao i pravo na naknadu štete.

Nedopuštenost sudske ovrhe

Članak 211.

Sud će odbaciti kao nedopušten prijedlog za ovrhu na novčanim sredstvima na računu na temelju pravomoćnog i ovršnog rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave, zadužnice te na temelju ovršne odluke i nagodbe domaćeg suda, arbitražnog suda, upravnog tijela, odnosno obračuna poslodavca na temelju kojih se može od Agencije zatražiti izravna naplata, osim ako se na temelju tih isprava nije mogla provesti naplata preko Agencije, o čemu će Agencija izdati potvrdu.

Posebne odredbe o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima
koja su izuzeta od ovrhe ili na kojima je ovrha ograničena

Članak 212.

(1) U slučaju iz članka 204. stavka 1. ovoga Zakona, ako se ovršeniku uplaćuju primanja i naknade iz članka 172. ili iznosi koji su izuzeti od ovrhe iz članka 173. ovoga Zakona, ovršenik je o tome dužan obavijestiti Agenciju.

(2) Po primitku obavijesti iz stavka 1. ovoga članka, Agencija je bez odgode dužna uplatiteljima iz obavijesti dostaviti podatke iz te obavijesti i podatak o vrsti tražbine za koju je ovrha određena, radi uskrate uplata iz stavka 1 ovoga članka. Uplatitelji su dužni odmah uskratiti uplatu primanja i naknada iz čl. 172. ili iznosa koji su izuzeti od ovrhe iz članka 173. ovoga Zakona.

(3) Ako se primanja i naknade iz članka 172. ili iznosi koji su izuzeti od ovrhe iz članka 173. ovoga Zakona uplaćuju ovršeniku putem banke, banka je dužna po nalogu Agencije ovršeniku otvoriti poseban račun. O otvaranju posebnog računa banka je bez odgode dužna obavijestiti Agenciju, a Agencija uplatitelje iz stavka 2. ovoga članka koji su dužni izvršiti uplatu na poseban račun. Banka ne naplaćuje naknadu za otvaranje, vođenje i zatvaranje posebnog računa.

(4) Uplatitelj primanja i naknada iz članka 172. ovoga Zakona ili iznosa koji su izuzeti od ovrhe iz članka 173. ovoga Zakona, odnosno banka, dužni su na zahtjev suda dostaviti podatke o uplatama, odnosno podatke o uplatama i stanju na posebnom računu iz stavka 3. ovoga članka.

(5) Osoba kojoj se preko računa uplaćuju primanja i naknade iz članka 172. i 173. ovoga Zakona može, ako su prema odredbama članaka 204., 205. 208. i 209. ovoga Zakona zaplijenjena sredstva na njezinim računima preko kojih prima uplatu takvih primanja i naknada, zatražiti od Agencije da naloži banci prijenos sredstava izuzetih od ovrhe na

poseban račun uz potvrdu uplatitelja o iznosu sredstava koja su izuzeta od ovrhe prema članku 173. ovoga Zakona.

Odgovornost Agencije i banke

Članak 213.

Na odgovornost Agencije ili banke zbog nepostupanja po rješenju o ovrsi, zadužnici ili zahtjevu za izravnu naplatu na odgovarajući način primjenjuju se odredbe članka 201. ovoga Zakona.

6. Zadužnica i bjanko zadužnica

Zapljena računa na temelju zadužnice

Članak 214.

(1) Dužnik može privatnom ispravom potvrđenom kod javnog bilježnika dati suglasnost da se radi naplate tražbine određenoga vjerovnika zaplijene svi računi koje ima kod banaka te da se novac s tih računa, u skladu s njegovom izjavom sadržanom u toj ispravi, isplaćuje vjerovniku. Takva isprava izdaje se u jednom primjerku i ima učinak pravomoćnoga rješenja o ovrsi kojim se zapljenjuje tražbina po računu i prenosi na ovrhovoditelja.

(2) Na ispravi iz stavka 1. ovoga članka ili u dodatnim ispravama uz tu ispravu, istodobno kad i dužnik ili naknadno, obvezu prema vjerovniku mogu preuzeti i druge osobe u svojstvu jamaca plataca, i to davanjem pisane izjave koja je po svojem sadržaju i obliku ista s izjavom dužnika.

(3) Ispravu iz stavka 1. i 2. ovoga članka Agenciji dostavlja vjerovnik s učincima dostave pravomoćnoga sudskog rješenja o ovrsi izravno, putem davatelja poštanskih usluga preporučenom poštanskom pošiljkom s povratnicom neposrednom dostavom ili preko javnog bilježnika.

(4) Vjerovnik može svoja prava iz isprave iz stavka 1. ovoga članka prenositi ispravom na kojoj je javno ovjeren njegov potpis na druge osobe, koje u tom slučaju stječu prava koja je po toj ispravi imao vjerovnik.

(5) Na temelju isprava iz stavka 1. i 2. ovoga članka vjerovnik može po svom izboru zahtijevati na način propisan u stavku 3. ovoga članka od Agencije naplatu svoje tražbine od dužnika ili jamaca plataca, ili i od dužnika i jamaca plataca.

(6) Vjerovnik može od Agencije zahtijevati da mu vrati ispravu iz stavka 1. ovoga članka ako njegova tražbina nije u cijelosti namirena. U tom će slučaju Agencija naznačiti na toj ispravi s kojega je računa naplaćen koji iznos troškova, kamata i glavnice. Ako je vjerovnik u cijelosti namirio svoju tražbinu prema ispravi iz stavka 1. i 2. ovoga članka, Agencija će obavijestiti o tome dužnika ili jamca platca i na njegov mu je zahtjev predati.

(7) Isprave iz stavka 1. i 2. ovoga članka imaju svojstvo ovršnih isprava na temelju kojih se može tražiti ovrha protiv dužnika ili jamaca plataca na drugim predmetima ovrhe.

(8) Oblik i sadržaj isprave iz stavka 1. ovoga članka propisat će ministar nadležan za poslove pravosuđa.

Zapljena računa na temelju bjanko zadužnice

Članak 215.

(1) Dužnik može privatnom ispravom potvrđenom kod javnog bilježnika dati suglasnost da se radi naplate tražbine čiji će iznos biti naknadno upisan u ispravi zaplijene svi njegovi računi kod banaka te da se novčana sredstva s tih računa, u skladu s njegovom izjavom sadržanom u toj ispravi, izravno s računa isplate vjerovniku koji je određen u ispravi ili koji će naknadno biti u nju upisan (bjanko zadužnica). Takva isprava izdaje se u jednom primjerku i, nakon što u nju budu bude upisan iznos tražbine i podaci o vjerovniku, ima učinak pravomoćnoga rješenja o ovrsci kojim se zapljenjuje tražbina po računu i prenosi na ovrhovoditelja.

(2) Ispravu iz stavka 1. ovoga članka s naknadno upisanim iznosom tražbine i podacima o vjerovniku Agenciji s učincima dostave pravomoćnoga sudskog rješenja o ovrsci, dostavlja vjerovnik izravno, preporučenom poštanskom pošiljkom s povratnicom neposrednom dostavom ili preko javnog bilježnika. Dostavom te isprave zapljenjuje se tražbina po računu i prenosi se na vjerovnika.

(3) Odredbe članka 214. stavka 2. te 4. do 8. ovoga Zakona primjenjuju se na odgovarajući način i na bjanko zadužnicu.

(4) Oblik i sadržaj isprave iz stavka 1. ovoga članka, s naznakom najviših iznosa koji se mogu upisati u pojedine vrste te isprave, propisat će ministar nadležan za poslove pravosuđa.

(5) Isprava iz stavka 1. ovoga članka istinita je u pogledu svojeg sadržaja ako je vjerovnik naknadno upisao iznos tražbine koji je manji ili jednak onome za koji mu je dužnik dao suglasnost u trenutku kad je potvrđena kod javnog bilježnika te podatke o vjerovniku.

Registar zadužnica i bjanko zadužnica

Članak 216.

(1) Pri Hrvatskoj javnobilježničkoj komori osnovat će se i voditi poseban registar zadužnica i bjanko zadužnica u koji će se unositi podaci o osobi koja ih je izdala, vrsti zadužnice, u čiju je korist izdana ako je riječ o zadužnici, je li preuzeto jamstvo za obvezu iz zadužnice ili bjanko zadužnice i tko ga je preuzeo, koji je iznos tražbine za koju je izdana odnosno koji se najviši iznos u nju može upisati te podaci o javnom bilježniku koji je ispravu potvrdio, datumu i poslovnom broju potvrde.

(2) Javni bilježnik koji potvrdi zadužnicu ili bjanko zadužnicu dužan je podatke iz stavka 1. ovoga članka odmah priopćiti elektroničkim putem službi registra pri Komori.

(3) Pravilnik o sadržaju i načinu vođenja registra iz stavka 1. ovoga članka propisat će ministar nadležan za poslove pravosuđa.

(4) Podaci iz registra su povjerljivi i njima se može koristiti samo Agencija radi provjere istinitosti zadužnica kad se na temelju njih zatraži naplata tražbina koje su u njima utvrđene.

Podaci iz registra dostavit će se na zahtjev sudu ili drugom nadležnom tijelu u vezi s postupkom koji se pred njima vode.

(5) Za obavljanje poslova potvrde suglasnosti o zapljeni, zadužnice i bjanko zadužnice javni bilježnici imaju pravo na nagradu i naknadu troškova u iznosima koji pravilnikom utvrđuje ministar nadležan za poslove pravosuđa. Za ove poslove javni bilježnici ne naplaćuju javnobilježničku pristojbu.

7. Provedba ovrhe radi naplate novčane tražbine po osnovi radnog odnosa koja je utvrđena u bruto iznosu

Članak 217.

(1) Kad predlaže provedbu ovrhe radi naplate novčane tražbine po osnovi radnog odnosa koja je utvrđena u bruto iznosu, ovrhovoditelj je ovlašten na temelju izvješća obračuna dospjele, a neisplaćene plaće kao ovršne isprave, tražiti ovrhu radi naplate ukupno utvrđenog iznosa.

(2) Porezna uprava će na zahtjev ovrhovoditelja, sukladno članku 18., izdati potvrdu o obračunu poreza, prireza i doprinosa, uključujući i doprinos za individualnu kapitaliziranu štednju iz ukupno utvrđenog iznosa, u skladu s važećim propisima koji uređuju obračunavanje i plaćanje doprinosa iz plaće i poreza na dohodak, uz naznaku propisanih računa na koje će se uplatiti porez, prirez i doprinosi, uključujući i doprinos za individualnu kapitaliziranu štednju.

(3) Obračun iz stavka 2. ovoga članka nema značenje upravnog akta i protiv njega nisu dopušteni pravni lijekovi.

(4) Uz prijedlog za ovrhu iz stavka 1. ovoga članka ovrhovoditelj je dužan priložiti potvrdu o obračunu iz stavka 2. ovoga članka, koja potvrda će se ovršeniku dostaviti uz rješenje o ovrsi.

(5) Na temelju ovršne odluke i nagodbe domaćeg suda, arbitražnog suda ili upravnog tijela koje glase na ispunjenje određene novčane tražbine po osnovi radnog odnosa koja je utvrđena u bruto iznosu i koja ima potvrdu o ovršnosti ovrhovoditelj može zatraži izravnu naplatu ukupno dosuđenog iznosa od Agencije sukladno članku 209. ovoga Zakona. Ako ovrhovoditelj zatraži izravnu naplatu od Agencije dužan je uz tu ispravu dostaviti i potvrdu o obračunu iz stavka 2. ovoga članka.

(6) Po primitku zahtjeva za izravnu naplatu iz stavka 5. ovoga članka Agencija će naložiti prijenos iznosa iz ovršne isprave prema podacima iz potvrde o obračunu.

8. Mjerodavne odredbe u postupcima za naplatu novčane tražbine na novčanim sredstvima na računu

Primjena odredaba ove glave

Članak 218.

U postupcima naplate novčane tražbine prema odredbama odjeljaka 5. do 7. ove glave na odgovarajući način se primjenjuju odredbe odjeljaka 1. do 3. ove glave, ako odredbama odjeljaka 5. do 7. ove glave nije drukčije određeno.

Glava četrnaesta

OVHRHA NA TRAZBINI DA SE PREDAJU ILI ISPORUČE POKRETNINE ILI DA SE PREDA NEKRETNINA

1. Opće odredbe

Mjesna nadležnost

Članak 219.

Za odlučivanje o ovršnom prijedlogu na ovršenikovoј tražbini da mu se preda određena pokretna ili nepokretna stvar ili da mu se isporuči određena količina pokretnina i za provedbu te ovrhe mjesno je nadležan sud na čijem se području nalaze te stvari.

Ovršne radnje

Članak 220.

Ovrha na ovršenikovoј tražbini iz članka 219. ovoga Zakona provodi se zaplijenom te tražbine, njezinim prijenosom na ovrhovoditelja i prodajom stvari.

Učinak prijenosa

Članak 221.

Prijenos zaplijenjene ovršenikove tražbine ima učinak prijenosa ovršenikove novčane tražbine radi naplate.

Nedospjelost ovršenikove tražbine
i tužba protiv ovršenikova dužnika

Članak 222.

(1) Ako ovršenikova tražbina još nije dospjela, sud će naložiti predaju stvari nakon dospijea.

(2) Protiv ovršenikova dužnika koji nije voljan stvari predati ovrhovoditelj može, i prije pravomoćnosti rješenja o prijenosu tražbine, tužbom zahtijevati predaju ako o obvezi predaje nema ovršnu ispravu.

(3) Ako rješenje o ovrsi ne postane pravomoćno ili naknadno bude ukinuto ili preinačeno, parnični sud će tužbu iz stavka 2. ovoga članka odbiti.

Primjena odredaba o ovrsi na novčanoj tražbini

Članak 223.

Odredbe o ovrsi na novčanoj tražbini na odgovarajući se način primjenjuju i na ovrhu na tražbini da se predaju ili isporuče pokretnine ili da se preda nekretnina, ako odredbama ove glave nije drukčije određeno.

2. Pokretnine

Predaja stvari na čuvanje

Članak 224.

(1) Rješenjem kojim se određuje prijenos ovršenikove tražbine sud će naložiti ovršenikovu dužniku da pokretnine na koje se ta tražbina odnosi preda službenoj osobi ili drugoj osobi na čuvanje.

(2) Na čuvanje stvari na odgovarajući se način primjenjuju odredbe članka 140. ovoga Zakona.

Prodaja stvari i namirenje ovrhovoditelja

Članak 225.

Prodaja pokretnina predanih sudskom ovršitelju ili čuvaru u smislu odredbe članka 224. ovoga Zakona te namirenje ovrhovoditelja obavljaju se prema odredbama ovoga Zakona o ovrsi na pokretninama.

3. Nekretnina

Prodaja ovrhovoditelju

Članak 226.

(1) Rješenjem kojim se određuje prijenos ovršenikove tražbine sud će naložiti ovršenikovu dužniku da nekretninu na koju se ta tražbina odnosi preda ovrhovoditelju.

(2) Ovrhovoditelj je dužan nekretninom, u ime i za račun ovršenika, upravljati kao dobar gospodar, i sudu, na njegov zahtjev, položiti račun o upravljanju.

Prodaja i namirenje ovrhovoditelja

Članak 227.

(1) Ovrhovoditelj može radi namirenja svoje tražbine, u roku koji ne može biti duži od trideset dana od dana kad mu je nekretnina predana, predložiti sudu prodaju te nekretnine.

(2) Ako ovrhovoditelj ne predloži pravovremeno prodaju, sud će obustaviti ovrhu.

(3) Nekretnina se prodaje i ovrhovoditelj namiruje prema odredbama ovoga Zakona o ovrsi na nekretnini.

Glava petnaesta

**OVHRHA NA DIONICI ZA KOJU NIJE IZDANA ISPRAVA O
DIONICI TE NA UDJELU ODNOSNO POSLOVNOM
UDJELU U TRGOVAČKOM DRUŠTVU**

Mjesna nadležnost

Članak 228.

Za odlučivanje o prijedlogu za ovrhu na dionici za koju nije izdana isprava o dionici te udjelu, odnosno na poslovnom udjelu u trgovačkom društvu i za provedbu te ovrhe mjesno je nadležan sud na čijem se području nalazi sjedište dioničkoga društva, odnosno drugoga trgovačkoga društva.

Ovršne radnje

Članak 229.

(1) Na dionici za koju nije izdana isprava o dionici ovrha se provodi pljenidbom dionice, njezinom procjenom i prodajom te namirenjem ovrhovoditelja.

(2) Na udjelu odnosno poslovnom udjelu u trgovačkom društvu ovrha se provodi pljenidbom udjela, njegovom procjenom i prodajom te namirenjem ovrhovoditelja.

Pljenidba dionice

Članak 230.

(1) Pljenidba dionice za koju nije izdana isprava o dionici obavlja se dostavom rješenja o ovrsi dioničkom društvu koje vodi knjigu takvih dionica. Pljenidbom ovrhovoditelj stječe založno pravo na dionici.

(2) Dioničko društvo iz stavka 1. ovoga članka dužno je u knjigu dionica upisati da je dionica koja glasi na ime zaplijenjena istoga dana kojega joj je dostavljeno rješenje o ovrsi. Ono je dužno bez odgode obavijestiti sud o obavljenom upisu odnosno o razlozima zbog kojih ga nije bilo moguće obaviti. Dioničko društvo nema pravo žalbe protiv rješenja o ovrsi.

(3) Nakon dostave rješenja o ovrsi dioničko društvo iz stavka 1. ovoga članka ne smije u odnosu na zaplijenjene dionice obaviti u knjizi dionica nikakve upise na temelju raspoložbi ovršenika. Ono je dužno bez odgode obavijestiti sud o svakoj promjeni u pogledu zaplijenjenih dionica, osobito o prisilnoj ovrsi radi naplate koje druge tražbine ili o osiguranju koje takve tražbine.

(4) Dioničko društvo iz stavka 1. ovoga članka odgovara za štetu koju bi ovrhovoditelj mogao pretrpjeti zbog toga što ono nije postupilo u skladu s odredbama stavka 2. i 3. ovoga članka. Za štetu osobno odgovaraju i članovi uprave te druge odgovorne osobe dioničkoga društva. U rješenje o ovrsi unijet će se upozorenje o odgovornosti dioničkoga društva, članova uprave i drugih odgovornih osoba dioničkoga društva. Ovrhovoditelj može do završetka ovršnoga postupka zatražiti da sud u tome postupku odluči o njegovom zahtjevu za naknadu štete. Na temelju pravomoćnoga rješenja o zahtjevu za naknadu štete, ovrhovoditelj može protiv dioničkoga društva, članova njegove uprave i drugih odgovornih osoba tražiti prisilnu ovrhu.

Nakon završetka ovršnoga postupka ovrhovoditelj svoje pravo na naknadu štete može ostvarivati tužbom.

(5) Ako smatra potrebnim, sud će, na prijedlog ovrhovoditelja, dioničkom društvu i članovima njegove uprave zaprijetiti novčanom kaznom ili kaznom zatvora ako ne postupe u skladu s odredbama stavka 2. i 3. ovoga članka.

(6) Ovršeniku je zabranjeno raspolagati zaplijenjenom dionicom. Upozorenje o toj zabrani te o kaznenopravnim posljedicama njezine povrede unijet će se u rješenje o ovrsi.

(7) Odredbe članka 178. ovoga Zakona na odgovarajući se način primjenjuju i na ovrhu na dionici za koju nije izdana isprava o dionici.

(8) Sud može zaključkom narediti dioničkom društvu da sudskom ovršitelju omogući uvid u knjigu dionica te u druge isprave društva. Protiv dioničkoga društva, članova uprave i drugih odgovornih osoba koji sprječavaju ili ometaju sudskoga ovršitelja mogu se izreći kaznene mjere propisane ovim Zakonom. Sud je dužan poduzeti potrebne mjere da bi se sačuvala tajnost pribavljenih podataka po pravilima o čuvanju poslovne tajne.

Procjena i prodaja dionica te namirenje ovrhovoditelja

Članak 231.

(1) Zaplijenjena dionica može se prodati na dražbi ili neposrednom pogodbom. Neposrednom pogodbom dionicu prodaje sudski ovršitelj ili osoba ovlaštena za prodaju dionica kojoj je sud povjerio prodaju. Sudski ovršitelj i osoba ovlaštena za prodaju dionica sklapaju ugovor o prodaji dionice u ime ovršenika na temelju zaključka suda koji ih na to ovlašćuje.

(2) Ako se dionica prodaje na dražbi ili neposrednom pogodbom, ona prethodno mora biti procijenjena. Sudski ovršitelj utvrđuje tržišnu vrijednost dionica putem vještaka ili ovlaštenih procjenitelja. Osoba ovlaštena za prodaju dionica kojoj je povjerena prodaja dionice sama određuje cijenu po kojoj će dionicu prodati, vodeći računa o tržišnim uvjetima.

(3) Procjena, utvrđivanje prodajne cijene i prodaja dionice te namirenje ovrhovoditelja obavljaju se uz odgovarajuću primjenu odredaba ovoga Zakona o ovrsi na pokretninama.

Ovrha na udjelu odnosno poslovnom udjelu u trgovačkom društvu

Članak 232.

Odredbe članka 230. i 231. ovoga Zakona na odgovarajući se način primjenjuju i na ovrhu na udjelu ili poslovnom udjelu u trgovačkom društvu.

Glava šesnaesta

OVRHA NA VRIJEDNOSNIM PAPIRIMA KOJI SU UBILJEŽENI NA RAČUNIMA KOD SREDIŠNJEG KLIRIŠKOG DEPOZITARNOG DRUŠTVA

Mjesna nadležnost

Članak 233.

(1) Za odlučivanje o prijedlogu za ovrhu na nematerijaliziranim vrijednosim papirima, odnosno dionicama, obveznicama, trezorskim zapisima, blagajničkim zapisima, komercijalnim zapisima, certifikatima o depozitu i drugim vrijednosnim papirima izdanim u seriji (u daljnjem tekstu: vrijednosnice) koji su ubilježeni na računima kod Središnjeg klirinškog depozitarnog društva ili druge za to ovlaštene osobe (u daljnjem tekstu: Depozitarno društvo) i za provedbu te ovrhe mjesno je nadležan sud na čijem se području nalazi prebivalište ili sjedište ovršenika u Republici Hrvatskoj.

(2) Kad je ovršenik Republika Hrvatska ili druge pravne osobe s javnim ovlastima koje djeluju na cijelom državnom području, za ovrhu iz stavka 1. ovoga članka nadležan je sud na čijem području ovrhovoditelj ima prebivalište ili sjedište u Republici Hrvatskoj. Ako ovrhovoditelj nema prebivalište ili sjedište u Republici Hrvatskoj, za određivanje i provedbu ovrhe protiv navedenih pravnih osoba mjesno je nadležan sud na čijem je području sjedište agencije kod koje su na računima ubilježene vrijednosnice koje su predmet ovrhe.

Ovršne radnje

Članak 234.

Ovrha na vrijednosnici provodi se pljenidbom vrijednosnice, njezinom procjenom i prodajom te namirenjem ovrhovoditelja.

Pljenidba vrijednosnica

Članak 235.

(1) Pljenidba vrijednosnica na računima kod Depozitarnog društva obavlja se dostavom rješenja o ovrsi Depozitarnom društvu, uz odgovarajuću primjenu odredaba članka 230. stavka 2. do 6. i stavka 8. ovoga Zakona. Pljenidbom ovrhovoditelj stječe založno pravo na vrijednosnicama, koje u rješenju o ovrsi moraju biti određene po količini i vrsti te rodu ako je riječ o nematerijaliziranim dionicama, odnosno naznačene oznakom pod kojom se vode kod Depozitarnog društva.

(2) Ako su vrijednosnice koje su predmet ovrhe dužnički vrijednosni papiri (obveznice, trezorski zapisi, blagajnički zapisi, certifikati o depozitu i drugi vrijednosni papiri iz kojih obveza glasi na novac), sud će rješenje o ovrsi dostaviti i izdavatelju kao ovršenikovom dužniku. U tom se slučaju na odgovarajući način primjenjuju odredbe članka 176. do 179. ovoga Zakona.

(3) Ako su vrijednosnice ubilježene na vlasničkoj poziciji registriranoj s članom sudionikom, odnosno ovlaštenim društvom sukladno Zakonu o tržištu kapitala, Depozitarno društvo će bez odgode obavijestiti sud o nemogućnosti pljenidbe i o tome s kojim su ovlaštenim društvom vrijednosnice registrirane.

Članak 236.

(1) Ako ovrhovoditelj ne raspolaže potrebnim podacima o količini, vrsti ili rodu, odnosno oznaci ovršenikovih vrijednosnica koje su ubilježene na računima kod Depozitarnog društva, može predložiti donošenje rješenja kojim će privremeno zaplijeniti sve vrijednosnice ubilježene na svim računima ovršenika kod Depozitarnog društva na vlasničkoj poziciji registriranoj s izdavateljem (prijedlog za privremenu pljenidbu).

(2) Rješenjem o privremenoj pljenidbi sud će od Depozitarnog društva zatražiti da u roku od 8 dana da podatke o vrsti i oznaci vrijednosnica ovršenika koje su upisane na računima koje ona vodi, registraciji vlasničke pozicije, rodovima, količinama, stvarnim pravima i nositeljima tih prava, ograničenjima stvarnih prava te, ako je to moguće, i o njihovoj tržišnoj vrijednosti na uređenom javnom tržištu ili burzi, uz naznaku prometa s obzirom na koji se ta vrijednost utvrdila.

(3) Depozitarno društvo ne smije obavijestiti ovršenika da su podaci iz stavka 2. ovoga članka traženi.

(4) Nakon što dobije tražene podatke, sud će o njima obavijestiti ovrhovoditelja, koji je dužan u roku od osam dana predložiti ovrhu na vrijednosnicama određenima po količini, vrsti i rodu, odnosno oznakom vrijednosnice. U povodu takva prijedloga sud će donijeti rješenje o ovrsi na određenim vrijednosnicama i staviti izvan snage rješenje o privremenoj pljenidbi vrijednosnica iza stavka 2. ovoga članka.

(5) Prijedlog za privremenu pljenidbu iz stavka 1. ovoga članka i prijedlog za pljenidbu iz stavka 4. ovoga članka smatraju se u smislu propisa o sudskim pristojbama jednim prijedlogom.

(6) Pljenidba vrijednosnica iz stavka 4. ovoga članka smatra se provedenom dostavom rješenja o privremenoj zapljeni iza stavka 2. ovoga članka Depozitarnom društvu.

(7) Depozitarno društvo ima pravo na naknadu troškova za obavljanje radnji u skladu s odredbama ovoga Zakona. Zahtjev za naknadu troškova Depozitarno društvo može podnijeti sudu u roku od petnaest dana od poduzimanja radnje. Ti troškovi ulaze u troškove ovršnog postupka.

(8) Odredbe ovoga članka ne odgovarajući se način primjenjuju na ovlaštena društva koja obavljaju poslove skrbništva nad dionicama.

Procjena i prodaja vrijednosnica te namirenje ovrhovoditelja

Članak 237.

(1) Sud će u rješenju o ovrsi iz članka 236. stavka 4. ovoga Zakona, odrediti ovlaštenu osobu kojoj se povjerava procjena i prodaja zaplijenjenih vrijednosnica.

(2) Na temelju rješenja iz stavka 1. ovoga članka ovlaštena osoba dužna je u svoje ime, a za račun osobe koja je kao njihov vlasnik upisana na računima agencije, odnosno u skrbničkoj knjizi ovlaštenog društva pokušati provesti prodaju zaplijenjenih vrijednosnica na burzi ili uređenom javnom tržištu, provedbom burzovne javne dražbe ili na koji drugi zakonom dopušteni način. Ako ona to ne uspije učiniti u roku od trideset dana, obavijestit će o tome sud i nastaviti s pokušajima prodaje dok ne dobije drukčiji nalog suda.

(3) Novac koji se dobije prodajom vrijednosnica doznačuje se na račun suda određen u rješenju o ovrsi iz članka 236. stavka 4. ovoga Zakona.

(4) U slučaju prodaje vrijednosnica na temelju rješenja o ovrsi Depozitarno društvo će postupiti kao da je prodaja obavljena na temelju naloga njihova vlasnika.

Odgovarajuća primjena odredaba o ovrsi na pokretninama

Članak 238.

Ako odredbama ove Glave nije što drugo određeno, na ovrhu na vrijednosnicama na računima kod Depozitarnog društva na odgovarajući se način primjenjuju odredbe ovoga Zakona o ovrsi na pokretninama.

Glava sedamnaesta

OVRHA NA DRUGIM IMOVINSKIM ODNOSNO MATERIJALNIM PRAVIMA

Mjesna nadležnost

Članak 239.

(1) Za odlučivanje o prijedlogu za ovrhu na patentu, tehničkom unapređenju, plodouživanju ili nekom sličnom ovršenikovu pravu i za provedbu te ovrhe mjesno je nadležan sud na čijem se području nalazi prebivalište ovršenika, a ako ovršenik nema prebivalište u Republici Hrvatskoj, nadležan je sud na čijem se području nalazi boravište ovršenika.

(2) Odredba stavka 1. ovoga članka koja se odnosi na prebivalište primjenjuje se i na sjedište pravne osobe.

(3) Mjesna nadležnost za ovrhu na dionici za koju je izdana isprava o dionici određuje se prema odredbama ovoga Zakona o ovrsi na pokretninama.

Ovršne radnje

Članak 240.

Ovrha na pravima iz članka 239. ovoga Zakona provodi se pljenidbom toga prava te njegovim unovčenjem u skladu s odredbama o prodaji pokretnina.

Glava osamnaesta

POSEBNE ODREDBE O OVRSI NA IMOVINI PRAVNIH OSOBA

1. Izuzimanje od ovrhe i ograničenje ovrhe

Nekretnine

Članak 241.

(1) Nekretnine koje se koriste kao uredske prostorije te nekretnine koje nisu izgrađene ili preuređene radi obavljanja strogo namjenske djelatnosti ne smatraju se stvarima koje su nužne za obavljanje djelatnosti pravne osobe. Ako se ista nekretnina (npr. zgrada) koristi kao uredski prostor i za obavljanje namjenske djelatnosti, ovrha se može provesti na dijelu nekretnine koji se koristi kao uredski prostor.

(2) Nekretnine koje su izgrađene ili preuređene za obavljanje strogo namjenske djelatnosti mogu biti predmet ovrhe ako se zbog njihova otuđenja neće obustaviti djelatnost ovršenika, osobito ako se ono što ovršenik dobiva djelatnošću na toj nekretnini može naknaditi nabavkama na tržištu odnosno ako se na tržištu može zakupiti poslovni prostor u kojemu se može obavljati takva djelatnost.

(3) Nekretnine koje služe obavljanju koje od više djelatnosti ovršenika i zbog otuđenja kojih neće prestati ostale djelatnosti ovršenika ne smatraju se stvarima koje su nužne za obavljanje njegove djelatnosti.

Pokretnine i prava pravne osobe koja svoju djelatnost obavlja radi stjecanja dobiti

Članak 242.

(1) Ovrha protiv pravne osobe koja obavlja djelatnost radi stjecanja dobiti može se odrediti na ovim pokretninama i pravima:

1. gotovu novcu i vrijednosnim papirima, bez ograničenja,
2. gotovim proizvodima i poluproizvodima namijenjenim prodaji, bez ograničenja,
3. sirovinama, poluproizvodima namijenjenim preradi i pogonskim materijalima (gorivo, mazivo i sl.), iznad količine koja je ovršeniku potrebna za jednomjesečnu prosječnu proizvodnju, ako se te stvari ne mogu redovito nabavljati na tržištu i ako je to nužno radi urednoga odvijanja proizvodnje,
4. drugim pokretninama koje nisu nužne za obavljanje djelatnosti ovršenika,
5. patentima, tehničkim unapređenjima i drugim pravima, bez ograničenja.

(2) Jesu li ispunjeni uvjeti za ograničenje ovrhe iz stavka 1. točke 3. ovoga članka određuje sud, u povodu pravnoga lijeka ovršenika protiv rješenja o ovrsi ako je predmet ovrhe određen u tom rješenju, odnosno u povodu prijedloga ovršenika nakon što su pojedinim ovršnim radnjama zaplijenjene određene stvari. Takav prijedlog ovršenik mora staviti u roku od osam dana od dana provedbe ovršne radnje.

(3) Neće se smatrati da je pokretnina nužna za obavljanje djelatnosti ovršenika ako služi obavljanju djelatnosti koju druge osobe pružaju odgovarajućim pokretninama na tržištu, ili ako se može iznajmiti na tržištu.

(4) Neće se smatrati da je vozilo nužno pravnoj osobi koja obavlja prijevozničku djelatnost odnosno koja iznajmljuje vozila ako se zbog ovrhe na tom vozilu djelatnost te osobe neće smanjiti za više od dvije trećine.

Pokretnine i prava druge pravne osobe

Članak 243.

(1) Ovrha protiv pravne osobe koja ne obavlja djelatnost radi stjecanja dobiti može se odrediti na pokretninama i pravima koja nisu nužna za obavljanje njezine djelatnosti.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju odredbe članka 242. stavka 1. točke 1., 4. i 5. te stavaka 3. i 4. ovoga Zakona.

Opseg ovrhe na novčanim sredstvima na računu pravne osobe

Članak 244.

(1) Ovrha radi ostvarenja novčane tražbine prema pravnoj osobi može se provesti na svim sredstvima na njezinim računima kod banke, a i na kunskoj vrijednosti deviznih sredstava koja ona ima na deviznom računu.

(2) Ovrha na novčanim sredstvima na računu Države, općina, gradova i županija kod banaka te na kunskoj vrijednosti deviznih sredstava koje te osobe imaju na deviznom računu, ne može se odrediti ako su ta sredstva nužna za obavljanje osnovnih zadaća tih pravnih osoba.

(3) Odredba stavka 2. ovoga članka primjenjuje se i na tijela pravnih osoba iz te odredbe.

(4) Sud će, na prigovor pravne osobe odnosno tijela iz stavka 2. i 3. ovoga članka, saslušati stranke, a po potrebi provesti i druge dokaze o okolnostima od kojih zavisi primjena odredaba stavka 2. i 3. ovoga članka.

(5) Nakon provjera iz stavka 4. ovoga članka sud će rješenjem odrediti iznose do kojih se u određenim razmacima može provoditi ovrha radi naplate tražbine ovrhovoditelja.

(6) Žalba protiv rješenja iz stavka 5. ovoga članka ne odgađa njegovu provedbu.

2. Odgovarajuća primjena drugih odredaba Zakona

Članak 245.

Ako odredbama ove glave nije što drugo izrijekom određeno, na ovrhu protiv pravne osobe radi naplate novčane tražbine na odgovarajući se način primjenjuju druge odredbe ovoga razdjela.

Razdjel treći

OVRHA RADI OSTVARENJA NENOVČANE TRAZBINE

Glava devetnaesta

Mjesna nadležnost

Članak 246.

(1) Za odlučivanje o prijedlogu za izricanje sudskih penala mjesno je nadležan sud prebivališta ili sjedišta ovršenika u Republici Hrvatskoj, a ako ovršenik nema prebivalište ili sjedište u Republici Hrvatskoj sud prebivališta ili sjedišta ovrhovoditelja u Republici Hrvatskoj.

(2) Ako obje stranke nemaju ni prebivalište ni sjedište u Republici Hrvatskoj, mjesno je nadležan sud na čijem se području nalazi imovina ovršenika na kojoj se može provesti ovrha radi naplate sudskih penala.

SUDSKI PENALI

Izricanje sudskih penala

Članak 247.

(1) Kad dužnik ne ispuni u roku neku svoju nenovčanu obvezu na činjenje, trpljenje ili nečinjenje utvrđenu pravomoćnom sudskom odlukom, sudskom nagodbom ili javnobilježničkom ispravom, sud će u ovršnom postupku, na prijedlog vjerovnika kao ovrhovoditelja, odrediti dužniku kao ovršeniku naknadni primjereni rok i izreći da će ovršenik, ako ne ispuni svoju obvezu u tome roku, biti dužan isplatiti ovrhovoditelju određeni iznos novca za svaki dan zakašnjenja ili koju drugu jedinicu vremena (sudski penali), počevši od isteka toga roka.

(2) Naknadno određeni primjereni rok iz stavka 1. ovoga članka počinje teći od dostave ovršeniku prvostupanjskoga rješenja kojim je taj rok određen. Žalba ne utječe na tijek toga roka.

(3) Ako ovršenik najkasnije u roku od petnaest dana nakon pravomoćnosti rješenja iz stavka 1. ovoga članka ispuni svoju obvezu, sud može u istom ovršnom postupku na zahtjev ovršenika podnesen u roku od osam dana od ispunjenja obveze smanjiti iznos dosuđenih penala, vodeći računa o svrsi zbog koje je naredio njihovo plaćanje. Podnošenje toga zahtjeva bez utjecaja je na određivanje i provedbu ovrhe na temelju pravomoćnoga rješenja o plaćanju sudskih penala iz stavka 1. ovoga članka.

(4) Plaćanje sudskih penala može se tražiti sve dok se, na temelju ovršne isprave, ne predloži ovrha radi ostvarenja nenovčane tražbine.

(5) Pravo na sudske penale prestaje od dana podnošenja prijedloga za ovrhu iz stavka 4. ovoga članka. Prisilna naplata sudskih penala dospjelih do toga dana može se tražiti u smislu odredaba članka 204. ovoga Zakona.

(6) Ako ovrha iz stavka 5. ovoga članka bude obustavljena, pravo ovrhovoditelja na sudske penale oživljava.

(7) Ako je protekao rok u kojem se po zakonu može tražiti ovrha, ne može se tražiti izricanje sudskih penala. Ako je prijedlog za izricanje sudskih penala podnesen u zakonskom roku, obveza plaćanja sudskih penala postoji sve dok ovršenik ne izvrši dužnu činidbu.

Ovrha radi naplate dosuđenih penala

Članak 248.

Na temelju pravomoćnoga rješenja o plaćanju sudskih penala iz članka 247. ovoga Zakona, sud će u istom ovršnom postupku u kojemu je donio to rješenje, na prijedlog vjerovnika kao ovrhovoditelja, donijeti rješenje o ovrsi radi prisilne naplate dosuđenih penala.

Glava dvadeseta

OVRHA RADI PREDAJE I ISPORUKE POKRETNINA

Mjesna nadležnost

Članak 249.

Za odlučivanje o prijedlogu za ovrhu radi predaje jedne ili više određenih stvari ili radi isporuke određene količine zamjenljivih stvari te za provedbu ovrhe mjesno je nadležan sud na čijem se području nalaze stvari.

Ovrha radi predaje određenih stvari koje se nalaze kod ovršenika

Članak 250.

(1) Ovrha radi predaje jedne ili više određenih stvari koje se nalaze kod ovršenika provodi se tako što sudski ovršitelj oduzima te stvari od ovršenika i predaje ih uz potvrdu ovrhovoditelju.

(2) Na način iz stavka 1. ovoga članka ovrha će se provesti i kad se stvari nalaze kod treće osobe koja ih je voljna predati sudskom ovršitelju.

(3) Ako treća osoba nije voljna predati stvari, ovrhovoditelj može sudu predložiti da na njega prenese ovršenikovu tražbinu prema trećoj osobi na predaju stvari.

(4) Na postupak po prijedlogu iz stavka 3. ovoga članka primjenjuju se odredbe ovoga Zakona o ovrsi na tražbini da se predaju ili isporuče pokretne.

Ovrha radi predaje određenih stvari koje se nisu mogle naći kod ovršenika niti kod treće osobe

Članak 251.

(1) Ako stvari nisu nađene niti kod ovršenika niti kod treće osobe, sud će u istom postupku, na prijedlog ovrhovoditelja, procijeniti vrijednost tih stvari i rješenjem naložiti ovršeniku da ovrhovoditelju u određenom roku isplati iznos te vrijednosti.

(2) Ovrhovoditelj može prijedlog iz stavka 1. ovoga članka podnijeti u roku od osam dana od dana obavijesti da stvari nisu nađene. Ako ovrhovoditelj ne podnese taj prijedlog u određenom roku, sud će obustaviti ovrhu.

(3) Na temelju rješenja iz stavka 1. ovoga članka ovrhovoditelj može i prije njegove pravomoćnosti predložiti u istom postupku ovrhu radi naplate dosuđenoga iznosa. Taj se

prijedlog mora podnijeti najkasnije u roku od petnaest dana od pravomoćnosti rješenja iz stavka 1. ovoga članka.

(4) Ako prijedlog iz stavka 3. ovoga članka ne bude podnesen u određenom roku, sud će obustaviti ovrhu te ukinuti rješenje iz stavka 1. ovoga članka i druge provedene radnje.

(5) Ovrhovoditelj može zajedno s prijedlogom za ovrhu iz članka 250. stavka 1. i 2. ovoga Zakona spojiti i prijedlog za donošenje rješenja iz stavka 1. ovoga članka. U tomu se slučaju ovrha prema članku 250. ovoga Zakona i postupak iz ovoga članka provode istovremeno. Sud može odrediti ovrhu u smislu odredbe stavka 3. ovoga članka i započeti s njezinom provedbom, ali se radnje unovčenja zaplijenjenih dijelova imovine ovršenika ili prijenos sredstava s njegova računa ne mogu provesti prije nego što se utvrdi da se ovrha iz članka 250. stavka 1. i 2. ovoga Zakona nije mogla provesti.

(6) Ako se ovrha iz članka 250 stavaka 1. i 2. ovoga Zakona provede, sud će po službenoj dužnosti obustaviti ovrhu te ukinuti rješenje iz stavka 1. ovoga članka i druge provedene radnje u smislu odredbe stavka 5. ovoga članka. U tom slučaju ovrhovoditelj snosi u cijelosti troškove izazvane podnošenjem prijedloga iz stavka 5. ovoga članka.

(7) Stranke imaju pravo na žalbu protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka.

Ovrha radi isporuke zamjenljivih stvari
koje se nalaze kod ovršenika ili treće osobe

Članak 252.

Ako je ovršnom ispravom utvrđena obveza na isporuku određene količine zamjenljivih stvari koje se nalaze kod ovršenika ili treće osobe, ovrha se provodi na način propisan za predaju određenih stvari.

Ovrha kad zamjenljive stvari nisu nađene
niti kod ovršenika niti kod treće osobe

Članak 253.

(1) Ako stvari nisu nađene niti kod ovršenika niti kod treće osobe, ovrha će se provesti uz odgovarajuću primjenu odredaba članka 251. ovoga Zakona. Prigodom procjene vrijednosti stvari uzet će se u obzir potreba njihove nabave na drugoj strani.

(2) Ako tijekom ovršnoga postupka dođe do promjene vrijednosti zamjenljivih stvari, ovrhovoditelj može zatražiti od suda novu procjenu te naložiti ovršeniku plaćanje razlike u vrijednosti. U tom slučaju primjenjuju se na odgovarajući način odredbe članka 251. ovoga Zakona i stavka 1. ovoga članka.

Pravo na naknadu štete

Članak 254.

Odredbama ove glave ne dira se u pravo ovrhovoditelja da u parnici traži od ovršenika naknadu štete koja mu je nanesena time što mu predaja odnosno isporuka stvari nije obavljena.

Glava dvadest prva

OVRHA RADI ISPRAŽNJENJA I PREDAJE NEKRETNINE

Mjesna nadležnost

Članak 255.

Za odlučivanje o prijedlogu za ovrhu radi ispražnjenja i predaje nekretnine i za provedbu te ovrhe mjesno je nadležan sud na čijem se području nekretnina nalazi.

Način provedbe ovrhe

Članak 256.

(1) Ovrha radi ispražnjenja i predaje nekretnine iz članka 255. ovoga Zakona provodi se tako da sudski ovršitelj, nakon što udalji osobe i ukloni stvari s te nekretnine, predaje nekretninu u posjed ovrhovoditelju.

(2) Ispražnjenju i predaji nekretnine može se pristupiti nakon proteka osam dana od dana dostave rješenja o ovrsi ovršeniku i prije njegove pravomoćnosti. Ako se dostava ovršeniku nije mogla uredno obaviti na posljednjoj poznatoj adresi niti na način predviđen u odredbama članka 8. stavka 1. i 2. ovoga Zakona, sud će mu bez odgode postaviti privremenoga zastupnika, kojemu će se rješenje dostaviti.

(3) Ako je to potrebno, sud će protiv osoba koje ometaju provedbu ovrhe izreći novčane kazne ili odrediti pritvor iz članka 16. ovoga Zakona.

(4) Na zahtjev suda policija i služba socijalne skrbi dužni su pružiti svu potrebnu pomoć u provedbi radnji iz stavka 1. ovoga članka.

(5) Pri provedbi ovrhe primijenit će se odredbe članka 47. ovoga Zakona.

(6) Potrebnu radnu snagu i prijevozna sredstva radi provedbe ovrhe dužan je osigurati ovrhovoditelj na zahtjev sudskoga ovršitelja, koji ovrhovoditelju mora biti priopćen najkasnije osam dana prije provedbe ovrhe.

Uklanjanje pokretnina

Članak 257.

(1) Pokretnine koje su uklonjene s nekretnine predaju se ovršeniku, a ako on nije nazočan, odraslom članu njegova kućanstva.

(2) Ako pri poduzimanju ovršnih radnji nije nazočna nijedna od osoba kojoj se stvari mogu predati ili ih te osobe neće primiti, stvari se predaju na čuvanje drugoj osobi, na trošak

ovršenika. Ovrhovoditelj je dužan osigurati drugu osobu kojoj će se predati uklonjene stvari. Ovrhovoditelj može sam preuzeti stvari ovršenika na čuvanje.

(3) Uklonjene stvari predaje na čuvanje drugoj osobi ili ovrhovoditelju sudski ovršitelj. Radnju sudskoga ovršitelja potvrđuje sud zaključkom. Sud može naknadno zaključkom odrediti da se stvari povjere nekoj trećoj osobi umjesto onoj kojoj su predane.

(4) O predaji drugoj osobi i o troškovima čuvanja sud izvješćuje ovršenika ako je to moguće, ostavljajući mu primjereni rok u kojemu može zatražiti predaju stvari nakon što naknadi troškove čuvanja.

(5) Uz obavijest iz stavka 3. ovoga članka sud će upozoriti ovršenika da će, nakon proteka određenoga roka, stvari biti prodane i da će se iz prodajne cijene namiriti troškovi čuvanja i prodaje stvari.

Prodaja pokretnih stvari

Članak 258.

(1) Sud će po službenoj dužnosti odrediti prodaju stvari za račun ovršenika, ako ovaj u ostavljenom roku ne zatraži njihovu predaju i ne naknadi troškove čuvanja.

(2) Dio cijene postignut prodajom koji preostane nakon podmirenja troškova čuvanja i prodaje stvari polaže se kod suda, odnosno javnoga bilježnika u korist ovršenika.

(3) Prodaja stvari obavlja se po odredbama ovoga Zakona o ovrsi na pokretninama.

Ovrha radi naplate troškova postupka

Članak 259.

(1) Ovrhovoditelj može u prijedlogu za ovrhu zatražiti da se zajedno s ovrhom iz članka 255. ovoga Zakona odredi ovrha na ovršenikovim pokretninama koje treba ukloniti s nekretnine radi naplate troškova ovršnoga postupka.

(2) Ovrha iz stavka 1. ovoga članka određuje se i provodi po pravilima o ovrsi na ovršenikovim pokretninama radi naplate novčane tražbine.

(3) Rješenje o naknadi troškova postupka ovrhe iz članka 255. ovoga Zakona je ovršna isprava na temelju koje ovrhovoditelj može predložiti ovrhu u istom ili posebnom ovršnom postupku.

Glava dvadeset druga

OVRHA RADI OSTVARENJA TRAŽBINE NA RADNJU, TRPLJENJE ILI NEČINJENJE

Mjesna nadležnost

Članak 260.

Ako je ovršenik dužan po ovršnoj ispravi obaviti određenu radnju ili trpjeti određene radnje ili se suzdržati od određene radnje, za odlučivanje o prijedlogu za ovrhu i za provedbu ovrhe mjesno je nadležan sud na čijem području ovršenik treba ispuniti obvezu po ovršnoj ispravi.

Ovrha radi ostvarenja obveze na radnju koju može obaviti i druga osoba

Članak 261.

(1) Ovrha radi ostvarenja obveze na radnju koju može obaviti i druga osoba provodi se tako da sud ovlašćuje ovrhovoditelja da u određenom roku na trošak ovršenika povjeri drugoj osobi da tu radnju obavi ili da je obavi on sam.

(2) U prijedlogu za ovrhu ovrhovoditelj može predložiti da sud rješenjem naloži ovršeniku da unaprijed položi kod suda određeni iznos potreban za podmirenje troškova koji će nastati obavljanjem radnje od strane druge osobe ili ovrhovoditelja. Visinu iznosa sud određuje po slobodnoj ocjeni, uzimajući u obzir, po mogućnosti, troškovnik osobe ovlaštene za obavljanje takve radnje koji uz prijedlog za ovrhu priloži ovrhovoditelj.

(3) Konačno rješenje o visini troškova iz stavka 2. ovoga članka sud donosi na prijedlog ovrhovoditelja, odnosno ovršenika. Ako se naknadno pokaže da je na temelju rješenja iz stavka 2. ovoga članka pribavljeno od ovršenika više sredstava nego što je bilo potrebno za pokriće troškova obavljanja radnje i troškova ovršnoga postupka, sud će, na ovršenikov prijedlog, razliku vratiti ovršeniku, ako on raspolaže sredstvima pribavljenim od ovršenika, odnosno naložit će ovrhovoditelju da u određenom roku tu razliku vrati ako je njemu stavljena na raspoložbu.

Ovrha radi ostvarenja obveze na radnju koju može obaviti samo ovršenik

Članak 262.

(1) Ako radnju utvrđenu u ovršnoj ispravi može obaviti samo ovršenik, sud će rješenjem o ovrsi odrediti ovršeniku primjereni rok za ispunjenje obveze.

(2) Rješenjem o ovrsi sud će istovremeno zaprijetiti ovršeniku da će protiv njega izreći određenu novčanu kaznu u skladu s odredbama članka 16. ovoga Zakona ako u roku koji mu je određen ne ispuni obvezu.

(3) Ako ovršenik u roku koji mu je određen ne ispuni obvezu, sud će, na prijedlog ovrhovoditelja, rješenjem ovršeniku izreći novčanu kaznu kojom mu je zaprijetio. U tom rješenju sud će ovršeniku odrediti novi rok za ispunjenje obveze i zaprijetiti novom novčanom kaznom u većem iznosu nego što je bila ona kojom mu je prije zaprijetio, ako ni u tom roku ne ispuni obvezu.

(4) Pri odmjeravanju visine novčane kazne u propisanim granicama, sud će voditi računa o značenju radnje koju je ovršenik bio dužan obaviti te o drugim okolnostima slučaja.

(5) Ovršenik koji je ispunio svoju obvezu u roku koji mu je sud odredio, dužan je bez odgode o tome obavijestiti sud i priložiti nesumnjive dokaze o tome. Nesumnjivim će se dokazom smatrati ovjerovljena pisana izjava ovrhovoditelja o tome da je radnja obavljena, javnobilježnički zapisnik ili zapisnik sudskoga ovršitelja o obavljanju radnje, nalaz i mišljenje

sudskoga vještaka da je radnja obavljena, predaja djela koje je radnjom učinjeno u sudski ili javnobilježnički polog i sl. U protivnome, smatrat će se da radnja nije obavljena.

(6) Prije izricanja novčane kazne sud će omogućiti ovršeniku da se očituje, a po potrebi održat će i ročište radi izvođenja dokaza.

(7) Ako radnja koju može obaviti samo ovršenik ne ovisi isključivo o njegovoj volji (npr. stvaranje određenoga umjetničkoga djela i sl.), ovrhovoditelj nema pravo tražiti ovrhu iz stavka 1. ovoga članka, već samo naknadu štete.

Ovrha radi ostvarenja obveze na trpljenje i nečinjenje

Članak 263.

(1) Ako je na temelju ovršne isprave ovršenik dužan trpjeti poduzimanje neke radnje ili se suzdržavati od njezina poduzimanja, sud će, na prijedlog ovrhovoditelja koji tvrdi da se ovršenik ponaša protivno svojoj obvezi, rješenjem naložiti ovršeniku da se ponaša u skladu sa svojom obvezom i zaprijetiti mu novčanom kaznom ili kaznom zatvora u skladu s odredbama članka 16. ovoga Zakona ako se nastavi tako ponašati. U pravnom lijeku protiv rješenja o ovrši ovršenik može osporiti tvrdnju ovrhovoditelja da se ponašao protivno svojoj obvezi iz ovršne isprave. Sud može, po potrebi, u povodu pravnoga lijeka odrediti ročište radi izvođenja dokaza i saslušanja stranaka.

(2) Na prijedlog ovrhovoditelja, pošto utvrdi da se ovršenik i nakon donošenja rješenja iz stavka 1. ovoga članka ponašao protivno svojoj obvezi, sud će ovršeniku izreći novčanu kaznu ili kaznu zatvora kojom mu je bio zaprijetio i istovremeno mu zaprijetiti novom novčanom kaznom ili kaznom zatvora ako se ponovno bude ponašao protivno svojoj obvezi.

(3) Ako je već ovršnom ispravom ovršeniku naloženo da se ponaša u skladu sa svojom obvezom pod prijetnjom novčane kazne ili kazne zatvora, smatrat će se da su ispunjeni uvjeti za izricanje novčane kazne ili kazne zatvora iz stavka 2. ovoga članka ako se ovršenik ponašao protivno svojoj obvezi nakon pravomoćnosti ovršne isprave.

(4) Ovrhovoditelj je dužan podnijeti prijedlog da se ovršeniku izrekne novčana kazna ili kazna zatvora zato što se i nakon naloga suda ponašao protivno svojoj obvezi, u roku od petnaest dana od saznanja za takvo ponašanje, a najkasnije u roku jedne godine od povrede obveze. Navedeni rokovi teku posebno za svako ponašanje protivno obvezi.

(5) Ovršeniku će se omogućiti da se očituje o ovrhovoditeljevom prijedlogu za izricanje novčane kazne ili kazne zatvora. Po potrebi sud će održati i ročište radi izvođenja dokaza i saslušanja stranaka.

(6) Sud će na prijedlog ovrhovoditelja izricati ovršeniku novčane kazne ili kazne zatvora i prijetiti mu novim takvim kaznama sve dok se ovršenik ne prestane ponašati protivno svojoj obvezi. Ukupno trajanje kazni zatvora kojima se zamjenjuju izrečene novčane kazne u povodu iste ovršne isprave, odnosno ukupni zbroj kazni zatvora koje mogu biti izrečene ovršeniku u povodu iste ovršne isprave, ne mogu prijeći šest mjeseci.

(7) Sud će, na prijedlog ovrhovoditelja, rješenjem naložiti ovršeniku da dade osiguranje za štetu, ako ovrhovoditelj učini vjerojatnim da bi štetu pretrpio time što bi se ovršenik i nadalje

ponašao protivno svojoj obvezi. Visinu i trajanje osiguranja, prema okolnostima slučaja, određuje sud. Na temelju rješenja o davanju osiguranja sud će odrediti ovrhu i prije njegove pravomoćnosti.

(8) Prijedlog za izricanje pojedine novčane kazne ili kazne zatvora ovrhovoditelj može povući sve do pravomoćnosti odluke o izricanju tih kazni. U tomu slučaju smatrat će se kao da prijedlog za izricanje tih kazni nije podnesen. Troškove postupka izazvane povučenim prijedlogom snosi ovrhovoditelj, osim ako se stranke nisu drukčije sporazumjele.

(9) Novčanu kaznu i kaznu zatvora sud izvršava po službenoj dužnosti, nakon pravomoćnosti rješenja kojim su izrečene.

(10) Postupak pokrenut prijedlogom iz stavka 1. ovoga članka smatra se dovršenim pravomoćnošću rješenja o ovrsi. Postupak pokrenut prijedlogom za izricanje novčane kazne ili kazne zatvora smatrat će se novim postupkom, ali se u tom postupku ne donosi novo rješenje o ovrsi, već samo rješenja iz stavka 2. i 6. ovoga članka. Osiguranje određeno u smislu odredbe stavka 7. ovoga članka ostaje na snazi s obzirom na sve postupke iz stavka 1., 2. i 6. ovoga članka, osim ako rješenjem kojim je to osiguranje određeno nije što drugo određeno.

(11) O troškovima svakoga od postupaka u smislu odredbe stavka 9. ovoga članka sud odlučuje, na zahtjev stranaka, u tim postupcima.

Ovrha radi uspostavljanja prijašnjega stanja

Članak 264.

(1) Ako je zbog ponašanja ovršenika protivno obvezi iz ovršne isprave nastala promjena koja nije u skladu s pravom ovrhovoditelja, sud će ovlastiti ovrhovoditelja, na njegov prijedlog, da sam, a po potrebi i uz pomoć sudskoga ovršitelja, uspostavi prijašnje stanje na trošak i opasnost ovršenika.

(2) U pogledu polaganja iznosa potrebnoga za podmirenje troškova za uspostavljanje prijašnjega stanja i određivanja konačne visine tih troškova primjenjuju se odredbe o troškovima za ovrhu radnje koju može, pored ovršenika, obaviti i druga osoba.

(3) Ako je do promjena iz stavka 1. ovoga članka došlo nakon nastanka ovršne isprave, sud će postupiti u skladu s odredbom stavka 1. ovoga članka tek pošto utvrdi da je do promjene došlo zbog ponašanja ovršenika.

Ponovno smetanje posjeda

Članak 265.

(1) Ako je na osnovi ovršne isprave, donesene u postupku zbog smetanja posjeda, ovrha provedena, ili je ovršenik dobrovoljno ispunio svoju obvezu, pa poslije toga ponovno učini smetanje posjeda, koje se u biti ne razlikuje od prijašnjega, sud će na prijedlog ovrhovoditelja na temelju iste ovršne isprave, ako je njome zabranjeno takvo buduće ponašanje, donijeti novo rješenje o ovrsi radi uspostave prijašnjega stanja, ako je to potrebno, i zaprijetiti

ovršniku izricanjem novčane kazne ako ponovno počini smetanje posjeda. U tome se slučaju na odgovarajući način primjenjuju odredbe članka 263. ovoga Zakona.

(2) Prijedlog za donošenje rješenja iz stavka 1. ovoga članka ovrhovoditelj može podnijeti već u prvom prijedlogu za ovrhu na temelju rješenja zbog smetanja posjeda kojim je ovršeniku zabranjeno ponovno takvo ponašanje.

(3) Prijedlog za ovrhu iz stavka 1. ovoga članka ovrhovoditelj može podnijeti u roku od trideset dana od dana saznanja za ponovno smetanje posjeda, a najkasnije u roku od godine dana nakon ponovljenoga smetanja.

Pravo na naknadu štete

Članak 266.

Odredbama ove glave ne dira se u pravo ovrhovoditelja da u parnici traži naknadu štete koja mu je nanesena time što se ovršenik ponašao protivno svojoj obvezi utvrđenoj u ovršnoj ispravi.

Glava dvadeset treća

**OVPHA RADI VRAĆANJA ZAPOSLENIKA NA RAD,
ODNOSNO U SLUŽBU**

Mjesna nadležnost

Članak 267.

Za odlučivanje o prijedlogu za ovrhu na temelju ovršne isprave kojom je poslodavcu naloženo da zaposlenika vrati na rad i da člana tijela ovršenika vrati u službu i za provedbu ovrhe, mjesno je nadležan sud na čijem se području nalazi sjedište poslodavca.

Rok za podnošenje prijedloga za ovrhu

Članak 268.

Prijedlog za ovrhu iz članka 267. ovoga Zakona može se podnijeti u roku od trideset dana od dana kada je ovrhovoditelj stekao pravo da taj prijedlog podnese.

Način provedbe ovrhe

Članak 269.

(1) Ovrha na temelju ovršne isprave kojom je ovršeniku naloženo da ovrhovoditelja vrati na rad odnosno u službu provodi se izricanjem novčanih kazni prema odredbama članka 16. stavka 2., 3., 4., 9., 11., 12. i 15. ovoga Zakona.

(2) Novčane kazne izriču se prema odredbama ovoga Zakona o ovrsi radi ostvarenja radnje koju može obaviti samo ovršenik.

Naknada plaće u slučaju vraćanja zaposlenika na rad

Članak 270.

- (1) Ovrhovoditelj koji je podnio prijedlog da bude vraćen na rad, odnosno u službu može predložiti da sud donese rješenje kojim će odrediti da mu je ovršenik dužan isplatiti na ime plaće mjesečne iznose dospjele od pravomoćnosti odluke pa dok ponovno ne bude vraćen na posao, te odrediti ovrhu radi naplate dosuđenih iznosa.
- (2) Prijedlog za naknadu može se spojiti s prijedlogom za ovrhu radi vraćanja na rad ili može biti podnesen naknadno do završetka ovršnoga postupka.
- (3) Rješenjem kojim se prijedlog za naknadu prihvaća ima učinak rješenja kojim se utvrđuje postojanje obveze ovršenika i učinak rješenja o ovrsi. To rješenje može biti provedeno prije njegove pravomoćnosti.
- (4) Ovršenik može predložiti da se rješenje iz stavka 3. ovoga članka stavi izvan snage, ako su se nakon njegova donošenja izmijenile okolnosti na osnovi kojih je doneseno.
- (5) Mjesečna naknada plaće određuje se u iznosu koji bi ovrhovoditelj ostvario da je bio na radu. Mjesečna naknada obuhvaća i plaćanje poreza te drugih davanja po osnovi plaće.
- (6) Ovrhovoditelj može svoje pravo na naknadu ostvarivati i u posebnom postupku pred nadležnim sudom.
- (7) Ako je sud djelomice prihvatio zahtjev za isplatu naknade, uputit će ovrhovoditelja da ostatak ostvaruje u postupku pred nadležnim sudom.

Glava dvadeste četvrta

OVRHA DIOBOM STVARI

Mjesna nadležnost

Članak 271.

Za odlučivanje o prijedlogu za ovrhu diobom zajedničke nekretnine, ostavine ili druge zajedničke stvari i za provedbu te ovrhe mjesno je nadležan sud na čijem se području nalazi stvar.

Fizička dioba

Članak 272.

- (1) Fizičku diobu zajedničke stvari sud će odrediti ako je takva dioba predviđena ovršnom ispravom.
- (2) Pojedine radnje provedbe fizičke diobe poduzima, prema okolnostima slučaja, sudac ili sudski ovršitelj.

(3) Sud će pozvati sudionike da budu nazočni provedbi diobe.

(4) U slučaju potrebe sud će odrediti i vještačenje.

Dioba prodajom

Članak 273.

Ako na temelju ovršne isprave zajedničku stvar treba, radi njezine diobe, prodati, prodaja će se obaviti na način propisan ovim Zakonom za ovrhu na pokretnoj ili nepokretnoj stvari, osim ako se stranke o pojedinim pitanjima drukčije ne sporazumiju.

Određivanje načina diobe rješenjem suda

Članak 274.

(1) Sud pred kojim teče ovršni postupak odlučuje, po pravilima imovinskoga prava, hoće li se dioba obaviti fizički ili prodajom, ako ovršnom ispravom način diobe nije određen niti su se stranke o tome sporazumjele.

(2) Dioba će se obaviti prodajom ako se u ovršnom postupku utvrdi da fizička dioba, određena ovršnom ispravom, nije moguća ili je moguća samo uz znatno smanjenje vrijednosti stvari.

Troškovi postupka

Članak 275.

(1) Troškove provedbe ovrhe po odredbama ove glave snose svi sudionici razmjerno vrijednosti svojih udjela u zajedničkoj stvari.

(2) Stranka koja je prouzročila posebne troškove dužna ih je naknaditi onim strankama koje su ih imale.

Glava dvadeset peta

OSTVARENJE TRAŽBINE NA DAVANJE IZJAVE VOLJE

Bezuvjetna tražbina

Članak 276.

(1) Ako je ovršenik odlukom koja ima svojstvo ovršne isprave obvezan na davanje izjave volje, smatra se da je izjavu dao pravomoćnošću te odluke.

(2) Ako je ovršenik sudskom ili upravnom nagodbom ili javnobilježničkom ispravom obvezan na davanje izjave volje, smatra se da je izjavu dao danom dospijeća njegove obveze.

Uvjetna tražbina

Članak 277.

Ako ispunjenje tražbine na davanje izjave volje zavisi od ispunjenja neke obveze ovrhovoditelja ili kojega drugoga uvjeta, smatra se da je ovršenik dao izjavu volje kad ovrhovoditelj ispuni svoju obvezu ili kad bude ispunjen koji drugi uvjet.

Razdjel četvrti

SUDJELOVANJE JAVNIH BILJEŽNIKA U OVRSI

Nadležnost javnih bilježnika

Članak 278.

Javni bilježnici odlučuju o prijedlogu za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave u skladu s odredbama ovoga Zakona.

Podnošenje prijedloga za ovrhu javnom bilježniku

Članak 279.

(1) Za određivanje ovrhe mjesno je nadležan javni bilježnik čije sjedište je na području županije prebivališta ili sjedišta ovršenika.

(2) Ako je jednim prijedlogom za ovrhu zatražena ovrha protiv više ovršenika, a za njih ne postoji mjesna nadležnost istog javnog bilježnika, nadležan je javni bilježnik koji je mjesno nadležan za jednog od ovršenika.

(3) Ako prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave bude podnesen sudu umjesto javnom bilježniku, prema odredbi stavka 1. ovoga članka, sud će prijedlog odbaciti. Na isti način sud će postupiti ako je prijedlog iz stavka 1. ovoga članka podnesen mjesno nenadležnom javnom bilježniku.

Sadržaj prijedloga za ovrhu

Članak 280.

(1) Ovrhovoditelj može u prijedlogu za ovrhu predložiti da se ovrha odredi na jednom ili više predmeta ovrhe.

(2) Ovrhovoditelj može u prijedlogu za ovrhu predložiti i da se ovrha radi naplate određene tražbine općenito odredi na imovini ovršenika, bez navođenja sredstva i predmeta ovrhe.

Postupanje u povodu prijedloga

Članak 281.

(1) Ako javni bilježnik ocijeni da je prijedlog za ovrhu dopušten i osnovan, donijet će rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave i dostaviti ga strankama.

(2) Ako javni bilježnik ocijeni da prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave nije dopušten, uredan (članak 39. stavak 3.) ili osnovan, proslijedit će predmet nadležnom sudu (članak 287.) radi donošenja odluke.

(3) U slučaju iz stavka 2. ovoga članka sud će odrediti ovrhu na temelju vjerodostojne isprave ako ocijeni da je prijedlog za ovrhu dopušten, uredan i osnovan.

(4) Javni bilježnik će donijeti odluku iz stavka 1. ovoga članka ili će spis proslijediti sudu sukladno odredbi stavka 2. ovoga članka najkasnije u roku od 30 dana, računajući od dana zaprimanja prijedloga.

(5) U slučaju iz stavka 3. ovoga članka sud će svoju odluku donijeti u roku od 60 dana, računajući od dana kada je zaprimio spis.

(6) Nakon dvije uzastopne neuspjele dostave rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave ovrhovoditelju, javni bilježnik će rješenje istaknuti na oglasnoj ploči u čekaonici u svojem uredu. Smatrat će se da je dostava obavljena istekom osmoga dana od dana isticanja rješenja na oglasnoj ploči.

(7) Nakon dostave rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave ovrhovoditelju te dva bezuspješna pokušaja dostave rješenja na adresu ovršenika fizičke osobe koja ne obavlja registriranu djelatnost, javni bilježnik sve daljnje radnje dostave obavlja na pisani zahtjev ovrhovoditelja.

(8) Javni bilježnik će obavijest o dva neuspjela pokušaja dostave iz stavka 7. ovoga članka uputiti ovrhovoditelju osobnom dostavom putem davatelja poštanskih usluga, na adresu ovrhovoditelja iz prijedloga, uz upozorenje o pravnim posljedicama iz stavka 9. i 10. ovoga članka.

(9) Ako dostava obavijesti iz stavka 8. ovoga članka ne uspije, bez obzira na razlog, javni bilježnik će obavijest istaknuti na oglasnoj ploči u čekaonici u svojem uredu. Smatrat će se da je dostava obavljena istekom osmoga dana od dana isticanja obavijesti na oglasnoj ploči.

(10) Ako ovrhovoditelj u roku od 15 dana od dana dostave obavijesti iz stavka 8. ovoga članka nije od javnog bilježnika zahtijevao poduzimanje daljnje radnje dostave rješenja ovršeniku, smatra se da je postupak obustavljen istekom toga roka. Na zahtjev ovrhovoditelja ili ovršenika javni bilježnik će izdati potvrdu da je na temelju ovoga Zakona postupak obustavljen.

(11) Ako nakon donošenja rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave ovrhovoditelj u cijelosti ili djelomično povuče prijedlog za ovrhu, javni bilježnik će rješenjem obustaviti ovrhu.

(12) Javni bilježnik će rješenjem obustaviti ovrhu i ako tijekom postupka utvrdi da je ovršenik umro prije pokretanja postupka ili da je ovršenik koji je pravna osoba prestao postojati.

(13) Ako stranka podnese žalbu protiv rješenja iz stavka 11. i 12. ovog članka, javni bilježnik će proslijediti spis nadležnom sudu radi provedbe postupka u povodu žalbe.

Prigovor protiv rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave

Članak 282.

(1) Ovršenik može podnijeti prigovor protiv rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnom bilježniku koji ga je izdao.

(2) Javni bilježnik kojem je podnesen nepravodoban ili nedopušten prigovor protiv rješenja koje je izdao proslijedit će spis radi donošenja odluke u povodu prigovora nadležnom sudu koji će donijeti rješenje o odbacivanju takva prigovora.

(3) Javni bilježnik kojem je podnesen pravodoban i dopušten prigovor protiv rješenja koje je izdao proslijedit će spis radi provedbe postupka u povodu prigovora nadležnom sudu, koji će u povodu takva prigovora donijeti odluke iz članka 57. i 58. ovoga Zakona.

(4) Spis prosljeđen sudu radi provedbe postupka po prigovoru, žalbi ili zahtjevu za odgodu ovrhe, po okončanju postupka, ostaje kod suda.

Potvrda o pravomoćnosti i ovršnosti

Članak 283.

(1) Na zahtjev ovrhovoditelja javni će bilježnik staviti na otprvak rješenja o ovrsi koje je donio potvrdu o njegovoj pravomoćnosti i ovršnosti ako u roku od osam dana od isteka roka za prigovor ne primi prigovor.

(2) Javni bilježnik može staviti na otprvak rješenja o ovrsi iz stavka 1. ovoga članka potvrdu o njegovoj pravomoćnosti i ovršnosti i kad je prigovor podnesen u roku od osam dana od isteka roka za prigovor ako ocijeni da očito nije pravodoban.

(3) U slučaju iz stavka 2. ovoga članka javni će bilježnik postupiti u skladu s odredbom članka 282. stavka 2. ovoga Zakona.

(4) Otprvak rješenja o ovrsi s potvrdom o pravomoćnosti i ovršnosti javni bilježnik predat će ovrhovoditelju.

(5) Naknadni otprvak rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave s potvrdom pravomoćnosti i ovršnosti, javni bilježnik predaje ovrhovoditelju samo na pisani i obrazloženi podnesak ovrhovoditelja.

(6) Potvrdu pravomoćnosti i ovršnosti rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave u spisima koji se nalaze kod suda izdaje sud.

Izvansudska ovrha

Članak 284.

(1) Na temelju pravomoćnog i ovršnog rješenja o ovrsi kojim je ovrha određena na novčanoj tražbini po računu kod banke ili općenito na imovini ovršenika, ovrhovoditelj može izravno zatražiti od Agencije da banci izda nalog da iznos za koji je ovrha određena prenese sa svih ovršenikovih računa koji se vode pod njegovim osobnim identifikacijskim brojem na račun

koji je određen u rješenju o ovrsi, odnosno na ovrhovoditeljev račun kojeg je odredio u zahtjevu za provedbu ovrhe..

(2) Na temelju pravomoćnog i ovršnog rješenja o ovrsi kojim je ovrha određena na stalnom novčanom primanju ili općenito na imovini ovršenika, ovrhovoditelj može izravno zatražiti od poslodavca ili drugog isplatitelja stalnoga novčanog primanja da mu isplati iznos kojim će se namiriti njegova tražbina radi čijeg je ostvarenja ovrha određena. Isplatitelj stalnoga novčanog primanja dužan je prigodom postupanja po rješenju o ovrsi voditi računa o pravilima o ograničenju ovrhe na takvim primanjima.

(3) Predajom rješenja o ovrsi isplatitelju stalnoga novčanog primanja, odnosno dostavom naloga Agencije banci iz stavka 1. ovoga članka ovrhovoditelj stječe založno pravo na novčanoj tražbini ovršenika prema banci za isplatu novčanih sredstava na računu, odnosno na novčanoj tražbini ovršenika prema isplatitelju stalnoga novčanog primanja.

(4) Agencija i isplatitelj stalnoga novčanog primanja dužni su u povodu rješenja o ovrsi iz stavka 1. i 2. ovoga članka postupati kao u povodu pravomoćnog rješenja o ovrsi koje im je dostavio sud.

(5) Tijekom izvansudske ovrhe ovršenik može nadležnom sudu iz članka 287. ovoga Zakona protiv rješenja o ovrsi podnijeti žalbu nakon proteka roka, zatražiti od toga suda da odgodi ovrhu, odnosno pred njime poduzimati druge radnje na koje bi inače bio ovlašten tijekom sudske ovrhe.

Sudska ovrha

Članak 285.

(1) Na temelju pravomoćnog i ovršnog rješenja o ovrsi kojim je ovrha određena na drugom predmetu, a ne na tražbini po računu kod banke ili na stalnom novčanom primanju, ovrhovoditelj može zatražiti od nadležnog suda da provede ovrhu na tom predmetu.

(2) Na temelju pravomoćnog i ovršnog rješenja o ovrsi kojim je ovrha određena na tražbini po računu kod banke ili na stalnom novčanom primanju, odnosno općenito određena na imovini ovršenika – ovrhovoditelj može zatražiti od suda da ovrhu odredi na predmetu ovrhe na kojem se na temelju takvoga rješenja ne može tražiti izvansudska ovrha. U tom slučaju sud će postupiti kao da je od njega zatraženo da ovrhu odredi drugim sredstvom i na drugom predmetu ovrhe.

(3) U slučaju iz stavka 2. ovoga članka mjesno je nadležan sud koji bi bio mjesno nadležan za određivanje ovrhe na novom predmetu ovrhe na temelju ovršne isprave.

Pritužba ovršenika

Članak 286.

(1) U postupku pred sudom iz članka 285. ovoga Zakona ovršenik može u roku od osam dana do primitka obavijesti o započinjaju provede ovrhe podnijeti pritužbu da je protiv rješenja o ovrsi koje je izdao javni bilježnik pravodobno podnio prigovor. Ako sud utvrdi da je prigovor pravodobno podnesen, postupit će u skladu s odredbama članka 58. ovoga Zakona.

(2) Ako sud utvrdi da prigovor protiv rješenja o ovrsi nije uopće podnesen, odbacit će pritužbu, a ako utvrdi da prigovor protiv rješenja o ovrsi nije pravodobno podnesen, odbit će pritužbu i prigovor odbaciti.

(3) Obavijest suda ovršeniku o započinjanju provede ovrhe treba sadržavati i pouku o pravu na pritužbu.

(4) U postupku pred sudom ovršenik može podnijeti žalbu nakon proteka roka.

(5) Ovršenik može nadležnom sudu podnijeti pritužbu iz stavka 1. ovoga članka i u slučaju izvansudske ovrhe iz članka 284. ovoga Zakona.

Nadležni sud

Članak 287.

(1) U slučajevima iz članka 281. stavka 2., članka 282. stavka 2. i 3., članka 284. stavka 5., i članka 286. stavka 5. ovoga Zakona javni bilježnik će spis proslijediti sudu koji bi bio stvarno i mjesno nadležan da je ovrha predložena na temelju ovršne isprave. Ako je ovrha predložena općenito na imovini ovršenika, pravne osobe i fizičke osobe koja obavlja registriranu djelatnost, spis se prosljeđuje općinskom sudu mjesno nadležnom prema adresi sjedišta iz upisnika. Ako je ovrha predložena općenito na imovini ovršenika fizičke osobe koja ne obavlja registriranu djelatnost, spis se prosljeđuje općinskom sudu mjesno nadležnom prema adresi iz prijedloga. Kada je ovršenik Republika Hrvatska ili koja druga pravna osoba s javnim ovlastima koja djeluje na cijelom državnom području, spis se prosljeđuje općinskom sudu na čijem području ovrhovoditelj ima prebivalište ili sjedište u Republici Hrvatskoj. Ako ovrhovoditelj nema prebivalište ili sjedište u Republici Hrvatskoj, za ovrhu protiv Republike Hrvatske spis se prosljeđuje općinskom sudu u Zagrebu, a za ovrhu protiv drugih pravnih osoba s javnim ovlastima sud na čijem je području njihovo sjedište.

(2) Dostava prema odredbi članka 8. stavka 1., 2. i 3. ovoga Zakona obavlja se na oglasnoj ploči općinskog suda na čijem je području adresa sjedišta upisanog u upisnik.

Primjena pravila o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave

Članak 288.

U postupku određivanja javnobilježničke ovrhe na temelju vjerodostojne isprave primjenjuju se odredbe ovoga Zakona o određivanju ovrhe na temelju vjerodostojne isprave i pravnim lijekovima protiv rješenja o ovrsi na temelju takve isprave.

Pravo javnih bilježnika na nagradu i naknadu troškova

Članak 289.

(1) Za obavljanje poslova iz postupka ovrhe javni bilježnici imaju pravo na nagradu i naknadu troškova u skladu s odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova javnih bilježnika u ovršnom postupku, koju donosi ministar nadležan za poslove pravosuđa. Za ove poslove javni bilježnici ne naplaćuju javnobilježničku pristojbu.

(2) Nagrada i naknada troškova koje ovrhovoditelj plati javnom bilježniku dio su troškova ovrhe. Javni će bilježnik ovrhovoditelju izdati obračun tih naknada.

(3) Za određivanje ovrhe prema odredbama ovoga dijela Zakona ne plaća se sudska pristojba.

(4) Za provedbu ovrhe u smislu odredaba članka 285. ovoga Zakona plaća se sudska pristojba.

D i o t r e ć i

OSIGURANJE

Glava dvadeset šesta

OPĆE ODREDBE

Primjena odredaba o ovrsi

Članak 290.

Na osiguranje tražbine prema ovom dijelu Zakona na odgovarajući se način primjenjuju odredbe ovoga Zakona o ovrsi radi ostvarenja tražbine.

Sredstva osiguranja

Članak 291.

Kao sredstva osiguranja mogu se odrediti samo sredstva predviđena ovim ili drugim zakonom.

Stvarna nadležnost

Članak 292.

(1) Općinski sudovi nadležni su određivati i provoditi osiguranje, osim ako zakonom to nije povjereno kojem drugom sudu.

(2) Trgovački sudovi nadležni su određivati i provoditi osiguranje u predmetima u kojima su nadležni određivati ovrhu.

Nedopustivost osiguranja

Članak 293.

Osiguranje nije dopušteno na stvarima i pravima koji po ovom Zakonu ne mogu biti predmet ovrhe, osim ako odredbama ovoga dijela Zakona nije drukčije određeno.

Nadležnost za određivanje osiguranja po službenoj dužnosti

Članak 294.

Za određivanje i provedbu osiguranja po službenoj dužnosti nadležan je sud koji je nadležan po prijedlogu predlagatelja osiguranja, osim ako zakonom nije drukčije određeno.

Glava dvadeset sedma

OSIGURANJE PRISILNIM ZASNIVANJEM ZALOŽNOGA PRAVA NA NEKRETNINI

Mjesna nadležnost

Članak 295.

(1) Za odlučivanje o prijedlogu za osiguranje novčane tražbine prisilnim zasnivanjem založnoga prava na nekretnini nadležan je sud koji vodi javnu knjigu u kojoj treba provesti upis.

(2) Za provedbu osiguranja nadležan je sud koji vodi javnu knjigu za tu nekretninu.

Pretpostavke zasnivanja

Članak 296.

Na osnovi ovršne isprave kojom je utvrđena novčana tražbina predlagatelj osiguranja ima pravo tražiti osiguranje te tražbine zasnivanjem založnoga prava na nekretnini protivnika osiguranja.

Način zasnivanja založnoga prava

Članak 297.

(1) Na nekretnini upisanoj u zemljišnoj knjizi založno pravo zasniva se uknjižbom.

(2) Pri uknjižbi založnoga prava u zemljišnoj će se knjizi naznačiti ovršivost tražbine radi osiguranja kojega je uknjižba određena.

(3) Ako je predlagatelj osiguranja prije nego što je tražbina postala ovršna već stekao na temelju ugovora založno pravo za tu tražbinu na istoj nekretnini ili je založno pravo predbilježeno sud će, na prijedlog predlagatelja osiguranja, odrediti da se u zemljišnoj knjizi zabilježi ovršivost tražbine.

(4) Ako protivnik osiguranja nije upisan u zemljišnoj knjizi kao vlasnik nekretnine, predlagatelj osiguranja dužan je uz prijedlog dostaviti ispravu podobnu za upis prava vlasništva protivnika osiguranja.

Učinak uknjižbe i zabilježbe

Članak 298.

(1) Uknjižba založnoga prava i zabilježba ovršivosti tražbine imaju takav učinak da se ovrha na toj nekretnini može provesti i prema trećoj osobi koja je tu nekretninu kasnije stekla.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka ovrha na nekretnini odredit će se protiv osobe koja je upisana kao vlasnik, i to na temelju ovršne isprave na temelju koje je u zemljišnu knjigu upisano založno pravo i zabilježba ovršivosti te izvatka iz zemljišne knjige iz kojega proizlazi da je ta osoba upisana kao vlasnik nakon upisa založnoga prava i zabilježbe ovršivosti.

Glava dvadeset osma

SUDSKO I JAVNOBILJEŽNIČKO ZALOŽNOPRAVNO OSIGURANJE NA TEMELJU SPORAZUMA STRANAKA

1. Sudsko osiguranje novčane tražbine zasnivanjem založnoga prava na temelju sporazuma stranaka

Mjesna nadležnost

Članak 299.

Mjesno nadležan sud za odlučivanje o prijedlogu za osiguranje novčane tražbine predlagatelja osiguranja zasnivanjem založnoga prava na stvarima i pravima protivnika osiguranja te za provedbu osiguranja, određuje se odgovarajućom primjenom pravila ovoga Zakona o mjesnoj nadležnosti suda u ovršnim postupcima radi naplate novčane tražbine na pojedinim vrstama predmeta ovrhe.

Prijedlog za osiguranje

Članak 300.

Radi osiguranja novčane tražbine predlagatelja osiguranja stjecanjem založnoga prava na određenim predmetima osiguranja, predlagatelj osiguranja i protivnik osiguranja mogu suglasno tražiti od suda da odredi i provede u korist predlagatelja osiguranja:

1. uknjižbu založnoga prava na nekretnini protivnika osiguranja,
2. pljenidbu nekretnina koje nisu upisane u zemljišne knjige po pravilima po kojima se provodi ovrha radi naplate novčane tražbine na tim nekretninama,
3. pljenidbu pokretnih stvari protivnika osiguranja,
4. pljenidbu novčane tražbine protivnika osiguranja,
5. pljenidbu dijela primanja protivnika osiguranja po osnovi ugovora o radu ili službi,
6. pljenidbu dijela mirovine, invalidnine ili naknade izgubljene zarade,
7. pljenidbu tražbine koju protivnik osiguranja ima na računu kod banke ili na štednoj knjižici,
8. pljenidbu tražbine da se predaju ili isporuče pokretne stvari ili da se preda nekretnina,
9. pljenidbu drugih imovinskih odnosno materijalnih prava,
10. pljenidbu isprava o dionici i drugih vrijednosnih papira te njihovo povjeravanje na čuvanje,
11. pljenidbu dionica za koje nije izdana isprava o dionici te udjela, odnosno poslovnih udjela u trgovačkim društvima,
12. pljenidbu vrijednosnica koje se vode kod agencije.

Ročište u povodu prijedloga i sporazum stranaka

Članak 301.

(1) Na prijedlog jedne ili objiju stranaka sud će odrediti ročište, na kojem će u zapisnik utvrditi sporazum stranaka o postojanju tražbine predlagatelja osiguranja i vrijeme njezina dospijeća te njihovu suglasnost da se radnjama osiguranja iz članka 300. ovoga Zakona, u ovisnosti o predmetu osiguranja, osigura ta novčana tražbina zasnivanjem založnoga prava. U sporazumu stranke mogu utvrditi i vrijednost predmeta osiguranja koja će u ovršnom postupku biti osnova za utvrđivanje vrijednosti predmeta osiguranja radi njegova unovčenja.

(2) Potpisani zapisnik o sporazumu stranaka iz stavka 1. ovoga članka ima snagu sudske nagodbe.

(3) Novčana tražbina iz stavka 1. ovoga članka može biti izražena i u kunskoj protuvrijednosti određenoga iznosa utvrđenoga u stranoj valuti.

(4) Stranke mogu osigurati i nenovčanu tražbinu predlagatelja osiguranja tako da u sporazumu iz stavka 1. ovoga članka utvrde njegovu novčanu protuvrijednost. Osiguranje će se odrediti i provesti radi osiguranja novčane protuvrijednosti nenovčane tražbine. Ako stranke u sporazumu iz stavka 1. ovoga članka drukčije ne odrede, nenovčana tražbina ne prestaje sklapanjem toga sporazuma.

(5) Nakon dospijeća nenovčane tražbine iz stavka 4. ovoga članka predlagatelj osiguranja može, po svom izboru, tražiti ovrhu radi ostvarenja nenovčane tražbine ili ovrhu radi naplate njegove nenovčane protuvrijednosti. Ako se u postupku ovrhe radi naplate novčane protuvrijednosti nenovčane tražbine predlagatelj osiguranja makar i djelomice namiri, prestaje u cijelosti njegova novčana tražbina i smatrat će se da predlagatelj osiguranja ima prema protivniku samo novčanu tražbinu koja odgovara nenamirenom dijelu novčane protuvrijednosti nenovčane tražbine.

Odredivost visine i dospelosti tražbine

Članak 302.

(1) Tražbina iz članka 301. stavka 1. ovoga Zakona treba biti određena ili određiva.

(2) Smatrat će se da je tražbina određiva ako je u sporazumu iz članka 301. stavka 1. ovoga Zakona naznačen okvirni iznos buduće tražbine koja se osigurava s obzirom na određeni pravni odnos ili više pravnih odnosa stranaka te ako su vjerovnik ili treća osoba ovlašteni naknadno odrediti visinu tražbine nastale do toga okvirnoga iznosa i vrijeme njezine dospelosti.

Određivanje i provedba osiguranja

Članak 303.

(1) Na temelju sporazuma iz članka 301. ovoga Zakona, sud će rješenjem odrediti mjere osiguranja iz članka 300. ovoga Zakona i poduzeti sve potrebne radnje radi njihove provedbe,

u skladu s odredbama ovoga Zakona o ovršnim radnjama kojima se u ovrsi radi naplate novčane tražbine stječe založno pravo na određenim predmetima ovrhe.

(2) Rješenje iz stavka 1. ovoga članka ima važnost rješenja o osiguranju.

(3) Provedbom radnji osiguranja iz stavka 1. ovoga članka predlagatelj osiguranja stječe založno pravo na određenom predmetu osiguranja.

Primjena drugih odredaba ovoga Zakona

Članak 304.

Na osiguranje novčane tražbine zasnivanjem založnoga prava na nekretnini protivnika osiguranja, na temelju sporazuma stranaka na odgovarajući se način primjenjuju odredbe članka 297. i 298. ovoga Zakona.

Objava oglasa

Članak 305.

(1) O provedbi osiguranja radi stjecanja založnoga prava na nekretninama koje nisu upisane u zemljišne knjige te na drugim predmetima osiguranja iz članka 300. ovoga Zakona sud će objaviti oglas u "Narodnim novinama" i, po potrebi, u drugim sredstvima javnoga priopćavanja.

(2) U oglasu će se navesti sud koji je proveo osiguranje, broj predmeta, stranke, tražbina koja je osigurana te predmet osiguranja. Predmet osiguranja treba biti tako određen da se može bez poteškoća utvrditi njegova istovjetnost. Ako su predmeti osiguranja posebno obilježeni prigodom provedbe osiguranja, navest će se i oznake kojima je obilježavanje obavljeno.

(3) Troškove objave oglasa dužne su predujmiti stranke u roku koji im sud odredi. Ako stranke ne predujme troškove u roku koji im je određen, sud će obustaviti postupak osiguranja i ukinuti provedene radnje.

Određivanje i provedba ovrhe

Članak 306.

(1) Na prijedlog predlagatelja osiguranja sud će rješenjem, kad utvrdi da je sporazum stranaka iz članka 301. ovoga Zakona postao ovršan, radi namirenja osigurane novčane tražbine predlagatelja osiguranja odrediti i provesti ovrhu na predmetima protivnika osiguranja na kojima je na temelju sporazuma stranaka stečeno založno pravo, prema odredbama ovoga Zakona o ovrsi na stvarima odnosno pravima ovršenika.

(2) Rješenje iz stavka 1. ovoga članka ima važnost rješenja o ovrsi.

(3) Zabilježba ovrhe na nekretnini ima pravni učinak od dana uknjižbe založnoga prava na nekretnini u postupku osiguranja.

(4) U postupku ovrhe radi naplate novčane tražbine osigurane založnim pravom prema odredbama ove glave, radnje kojima je založno pravo stečeno neće se ponavljati već će imati pravni učinak od dana stjecanja založnoga prava u postupku osiguranja.

(5) U ovršnom postupku iz stavka 1. ovoga članka ne primjenjuju se odredbe ovoga Zakona o zaštiti ovršenika, o izuzeću od ovrhe i o ograničenju ovrhe na određenim predmetima ovrhe.

Osiguranje stjecanjem založnoga prava na stvarima i pravima drugih osoba

Članak 307.

(1) Ako je druga osoba suglasna da se na njezinoj stvari ili pravu zasnuje založno pravo radi osiguranja novčane tražbine predlagatelja osiguranja, ta će se osoba pozvati na ročište iz članka 301. ovoga Zakona, a sud će u zapisnik s toga ročišta, u sporazum stranaka o osiguranju, unijeti i njezinu izjavu o toj suglasnosti.

(2) Potpisani zapisnik iz stavka 1. ovoga članka ima važnost sudske nagodbe i prema osobi koja se suglasila da se na njezinoj stvari ili pravu zasnuje založno pravo.

(3) Založno pravo na predmetu treće osobe stječe se na način na koji se stječe na predmetu protivnika osiguranja.

(4) Na temelju zapisnika iz stavka 1. ovoga članka predlagatelj osiguranja može radi naplate osigurane tražbine neposredno predložiti ovrhu protiv osobe iz te odredbe na predmetu na kojemu je radi osiguranja njegove tražbine zasnovano založno pravo.

(5) Odredba članka 306. ovoga Zakona primijenit će se na odgovarajući način i u slučaju iz stavka 4. ovoga članka.

2. Javnobilježničko osiguranje novčane tražbine zasnivanjem založnoga prava

Zasnivanje založnoga prava na temelju javnobilježničke isprave

Članak 308.

(1) Sporazum vjerovnika i dužnika koji se po svom sadržaju podudara sa sporazumom stranaka iz članka 301. stavka 1. ovoga Zakona, sklopljen u obliku javnobilježničkoga akta ili solemnizirane privatne isprave, koji sadrže i izjavu dužnika da je suglasan da se, radi osiguranja određene novčane tražbine vjerovnika, na nekom njegovu predmetu može zasnovati založno pravo radnjama iz članka 300. točke 2. do 12. ovoga Zakona koje će umjesto suda poduzeti javni bilježnik, izjednačeni su po svom učinku sa zapisnikom iz članka 301. stavka 2. ovoga Zakona.

(2) Radnje iz članka 300. točke 2. do 12. ovoga Zakona kojima se na predmetima protivnika osiguranja stječe založno pravo javni bilježnik poduzima na način predviđen za poduzimanje tih radnji od strane suda, s time da javni bilježnik sve radnje za čije je poduzimanje potrebna suradnja stranaka smije poduzeti samo uz suglasnost stranaka.

(3) Radnje javnoga bilježnika poduzete bez suglasnosti stranaka u slučajevima u kojima je za njihovo poduzimanje potrebna suradnja stranaka (npr. pljenidbeni popis nekretnina koje nisu

upisane u zemljišne knjige, pljenidbeni popis pokretnina, pljenidbeni popis isprava o dionicama i drugih vrijednosnih papira i sl.) nemaju pravni učinak.

(4) O svakoj radnji koja zahtijeva suradnju stranaka javni bilježnik će sastaviti zapisnik koji će potpisati obje stranke. Ako stranke ne potpišu zapisnik, smatrat će se da se nisu suglasile s poduzimanjem radnje. Potpisani zapisnik ima učinak sporazuma kojim se priznaje pravni učinak o poduzetoj radnji.

(5) Koji je javni bilježnik ovlašten poduzimati pojedine radnje osiguranja, ocjenjuje se prema pravilima o službenom području i sjedištu javnih bilježnika.

Javnobilježnička isprava kao osnova za sudsko osiguranje

Članak 309.

Ako dužnik, nakon sastavljanja javnobilježničkoga akta ili solemnizacije privatne isprave iz članka 308. stavka 1. ovoga Zakona, uskrati suradnju u provedbi radnji kojima bi se u smislu odredbe članka 308. stavka 2. ovoga Zakona trebalo zasnovati založno pravo, vjerovnik može na temelju tih isprava zatražiti od suda da provede radnje osiguranja. U tom se slučaju na odgovarajući način primjenjuju odredbe članka 306. ovoga Zakona.

Primjena odredaba o sudskom osiguranju

Članak 310.

(1) Na javnobilježničko osiguranje na odgovarajući se način primjenjuju odredbe članka 300. do 307. ovoga Zakona, osim odredbe stavka 1. članka 306. ovoga Zakona o rješenju o osiguranju.

(2) Dužnik svoje prigovore protiv javnobilježničkoga osiguranja može ostvarivati u posebnoj parnici u kojoj će pobijati sporazume iz članka 308. stavka 1. i 4. ovoga Zakona.

(3) Treći mogu svoje prigovore protiv javnobilježničkoga osiguranja ostvarivati u postupku pred sudom iz članka 311. ovoga Zakona, po pravilima koja važe za isticanje tih prigovora protiv sudskoga osiguranja iz 1. odjeljka ove glave.

Dostava spisa sudu

Članak 311.

(1) Javni bilježnik dužan je o svakom provedenom osiguranju u smislu odredaba ovoga odjeljka dostaviti sudu otpravak javnobilježničkoga akta ili solemnizirane privatne isprave iz članka 308. ovoga Zakona te ovjerovljene prijepise svih ostalih isprava iz svog spisa.

(2) Sud iz stavka 1. ovoga članka je sud koji bi bio nadležan za osiguranje da ono nije bilo povjereno javnom bilježniku.

Glava dvadeset deveta

SUDSKO I JAVNOBILJEŽNIČKO OSIGURANJE PRIJENOSOM VLASNIŠTVA NA STVARI I PRIJENOSOM PRAVA

1. Sudsko osiguranje

Mjesna nadležnost

Članak 312.

Mjesno nadležan sud za odlučivanje o prijedlogu za osiguranje novčane tražbine prijenosom vlasništva na stvari i prijenosom prava određuje se odgovarajućom primjenom odredbi ovoga Zakona o mjesnoj nadležnosti suda u ovršnim postupcima radi ostvarenja novčane tražbine na pojedinim vrstama predmeta ovrhe.

Sporazum o osiguranju prijenosom vlasništva i prijenosom prava

Članak 313.

(1) Jedna ili obje stranke mogu tražiti od suda da odredi ročište i da na tom ročištu u zapisnik unese njihov sporazum o tome da se radi osiguranja određene novčane tražbine predlagatelj osiguranja prenese na predlagatelja osiguranja vlasništvo na nekoj stvari protivnika osiguranja, ili da se u tu svrhu na predlagatelja osiguranja prenese neko njegovo pravo. Osigurati se može i buduća tražbina.

(2) U sporazum treba unijeti odredbu o tome kad će osigurana tražbina dospjeti, odnosno kako će se njezino dospijeeće odrediti. Protivnik osiguranja može biti i osoba prema kojoj predlagatelj osiguranja nema tražbine koja se osigurava.

(3) Sporazum iz stavka 1. ovoga članka može se odnositi i na osiguranje nenovčane tražbine, ali u tom slučaju u sporazumu mora biti određena novčana protuvrijednost te tražbine. Nakon dospijeeća nenovčane tražbine predlagatelj osiguranja može birati hoće li tražiti ovrhu radi prisilnoga ostvarenja nenovčane tražbine ili po odredbama ove Glave ostvarivati svoja prava kao da je prijenos vlasništva na stvari ili prijenos prava obavljen radi osiguranja novčane protuvrijednosti nenovčane tražbine.

(4) Sporazum iz stavka 1. ovoga članka ima učinak sudske nagodbe.

(5) U sporazum iz stavka 1. ovoga Zakona može se unijeti i izjava protivnika osiguranja da je suglasan da predlagatelj osiguranja može neposredno na temelju toga zapisnika protiv njega zatražiti ovrhu radi predaje predmeta osiguranja u posjed nakon dospijeeća osigurane tražbine. Zapisnik koji sadrži takvu izjavu je ovršna isprava.

Odredivost visine i dospelosti tražbine

Članak 314.

(1) Tražbina iz članka 313. stavka 1. ovoga Zakona treba biti određena ili određiva.

(2) Smatrat će se da je tražbina određiva ako je u sporazumu iz članka 313. stavka 1. ovoga Zakona naznačen okvirni iznos buduće tražbine koja se osigurava s obzirom na određeni

pravni odnos ili više pravnih odnosa stranaka te ako su vjerovnik ili treća osoba ovlašteni naknadno odrediti visinu tražbine nastale do toga okvirnoga iznosa i vrijeme njezine dospjelosti.

(3) U sporazumu iz članka 313. stavka 1. ovoga Zakona stranke mogu utvrditi i koji drugi način naknadnoga određivanja visine tražbine i njezine dospjelosti.

Posebno o sporazumu o prijenosu vlasništva na nekretnini

Članak 315.

(1) Ako se sporazumom iz članka 313. stavka 1. ovoga Zakona prenosi vlasništvo na nekretnini upisanoj u zemljišnoj knjizi, sporazum treba sadržavati i izjavu protivnika osiguranja o tome da je suglasan da se neposredno na temelju sporazuma može u zemljišnoj knjizi obaviti taj prijenos.

(2) Na temelju zapisnika iz članka 313. stavka 1. ovoga Zakona i izjave protivnika osiguranja iz stavka 1. ovoga članka stranke mogu tražiti prijenos vlasništva na nekretnini upisanoj u zemljišnoj knjizi uz zabilježbu da je prijenos obavljen radi osiguranja određene tražbine predlagatelja osiguranja.

Stjecanje vlasništva na stvarima koje nisu upisane u zemljišne knjige odnosno stjecanje prava

Članak 316.

(1) Predlagatelj osiguranja postaje vlasnikom nekretnine koja nije upisana u zemljišnoj knjizi polaganjem u sud sporazuma iz članka 313. stavka 1. ovoga Zakona.

(2) Predlagatelj osiguranja postaje vlasnikom pokretnina potpisivanjem zapisnika iz članka 313. stavka 1. ovoga Zakona.

(3) Smatrat će se da je prijenos prava obavljen potpisivanjem zapisnika iz članka 313. stavka 1. ovoga Zakona.

(4) Iznimno od odredbe stavka 3. ovoga članka, vlasništvo i prava koja proizlaze iz nematerijaliziranih vrijednosnih papira stječu se u trenutku njihova upisa na računu nematerijaliziranih vrijednosnih papira predlagatelja osiguranja kod Depozitarnog društva, kojem se u tu svrhu dostavlja sporazum iz članka 313. stavak 1. ovoga Zakona.

(5) O prijenosu vlasništva na nekretninama koje nisu upisane u zemljišne knjige i na pokretninama te o prijenosu prava objavit će se oglas u "Narodnim novinama" u kojem će se naznačiti sud koji objavljuje oglas, broj predmeta, stranke, nekretnine ili pokretnine na kojima je preneseno vlasništvo, odnosno prava koja su prenesena te obavijest da je prijenos obavljen radi osiguranja. Nekretnine, pokretnine odnosno prava označit će se tako da se bez teškoća može utvrditi njihova istovjetnost.

Naknadni sporazum o osiguranju

Članak 317.

(1) Predlagatelj osiguranja i protivnik osiguranja mogu se nakon sklapanja sporazuma iz članka 313. ovoga Zakona sporazumjeti, na neki od načina predviđenih za sklapanje takvog sporazuma, da preneseno vlasništvo na stvari odnosno preneseno pravo posluže kao osiguranje i za neku drugu tražbinu predlagatelja osiguranja prema protivniku osiguranja.

(2) U slučaju iz stavka 1. u zemljišnu će se knjigu, na temelju naknadnog sporazuma stranaka iz stavka 1. ovoga članka, zabilježiti da je vlasništvo na nekretnini preneseno i radi osiguranja neke druge tražbine.

(3) Prednosni red osiguranja tražbine iz stavka 2. ovoga članka računat će se prema vremenu za koje se prema pravilima zemljišnoknjižnog prava uzima da je mjerodavno za upis naknadne zabilježbe.

Pravo na korištenje stvari ili vršenje prava

Članak 318.

(1) Ako sporazumom iz članka 313. stavka 1. ovoga Zakona ili naknadnim sporazumom stranaka sastavljenom u obliku javne isprave ili privatne isprave na kojoj je potpis stranaka javno ovjеровljen nije drukčije određeno, protivnik osiguranja ovlašten je i dalje koristiti stvar čije je vlasništvo preneseno na predlagatelja osiguranja, odnosno vršiti pravo koje je preneseno na predlagatelja osiguranja.

(2) Sporazumom iz članka 313. stavka 1. ovoga Zakona ili naknadnim sporazumom sastavljenim u obliku javne isprave ili privatne isprave na kojoj je potpis protivnika osiguranja javno ovjеровljen može se predvidjeti da predlagatelj osiguranja koristi stvar ili vrši pravo koji su na njega preneseni.

(3) U sporazumu iz stavka 2. ovoga članka mora biti utvrđen način na koji će predlagatelj osiguranja koristiti stvar ili vršiti pravo te kako će se obračunavati koristi koje će od toga imati. Te će se koristi prebijati s troškovima na čiju naknadu predlagatelj osiguranja ima pravo, zatim s kamatama koje mu se duguju i napokon s glavnicom, ako navedenim sporazumom nije drukčije određeno.

Pravo predlagatelja osiguranja da proda predmet osiguranja

Članak 319.

(1) Predlagatelj osiguranja ovlašten je otuđiti na njega prenesenu stvar ili pravo nakon dospjelosti svoje tražbine.

(2) Ako predlagatelj osiguranja prije dospjelosti tražbine otuđi stvar ili pravo koji su na njega preneseni, takvo je otuđenje pravno valjano. Predlagatelj osiguranja odgovara protivniku osiguranja za štetu koju mu je takvim otuđenjem prouzročio.

(3) Predlagatelj osiguranja može unovčiti predmet osiguranja samo preko javnog bilježnika. Ako su predmet osiguranja nematerijalizirani vrijednosni papiri koji kotiraju na burzi ili uređenom javnom tržištu, javni bilježnik može njihovo unovčenje povjeriti ovlaštenom društvu, koje će prodaju izvršiti sukladno odredbama Zakona o tržištu kapitala.

(4) U slučaju otuđenja predmeta osiguranja prema prethodnim odredbama ovoga članka plaćaju se porezi i druga javna davanja za prijenos toga osiguranja s predlagatelja osiguranja na stjecatelja; predlagatelj osiguranja ne plaća poreze i druga javna davanja za prethodni prijenos predmeta osiguranja s protivnika osiguranja na njega (članak 327. stavak 1.).

(5) Okolnost da su otuđenje stvari ili prava na koje predlagatelj osiguranja nije bio ovlašten pravno valjani ne isključuje kaznenu odgovornost osoba koje su sudjelovale u takvom otuđenju.

Način prodaje predmeta osiguranja

Članak 320.

(1) Na prodaje iz članka 319. stavka 1. i 2. ovoga Zakona glede načina njihove provedbe, a osobito prodajne cijene na odgovarajući se način primjenjuju pravila o prodaji odnosno unovčenju predmeta osiguranja kao predmeta ovrhe u ovršnom postupku.

(2) O prodaji predmeta osiguranja i o svakoj dražbi javni bilježnik uputit će obavijest protivniku osiguranja na adresu iz sporazuma iz članka 313. stavka 1. ovoga Zakona. Prodaja će se obaviti neovisno o tome je li obavijest dostavljena protivniku osiguranja.

(3) Na temelju provedene dražbe, pošto kupovna bude položena, javni bilježnik sklopit će u obliku javnobilježničkog akta u ime predlagatelja osiguranja s kupcem ugovor o prodaji predmeta osiguranja. U slučaju prodaje nekretnine u tom će se ugovoru posebno naznačiti da je kupac ovlašten prigodom upisa svoga prava vlasništva u zemljišnim knjigama ishoditi brisanje zabilježbe da je nekretnina na predlagatelja osiguranja bila prenesena radi osiguranja.

(4) Kada su predmet osiguranja nematerijalizirani vrijednosni papiri čiju je prodaju javni bilježnik povjerio ovlaštenom društvu (članak 319. stavak 3.) prodaju će obaviti to društvo u skladu s odredbama Zakona o tržištu kapitala, u svoje ime a za račun predlagatelja osiguranja. O toj prodaji ovlašteno društvo obavijestit će javnog bilježnika.

Preuzimanje stvari u posjed

Članak 321.

Ako se protivnik osiguranja u sporazumu iz članka 313. stavka 1. ovoga Zakona ili u kojoj drugoj ispravi na kojoj je njegov potpis javnobilježnički ovjеровljen suglasio da predlagatelj osiguranja može na temelju te isprave tražiti protiv njega ovrhu radi ispražnjenja i predaje nekretnine u posjed ili predaju pokretnine u posjed, predlagatelj osiguranja ovlašten je zatražiti takvu ovrhu samo radi prodaje tih stvari prema odredbama članka 320. ovoga Zakona.

Pravo protivnika osiguranja da nekretninu optereti hipotekom

Članak 322.

(1) Protivnik osiguranja ovlašten je, bez pristanka predlagatelja osiguranja, prenesenu nekretninu opteretiti hipotekom u korist nekog drugog vjerovnika, osim ako zabrana opterećenja od strane protivnika osiguranja nije zabilježena u zemljišnoj knjizi na temelju

sporazuma iz članka 313. stavka 1. ovoga Zakona ili naknadnog sporazuma stranaka sastavljenog na jedan od načina predviđenih za sklapanje toga sporazuma.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka hipoteka će se upisati u zemljišne knjige na temelju odgovarajuće isprave protivnika osiguranja ako bi se na temelju te isprave mogla upisati da do prijenosa vlasništva nije došlo.

(3) Zasnivanje hipoteke iz stavka 1. ovoga članka ne oduzima pravo predlagatelju osiguranja da s nekretninom raspolaže kao da hipoteka na njoj nije upisana.

(4) U slučaju izvansudske prodaje nekretnine iz članka 319. i 320. ovoga Zakona javni bilježnik koji provodi prodaju dužan je o tome obavijestiti novog hipotekarnog vjerovnika te protivnika osiguranja, na adresu iz ugovora o osiguranju koji su s tim osobama sklopljeni. Prodaja će se obaviti neovisno o tome je li ta obavijest dostavljena tim osobama.

(5) Iz iznosa dobivenog prodajom nekretnine najprije će se namiriti tražbina predlagatelja osiguranja, a zatim tražbina hipotekom osiguranog vjerovnika. Preostali iznos javni bilježnik dužan je predati protivniku osiguranja.

(6) Kupac nekretnine iz stavka 5. ovoga članka ovlašten je tražiti da se na temelju ugovora o prodaji iz članka 320. stavka 3. ovoga Zakona prigodom upisa njegova prava vlasništva briše hipoteka iz stavka 1. ovoga članka, osim ako se kupac nije drukčije sporazumio s hipotekarnim vjerovnikom.

Dužnosti predlagatelja osiguranja u odnosu na prenesenu tražbinu

Članak 323.

(1) Ako sporazumom iz članka 313. stavka 1. ovoga Zakona nije drukčije određeno, predlagatelj osiguranja dužan je:

1. poduzimati mjere potrebne za očuvanje prenesene tražbine,
2. naplaćivati kamate ili kakve druge povremene tražbine. Tako naplaćeni iznosi prebijaju se s troškovima na čiju naknadu predlagatelj osiguranja ima pravo, zatim s kamatama koje mu se duguju i napokon s glavnicom,
3. naplatiti prenesenu tražbinu, odnosno primiti njezino ispunjenje, nakon što dospije. Ispunjenjem prenesene tražbine predlagatelj osiguranja stječe vlasništvo stvari predajom koje je tražbina ispunjena. Ako je predmet prenesene tražbine novac, odnosno dužnički vrijednosni papiri predlagatelj osiguranja dužan je, na zahtjev protivnika osiguranja, položiti naplaćeni iznos kod suda ili javnog bilježnika, ali ako je njegova osigurana tražbina već dospjela, predlagatelj osiguranja može zadržati dugovani iznos novca, a ostalo predati protivniku osiguranja.

(2) Dužnik tražbine koja je na predlagatelja osiguranja prenesena radi osiguranja može predlagatelju osiguranja istaknuti prigovore koje bi u slučaju ustupanja tražbine dužnik te tražbine mogao istaknuti primatelju, osim kada se radi o prijenosu vlasništva nad dužničkim vrijednosnim papirima radi osiguranja.

Izlučno pravo

Članak 324.

U slučaju ovrhe ili stečaja protiv predlagatelja osiguranja predmet ovrhe ili prodaje u stečaju jest pravo koje je predlagatelj osiguranja stekao na predmetu osiguranja. U slučaju prodaje predmeta osiguranja kupac stječe pravni položaj predlagatelja osiguranja.

Prava predlagatelja osiguranja u slučaju
zakašnjenja protivnika osiguranja

Članak 325.

(1) Umjesto da pristupi unovčenju predmeta osiguranja prema odredbama članka 319. ovoga Zakona, predlagatelj osiguranja ovlašten je zatražiti od protivnika osiguranja nakon dospijeća osigurane tražbine, preko javnoga bilježnika, da ga u roku od trideset dana obavijesti, preko istoga javnog bilježnika, zahtijeva li da se preneseni predmet osiguranja unovči preko javnog bilježnika, uz upozorenje o pravnim posljedicama neočitovanja (stavak 7.).

(2) U obavijesti iz stavka 1. ovoga članka protivnik osiguranja dužan je odrediti najnižu cijenu po kojoj se predmet osiguranja može prodati, imenovati javnog bilježnika koji će obaviti prodaju te priložiti njegovu izjavu da je voljan obaviti prodaju i da će od iznosa dobivenog prodajom prethodno namiriti tražbinu predlagatelja osiguranja s kamatama i troškovima te porez na promet.

(3) Najniža cijena koju protivnik osiguranja može odrediti ne smije biti niža od osigurane tražbine, uvećane za kamate i troškove predlagatelja osiguranja koji će predvidivo dospjeti odnosno nastati do isteka roka do kojeg javni bilježnik mora prodati predmet osiguranja, te predvidivi porez i druga javna davanja.

(4) Pošto primi obavijest s priložima iz stavka 2. ovoga članka, predlagatelj osiguranja dužan je u roku od petnaest dana ovlastiti javnog bilježnika iz stavka 2. ovoga članka da proda predmet osiguranja, uz uvjete određene u obavijesti protivnika osiguranja. Predlagatelj odnosno protivnik osiguranja dužan je poduzeti i sve ostale radnje na zahtjev javnog bilježnika kojima se omogućava razgledavanje stvari odnosno upoznavanje sa sadržajem prava, ako je stvar u njegovu posjedu, odnosno ako on raspolaže potrebnim ispravama i podacima o sadržaju prava. Predlagatelj osiguranja dužan je predujmiti troškove prodaje koje je odredio javni bilježnik. U protivnom se prodaja neće provesti.

(5) Prije nego što predlagatelj osiguranja poduzme radnje iz stavka 4. ovoga članka rok u kojemu javni bilježnik treba obaviti prodaju predmeta osiguranja neće početi teći.

(6) Ako javni bilježnik ne uspije prodati predmet osiguranja u roku od tri mjeseca od dana kada ga je predlagatelj osiguranja na to ovlastio, smatrat će se da se protivnik osiguranja odrekao prava tražiti prodaju predmeta osiguranja. O neuspjehu prodaje javni bilježnik dužan je predlagatelju osiguranja izdati potvrdu u roku od osam dana.

(7) Ako protivnik osiguranja ne postupi prema odredbama stavka 1. i 2. ovoga članka, odnosno ako javni bilježnik ne uspije prodati predmet osiguranja u skladu s odredbom stavka 5. ovoga članka, smatrat će se da je predlagatelj osiguranja postao punopravni vlasnik stvari odnosno nositelj prava koji su na njega preneseni radi osiguranja – za cijenu koja odgovara iznosu osigurane tražbine s kamatama i troškovima te poreza. U tom slučaju predlagatelj

osiguranja dužan je platiti porez i druga javna davanja u skladu sa zakonom (članak 327. stavak 4.).

(8) U slučajevima iz stavka 7. ovoga članka predlagatelju osiguranja će potvrdu o tome da je postao punopravni vlasnik stvari odnosno nositelj prava izdati:

1. zato što protivnik osiguranja nije u roku zatražio da se predmet osiguranja proda preko javnog bilježnika (stavak 2.) – javni bilježnik iz stavka 1. ovoga članka,
2. zato što javni bilježnik kojemu je povjerena prodaja predmeta osiguranja nije u roku od tri mjeseca uspio prodati predmet osiguranja – javni bilježnik iz stavka 6. ovoga članka.

(9) Ako u slučaju iz stavka 7. ovoga članka predlagatelj osiguranja postane punopravni vlasnik stvari odnosno nositelj prava, osigurana se tražbina smatra izmirenom kad predlagatelj osiguranja postane punopravni vlasnik, odnosno imatelj prava.

(10) Predlagatelj osiguranja može odustati od provedbe postupka prema prethodnim odredbama ovoga članka sve dok javni bilježnik ne proda predmet osiguranja. U slučaju odustanka predlagatelj osiguranja dužan je naknaditi sve troškove koji su provedbom toga postupka imali protivnik osiguranja, javni bilježnik i druge osobe.

(11) Ako predlagatelj osiguranja postane punopravni vlasnik stvari odnosno nositelj prava (stavak 7.) ovlašten je tražiti, na temelju potvrde javnog bilježnika o tome, ovrhu radi predaje stvari u posjed odnosno ovrhu ili poduzimanje drugih radnji radi stjecanja ovlaštenja na slobodno vršenje prava čijim je punopravnim nositeljem postao.

(12) Ako predlagatelj osiguranja postane punopravni vlasnik nekretnine (stavak 7.) ovlašten je tražiti brisanje hipoteke na toj nekretnini upisane u skladu s odredbama članka 322. ovoga Zakona, na temelju potvrde javnog bilježnika da je postao punopravni vlasnik nekretnine.

Pravo na povrat vlasništva odnosno prava

Članak 326.

Ako protivnik osiguranja u roku ispuni svoju obvezu prema predlagatelju osiguranja, ili ako osigurana tražbina prestane na bilo koji drugi način, osim tako što je predlagatelj osiguranja postao punopravni vlasnik stvari ili punopravni nositelj prava (članak 325. stavak 7.), predlagatelj osiguranja dužan je, bez odgode, vratiti protivniku osiguranja vlasništvo stvari, odnosno pravo.

Porezi i druga javna davanja

Članak 327.

(1) Na prijenos vlasništva na stvari ili na prijenos prava radi osiguranja ne plaćaju se porez na promet, porez na dodanu vrijednost ili koji drugi porez ili javno davanje koji se inače plaćaju prigodom prijena vlasništva na stvari ili prijena prava u druge svrhe.

(2) Porezi i druga javna davanja ne plaćaju se ni u slučaju vraćanja vlasništva na stvari odnosno vraćanja prava (članak 324.).

(3) Odredbe stavka 1. i 2. ovoga članka ne odnose se na sudske pristojbe koje se plaćaju za odgovarajuće upise u zemljišne knjige.

(4) U slučaju iz članka 325. stavka 7. ovoga Zakona rok u kojem je predlagatelj osiguranja u vezi s plaćanjem poreza dužan prijaviti da je postao punopravni vlasnik stvari ili punopravni nositelj prava koji su na njega bili preneseni radi osiguranja (članak 325.), računa se od dana kada je predlagatelj osiguranja dobio potvrdu javnog bilježnika da je postao punopravni vlasnik stvari ili punopravni nositelj prava.

Unovčenje predmeta osiguranja na zahtjev protivnika osiguranja

Članak 328.

(1) Nakon dospelosti osigurane tražbine unovčenje predmeta osiguranja ovlašten je tražiti i protivnik osiguranja.

(2) Unovčenje predmeta osiguranja provodi se uz odgovarajuću primjenu pravila o unovčenju predmeta osiguranja od strane predlagatelja osiguranja.

(3) Troškove prodaje predmeta osiguranja iz stavka 1. ovoga članka dužan je predujmiti protivnik osiguranja.

Odgovarajuća primjena odredaba ovoga Odjeljka

Članak 329.

(1) Odredbe ovoga Odjeljka na odgovarajući se način primjenjuju i na prijenos dionica koje nisu ubilježene na računima kod Središnjeg klirinškog depozitarnog društva, udjela odnosno poslovnih udjela u trgovačkom društvu.

(2) Dionica iz stavka 1. ovoga članka, udio ili poslovni udio prenose se sklapanjem sporazuma iz članka 313. stavka 1. ovoga Zakona. O svakom prijenosu sud će bez odgode obavijestiti trgovačko društvo, odnosno agenciju radi provedbe prijenosa u odgovarajućim knjigama, odnosno računima, uz zabilježbu da je prijenos obavljen radi osiguranja.

(3) Prijenosom dionice iz stavka 1. ovoga članka, odnosno udjela ili poslovnog udjela radi osiguranja, sve dok predlagatelj osiguranja ne postane punopravni imatelj dionice, udjela ili poslovnog udjela, odnosno dok oni ne budu prodani ili drukčije otuđeni, prenositelj ne gubi pravo glasa niti pravo sudjelovanja u dobiti, ako sporazumom iz članka 313. stavka 1. ovoga Zakona nije drukčije određeno.

(4) Odredbe ovoga Odjeljka o osiguranju na nekretnini na odgovarajući se način primjenjuju i na druge predmete osiguranja na kojima se prava stječu upisom u javne upisnike u kojima se ti predmeti vode.

2. Javnobilježničko osiguranje

Odgovarajuća primjena odredaba o sudskom osiguranju

Članak 330.

(1) Odredbe članka 313. do 329. ovoga Zakona na odgovarajući se način primjenjuju i na javnobilježničko osiguranje tražbine prijenosom vlasništva na stvari, prijenosom prava odnosno prijenosom dionice, udjela ili poslovnoga udjela u trgovačkom društvu.

(2) Javnobilježnički akt ili solemnizirana privatna isprava odgovarajućega sadržaja zamjenjuje sporazum iz članka 313. stavka 1. ovoga Zakona.

(3) Javni bilježnik će poduzimati samo one radnje kojima se prenosi vlasništvo stvari na koje stranke pristanu.

(4) Koji je javni bilježnik ovlašten za poduzimanje pojedinih radnji osiguranja, određuje se prema pravilima o službenom sjedištu i području javnih bilježnika.

(5) Odredbe članka 310. stavka 2. i 3. ovoga Zakona na odgovarajući se način primjenjuju i na ovaj slučaj javnobilježničkoga osiguranja.

Glava trideseta

OSIGURANJE PRETHODNOM OVRHOM

Mjesna nadležnost

Članak 331.

Za odlučivanje o prijedlogu za prethodnu ovrhu i za provedbu te ovrhe mjesno je nadležan sud koji bi bio nadležan za ovrhu na temelju ovršne isprave.

Pretpostavke za određivanje ovrhe

Članak 332.

Radi osiguranja nenovčane ovrhe koja se ne može osigurati predbilježbom u javnoj knjizi sud može na temelju presude donesene u parničnom postupku odrediti prethodnu ovrhu ako ovrhovoditelj učini vjerojatnom opasnost da bi se zbog odgode ovrhe dok presuda ne postane ovršna ovrha onemogućila ili znatno otežala te ako da osiguranje za štetu koju bi ovršenik mogao pretrpjeti zbog takve ovrhe.

Postupak u povodu prijedloga za prethodnu ovrhu

Članak 333.

(1) Prije nego što odluči o prijedlogu ovrhovoditelja, sud će održati ročište radi rasprave o prijedlogu i jamčevini.

(2) Ako se stranke o tome ne sporazumiju, sud će, ako prihvati prijedlog za ovrhu, po slobodnoj ocjeni odrediti visinu jamčevine i rok u kojemu treba biti dana. Dok jamčevina ne bude dana, ne može se započeti s provedbom ovrhe.

(3) Ako jamčevina ne bude dana u određenom roku, sud će obustaviti ovrhu.

(4) Ako to posebne okolnosti slučaja zahtijevaju, sud može odrediti ovrhu i visinu jamčevine te započeti s provedbom ovrhe čim osiguranje bude položeno, i prije nego što ovršeniku omogući da se o prijedlogu izjasni.

(5) Na zahtjev ovršenika koji učini vjerojatnim da bi zbog ovrhe pretrpio nenadoknadivu ili teško nadoknadivu štetu sud može odbiti prijedlog za ovrhu ili njegovu odbijanje uvjetovati davanjem primjerene jamčevine u određenom roku. Ako ovršenik ne da jamčevinu u određenom roku, sud će donijeti rješenje o ovrsi.

(6) U povodu prigovora ovršenika, kojemu nije omogućeno da se prethodno očituje o prijedlogu ovrhovoditelja, sud može obustaviti ovrhu ako bi njegovom provedbom ovršeniku mogla biti nanesena nenadoknadiva ili teško nadoknadiva šteta, ili obustavu uvjetovati davanjem osiguranja u određenom roku. Ako ovršenik ne da jamčevinu u roku, smatrat će se da je odustao od svoga prigovora.

Glava trideset prva

OSIGURANJE PRETHODNIM MJERAMA

Mjesna nadležnost

Članak 334.

Za odlučivanje o prijedlogu za osiguranje prethodnom mjerom i za provedbu takve mjere mjesno je nadležan sud koji bi bio nadležan za ovrhu na temelju ovršne isprave na temelju koje je osiguranje predloženo.

Pretpostavke za određivanje prethodne mjere

Članak 335.

(1) Prethodna mjera određuje se radi osiguranja novčane tražbine na temelju:

1. odluke suda ili upravnog tijela koja nije postala ovršna,
2. nagodbe zaključene pred sudom ili upravnim tijelom, ako tražbina koja je u njoj utvrđena još uvijek nije dospjela,
3. javnobilježničke odluke ili javnobilježničke isprave, ako tražbina koja je u njoj utvrđena još uvijek nije dospjela.

(2) Sud će na temelju isprava iz stavka 1. ovoga članka odrediti prethodnu mjeru ako predlagatelj osiguranja učini vjerojatnom opasnost da bi se bez toga osiguranja onemogućilo ili znatno otežalo ostvarenje tražbine.

Pretpostavljena opasnost

Članak 336.

(1) Smatrat će se da opasnost u smislu odredbe članka 335. ovoga Zakona postoji ako je određivanje prethodne mjere predloženo na temelju:

1. platnog naloga odnosno rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave koji su izdani na temelju javne ili javno ovjerovljene isprave, mjenice i čeka, protiv kojih je pravodobno podnesen prigovor,
2. presude donesene u kaznenom postupku o imovinskopравnom zahtjevu protiv koje je dopušteno ponavljanje kaznenoga postupka,
3. odluke koja se mora ovršiti u inozemstvu,
4. presude na temelju priznanja protiv koje je izjavljena žalba,
5. nagodbe iz članka 335. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona koja se pobija na način predviđen zakonom,
6. javnobilježničke isprave iz članka 335. stavka 1. točke 2. ovoga Zakona koja se pobija na način predviđen zakonom.

(2) U slučajevima iz stavka 1. točke 4. i 5. ovoga članka sud može, na prijedlog protivnika jamčevine, prethodnu mjeru uvjetovati davanjem osiguranja od strane predlagatelja jamčevine za štetu koju bi protivnik osiguranja mogao pretrpjeti njezinim određivanjem.

(3) Sud će i u slučajevima iz stavka 1. ovoga članka odbiti prijedlog za osiguranje prethodnom mjerom, odnosno ukinuti određenu prethodnu mjeru i obustaviti postupak ako protivnik osiguranja učini vjerojatnim da opasnost ne postoji ili da je prestala.

Osiguranje tražbine čiji obroci nisu dospjeli

Članak 337.

(1) Osiguranje prethodnom mjerom za nedospjele obroke tražbine po osnovi zakonskoga uzdržavanja, tražbine po osnovi naknade štete za izgubljeno uzdržavanje zbog smrti davatelja uzdržavanja i tražbine po osnovi naknade štete zbog narušenja zdravlja ili smanjenja, odnosno gubitka radne sposobnosti, određuje se samo za obroke koji će dospjeti u jednoj godini.

(2) U slučajevima iz stavka 1. ovoga članka pretpostavlja se da opasnost postoji ako se protiv protivnika osiguranja već morala voditi ovrha radi naplate dospjeloga obroka ili je takva ovrha predložena.

Vrste prethodnih mjera

Članak 338.

(1) Kao prethodne mjere sud može odrediti:

1. predbilježbu založnoga prava na nekretnini protivnika osiguranja ili na pravu uknjiženom na nekretnini,
2. koju od mjera osiguranja iz članka 300. točke 2. do 12. ovoga Zakona,
3. zabranu banci da protivniku osiguranja ili trećoj osobi, po nalogu protivnika osiguranja, isplati s njegova računa novčani iznos za koji je određena prethodna mjera.

(2) Sud može na prijedlog predlagatelja osiguranja odrediti, s obzirom na okolnosti slučaja, dvije ili više prethodnih mjera, ako je to potrebno. Sud može, ako su za to ispunjeni uvjeti predviđeni ovim Zakonom, uz prethodnu mjeru odrediti i koju privremenu mjeru.

(3) Provedbom prethodne mjere predlagatelj osiguranja stječe založno pravo na predmetu osiguranja.

(4) Iznos novčanih sredstava protivnika osiguranja kod banke, za koji je određena zabrana isplate, ne može se prenijeti s toga računa dok zabrana traje, osim radi namirenja osigurane tražbine.

Prodaja zaplijenjenih pokretnina i prijenos tražbine protivnika osiguranja

Članak 339.

(1) Sud će odrediti prodaju zaplijenjenih pokretnina koje su podložne brzom kvarenju ili ako postoji opasnost od znatnoga pada cijene tih stvari.

(2) Prodaja popisanih stvari obaviti će se po odredbama ovoga Zakona o ovrsi na pokretninama.

(3) Ako je prethodna mjera određena pljenidbom tražbine, sud može, na prijedlog predlagatelja osiguranja ili protivnika osiguranja, odrediti da se na predlagatelja osiguranja prenese zaplijenjena tražbina radi naplate ili drukčijeg ostvarenja, u slučaju u kojem postoji opasnost da se ta tražbina, zbog zakašnjenja u njezinu ostvarenju, neće moći naplatiti ili drukčije ostvariti ili da će se izgubiti pravo na regres prema trećim osobama.

(4) Iznos koji se dobije prodajom pokretnine ili naplatom tražbine čuvat će se u sudskom odnosno javnobilježničkom pologu dok se ne obustavi prethodna mjera ili dok predlagatelj osiguranja ne predloži ovrhu, a najduže trideset dana pošto tražbina postane ovršiva. Druge koristi dobivene ostvarenjem tražbine položiti će se u sudski, odnosno javnobilježnički polog, ako je to moguće, ili će se na koji drugi način odrediti njihovo čuvanje do obustave prethodne mjere, odnosno dok predlagatelj osiguranja ne predloži ovrhu, ali najduže trideset dana pošto tražbina postane ovršiva.

Rješenje o određivanju prethodne mjere

Članak 340.

(1) U rješenju kojim se određuje prethodna mjera moraju, uz ostalo, biti naznačeni iznos tražbine koja se osigurava, s kamatama i troškovima, mjera osiguranja i vrijeme za koje se ona određuje.

(2) Vrijeme za koje se prethodna mjera određuje može trajati najduže do proteka petnaest dana nakon nastupanja uvjeta za ovrhu.

(3) Ako vrijeme iz stavka 1. ovoga članka protekne prije nego što odluka na osnovi koje je određena prethodna mjera postane ovršna, sud će, na prijedlog predlagatelja osiguranja podnesenoga sudu prije isteka vremena za koje je mjera određena, produžiti to vrijeme uz uvjet da se nisu promijenile okolnosti pod kojima je mjera određena.

(4) Rješenje o određivanju prethodne mjere mora biti obrazloženo.

Ukidanje prethodne mjere

Članak 341.

- (1) Sud će na prijedlog protivnika osiguranja obustaviti postupak i ukinuti provedene radnje:
1. ako protivnik osiguranja položi sudu dužni iznos tražbine koja se osigurava, s kamatama i troškovima,
 2. ako protivnik osiguranja učini vjerojatnim da je tražbina u vrijeme donošenja rješenja o određivanju prethodne mjere već bila naplaćena ili dovoljno osigurana,
 3. ako je pravomoćno utvrđeno da tražbina nije nastala ili da je prestala,
 4. ako odluka na temelju koje je prethodna mjera određena bude ukinuta u povodu pravnoga lijeka, odnosno ako sudska nagodba ili javnobilježnička isprava na temelju koje je prethodna mjera određena bude stavljena izvan snage.
- (2) Sud će obustaviti postupak i ukinuti provedene radnje ako u roku od petnaest dana od dana proteka vremena za koje je prethodna mjera određena ne bude udovoljeno uvjetima za prisilnu ovrhu.
- (3) U slučajevima iz stavka 1. točke 2., 3. i 4. te stavka 2. ovoga članka troškove prouzročene određivanjem i provedbom prethodne mjere predlagatelj osiguranja dužan je nadoknaditi protivniku osiguranja.
- (4) U slučajevima iz stavka 3. ovoga članka protivnik osiguranja može protiv predlagatelja osiguranja tražiti naknadu štete u postupku osiguranja najkasnije u roku od trideset dana od dovršetka postupka, a nakon toga u parnici.
- (5) U postupku osiguranja postojanje i visinu štete iz stavka 4. ovoga članka utvrđuje sud rješenjem, na prijedlog protivnika osiguranja.
- (6) Žalba protiv rješenja iz stavka 5. ovoga članka zadržava njegovu ovrhu.

Obustava u slučaju da predlagatelj
osiguranja ne traži ovrhu

Članak 342.

Ako se pretpostavke za ovrhu radi naplate osigurane tražbine ispune prije proteka vremena za koje je određena prethodna mjera, sud će, na prijedlog protivnika osiguranja, obustaviti postupak i ukinuti provedene radnje ako predlagatelj osiguranja ne podnese prijedlog za ovrhu u roku od petnaest dana od nastupanja tih uvjeta.

Glava trideset druga

PRIVREMENE MJERE

1. Opće odredbe

Mjesna nadležnost

Članak 343.

(1) Prije pokretanja parničnoga ili kojega drugoga sudskoga postupka o tražbini koja se osigurava, za odlučivanje o prijedlogu za osiguranje privremenom mjerom mjesno je nadležan sud koji bi bio nadležan za odlučivanje o prijedlogu za ovrhu. Za provedbu privremene mjere mjesno je nadležan sud koji bi bio mjesno nadležan za provedbu ovrhe.

(2) Nakon pokretanja postupka iz stavka 1. ovoga članka, za odlučivanje o prijedlogu za osiguranje privremenom mjerom nadležan je sud pred kojim je postupak pokrenut. Ako to okolnosti pojedinoga slučaja opravdavaju, i u tomu se slučaju prijedlog može podnijeti sudu iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Sud koji bi bio nadležan za odlučivanje o prijedlogu za ovrhu na temelju ovršne isprave donesene u upravnom postupku nadležan je i za odlučivanje o prijedlogu za određivanje privremene mjere nakon završetka toga postupka.

Prijedlog za određivanje privremene mjere

Članak 344.

(1) Privremena mjera može se predložiti prije pokretanja i tijekom sudskoga ili upravnoga postupka te nakon završetka tih postupaka, sve dok ovrha ne bude provedena.

(2) U prijedlogu za određivanje privremene mjere predlagatelj osiguranja mora istaći zahtjev u kojemu će točno označiti tražbinu čije osiguranje traži, odrediti kakvu mjeru traži i vrijeme njezina trajanja te, kada je to potrebno, sredstva osiguranja kojima će se privremena mjera prisilno ostvariti te predmet osiguranja, uz odgovarajuću primjenu pravila ovoga Zakona o sredstvima i predmetu ovrhe. U prijedlogu se moraju navesti činjenice na kojima se temelji zahtjev za određivanje privremene mjere te predložiti dokazi kojima se ti navodi potkrjepljuju. Predlagatelj osiguranja dužan je te dokaze, po mogućnosti, priložiti uz prijedlog.

Rješenje o određivanju privremene mjere

Članak 345.

(1) U rješenju o određivanju privremene mjere sud će, ako je to potrebno s obzirom na vrstu mjere i svrhu koja se njome treba postići, odrediti na prijedlog predlagatelja osiguranja i sredstva kojima će se ona prisilno ostvariti te predmet osiguranja, uz odgovarajuću primjenu pravila ovoga Zakona o određivanju sredstava i predmeta ovrhe u rješenju o ovrsi.

(2) Ako je radi ostvarenja naloga ili zabrane koji su izrečeni u rješenju o određivanju privremene mjere potrebno naknadno odrediti sredstva prisile iz stavka 1. ovoga članka ili već određenim sredstvima dodati nova ili ih zamijeniti drugima, predlagatelj osiguranja može predložiti, u istom postupku, da se na temelju već izrečenih naloga ili zabrana odrede ta sredstva.

(3) Rješenja o određivanju privremene mjere ima učinak rješenja o ovrsi.

(4) Na rješenja iz stavka 2. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju odredbe ovoga Zakona o rješenju o ovrsi.

(5) Rješenja iz stavka 1. i 2. ovoga članka moraju biti obrazložena.

(6) U slučaju određivanja privremene mjere po službenoj dužnosti sud će na odgovarajući način primijeniti odredbe stavka 1. do 4. ovoga članka.

Dopustivost privremene mjere

Članak 346.

(1) Privremena mjera može se odrediti i radi osiguranja nedospjelih i uvjetnih tražbina.

(2) Privremena mjera nije dopuštena ako postoje uvjeti za određivanje prethodne mjere kojom se može postići ista svrha osiguranja.

2. Privremene mjere radi osiguranja novčane tražbine

Pretpostavke za određivanje privremene mjere

Članak 347.

(1) Privremena mjera radi osiguranja novčane tražbine može se odrediti ako predlagatelj osiguranja učini vjerojatnim postojanje tražbine i opasnost da će bez takve mjere protivnik osiguranja spriječiti ili znatno otežati naplatu tražbine time što će svoju imovinu otuđiti, prikriti ili na drugi način njome raspolagati.

(2) Predlagatelj osiguranja ne mora dokazivati opasnost iz stavka 1. ovoga članka ako učini vjerojatnim da bi predloženom mjerom protivnik osiguranja pretrpio samo neznatnu štetu.

(3) Smatra se da opasnost iz stavka 1. ovoga članka postoji ako bi se tražbina imala ostvariti u inozemstvu.

Vrste privremenih mjera radi osiguranja novčane tražbine

Članak 348.

(1) Radi osiguranja novčane tražbine može se odrediti svaka mjera kojom se postiže svrha takva osiguranja, a osobito:

1. zabrana protivniku osiguranja da otuđi ili optereti pokretnine, oduzimanje tih stvari i njihovo povjeravanje na čuvanje predlagatelju osiguranja ili trećoj osobi,
2. oduzimanje i polaganje gotovoga novca, vrijednosnih papira i sl. u sud, odnosno kod javnoga bilježnika,
3. zabrana protivniku osiguranja otuđenja ili opterećenja svoje nekretnine ili stvarnih prava koja su na nekretnini uknjižena u njegovu korist, uz zabilježbu te zabrane u zemljišnu knjigu,
4. zabrana dužniku protivnika osiguranja da dobrovoljno ispuni svoju obvezu protivniku osiguranja te zabrana protivniku osiguranja da primi ispunjenje te obveze, odnosno da raspolaže svojim tražbinama,
5. nalog banci da protivniku osiguranja ili trećoj osobi, na temelju naloga protivnika osiguranja, uskrati s dužnikova računa isplatu novčanoga iznosa za koji je određena privremena mjera.

(2) Privremenom mjerom ne stječe se založno pravo.

(3) Zabrane iz stavka 1. ovoga članka smatraju se provedenima dostavom osobi kojoj su izrečene, odnosno zemljišnoknjižnom odjelu suda.

(4) Otudjenje i opterećenje pokretnina iz stavka 1. točke 1. ovoga članka koje protivnik osiguranja obavi protivno zabrani bez pravnoga su učinka, osim ako ima mjesta primjeni pravila o zaštiti poštenoga stjecatelja.

(5) Učinak zabilježbe zabrane iz stavka 1. točke 3. ovoga članka je u tome što predlagatelj osiguranja može predložiti ovrhu radi naplate svoje tražbine kad ona postane ovršna na nekretnini uknjiženoj u zemljišnoj knjizi ili na pravu uknjiženom na nekretnini, na koje se zabrana odnosi, bez obzira na to što je poslije te zabrane treća osoba na temelju dobrovoljne raspoložbe protivnika osiguranja stekla i uknjižila u zemljišnu knjigu neko svoje pravo. Ovrhu na nekretnini, odnosno pravu uknjiženom na nekretnini predlagatelj osiguranja može predložiti izravno protiv osobe koja je uknjižena kao vlasnik nekretnine odnosno nositelj stvarnoga prava uknjiženoga na nekretnini, na temelju izvršne isprave kojom je protiv protivnika osiguranja utvrđena njegova tražbina radi osiguranja koje je zabrana zabilježena te dokaza da je osoba protiv koje se ovrha predlaže stekla vlasništvo nekretnine, odnosno pravo na nekretnini nakon zabilježbe zabrane.

(6) Učinak zabrana iz stavka 1. točke 4. i 5. ovoga članka je u tome što predlagatelj osiguranja može od dužnika protivnika osiguranja odnosno banke i druge banke tražiti u parnici naknadu štete koju su mu nanijeli postupivši protivno zabrani. Predlagatelju osiguranja pripadaju i druga prava protiv tih osoba po općim pravilima obveznoga prava o zabranjenim odnosno protupravnim radnjama.

(7) U slučaju potrebe sud može odrediti mjere propisane člankom 16. ovoga Zakona.

3. Privremene mjere radi osiguranja nenovčane tražbine

Pretpostavke za određivanje privremene mjere

Članak 349.

(1) Radi osiguranja nenovčane tražbine može se odrediti privremena mjera ako predlagatelj osiguranja učini vjerojatnim postojanje svoje tražbine, zatim:

1. ako učini vjerojatnom i opasnost da bi bez takve mjere protivnik osiguranja spriječio ili znatno otežao ostvarenje tražbine, osobito time što bi promijenio postojeće stanje stvari, ili
2. ako učini vjerojatnim da je mjera potrebna da bi se spriječilo nasilje ili nastanak nenadoknadle štete koja prijati.

(2) Odredbe članka 347. stavka 2. i 3. ovoga Zakona primjenjuju se i pri određivanju privremenih mjera radi osiguranja nenovčanih tražbina.

Vrste privremenih mjera radi osiguranja
nenovčanih tražbina

Članak 350.

(1) Radi osiguranja nenovčanih tražbina može se odrediti svaka mjera kojom se postiže svrha takva osiguranja, a osobito:

1. zabrana otuđenja i opterećenja pokretnina na koje je upravljena tražbina, njihovo oduzimanje i povjeravanje na čuvanje predlagatelju osiguranja ili trećoj osobi,
2. zabrana otuđenja i opterećenja dionica, udjela ili poslovnoga udjela na koje je upravljena tražbina, uz zabilježbu zabrane u knjigu dionica, udjela ili poslovnih udjela; a po potrebi i u sudskom upisniku; zabrana korištenja ili raspolaganja pravima po osnovi takvih dionica, udjela ili poslovnih udjela; povjeravanje dionica, udjela ili poslovnih udjela na upravu trećoj osobi; postavljanje privremene uprave društvu,
3. zabrana otuđenja i opterećenja drugih prava na koja je upravljena tražbina, uz povjeravanje uprave tim pravima trećoj osobi,
4. zabrana otuđenja i opterećenja nekretnine na koju je upravljena tražbina ili stvarnih prava upisanih na nekretnini na koja je upravljena tražbina, uz zabilježbu zabrane u zemljišnu knjigu; oduzimanje nekretnine i njezino povjeravanje na čuvanje i upravu predlagatelju osiguranja ili trećoj osobi,
5. zabrana dužniku protivnika osiguranja da protivniku osiguranja preda stvari, prenese koje pravo ili obavi koju drugu nenovčanu činidbu na koju je upravljena tražbina,
6. zabrana protivniku osiguranja da poduzima radnje koje mogu nanijeti štetu predlagatelju osiguranja te zabrana da se provedu promjene na stvarima na koje je upravljena tražbina,
7. nalog protivniku osiguranja da obavi određene radnje potrebne da bi se sačuvale pokretnine ili nekretnina ili da bi se održalo postojeće stanje stvari,
8. ovlaštenje predlagatelju osiguranja da zadrži stvari protivnika osiguranja koje se kod njega nalaze i na koje se tražbina odnosi, sve dok se parnica pravomoćno ne završi,
9. ovlaštenje predlagatelju osiguranja da sam ili preko treće osobe obavi određene radnje ili nabavi određene stvari, osobito radi uspostave prijašnjega stanja,
10. privremeno vraćanje zaposlenika na rad; plaćanje naknade za vrijeme radnoga spora, ako je to nužno za njegovo uzdržavanje i uzdržavanje osoba koje je po zakonu dužan uzdržavati.

(2) Ako je to nužno radi sprječavanja nastanka nenadoknadive ili teško nadoknadive štete, nasilja ili ako je iz drugih važnih razloga to potrebno radi osiguranja pravnoga reda, sud može odrediti mjeru kojom će privremeno urediti sporni odnos među strankama.

(3) Zabrane iz stavka 1. ovoga članka smatraju se provedenima dostavom osobi koje se tiču odnosno zemljišnoknjižnom odjelu suda ili drugom upisniku.

(4) Učinak zabilježbe zabrane iz stavka 1. točke 4. ovoga članka je u tome što se upisima obavljenim u zemljišnoj knjizi na temelju dobrovoljne raspoložbe protivnika osiguranja, nakon upisa zabilježbe zabrane, mogu steći u odnosu prema predlagatelju osiguranja kakva prava na nekretnini ili pravu na njoj upisanom samo ako predlagatelj osiguranja bude pravomoćno odbijen sa svojim zahtjevom u postupku koji je pokrenuo radi ostvarenja tražbine za čije je osiguranje zabilježba upisana. Na temelju ovršne isprave stečene u postupku koji je pokrenuo protiv protivnika osiguranja radi ostvarenja tražbine za čije je osiguranje zabilježba zabrane upisana te dokaza da je osoba koja je stekla određeno pravo na nekretnini ili pravu upisanom na nekretnini na temelju dobrovoljne raspoložbe protivnika osiguranja to pravo stekla nakon upisa zabrane, predlagatelj osiguranja može izravno protiv te osobe tražiti ovrhu radi ostvarenja svoga prava utvrđenoga ovršnom ispravom.

(5) Učinak je zabrana iz stavka 1. ovoga članka, osim one iz točke 4. ovoga članka, u tome što osobe kojima je zabrana izrečena odgovaraju predlagatelju osiguranja za štetu koju su mu

naniželi time što su, nakon dostave zabrane, postupili protivno zabrani. Osobe kojima je zabrana izrečena mogu se osloboditi svoje odgovornosti tako da polože u sud predmete na koje se zabrana odnosi ako su za to podesni, ili tako da ih predadu čuvaru ili upravitelju kojega na njihov prijedlog odredi sud.

(6) Odredbe članka 348. stavka 3. i 4. ovoga Zakona primjenjuju se na odgovarajući način i privremene mjere radi osiguranja nenovčane tražbine.

4. Zajedničke odredbe

Jamčevina umjesto privremene mjere

Članak 351.

(1) Predlagatelj jamčevine može u prijedlogu za određivanje privremene mjere ili naknadno izjaviti da se, umjesto privremene mjere, zadovoljava davanjem određene jamčevine od strane protivnika jamčevine.

(2) Davanje jamčevine umjesto privremene mjere može se odrediti i na prijedlog protivnika jamčevine. Okolnost da je protivnik jamčevine predložio davanje jamčevine ne odgađa provedbu jamčevine dok se o tom prijedlogu ne odluči.

(3) Ako protivnik jamčevine da jamčevinu, sud će obustaviti postupak i ukinuti već provedene radnje.

Jamčevina kao uvjet za određivanje privremene mjere

Članak 352.

(1) Sud može na prijedlog predlagatelja osiguranja odrediti privremenu mjeru i kad nije učinio vjerojatnim postojanje tražbine i opasnost ako prethodno, u roku koji mu je sud odredio, da osiguranje za štetu koja bi protivniku osiguranja mogla nastati određivanjem i provedbom privremene mjere. Ako predlagatelj osiguranja ne da osiguranje u određenom roku, sud će odbiti prijedlog za osiguranje.

(2) Sud može na prijedlog protivnika osiguranja, prema okolnostima slučaja, postupiti po odredbi stavka 1. ovoga članka i kad je predlagatelj osiguranja učinio vjerojatnim postojanje tražbine i opasnosti. Ako predlagatelj osiguranja ne da osiguranje u određenom roku, sud će obustaviti postupak i ukinuti provedene radnje. Okolnost da je protivnik osiguranja zatražio davanje osiguranja ne odgađa provedbu postupka osiguranja dok sud ne odluči o njegovu prijedlogu.

(3) Osiguranje se određuje do isteka roka do kojega protivnik osiguranja može u postupku osiguranja zatražiti naknadu štete.

Određivanje više privremenih mjera

Članak 353.

(1) Sud može, s obzirom na okolnosti slučaja, odrediti i više privremenih mjera, ako je to potrebno.

(2) Ako je u pojedinom slučaju moguće odrediti više privremenih mjera, sud će odrediti onu koja je najprikladnija da bi se ostvarila svrha osiguranja, a ako su sve jednako prikladne, sud će odrediti onu koja je najmanje tegobna za protivnika osiguranja.

Vrijeme za koje se određuje privremena mjera

Članak 354.

(1) U rješenju kojim se određuje privremena mjera odredit će se i trajanje te mjere, a ako je mjera određena prije podnošenja tužbe ili pokretanja kojega drugoga postupka - i rok u kojemu predlagatelj osiguranja mora podnijeti tužbu odnosno prijedlog za pokretanje drugoga postupka, radi opravdanja mjere.

(2) Sud će, na prijedlog predlagatelja osiguranja, produžiti trajanje privremene mjere, uz uvjet da se nisu promijenile okolnosti pod kojima je ta mjera određena.

(3) Prijedlog iz stavka 2. ovoga članka može se podnijeti samo prije nego što protekne vrijeme za koje je privremena mjera određena.

Pravni lijekovi

Članak 355.

(1) Protiv rješenja o prijedlogu za izdavanje privremene mjere dopuštena je žalba u roku od osam dana od dana dostavljanja rješenja. Ta žalba neće se slati protivnoj stranci na odgovor.

(2) Drugostupanjski sud dužan je donijeti i otpremiti rješenje o žalbi iz stavka 1. ovoga članka u roku od trideset dana od dana kad je primi.

(3) Tijek roka za žalbu niti žalba ne odgađaju provedbu privremene mjere.

Ukidanje privremene mjere

Članak 356.

(1) Ako predlagatelj osiguranja u određenom roku nije podnio tužbu, odnosno nije pokrenuo drugi postupak radi opravdanja privremene mjere ili je vrijeme za koje je određena privremena mjera proteklo, sud će, na prijedlog protivnika osiguranja, obustaviti postupak i ukinuti provedene radnje.

(2) Na prijedlog protivnika osiguranja postupak će se obustaviti i ukinuti provedene radnje, ako su se okolnosti zbog kojih je mjera određena kasnije promijenile tako da više nije potrebna.

Naknada štete protivniku osiguranja

Članak 357.

(1) Protivnik osiguranja ima prema predlagatelju osiguranja pravo na naknadu štete koja mu je nanesena privremenom mjerom za koju je utvrđeno da je bila neosnovana ili koju predlagatelj osiguranja nije opravdao.

(2) U tome se slučaju na odgovarajući način primjenjuju odredbe članka 333. stavka 4., 5. i 6., članka 341. i članka 342. ovoga Zakona.

Primjena odredaba o osiguranju prethodnim mjerama

Članak 358.

U postupku osiguranja privremenim mjerama na odgovarajući se način primjenjuju odredbe članka 336. stavka 3, članka 339. i članka 340. stavka 2. do 4. ovoga Zakona.

D i o č e t v r t i

EUROPSKI OVRŠNI NALOG

Glava trideset treća

POSTUPAK ZA IZDAVANJE POTVRDE O EUROPSKOM OVRŠNOM NALOGU ZA NESPORNE TRAŽBINE TE ZA ODREĐIVANJE I PROVEDBU OVRHE NA TEMELJU EUROPSKOG OVRŠNOG NALOGA

1. OPĆE ODREDBE

Područje primjene

Članak 359.

Odredbama ove glave uređuje se postupak izdavanja potvrde o europskom ovršnom nalogu za nesporne tražbine prema Uredbi (EZ) br. 805/2004. Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. godine kojom se uvodi europski ovršni nalog za nesporne tražbine (u daljnjem tekstu: Uredba) te postupak određivanja ovrhe na temelju europskoga ovršnog naloga.

2. IZDAVANJE POTVRDE O EUROPSKOM OVRŠNOM NALOGU

Nadležnost za potvrđivanje domaćih ovršnih isprava kao europskoga ovršnog naloga

Članak 360.

U Republici Hrvatskoj su za izdavanje:

- potvrde o europskom ovršnom nalogu prema odredbi članka 9. stavka 1. Uredbe,
- potvrde o ovršnosti sudske nagodbe prema odredbi članka 24. stavka 1. Uredbe,
- potvrde o ovršnosti druge javne isprave koja je ovršna u Republici Hrvatskoj prema odredbi članka 25. stavka 1. Uredbe,
- i potvrdama prema odredbama članka 6. stavka 2. i 3. Uredbe,

nadležni sudovi, upravna tijela, javni bilježnici ili pravne i fizičke osobe s javnim ovlastima koji su ovlašteni izdati ovršni otpravak domaće europske ovršne isprave o nespornim tražbinama.

Odlučivanje o zahtjevu za izdavanje potvrde

Članak 361.

(1) Potvrde prema članku 9. stavku 1., članku 24. stavku 1., članku 25. stavku 1. i članku 6. stavku 3. Uredbe izdaju se bez prethodnoga saslušanja dužnika.

(2) Tijelo ili osoba koje je izdalo potvrdu dostavit će otpravak potvrde dužniku po službenoj dužnosti.

(3) Ako sud ili upravno tijelo odbace ili odbiju zahtjev za izdavanje potvrde, podnositelj zahtjeva ima pravo žalbe protiv rješenja kojim je njegov zahtjev odbačen ili odbijen uz odgovarajuću primjenu odredaba zakona koji uređuju žalbu protiv odluke kojom je prijedlog za ovrhu (izvršenje) odbačen ili odbijen.

(4) Ako javni bilježnik nađe da nisu ispunjeni uvjeti za izdavanje potvrde iz stavka 1. ovoga članka, zahtjev za izdavanje potvrde s prijepisom odgovarajuće svoje isprave ili spisa proslijedit će općinskom sudu na čijem je području njegovo sjedište radi donošenja odluke o zahtjevu. Javni je bilježnik dužan obrazložiti zašto smatra da nisu ispunjene pretpostavke za prihvatanje zahtjeva stranke.

Ispravljanje i ukidanje potvrde

Članak 362.

(1) Zahtjev prema članku 10. stavku 1. Uredbe radi ispravljanja ili ukidanja sudske potvrde podnosi se sudu koji ju je izdao. O zahtjevu odlučuje taj sud rješenjem.

(2) Zahtjev za ispravljanje ili ukidanje javnobilježničke potvrde ili potvrde koju je donijelo upravno tijelo ili fizičke ili pravne osobe s javnim ovlastima podnosi se osobi ili tijelu koje ju je izdalo, koji su dužni proslijediti zahtjev s prijepisom svoga spisa u povodu kojega su izdali potvrdu općinskom sudu na području kojega je njihovo sjedište radi donošenja odluke.

(3) O zahtjevu za ispravak potvrde odlučuje se uz odgovarajuću primjenu odredaba članka 342. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07., 96/08., 84/08., 123/08., 57/11. i 148/11 – pročišćeni tekst). a o zahtjevu za ukidanje potvrde uz odgovarajuću primjenu odredaba članka 36. ovoga Zakona.

3. ODREĐIVANJE OVRHE NA TEMELJU EUROPSKOGA OVRŠNOG NALOGA

Ovrha na temelju europskoga ovršnog naloga

Članak 363.

Ovršna isprava koja je u nekoj drugoj državi članici Europske unije potvrđena u skladu s Uredbom kao europski ovršni nalog, ovršava se u Republici Hrvatskoj pod istim uvjetima kao

i domaća ovršna isprava, bez potrebe provedbe posebnog postupka radi priznanja te isprave i proglašenja njezine ovršnosti, odnosno bez potrebe da se o njezinu priznanju odluči kao o prethodnom pitanju.

Prijevod

Članak 364.

Kada je vjerovnik dužan prema odredbi članka 20. stavka 2. točke c) Uredbe priložiti prijevod europskoga ovršnog naloga uz prijedlog za ovrhu, taj prijevod treba biti sastavljen na hrvatskom jeziku i ovjеровljen od osobe koja je u nekoj od članica Europske unije za to ovlaštena.

Zahtjevi prema člancima 21. i 23. Uredbe

Članak 365.

(1) Za odlučivanje o prijedlogu za ovrhu na temelju europskoga ovršnog naloga, o pravnim lijekovima ovršenika protiv rješenja o ovrsi donesenog na temelju te isprave prema odredbi članka 21. Uredbe te o njegovim prijedlozima za odgodu, obustavu i ograničenje ovrhe prema odredbama članka 23. Uredbe stvarno je nadležan sud koji je za odlučivanje o tim prijedlozima, odnosno pravnim lijekovima nadležan prema odredbama članka 37. i 43. ovoga Zakona te prema članku 20. točki 6. Zakona o sudovima ("Narodne novine", broj 150/05., 16/07., 113/08., 153/09., 116/10. i 130/11.).

(2) Mjesna nadležnost suda za donošenje odluka iz stavka 1. ovoga članka određuje se po odredbama ovoga Zakona o mjesnoj nadležnosti suda u ovršnom postupku.

(3) O prijedlozima odnosno pravnim lijekovima iz stavka 1. ovoga članka sud odlučuje prema pravilima ovoga Zakona.

Obustava i ograničenje ovrhe

Članak 366.

Ovrha će se obustaviti, odnosno ograničiti prema odredbama ovoga Zakona o obustavi ovrhe (članak 72.), odnosno o ograničenju ovrhe (članak 5.) i na temelju otpravka potvrde o neovršivosti ili o ograničenju ovrhe prema članku 23. Uredbe.

Žalba nakon isteka roka, odnosno tužba zbog razloga zbog kojih se ta žalba može podnijeti

Članak 367.

Pravila o žalbi nakon isteka roka, odnosno o tužbi zbog razloga zbog kojih se ta žalba može podnijeti (članak 53. do 55.) primjenjuju se i u ovrsi na temelju europskoga ovršnog naloga.

D i o p e t i

KAZNENE ODREDBE

Prekršaji

Članak 368.

(1) Novčanom kaznom od 10.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba ako postupi protivno odredbi članka 212. stavka 3. ovoga Zakona.

(2) Novčanom kaznom od 2.000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

Posebno o prekršajima poslodavaca

Članak 369.

(1) Novčanom kaznom od 50.000,00 do 200.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna i fizička osoba kao poslodavac koji ni nakon donošenja rješenja o ovrsci, u skladu s nalogom iz ovršne isprave, ne vrati zaposlenika na rad, odnosno u službu u roku od osam dana (članak 269. stavak 1.).

(2) Kaznom od 10.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka i odgovorna osoba poslodavca pravne osobe.

Prekršaji osoba i tijela koje su dužne davati podatke o dužniku

Članak 370.

(1) Novčanom kaznom od 10.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba ako u roku od osam dana ne dostavi podatke iz članka 18. stavka 1. i 3. ovoga Zakona.

(2) Novčanom kaznom od 2.000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

(3) Novčanom kaznom od 2.000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj odgovorna osoba u tijelu ako u roku od osam dana ne dostavi podatke iz članka 18. stavka 2. ovoga Zakona.

Prekršaji ovršenikova dužnika, odnosno osobe kod koje se nalazi ovršenikova imovina

Članak 371.

(1) Novčanom kaznom od 10.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba ako se na zahtjev suda u roku od osam dana ne izjasni o činjenicama iz članka 18. stavka 4. ovoga Zakona.

(2) Novčanom kaznom od 2.000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka odgovorna osoba u pravnoj osobi iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Novčanom kaznom od 2.000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj fizička osoba ako se na zahtjev suda u roku od osam dana ne izjasni o činjenicama iz članka 18. stavka 4. ovoga Zakona.

Dio peti

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 372.

(1) Ministar nadležan za poslove pravosuđa donijet će u roku od trideset dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona:

- pravilnik iz članka 156. stavak 1.
- pravilnik iz članka 169. stavak 6.
- pravilnik iz članka 209. stavak 2.
- pravilnik iz članka 214. stavak 8.
- pravilnik iz članka 215. stavak 4.
- pravilnik iz članka 216. stavak 3.
- pravilnik iz članka 216. stavak 5.
- tarife iz članka 289. stavak 1.

(2) Ministar nadležan za poslove gospodarstva donijet će u roku od trideset dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona pravilnik iz članka 152. ovog Zakona.

(3) Podzakonski propisi iz članka 152., 156. stavak 1., 169. stavak 6., 214. stavak 8., 215. stavak 4. i 289. stavak 1. doneseni na temelju Ovršnog zakona ("Narodne novine", broj 139/10., 125/11., 150/11., 154/11., 12/12. i 70/12.) ostaju na snazi do stupanja na snagu podzakonskih propisa donesenih na temelju ovoga Zakona.

(4) Hrvatska javnobilježnička komora osnovat će u roku od trideset dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona registar iz članka 216. ovoga Zakona.

Postupci u tijeku

Članak 373.

(1) Postupci u tijeku dovršit će se po odredbama zakona koji su važili do stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka, postupci pokrenuti prije stupanja na snagu Ovršnog zakona ("Narodne novine", broj 57/96., 29/99., 42/00., 173/03., 194/03., 151/04., 88/05., 121/05. i 67/08.) obustavit će se ako ovrhovoditelj u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona ne podnese prijedlog na temelju kojeg se postupak može nastaviti.

Prestanak važenja odredaba drugih zakona

Članak 374.

Stupanjem na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Ovršni zakon ("Narodne novine", broj 139/10., 125/11., 150/11., 154/11., 12/12. i 70/12.).

Članak 375.

Ovaj Zakon objavit će se u "Narodnim novinama", a stupa na snagu 15. listopada 2012., osim odredaba članka 359. do 367. koji stupaju na snagu danom prijama Republike Hrvatske u punopravno članstvo Europske unije.

O B R A Z L O Ž E N J E

Članak 1.

Ovom osnovnom odredbom određuje se što je predmet zakona i koja su ovršna tijela nadležna za ovrhe na temelju ovršnih i vjerodostojnih isprava, kao i postupke osiguranja tražbina.

Članak 2.

Propisano je značenje pojedinih izraza kao osnovnih pojmova u postupcima ovrhe i osiguranja tražbina radi preciznosti zakonskog teksta.

Članak 3.

Određuju se pretpostavke za pokretanje ovršnog postupka i postupka osiguranja.

Članak 4.

Članak 4. propisuje sredstva i predmet ovrhe i osiguranja, što može i što ne može biti predmetom ovrhe i u odnosu na koje okolnosti se to procjenjuje.

Članak 5.

Ograničenje sredstava i predmeta ovrhe i osiguranja je propisano člankom 5, kao i raspoložive mogućnosti i njihove pravne posljedice, raspoloživi pravni lijekovi i pristojbene obveze.

Članak 6.

Ovom se odredbom izričito propisuje zaštita dostojanstva ovršenika, odnosno protivnika osiguranja.

Članak 7.

Ovom odredbom propisuje se procesno-pravni značaj podnesaka i ročišta te osnovni sadržaj spisa povodom radnji u ovršnom postupku.

Članak 8.

Odredbe članka 8. razrađuju pitanje dostave o ovršnom postupku, putem suda i javnog bilježnika.

Članak 9.

Propisuju se procesno-pravne posljedice prekida ovršnoga postupka ili postupka osiguranja, uz mogućnost nastavka toga postupka.

Članak 10.

Predložena odredba propisuje sastav suda i oblik sudskih odluka u ovršnom postupku.

Članak 11.

Člankom 11. propisani su dozvoljeni pravni lijekovi, rokovi za njihovo izjavljivanje i postupanje suda tim povodom.

Članak 12.

Revizija, ponavljanje postupka i povrat u prijašnje stanje propisani su člankom 12.

Članak 13.

Članak 13. propisuje hitnost i redosljed postupanja u ovršnom postupku.

Članak 14.

Članak 14. određuje tko prethodno snosi troškova postupka, predujmljivanje i naknadu troškova, rok za podnošenje zahtjeva i postupanje suda u svrhu osiguranja budućeg namirenja troškova postupka.

Članak 15.

Ovom odredbom propisuje se jamčevina i stvar u kojima se daje, tijela izuzeta od davanja jamčevine i postupak suda povodom jamčevine.

Članak 16.

Novčana kazna i kazna zatvora propisani su člankom 16, kao i raspon trajanja i visine kazne te uvjeti izricanja. Propisuju se uvjeti zaprječivanja kaznom, kako se kazna izvršava, oblik odluke, pravni lijek i rok za isti te pravne posljedice izjavljene žalbe.

Članak 17.

Prokazna izjava i prokazni popis imovine propisuju se člankom 17. uz uvjete u kojima se izjavljuje, sadržaj pripadajućeg popisa, postupovne odredbe povodom prijedloga za davanje prokazne izjave i prokaznog popisa imovine te odgovornosti za dane podatke.

Članak 18.

Članak 18. propisuje uvjete i dužnost davanja podataka o dužniku Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje, Ministarstvu unutarnjih poslova, Ministarstvu financija i tijelu nadležnom za katastarsku evidenciju. Obvezuje i treću osobu na davanje takvih podataka na zahtjev suda. Propisuje obvezu neobavješćavanja dužnika o traženju podataka te odgovornost za štetu tim povodom.

Članak 19.

Člankom 19. propisuje se provedba ovrhe temeljem odluke stranoga suda

Članak 20.

Člankom 20. propisani su uvjeti ovrhe na imovini strane države.

Članak 21.

Člankom 21. propisani su uvjeti primjene odredaba Zakona o parničnom postupku u postupku ovrhe i osiguranja te odgovarajuća primjena odredbi zakona koji uređuju stvarna prava i obvezne odnose, na materijalno-pravne pretpostavke i posljedice provedbe toga postupka.

Članak 22.

Člankom 22. propisane su ovršne ili vjerodostojne isprave kao osnove za određivanje ovrhe.

Članak 23.

U članku 23. definiraju su ovršne isprave.

Članak 24.

Člankom 24. definiraju se pojmovi odluka i nagodba

Članak 25.

Člankom 25. propisani su uvjeti ovršnosti sudskih i upravnih odluka.

Članak 26.

Člankom 26. propisuje se ovršnost prvostupanjskih sudskih odluka.

Članak 27.

Člankom 27. propisuje se ovršnost nagodbe.

Članak 28.

Člankom 28. propisuje se ovršnost javnobilježničke isprave.

Članak 29.

Člankom 29. propisana je podobnost ovršne isprave za ovrhu sa njezinim sadržajem.

Članak 30.

Člankom 30. propisano je određivanje i naplata zateznih kamata kao i ovlast suda da na prijedlog ovrhovoditelja odredi naplatu kamata po propisanoj stopi, što se odnosi i na troškove ovršnog postupka i osiguranja.

Članak 31.

Člankom 31. propisano je što se smatra vjerodostojnom ispravom.

Članak 32.

Člankom 32. propisuje se na čiji prijedlog i u čiju korist se određuje prijenos tražbine ili obveze i pod kojim pretpostavkama.

Članak 33.

Člankom 33. propisana je uvjetna i uzajamna obveza odnosno načini, preduvjeti i postupak njezina ostvarenja. Istom odredbom propisane su pretpostavke za utvrđivanje spornih činjenica o kojima ovisi ostvarenje uvjetne ili uzajamne obveze, kada će se smatrati da je ovrhovoditelj ispunio svoju obvezu i koji je pravni put u suprotnom.

Članak 34.

U članku 34. propisano je ostvarenje alternativne obveze ukoliko ovršenik nije izabrao i ispunio alternativnu obvezu u paricijskom roku. Ostavlja se pravo ovršeniku na izbor alternativne obveze i nakon prijedloga za ovrhu, ali ono prestaje čim se ovrhovoditelj makar djelomično namiri u skladu sa svojim prijedlogom. Određuje se i pravo na naknadu troškova ovrhovoditelja u slučaju obustave zbog ovršenikovog ispunjenja obveze drugim predmetom.

Članak 35.

Člankom 35. propisuje se alternativno ovlaštenje ovršenika, također do trenutka dok se ovrhovoditelj makar djelomično ne namiri prisilnim ispunjenjem dužne obveze, kao i pravo na naknadu troškova ovršnog postupka u slučaju obustave zbog naknadnog ispunjenja alternativne obveze.

Članak 36.

Člankom 36. propisuje se izdavanje, primjena i ukidanje sudske, arbitražne i javnobilježničke potvrde o ovršnosti.

Članak 37.

Člankom 37. propisuje se stvarna nadležnost sudova u određivanju ovrhe i u postupanju po pravnim lijekovima u određenim uvjetima.

Članak 38.

Člankom 38. propisuje se mjesna nadležnost sudova u pitanju ovrhe.

Članak 39.

Člankom 39. propisani su uvjeti koje mora sadržavati prijedlog za ovrhu kao i prijedlog za ovrhu temeljem vjerodostojne isprave.

Članak 40.

Člankom 40. propisani su uvjeti povlačenja i ograničenja prijedloga za ovrhu kao i posljedice tih radnji.

Članak 41.

Člankom 41. propisan je potrebni sadržaj rješenja o ovrsi, posebice sadržaj odluke suda. Propisano je da rješenje ne mora biti obrazloženo osim u slučajevima odbačaja ili odbijanja prijedloga za ovrhu te da se može izdati i otiskivanjem štambilja no mora sadržavati uputu o pravnom lijeku. Propisano je postupanje suda u slučaju nedostatka potvrde ovršnosti.

Članak 42.

Člankom 42. propisan je postupak dostave rješenja o ovrsi te kome se i u kojoj fazi pojedinog postupka ono dostavlja.

Članak 43.

Ovim člankom propisano je da su za provedbu ovrhe stvarno su nadležni općinski sudovi, ako zakonom nije drukčije određeno te o kojim su pitanjima i zahtjevima ovlašteni odlučivati.

Članak 44.

Ovim člankom propisani su uvjeti za ovrhu na temelju nepravomoćnoga rješenja o ovrsi sa izuzetkom glede ovrhe određene na temelju vjerodostojne isprave koja se provodi tek nakon pravomoćnosti rješenja o ovrsi.

Članak 45.

Člankom 45. propisane su granice ovrhe.

Članak 46.

Ovim člankom propisano je vrijeme kada se ovrha provodi, sa mogućnošću izuzetka u opravdanim razlozima.

Članak 47.

Člankom 47. propisan je rad sudskog ovršitelja i njegove dužnosti da obzirno postupi prigodom pretrage ovršenikova stana ili odjeće koju on nosi na sebi i prigodom poduzimanja drugih ovršnih radnji. Propisana je obveza nazočnosti dvaju punoljetnih svjedoka ili javnog bilježnika ukoliko ovršenik nije nazočan ovršnim radnjama u svom stanu, način i uvjeti provođenja ovrhe u prostoriji pravne osobe te u slučaju da je prostorija zaključana kao i dužnost sastavljanja i dostave zapisnika tom prigodom.

Članak 48.

Članak 48. određuje koje su ovlasti i mjere te koje su posljedice u slučaju ometanja sudskog izvršitelja u njegovom radu.

Članak 49.

U slučajevima nepravilnosti pri provedbi ovrhe člankom 49. propisane su mogućnosti stranaka i mjere suda.

Članak 50.

Članak 50. propisuje uvjete u kojima protiv rješenja o ovrsi ovršenik može izjaviti žalbu. Propisani su uvjeti pod kojima se u žalbi mogu iznositi nove činjenice i novi dokazi. Propisani su i žalbeni razlozi i okolnosti na koje sud pazi po službenoj dužnosti. Određeni su razlozi zbog kojih ovrhovoditelj može pobijati rješenje o ovrsi te da žalba ovršenika protiv rješenja o ovrsi ne odgađa provedbu ovrhe, ako nije drukčije određeno.

Članak 51.

Člankom 51. propisano je odlučivanje o žalbi sa odlukama koje je sud ovlašten donijeti povodom žalbe. Propisuju se i posljedične radnje i moguće radnje u postupku. Propisan je rok otpreme i donošenja drugostupanjske odluke.

Članak 52.

Članak 52. propisuje postupanje u slučaju da je žalba izjavljena iz razloga iz članka 50. stavka 1. točke 7. i točke 9. do 11. ovoga Zakona, uvjete za obustavu postupka ili za upućivanje na parnicu u povodu žalbe, sa iznimkom u slučaju dokazivanja osnovanosti navoda javnom ili javno ovjerovljenom ispravom, odnosno ako su činjenice na kojima se temelji ista žalba općepoznate ili se mogu utvrditi primjenom pravila o zakonskim predmnijevama.

Propisano je da okolnost da je ovršenik iz iznesenih razloga upućen na parnicu ili da ju je pokrenuo ne sprječava provedbu ovrhe i ostvarenje ovrhovoditeljeve tražbine, osim ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

Za slučaj da je žalba izjavljena i zbog kojeg od razloga iz članka 50. stavka 1. točke 1. do 6. i točke 8. ovoga Zakona, propisano je da će sud prvoga stupnja, ako smatra da žalba zbog njih nije osnovana (članak 55.), uputiti bez odgode presliku spisa sudu drugoga stupnja radi odlučivanja o žalbi u povodu tih razloga.

Propisan je postupak i za slučaj da ovršenik izjavi žalbu protiv rješenja o upućivanju na parnicu, u kojem će sud prvoga stupnja tu će žalbu uputiti sudu drugoga stupnja radi zajedničkog odlučivanja o toj žalbi i žalbi protiv rješenja o ovrsi. Ako je prvostupanjski sud već proslijedio presliku spisa drugostupanjskom sudu u povodu žalbe iz stavka 7. ovoga članka, o toj će okolnosti upozoriti drugostupanjski sud prigodom upućivanja preslike spisa u povodu žalbe protiv rješenja o upućivanju na parnicu.

U stavku 10. toga članka određeno je da slučaju iz stavka 4. ovoga članka ovrhovoditelj koji smatra da je ovlašten na temelju određene ovršne isprave predložiti ovrhu, može tužbom zatražiti da se to utvrdi u posebnoj parnici.

Članak 53.

U članku 53. propisani su uvjeti za izjavljivanje žalbe nakon proteka roka za žalbu i to ako ovršenik taj razlog nije mogao iz opravdanih razloga istaknuti već u roku za žalbu protiv toga rješenja, koja žalba se može se podnijeti sve do dovršetka ovršnoga postupka. Propisana je obveza isticanja žalbenih razloga i posljedična ovlast suda da žalbu odbaci ako se temelji na razlozima koje je ovršenik mogao istaknuti u prije podnesenoj žalbi. Ujedno je propisano da

navedena žalba sprječava provedbu ovrhe i ostvarenje ovrhovoditeljeve tražbine, osim ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

Članak 54.

Navedenim člankom propisuje se obveza dostave žalbe na odgovor, bez odgode ovrhovoditelju, koji se o njoj može očitovati u roku od osam dana. Propisuju se ovlasti suda pri odlučivanju nakon primitka odgovora na žalbu ili kad protekne rok za odgovor, koji će, prema okolnostima slučaja, zakazati ročište radi raspravljanja o žalbi ili će donijeti rješenje bez održavanja ročišta, osim u slučaju iz članka 55. ovoga Zakona. Rješenjem o žalbi sud će žalbu odbaciti ili prihvatiti, osim u slučaju iz članka 55. ovoga Zakona. Ako žalbu prihvati, sud prvoga stupanja ukinut će provedene radnje i obustaviti ovrhu. Osnovanost žalbe ocjenjuje se s obzirom na stanje stvari u vrijeme odlučivanja o žalbi.

Članak 55.

Ovim člankom propisuje se postupak ukoliko odluka o žalbi ovisi o utvrđivanju neke sporne činjenice, u kojem slučaju će sud će uputiti ovršenika da u roku od petnaest dana od dana pravomoćnosti toga rješenja pokrene parnicu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, osim u slučaju iz stavka 2. ovoga članka. Propisano je i ovlaštenje suda da u ovršnom postupku odluči o žalbi, ukoliko to rješenje ovisi o utvrđenju spornih činjenica čije postojanje ovršenik dokaže javnom ili javno ovjerovljenom ispravom, odnosno ako su one općepoznate ili se njihovo postojanje može utvrditi primjenom pravila o zakonskim predmnijevama. Tužbu kojom pokreće parnicu na koju je upućen ovršenik može utemeljiti samo na razlozima koje je istaknuo u žalbi u povodu koje je upućen na parnicu. Ako ovršenik u povodu naknadno podnesene žalbe nakon isteka roka bude također upućen na parnicu, dužan je razloge zbog kojih je izjavio tu žalbu istaknuti u parnici na koju je prethodno upućen ako u njoj još uvijek nije zaključena glavna rasprava. Propisano je da će sud odbaciti tužbu ako ovršenik ne postupi u skladu s navedenom odredbom. Ukoliko se pravomoćnom presudom utvrdi da ovrha nije dopuštena sud nadležan za odlučivanje o žalbi ukinut će, na prijedlog ovršenika, provedene radnje i obustaviti ovrhu.

Članak 56.

Ovaj članak propisuje uvjete pod kojima ovršenik ostvaruje pravo na povrat stečenog bez osnove i na naknadu štete u slučaju provedbe ovrhe na temelju rješenja o ovrsi protiv kojega je podnesena žalba iz članka 52. i 53. stavka 1. ovoga Zakona prije nego što se glavna rasprava u prvostupanjskom parničnom postupku zaključi. Šteta na čiju naknadu ovršenik ima pravo obuhvaća i razliku između vrijednosti unovčenog predmeta ovrhe i cijene po kojoj je on unovčen. Navedena odredba propisuje i pravo na zakonsku zateznu kamatu od kada je ovrhovoditelj neosnovano stekao novčana sredstva iz njegove imovine, odnosno od unovčenja dijelova imovine ovršenika.

Članak 57.

Slijede odredbe o pravnim lijekovima protiv rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave. Odredba članka 57. predviđa prigovor kojeg ovršenik može podnijeti protiv rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave i u kojem roku. Propisani su i razlozi za pobijanje rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave u dijelu u kojem je određena ovrha. Rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave može se u dijelu kojim je njime određena ovrha pobijati žalbom nakon proteka roka (članak 53.) iz razloga navedenih u članku 50. točki 7., 9., 10. i 11. ovoga Zakona, samo ako je činjenica na kojoj se temelji taj prigovor nastala nakon donošenja rješenja o ovrsi.

Članak 58.

Postupak u povodu prigovora protiv rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave propisuje članak 58., pa je tako određeno postupanje u slučaju da u prigovoru protiv rješenja o ovrsi donesenom na temelju vjerodostojne isprave ovršenik nije odredio u kojem dijelu pobija to rješenje, zatim u slučaju da se rješenje o ovrsi pobija u cijelosti ili samo u dijelu kojim je ovršeniku naloženo da namiri tražbinu, propisan je postupak i ako se rješenje o ovrsi pobija samo u dijelu kojim je određena ovrha, kao i posljedice prihvaćanja prigovora u tom slučaju. Propisano je i postupanje u slučaju da ovršenik pobija rješenje o ovrsi samo djelomično u dijelu kojim je njime ovršeniku naloženo da namiri ovrhovoditeljevu tražbinu. Propisano je da prigovor protiv rješenja o ovrsi mora biti obrazložen jer će u suprotnom biti odbačen, zatim razlozi zbog kojih se može tražiti ponavljanje postupka i postupanje u slučaju nenadležnosti suda.

Članak 59.

Ovim člankom propisane su pretpostavke za prigovor treće osobe, rok i posljedice podnošenja toga prigovora i obveza suda da ga dostavi ovrhovoditelju i ovršeniku i pozove ih da se u roku od osam dana očituju o prigovoru.

Članak 60.

Propisano je daljnje postupanje suda u slučaju da se ovrhovoditelj u propisanom roku ne očituje o prigovoru ili ako se jedna stranka usprotivi prigovoru, zatim u slučaju da podnositelj prigovora dokaže njegovu opravdanost pravomoćnom presudom, javnom ili javno ovjerovljenom privatnom ispravom, odnosno ako su činjenice na kojima se temelji prigovor općepoznate ili se mogu utvrditi na temelju pravila o zakonskim predmnjevanjima, ovlast podnositelja prigovora na pokretanje parnice i ovlasti treće osobe u toj parnici.

Članak 61.

Kad se ne može tražiti da se ovrha proglasi nedopuštenom propisuje članak 61. kao i izuzetke od toga traženja, te mogućnosti traženja namirenja iz iznosa dobivenoga prodajom stvari prije namirenja ovrhovoditelja i drugih osoba koje se namiruju u ovršnom postupku te prije naknade troškova ovršnoga postupka. Određuje se pravo i uvjeti zahtijevanja ustupa stvari, postupanje suda u odnosu na zahtjeve treće osobe s tim da pokretanje parnice u skladu s odredbama stavka 3. ovoga članka ne sprječava provođenje ovrhe niti namirenje ovrhovoditeljeve tražbine. Propisano je i postupanje suda u slučaju da treća osoba može dokazati svoje pravo pravomoćnom presudom, javnom ili privatnom ispravom koja ima značenje javne isprave, što ne utječe na pravo ovrhovoditelja ili ovršenika da svoja prava protiv te osobe ostvaruju u posebnoj parnici.

Članak 62.

Razloge za protuovrhu propisuje odredba članka 62. postupanje suda za slučaj da su nastupile takve stvarne ili pravne promjene da vraćanje više nije moguće, pravo na kamate i naknadu štete, rok za traženje protuovrhe i izuzetak u odnosu na parnicu te mogućnosti u slučaju da je ovršni postupak pokrenut po službenoj dužnosti.

Članak 63.

Ovaj članak propisuje postupanje suda po prijedlogu za protuovrhu i sadržaj rješenja kojim se taj prijedlog prihvaća.

Članak 64.

Ovaj članak propisuje da će sud na temelju pravomoćnoga i ovršnoga rješenja kojim je ovrhovoditelju naloženo da ovršeniku vrati ono što je ovrhom dobio, na prijedlog ovršenika, rješenjem odrediti protuovrhu, koja se provodi po odredbama ovoga Zakona.

Članak 65.

Mogućnost i uvjete za odgodu ovrhe na prijedlog ovršenika određuje odredba članka 65, ako ovršenik učini vjerojatnim da bi provedbom ovrhe trpio nenadoknadivu ili teško nadoknadivu štetu, ili ako učini vjerojatnim da je to potrebno da bi se spriječilo nasilje te ukoliko je kumulativno ostvaren koji od uvjeta iz točaka 1. do 8.

Propisano je kada će sud donijeti odluku o odgodi, mogućnost uvjetovanja odgode davanjem jamčevine i posljedice nedavanja. Propisano je da se za vrijeme odgode ovrhe neće se poduzimati radnje kojima se ona provodi te izuzeci od te odredbe kao i postupanje suda u slučaju odbijanja prijedloga za odgodu ovrhe.

Članak 66.

Članak 66. se odnosi na odgodu ovrhe na prijedlog ovrhovoditelja.

Članak 67.

O odgodi na prijedlog treće osobe te o uvjetima za takvo traženje govori odredba članka 67., uz jamčevinu i odgovarajuću primjenu odredbi o jamčevini kod odgode ovrhe na prijedlog ovršenika.

Članak 68.

Članak 68. odnosi se na davanje osiguranja umjesto odgode ovrhe.

Članak 69.

Mogućnost odgode ovrhe na temelju suglasnosti stranaka određuje članak 69., bez ispitivanja postoje li za to propisane pretpostavke.

Članak 70.

Članak 70. propisuje vrijeme na koje se ovrha odgađa te mogućnosti suda pri tom.

Članak 71.

Odredbom članka 71. propisano je kada će se odgođena ovrha nastaviti.

Članak 72.

Ovom odredbom propisuje se obustava ovrhe po službenoj dužnosti ako je ovršna isprava pravomoćno ukinuta, preinačena, poništena, stavljena izvan snage ili je na drugi način određeno da je bez učinka, odnosno ako potvrda o ovršnosti bude ukinuta, obustava u slučaju da je ovrha postala nemoguća ili se iz drugih razloga ne može provesti.

Propisano je kada će se ovrha obustaviti na prijedlog ovršenika i u kojem se roku podnosi takav prigovor. Propisano je da će se rješenjem o obustavi ovrhe ukinuti sve provedene ovršne radnje ako se time ne dira u stečena prava trećih osoba.

Članak 73.

Odredba članka 73. propisuje kada se postupak ovrhe smatra dovršenim, te obvezu suda da rješenjem utvrdi dovršenje ovrhe provedbom posljednje ovršne radnje.

Članak 74.

Predloženom odredbom određuje se opseg ovrhe radi ostvarenja novčane tražbine ovrhovoditelja.

Članak 75.

Predložena odredba izuzima od ovrhe određene stvari i prava ovršenika fizičke osobe i na taj način zaštićuje samog ovršenika.

Članak 76.

Predložena odredba izuzima od ovrhe određene stvari i prava ovršenika pravne osobe i na taj način ga zaštićuje.

Članak 77.

Predložena odredba zaštićuje ovrhovoditelja.

Članak 78.

Predložena odredba propisuje redosljed namirenja više ovrhovoditelja koji ostvaruju svoje novčane tražbine prema istom ovršeniku i na istom predmetu ovrhe.

Članak 79.

Navedena odredba propisuje mjesnu nadležnost suda kod ovrhe na nekretnini.

Članak 80.

Predloženom odredbom propisane se ovršne radnje kod ovrha na nekretnini.

Članak 81.

Odredba definira nekretninu kao predmet ovrhe.

Članak 82.

Odredba propisuje ovrhovoditeljevu obvezu podnošenja dokaza o vlasništvu nekretnine.

Članak 83.

Predložena odredba uređuje pravo ovrhovoditelja u slučaju kad se nakon stjecanja založnog prava ili prava na namirenje promijeni vlasnik nekretnine.

Članak 84.

Odredbom je uređen način zabilježbe ovrhe i pravne posljedice koje nastupaju tom zabilježbom.

Članak 85.

Predložena odredba određuje mogućnost provedbe ovrhe na nekretnini samo u jednom ovršnom postupku.

Članak 86.

Navedena odredba uređuje prava založnih vjerovnika koji nisu predložili ovrhu.

Članak 87.

Navedena odredba uređuje prava imatelja služnosti, stvarnih tereta i prava građenja.

Članak 88.

Predložena odredba propisuje pravni učinak ovrhe na nekretnini na ugovore o zakupu i najmu.

Članak 89.

Odredba propisuje obvezu suda da odredi vrijeme kad osobe zainteresirane za kupnju nekretnine mogu razgledati nekretninu i osigura putem sudskoga izvršitelja nesmetano razgledavanje nekretnine, te način postupanja suda ako se sprječava ili ometa razgledanje.

Članak 90.

Odredba uređuje ovlast suda za poduzimanje određenih mjera osiguranja nekretnine radi njezine zaštite odnosno omogućavanja nesmetane provedbe ovrhe na prijedlog ovrhovoditelja te ovrhovoditeljevu obvezu predujmljivanja sredstava potrebnih za provedbu tih mjera.

Članak 91.

Predloženom odredbom određuje se koje nekretnine su izuzete od ovrhe.

Članak 92.

Odredbom je uređen način utvrđivanja vrijednosti nekretnine.

Članak 93.

Predloženom odredbom propisuje se kojom odlukom sud utvrđuje vrijednost nekretnine.

Članak 94.

Odredba daje mogućnost određenim osobama da predlože obustavu ovrhe ako utvrđena vrijednost nekretnine ne pokriva ni djelomice iznos tražbine ovrhovoditelja. Propisuje se rok za podnošenje takvog prijedloga, okolnosti koje sud mora uzeti u obzir prilikom donošenja odluke o tom prijedlogu te tko snosi troškove postupka u slučaju obustave.

Članak 95.

Odredba uređuje donošenje zaključka o prodaji, njegov sadržaj i postupanje suda u vezi s njim.

Članak 96.

Predložena odredba propisuje da i kada osoba koja ima zakonsko ili ugovorno pravo prvokupa upisano u zemljišnoj knjizi ima prednost pred najpovoljnijim ponuditeljem.

Članak 97.

Navedena odredba propisuje dva načina prodaje nekretnine – usmena javna dražba i neposredna pogodba, postupovne odredbe od ročištu za prodaju nekretnine. Propisane su pretpostavke koje moraju biti ispunjene za prodaju neporednom pogodbom, oblik ugovora o prodaji neposrednom pogodbom i njegov učinak.

Članak 98.

Predložena odredba propisuje sadržaj uvjeta prodaje te te rok u kojemu je kupac dužan položiti kupovninu.

Članak 99.

Odredba propisuje kao pravilo da kao kupci mogu sudjelovati samo osobe koje su prethodno dale osiguranje, te kao iznimku navodi osobe koje nisu dužne dati osiguranje. Ponuditeljima čija ponuda nije prihvaćena osigurano je pravo na povrat osiguranja.

Članak 100.

Predložena odredba uređuje postupanje suda, odnosno javnog bilježnika kada na ročištu za dražbu sudjeluje samo jedan ponuditelj.

Članak 101.

Odredba propisuje tko ne može biti kupac.

Članak 102.

Predložena odredba propisuje najnižu cijenu za prodaju nekretnine, razdoblje koje mora proteći između prvog i drugog ročišta za dražbu, postupanje suda ako se nekretnina ne proda ni na drugom ročištu, kao i ovlaštenje ovrhovoditelja u tom slučaju, te da obustava ovrhe ne sprječava pokretanje novoga ovršnoga postupka radi naplate iste tražbine na istoj nekretnini.

Članak 103.

Odredba uređuje način vođenja ročišta za dražbu, obvezu donošenja pisanog rješenja o dosudi nekretnine i njegov sadržaj, obvezu objave tog rješenja na oglasnoj ploči suda, te presumpciju obavljene dostave.

Članak 104.

Predložena odredba propisuje obvezu suda da donese rješenje o dosudi nekretnine prodane neposrednom pogodbom pošto utvrdi da je udovoljeno uvjetima za pravovaljanost prodaje, obvezu njegove objave i dostave svim osobama kojima se dostavlja zaključak o prodaji te nekretnine kupcu.

Članak 105.

Odredba osigurava pravo na žalbu protiv rješenja o dosudi strankama i osobama koje su sudjelovale na dražbi kao ponuditelji.

Članak 106.

Navedena odredba uređuje obvezu polaganja kupovnine, te nastupanje određenih posljedica ako kupac u određenom roku ne položi kupovninu.

Članak 107.

Predložena odredba propisuje koji kupac je oslobođen od polaganja kupovnine i do kojeg iznosa.

Članak 108.

Odredba uređuje sadržaj rješenja o dosudi nekretnine u vezi s upisom prava vlasništva kupca, brisanjem prava i tereta, te postupanje zemljišnoknjižnog suda. Osim toga, propisano je da će sud donijeti zaključak o predaji nekretnine kupcu nakon pravomoćnosti rješenja o dosudi nekretnine i pošto kupac položi kupovninu.

Članak 109.

Predloženom odredbom propisano je kao sadržaj rješenja o dosudi nekretnine upis založnog prava ili prijenosa vlasništva radi osiguranja kredita za slučaj ako kupac radi plaćanja kupovnine treba uzeti kredit.

Članak 110.

Navedenom odredbom osigurana je zaštita prava vlasništva kupca u slučaju ukidanja ili preinake rješenja o ovrsi poslije pravomoćnosti rješenja o dosudi nekretnine

Članak 111.

Predloženom odredbom određen je trenutak namirenja vjerovnika.

Članak 112.

Odredba navodi koje se osobe namiruju iz prodajne cijene.

Članak 113.

Predložena odredba propisuje koje tražbine se prvenstveno namiruju i redoslijed njihovog namirenja.

Članak 114.

Navedena odredba sadrži ostale tražbine koje se namiruju nakon tražbina koje se prvenstveno namiruju.

Članak 115.

Odredba uređuje način određivanje visine naknade za osobne služnosti i druga prava koja prestaju prodajom.

Članak 116.

Odredba osigurava razmjerno namirenje tražbina koje imaju koje imaju isti red namirenja.

Članak 117.

Osobi koja se namiruje iz prodajne cijene osigurava se pravo na osporavanje postojanje tražbine druge osobe, njezine visine i red namirenja ako to utječe na njezino namirenje.

Članak 118.

Osobe koje osporavaju nečije pravo na namirenje iz prodajne cijene, ako svoje tvrdnje dokazuju određenim ispravama imaju mogućnost da se o osporavanju odluči sud u ovršnom postupku, a u suprotnom bit će upućeni na parnicu.

Članci 119. – 123.

Predloženim odredbama propisan je poseban način namirenja nekih tražbina (nedospjele tražbine, nedospjela tražbina povremenih primanja, tražbine uz uvjet, predbilježba založnog prava i zabilježba spora te zajedničke hipoteke).

Članak 124.

Predloženom odredbom propisan je tijek ročišta za diobu.

Članak 125.

Odredbom je propisano na koji način sud odlučuje o namirenju ovrhovoditelja i drugih osoba kojima pripada pravo na namirenje. Protiv rješenja o namirenju osigurano je pravo na žalbu strankama i svim osoba koje su polagale pravo na namirenje iz kupovnine. Žalba protiv tog rješenja odgađa isplatu.

Članak 126.

Predložena odredba osigurava kupcu brisanje prava i tereta na nekretnini upisanih u zemljišnoj knjizi ako je brisanje propustio odrediti sud u rješenju o dosudi.

Članci 127. - 129.

Odredbe uređuju pravni položaj ovršenika u vezi s nekretninom nakon njezine prodaje, odnosno gubitak prava na posjed i iseljenje.

Članci 130. - 131.

Predložene odredbe uređuju pravni položaj najmoprimca, zakupca i drugih osoba nakon prodaje nekretnine.

Članak 132.

Odredbom je propisan način ovrhe na nekretnini koja nije upisana u zemljišnu knjigu zato što ona na tom području ne postoji ili zato što je uništena ili zato što nekretnina još nije upisana u zemljišnu knjigu.

Članak 133.

Predložena odredba propisuje mjesnu nadležnost za ovrhu na pokretninama ako je poznato gdje se nalaze.

Članak 134.

Predložena odredba propisuje mjesnu nadležnost za ovrhu na pokretninama ako je nije poznato gdje se nalaze.

Članak 135.

Odredba sadrži popis pokretnina koje su izuzete od ovrhe.

Članak 136.

Predložena odredba sadrži ovršne radnje na temelju kojih se provodi ovrha na pokretninama te posljedice ako nisu navedene u prijedlogu za ovrhu.

Članak 137.

Predloženom odredbom uređen je način postupanja sudskog ovršitelja prije pristupanja pljenidbi, mogućnost odgode pljenidbe i posljedice koje će nastupiti ako ovrhovoditelj ne pristupi na ponovno zakazanu pljenidbu čime se znatno utječe na aktivno sudjelovanje ovrhovoditelja u provedbi ovrhe na pokretninama.

Članak 138.

Odredba propisuje način obavljanja pljenidbe i predmet pljenidbe.

Članak 139.

Navedena odredba uređuje obujam pljenidbenog popisa i koje se pokretnine prvenstveno namiruju.

Članak 140.

Odredba propisuje postupanje sudskog ovršitelja s popisanim pokretninama.

Članak 141.

Predloženom odredbom je radi očuvanja pokretnina propisana obveza ovrhovoditelja osigurati sve što je potrebno za njihovu urednu otpremu i smještaj pokretnina, kao i obveza sudskog ovršitelja provjeriti je li ovrhovoditelj ispunio tu svoju obvezu kao njihovo praćenje do mjesta gdje će biti smještene na čuvanje. Ako ovrhovoditelj ne osigura sve što je potrebno za otpremu i smještaj pokretnina, osim u određenim slučajevima, ovrha će se obustaviti.

Članak 142.

Odredba propisuje ovršeniku zabranu raspolaganja popisanim pokretninama koja se unosi u rješenje o ovrsi uz upozorenje ovršeniku na kaznenopravne posljedice postupanja protivno zabrani.

Članak 143.

Predložena odredba uređuje trenutak stjecanja založnog prava ovrhovoditelja na popisanim pokretninama, prednostni red ako je popis obavljen u korist više ovrhovoditelja.

Članak 144.

Odredba uređuje način postupanja suda kada se pljenidba ne može obaviti zato što ovršenik, njegov zakonski zastupnik, opunomoćenik, odrasli član ovršenikova domaćinstva ili zastupnik pravne osobe nije nazočan ili neće otvoriti prostoriju ili je prostorija zaključana, te ako se pri pljenidbi ne nađu pokretnine koje mogu biti predmet ovrhe.

Članak 145.

Predložena odredba uređuje procjenu, kao drugu ovršnu radnju u provedbi ovrhe na pokretninama, koja se obavlja istodobno s pljenidbenim popisom, osim ako se one ne povjeravaju na prodaju javnom komisionaru. Procjenu u pravilu obavlja sudski ovršitelj, ali sud može odrediti da je obavi sudski procjenitelj ili posebni vještak, dok javni komisionar obavlja procjenu pokretnina koje mu se predaju na prodaju. I sama stranka može predložiti da procjenu obavi vještak, s tim da je ako sud prihvati taj prijedlog dužna predujmiti troškove vještačenja. O tom prijedlogu sud odlučuje zaključkom.

Članak 146.

Odredba određuje da se o pljenidbenom popisu i procjeni sastavlja se zapisnik i njegov sadržaj.

Članak 147.

Predloženom odredbom propisana je iznimka od pravila da se mora obaviti pljenidbeni popis i procjena pokretnina.

Članak 148.

Odredba propisuje najkraće razdoblje koje mora proteći između dana pljenidbenog popisa i dana prodaje.

Članak 149.

Predložena odredba uređuje načine prodaje pokretnine i tko je provodi.

Članak 150.

Odredbom se propisuje najniža cijena po kojoj se pokretnine mogu prodati te posljedice ako se ne uspiju prodati. Osim toga, odredba osigurava ovršeniku pravo na povrat pokretnina ako

je ovrha obustavljena uz određene uvjete koji moraju biti ispunjeni ako se pokretnine nalaze kod javnog komisionara.

Članak 151.

Navedena odredba propisuje obveze i prava kupca, te posljedice ako kupac ne položi kupovninu. Propisan je trenutak stjecanja prava vlasništva kupca na kupljenim pokretninama i isključenje prava po osnovi odgovornosti zbog nedostataka stvari.

Članak 152.

Predložena odredba predviđa mogućnost povjeravanja prodaje pokretnina zaplijenjenih u ovršnom postupku javnom komisionaru. Uvjete za obavljanje poslova javnog komisionara utvrđuje ministar nadležan za poslove gospodarstva uz suglasnost ministra nadležnog za poslove graditeljstva i prostornog uređenja.

Članak 153.

Odredba uređuje organizaciju i provedbu poslova javnog komisionara na način da je za navedeno nadležna Hrvatska gospodarska komora, s tim da na njezin prijedlog ministarstvo nadležno za poslove gospodarstva može dozvoliti da ona poslove javnog komisionara za određeno područje ili neke od poslova javnog komisionara za određeno područje, na temelju provedenog natječaja, povjeri fizičkoj ili pravnoj osobi koja ispunjava uvjete za obavljanje poslova javnog komisionara.

Članak 154.

Odredba osigurava nadzor nad radom javnih komisionara koji provodi nadležni ured državne uprave u županiji nadležan za gospodarstvo, kao i u granicama ovlasti ovršni sudac koji vodi postupak u određenom predmetu.

Članak 155.

Predložena odredba osigurava javnom komisionaru pravo na nagradu za obavljene poslove i na naknadu troškova sukladno tarifi koju donosi ministar nadležan za poslove pravosuđa, te način njihovog namirenja. Odredba propisuje i određene obveze javnog komisionara, te njegovu odgovornost za štetu.

Članak 156.

Odredba propisuje obvezu javnog komisionara da se osigura od odgovornosti.

Članak 157.

Prema predloženoj odredbi pokretnine se otpremaju komisionaru samo na ovrhovoditeljev prijedlog koji ovrhovoditelj može staviti u prijedlogu za ovrhu ili naknadno tijekom postupka.

Članak 158.

Navedena odredba uređuje postupanje javnog komisionara s pokretninama koje su mu povjerene.

Članak 159.

Predloženom odredbom uređen je način prodaje pokretnina u slučaju kada je prodaja povjerena javnom komisionaru.

Članak 160.

Odredba uređuje postupanje javnog komisionara s kupovinom te postupanje suda u vezi s obračunom troškova i nagrade koje mu je uputio javni komisionar. Osim toga, strankama i javnom komisionaru osigurano je pravo na žalbu protiv rješenja koji je sud odobriti obračun ili naložio javnom komisionaru da razliku uplati na račun suda.

Članci 161. – 165.

Odredbama navedenih članaka uređeno je određivanje i provedba ovrhe radi naplate novčane tražbine na motornom vozilu, osobito stjecanje založnog prava, zabrana upisa promjene prava vlasništva na motornom vozilu, kao i tereta na tom vozilu na temelju raspoložbi ovršenika, bez obzira na to kad je ta raspoložba poduzeta. Propisana je dužnost ovršenika na predaju vozila nakon stjecanja založnog prava u korist ovrhovoditelja, te dužnost ovrhovoditelja da, u slučaju kada ovršenik ne postupi po nalogu iz rješenja o ovrsi, predloži i osigura daljnje postupanje u propisanom roku jer će su u suprotnom ovrha obustaviti. Također je predviđena i pomoć policije. Motorna vozila prodaju se usmenom javnom dražbom ili neposrednom pogodbom, a kupci imaju pravo na dražbi sudjelovati anonimno kao bi ih se potaknulo na kupnju.

Članci 166. i 167.

Predloženim odredbama propisan je način namirenja jednog, odnosno više ovrhovoditelja.

Članak 168.

Navedenom odredbom u postupku ovrhe na pokretninama propisana je odgovarajuća primjena odredaba o ovrsi na nekretnini.

Članci 169. i 170.

Predmetnim odredbama propisana je obveza vođenja očevidnika nekretnina i pokretnina koje se prodaju u ovršnom postupku, a kojeg vodi Hrvatska gospodarska komora. Očevidnik se vodi o svim nekretninama koje se prodaju u ovršnom postupku, kao i pokretnina ako je njihova procijenjena vrijednost veća od 50.000,00 kuna. Propisano je koje podatke sadrži očevidnik o nekretnina i pokretninama. Očevidnik je javan, a dostupnost podataka osigurana je preko internetskih stranica. Određena je obveza suda i javnog komisionara na dostavu, a Hrvatske gospodarske komore na upis podataka.

Članak 171.

Odredba sadrži pravila o određivanju mjesne nadležnosti suda za odlučivanje o prijedlogu za ovrhu na novčanoj tražbini ovršenika i za provedbu te ovrhe.

Članak 172.

Odredbom su taksativno navedena primanja koja su izuzeta od ovrhe, kao i primanja koja su izuzeta od ovrhe po posebnim propisima.

Članak 173.

Odredbom su propisana pravila o ograničenju od ovrhe na primanjima označenim u ovom članku: plaća, naknada umjesto plaće, naknada za skraćeno radno vrijeme, naknada zbog umanjenja plaće, mirovina, plaća vojnih osoba te primanja osoba u pričuvnom sastavu za vrijeme vojne službe i drugo stalno novčano primanje civilnih i vojnih osoba.

Članak 174.

Odredbom su propisane ovršne radnje kod ovrhe na novčanoj tražbini ovršenika: pljenidba i prijenos tražbine, ako Ovršnim zakonom za pojedine slučajeve nije drukčije određeno.

Članak 175.

Odredbom je propisan opseg ovrhe tako da se pljenidba i prijenos novčane tražbine može odrediti i provesti samo u iznosu koji je potreban za namirenje tražbine ovrhovoditelja, osim ako je u pitanju nedjeljiva tražbina.

Članak 176.

Odredbom je propisan učinak pljenidbe tražbine koja se provodi dostavom ovršenikovu dužniku rješenja o ovrsi kojim se ovršenikovu dužniku zabranjuje da ovršeniku ispuni novčanu tražbinu, a ovršeniku se zabranjuje da tu tražbinu naplati ili inače raspolaze njome. Pljenidba je provedena danom dostave rješenja o ovrsi ovršenikovu dužniku.

Članak 177.

Odredbom je propisan način pljenidbe tražbine zasnovane na vrijednosnom papiru. Ako je tražbina zasnovana na vrijednosnom papiru njezina pljenidba provodi se oduzimanjem vrijednosnog papira od ovršenika i njegovom predajom sudu odnosno javnom bilježniku.

Članak 178.

Odredbom članka 178. propisana je pljenidba tražbine po štednom ulogu sukladno pravilima sadržanim u posebnim propisima koje uređuju poslovanje financijskih institucija s deponentima, a koji se odnose na štedne uloge kao podvrste ugovora o depozitu, a ovom odredbom su predviđene kao predmet ovrhe.

Članak 179.

U odredbi članka 179. sadržana su pravila o založnim pravima na kamatama sukladno kojima založno pravo stečeno na tražbini po kojoj teku kamate odnosi se i na kamate koje dospijevaju nakon pljenidbe.

Članak 180.

Odredbom članka 180. propisano je određivanje prednosnog reda založnih prava više ovrhovoditelja koje se određuje prema danu primitka ovršnoga prijedloga. Ako su ovršni prijedlozi više ovrhovoditelja primljeni u sudu ili kao preporučena pošiljka predani u pošti istoga dana, založna prava imaju isti prednosni red. Tražbine s istim redom prvenstva namiruju se razmjerno, ako se ne mogu namiriti u cijelosti.

Članak 181.

Ovom odredbom propisano je postupanje suda kada ovrhovoditelj predloži očitovanje ovršenikova dužnika priznaje li i u kojem iznosu zaplijenjenu tražbinu i da li je voljan namiriti je, te je li njegova obveza da namiri tražbinu uvjetovana ispunjenjem neke druge obveze.

Članak 182.

Odredbom je propisana odgovornost dužnika koji odgovara za štetu ovrhovoditelju koju mu je nanio time što se nije očitovao, ili što se nepotpuno ili neistinito očitovao.

Članak 183.

Odredba se odnosi na pljenidbu tražbine osigurane založnim pravim upisanim u javnoj knjizi koja se provodi upisom pljenidbe u tu knjigu po službenoj dužnosti uz naznaku da je pljenidba

na temelju koje je na tražbini stečeno založno pravo određena radi namirenja tražbine ovrhovoditelja.

Članak 184.

Odredbom je određen prijenos zaplijenjene tražbine koja se na prenosi na ovrhovoditelja u skladu s njegovim prijedlogom, radi naplate ili umjesto naplate. Ovrhovoditelj je dužan već u ovršnom prijedlogu zatražiti da se tražbina na njega prenese radi naplate ili umjesto naplate, a odluku o vrsti prijenosa donosi sud rješenjem o ovrsi.

Članci 185. – 188.

Odredbe propisuju posebne uvjete za prijenos nedjeljive tražbine te određenje kada se prijenos tražbine smatra provedenim a to je dostavom ovršenikovu dužniku rješenja kojim je prijenos određen, obveze ovršenika i ovrhovoditelja, te ispunjavanje obveze ovršenikova dužnika ako položi novac kod suda odnosno javnog bilježnika.

Članak 189.

Odredbom članka 189. propisana su ovlaštenja ovrhovoditelja kada traži da se tražbina na njega prenese radi naplate. U tom slučaju ovrhovoditelj se ovlašćuje da traži od ovršenikova dužnika isplatu iznosa naznačenoga u rješenju o ovrsi ili u posebnom rješenju o prijenosu, ako je taj iznos dospio, da obavlja sve radnje koje su potrebne radi očuvanja i ostvarenja prenesene tražbine i da se koristi pravima u svezi sa zalogom koji je dan za osiguranje te tražbine.

Članak 190.

Odredba se odnosi na upis prijenosa radi naplate tražbine upisane u zemljišnoj knjizi ili drugoj javnoj knjizi u koju se upisuju prava na nekretninama, koje se vrši po službenoj dužnosti.

Članak 191.

Ako obveza ovršenikova dužnika da isplati tražbinu ovisi o obvezi ovršenika da mu preda određenu stvar koja se nalazi u posjedu ovršenika (uvjetovanost obveze ovršenikova dužnika predajom stvari) a ta je obveza utvrđena pravomoćnom presudom, sud će, na prijedlog ovrhovoditelja na koga je tražbina prenesena radi naplate, naložiti ovršeniku predaju stvari sudu radi predaje ovršenikovu dužniku.

Članak 192.

Odredbom je propisana dužnost ovrhovoditelja koji je podnio tužbu radi naplate prenesene tražbine da o pokrenutoj parnici obavijesti ovršenika, u protivnom odgovara ovršeniku za štetu koju on pretrpi zbog toga propusta.

Članak 193.

Odredbom je propisana odgovornost za štetu ovrhovoditelja koji se ne brine za naplatu prenesene tražbine, koja je time nanesena drugom vjerovniku koji ima založno ili koje drugo pravo koje se namiruje iz tražbine. Posljedično sud može, na prijedlog drugog vjerovnika ukinuti rješenje o prijenosu tražbine na neurednoga ovrhovoditelja i tražbinu prenijeti na drugoga vjerovnika.

Članak 194.

Odredba sadrži pravila o namirenju ovrhovoditelja na koga je tražbina prenesena radi naplate, odnosno ovrhovoditelja i drugih osoba čija prava prestaju provedbom ovrhe: ovrhovoditelj se

namiruje iz sredstava položenih kod suda ili javnog bilježnika, odnosno odgovarajućom primjenom odredbi o namirenju kod ovrhe na pokretninama.

Članak 195.

Odredbom članka 195. propisan je prijenos umjesto isplate.

Članci 196. – 197.

U ovim odredbama sadržane su posebne odredbe o ovrsi na plaći i drugim stalnim novčanim primanjima. Rješenjem o ovrsi na plaći određuje se pljenidba određenoga dijela (dio na kojem je ovrha dozvoljena) plaće i nalaže se poslodavcu koji ovršeniku isplaćuje plaću da novčani iznos za koji je određena ovrha isplati odnosno isplaćuje ovrhovoditelju nakon pravomoćnosti toga rješenja.

Članak 198.

U članku 198. sadržana su pravila o ovrsi kada pravo na uzdržavanje ima više osoba, a ukupni iznos njihovih tražbina prelazi dio plaće koji može biti predmet ovrhe. U tom slučaju ovrha se određuje i provodi u korist svakoga od takvih ovrhovoditelja razmjerno visini njihovih tražbina.

Članak 199.

Člankom 199. određeno je mjesto isplate: tražbine za koje nije propisano bezgotovinsko plaćanje ovrhovoditelj naplaćuje neposredno na blagajni na kojoj se ovršeniku isplaćuje plaća. Ovrhovoditelj ima pravo zahtijevati da mu se obustavljeni iznos isplaćuje poštom na adresu koju naznači ili na određeni račun kod banke, uz odbitak troškova doznake.

Članak 200.

Odredba članka 200. odnosi se na slučaj kada ovršeniku prestane rad. U tom slučaju rješenje o ovrsi djeluje i prema drugom poslodavcu s kojim ovršenik sklopi ugovor o radu ili službi i to od dana kada je tom poslodavcu dostavljeno rješenje o ovrsi. Propisana je dužnost prijašnjeg poslodavca da obavijesti sud o prestanku ugovora o radu ako mu nije poznat novi poslodavac, radi obavijesti ovrhovoditelja i pribave podataka o novom poslodavcu. Ako ovrhovoditelj u roku koji mu sud dodijeli ne dostavi podatke o novom poslodavcu, sud će ovrhu obustaviti.

Članak 201.

U članku 201. propisana je odgovornost poslodavca za propuštenu obustavu i isplatu dospjelih obroka. U slučaju kada poslodavac propusti obustavu i isplatu prema rješenju o ovrsi, ovrhovoditelj može do završetka ovršnog postupka predložiti sudu da u ovršnom postupku naloži poslodavcu isplatu svih takvih obroka. Poslodavac koji nije postupio prema rješenju o ovrsi ili je propustio dostaviti rješenje o ovrsi novom poslodavcu ili obavijestiti sud da mu nisu poznati podaci o novom poslodavcu, odgovora za štetu koju je ovrhovoditelj zbog toga pretrpio.

Članak 202.

Odredba propisuje izjavu o zapljeni po pristanku dužnika. Izjava se daje u obliku privatne isprave potvrđene kod javnog bilježnika, ima značenje pravnog posla kojim je stečeno založno ili slično pravo radi osiguranja tražbine čije se prisilno ostvarenje traži, te pravni učinak pravomoćnog rješenja o ovrsi.

Članak 203.

Člankom 203. propisana je odgovarajuća primjena odredbi o ovrsi na plaći na ovrhu na drugim stalnim novčanim primanjima ovršenika.

Članci 204. – 208.

Odredbama označenih članka propisana je ovrha na novčanoj tražbini po računu sukladno odredbama posebnog propisa koji uređuje provedbu ovrhe na novčanim sredstvima. Odredbe propisuju postupanje Financijske agencije i banaka u postupku provedbe ovrhe na novčanim sredstvima, odnosno naplate na temelju zadužnica.

Članak 209.

Odredbom članka 209. propisuje se postupak izravne naplate novčane tražbine na temelju ovršne odluke i nagodbe domaćeg suda, arbitražnog suda, upravnog tijela i obračuna poslodavca putem Financijske agencije.

Članak 210.

Člankom 210. propisana su pravna sredstva ovršenika kod izravne naplate tražbine.

Članak 211.

Odredbom članka 211. propisana je nedopuštenost nedopuštenosti sudske ovrhe, osim u slučaju ako se naplata nije mogla provesti o čemu je Financijska agencija dužna izdati posebnu potvrdu.

Članak 212.

Odredbom članka 212. propisan je način zaštite primanja koja su izuzeta od ovrhe i primanja na kojima je ovrha ograničena i to otvaranjem posebnog zaštićenog računa. Također, propisano je i postupanje Financijske agencije u slučaju obavijesti o postojanju "zaštićenih" primanja, te dužnost postupanja uplatitelja tih primanja u skladu s obavijesti Financijske agencije o postojanju tih primanja i posebnih, zaštićenih računa.

Članak 213.

Člankom 213. propisana je odgovornost Financijske agencije i banke zbog nepostupanja po rješenju o ovrsi, zadužnici ili zahtjevu za izravnu naplatu u kojem slučaju se na odgovarajući način primjenjuju odredbe o odgovornosti poslodavca za propuštenu obustavu i isplatu dospjelih obroka.

Članci 214. i 215.

Odredbe članka 214. i 215. sadrže pravila o izdavanju zadužnice i bjanko zadužnice, koje se izdaju kao private isprave potvrđene kod javnog bilježnika. Zaduznica se izdaje u jednom primjerku i ima učinak pravomoćnoga rješenja o ovrsi kojim se zapljenjuje tražbina po računu i prenosi na ovrhovoditelja. Bjanko zaduznica ima učinak pravomoćnoga rješenja o ovrsi nakon što u nju bude upisan iznos tražbine i podaci o vjerovniku.

Članak 216.

Člankom 216. propisano je osnivanje i vođenje registra zaduznica i bjanko zaduznica. Registar se osniva i vodi pri Javnobilježničkoj komori. Osnivanjem Registra onemogućiti će se moguće zlouporabe ovih instituta osiguranja tražbina ovrhovoditelja. Podaci iz registra su povjerljivi i njihova upotreba je ograničena.

Članak 217.

Predloženom odredbom uređuje se postupak provedbe ovrhe radi naplate novčane tražbine po osnovi radnog odnosa kada je ta tražbina utvrđena u bruto iznosu. U tom slučaju propisana je dužnost Porezne uprave na izdavanje potvrde o obračunu poreza, prireza i doprinosa, uključujući i doprinos za individualnu kapitaliziranu štednju, i ovrhovoditeljeva, odnosno vjerovnikova obveza na prilaganje te potvrde uz prijedlog za ovrhu, odnosno uz zahtjev za izravnu naplatu.

Članak 218.

Predloženim odredbama propisana je odgovarajuća primjena odredbi u postupcima naplate novčane tražbine.

Članak 219.

Odredba članka 219. odnosi se na određivanje mjesne nadležnosti suda za odlučivanje o ovršnom prijedlogu na ovršenikovo tražbini da mu se preda određena pokretna ili nepokretna stvar ili da mu se isporuči određena količina pokretnina i za provedbu te ovrhe, mjesno je nadležan sud na čijem se području nalaze te stvari.

Članak 220.

Odredba članka 220. odnosi se na ovršne radnje radi provedbe ovrhe iz članka 219. Ovršnog zakona.

Članak 221.

Odredba članak 221. propisuje učinak prijenosa zaplijenjene ovršenikove tražbine.

Članak 222.

Ovom odredbom odnosi se na nedospjelu ovršenikovu tražbinu i tužbu protiv ovršenikovog dužnika. U slučaju kada ovršenikova tražbina još nije dospjela, sud će naložiti predaju stvari nakon dospijea. Protiv ovršenika koji nije voljan stvari predate ovrhovoditelj može, i prije pravomoćnosti rješenja o prijenosu tražbine, tužbom zahtijevati predaju ako o obvezi predaje nema ovršnu ispravu.

Članak 223.

Odredbom članka 223. propisana je odgovarajuća primjena odredbi o ovrsi na novčanoj tražbini na ovrhu na tražbini da se predaju ili isporuče pokretnine ili da se preda nekretnina.

Članci 224. i 225.

Predloženim odredbama propisana je predaja stvari na čuvanje kada je rješenjem kojim se određuje prijenos ovršenikove tražbine sud naložio ovršenikovu dužniku da pokretnine na koje se ta tražbina odnosi preda službenoj osobi ili drugoj osobi na čuvanje. Predaja pokretnina te namirenje ovrhovoditelja obavlja se prema odredbama Ovršnog zakona o ovrsi na pokretninama.

Članci 226. i 227.

Predloženim odredbama propisana je predaja nekretnina ovrhovoditelju, prodaja nekretnine te namirenje ovrhovoditelja, prema odredbama Ovršnog zakona o ovrsi na nekretninama.

Članak 228.

Predloženom odredbom propisana je mjesna nadležnost suda kod ovrhe na dionici za koju nije izdana isprava o dionici te na udjelu odnosno poslovnom udjelu u trgovačkom društvu – sud na čijem se području nalazi sjedište dioničkog društva, odnosno drugoga trgovačkoga društva.

Članak 229.

Predloženom odredbom propisane su ovršne radnje za provedbu ovrhe na predmetu ovrhe iz članka 228.: na dionici za koju nije izdana isprava o dionici ovrha se provodi pljenidbom dionice, njezinom procjenom i prodajom te namirenjem ovrhovoditelja; na udjelu odnosno poslovnom udjelu u trgovačkom društvu ovrha se provodi pljenidbom udjela, njegovom procjenom i prodajom te nemirenjem ovrhovoditelja.

Članci 230. i 231.

Predložene odredbe određuju pljenidbu dionice, njezinu procjenu i prodaju te namirenje ovrhovoditelja.

Članak 232.

Odredbom je propisana odgovarajuća primjena odredbi o ovrsi na dionici na ovrhu na udjelu ili poslovnom udjelu u trgovačkom društvu.

Članak 233.

Predloženom odredbom propisuje se mjesna nadležnost za odlučivanje o prijedlogu za ovrhu i provedbu ovrhe na vrijednosnim papirima koji su ubilježeni na računima kod Središnjeg klirinškog depozitarnog društva ili druge za to ovlaštene osobe – sud na čijem se području nalazi prebivalište ili sjedište ovršenika u Republici Hrvatskoj, odnosno na čijem se području nalazi prebivalište ili sjedište ovrhovoditelja kada je ovršenik Republika Hrvatska ili druga pravna osoba s javnim ovlastima koje djeluju na cijelom državnom području, odnosno sud na čijem je području sjedište agencije kod koje suna računima ubilježene vrijednosnice koje su predmet ovrhe ako ovrhovoditelj nema prebivalište ili sjedište u Republici Hrvatskoj.

Članak 234.

Predloženom odredbom određuju se ovršne radnje na vrijednosnici: pljenidba vrijednosnice, njezina procjena i prodaja te namirenje ovrhovoditelja.

Članci 235. – 237.

Predložene odredbe određuju pljenidbu vrijednosnica, njihovu procjenu i prodaju te namirenje ovrhovoditelja.

Članak 238.

Odredbom je propisana odgovarajuća primjena odredbi o ovrsi na pokretninama na ovrhu na vrijednosnicama na računima kod Središnjeg klirinškog depozitarnog društva ili druge za to ovlaštene osobe.

Članci 239. i 240.

Predloženim odredbama određuje se mjesna nadležnost suda za odlučivanje o prijedlogu za ovrhu i provedbu ovrhe na patent, tehničkom unapređenju, plodouživanju ili nekom sličnom ovršenikovu pravu i za provedbu te ovrhe – sud na čijem se području nalazi prebivalište ovršenika, a ako ovršenik nema prebivalište u Republici Hrvatskoj, nadležan je sud na čijem se području nalazi boravište ovršenika. Također, propisane su ovršne radnje za provedbu

ovrhe iz članka 239. – pljenidba prava, njegovo unovčenje u skladu s odredbama o prodaji pokretnina.

Članci 241. – 245.

Predložene odredbe sadrže posebne odredbe o ovrsi na imovini pravnih osoba (nekretnine, pokretnine i prava pravne osobe koja svoju djelatnost obavlja radi stjecanja dobiti, pokretnine i prava druge pravne osobe, te opseg ovrhe na novčanim sredstvima na računu pravne osobe).

Članci 246. – 248.

Predloženim odredbama propisana je ovrha radi ostvarenja nenovčane tražbine, mjesna nadležnost suda za odlučivanje o prijedlogu za izricanje sudskih penala, izricanje sudskih penala te ovrha radi naplate dosuđenih penala.

Članci 249. – 254.

Predloženim odredbama propisana je ovrha radi predaje i isporuke pokretnina, mjesna nadležnost suda za odlučivanje o prijedlogu za ovrhu i za provedbu ovrhe, provedba ovrhe redi predaje određenih stvari koje se nalaze kod ovršenika, provedba ovrhe radi predaje određenih stvari koje se nisu mogle naći kod ovršenika niti kod treće osobe, provedba ovrhe radi isporuke zamjenljivih stvari koje se nalaze kod ovršenika ili treće osobe, provedba ovrhe kad zamjenjive stvari nisu nađene niti kod ovršenika niti kod treće osobe. Odredbama o predaji i isporuci pokretnina ne dira se u pravo ovrhovoditelja da u parnici traži od ovršenika naknadu štete koja mu je nanesena time što mu predaja odnosno isporuka stvari nije obavljena.

Članci 255. – 259.

Predloženim odredbama propisana je ovrha radi ispražnjena i predaje nekretnine, mjesna nadležnost suda za odlučivanje o prijedlogu za ovrhu i provedbu ovrhe, način provedbe ovrhe (nakon udaljenja osoba i uklanjanja stvari s te nekretnine, sudski ovršitelj predaje nekretninu u posjed ovrhovoditelju), uklanjanje pokretnina koje se, nakon što su uklonjene s nekretnine, predaju ovršeniku, a ako on nije nazočan, odraslom članu njegova kućanstva, način prodaje pokretnih stvari ako ovršenik u ostavljenom roku ne zatraži njihovu predaju i ne naknadi troškove čuvanje.

Člankom 259. propisana je ovrha radi naplate troškova postupka koju ovrhovoditelj može zatražiti u prijedlogu za ovrhu i to na ovršenikovim pokretninama koje treba ukloniti s nekretnine. Ovrha se provodi po pravilima o ovrsi na ovršenikovim pokretninama radi naplate novčane tražbine.

Članci 260. – 266.

Predloženim odredbama propisana je ovrha radi ostvarenja tražbine na radnju, trpljenje ili nečinjenje, mjesna nadležnost za odlučivanje o prijedlogu za ovrhu i provedbu ovrhe, provedba ovrhe radi ostvarenja obveze na radnju koju može obaviti i druga osoba, provedba ovrhe radi ostvarenja obveze na radnju koju može obaviti samo ovršenik, provedba ovrhe radi ostvarenja obveze na trpljenje i nečinjenje, provedba ovrhe radi uspostavljanja prijašnjega stanja.

Odredba članka 265. odnosi se na ponovno smetanje posjeda nakon što je ovrha u postupku zbog smetanja posjeda provedena. Odredbama o ovrsi radi ostvarenja tražbine na radnju, trpljenje ili nečinjenje ne dira se u pravo ovrhovoditelja da u parnici traži naknadu štete koja

mu je nanesena time što se ovršenik ponašao protivno svojoj obvezi utvrđenoj u ovršnoj ispravi.

Članci 267. – 270.

Predloženim odredbama propisana je ovrha radi vraćanja zaposlenika na rad, odnosno u službu, mjesna nadležnost suda za odlučivanje o prijedlogu za ovrhu i provedbu ovrhe – sud na čijem se području nalazi sjedište poslodavca, rok za podnošenje prijedloga, način provedbe ovrhe te ostvarivanje prava na naknadu plaće u slučaju vraćanja zaposlenika na rad.

Članci 271. – 275.

Predloženim odredbama propisana je ovrha diobom stvari, mjesna nadležnost suda za odlučivanje o prijedlogu za ovrhu i provedbu ovrhe – sud na čijem se području nalazi stvar, fizička dioba zajedničke stvari, ako je takva dioba predviđena ovršnom ispravom, dioba prodajom, određivanje načina diobe rješenjem suda, te podmirenje troškova postupka.

Članci 276. i 277.

Predloženim odredbama propisano je ostvarenje tražbine na davanje izjave volje, bezuvjetne tražbine i uvjetne tražbine.

Članak 278.

Prema prijedlogu, javni bilježnici odlučuju o prijedlogu za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave u skladu s odredbama ovoga Zakona.

Članak 279.

Određeno je da je za određivanje ovrhe mjesno je nadležan javni bilježnik čije sjedište je na području prebivališta ili sjedišta ovršenika. Ako je jednim prijedlogom za ovrhu zatražena ovrha protiv više ovršenika, a za njih ne postoji mjesna nadležnost istog javnog bilježnika, nadležan je javni bilježnik koji je mjesno nadležan za jednog od ovršenika. Prijedlog podnesen nenadležnom javnom bilježniku odbacuje se, kao i prijedlog podnesen sudu umjesto javnom bilježniku.

Članak 280.

Prema ovom članku, ovrhovoditelj može u prijedlogu za ovrhu predložiti da se ovrha odredi na jednom ili više predmeta ovrhe. Isto tako, ovrhovoditelj može u prijedlogu za ovrhu predložiti i da se ovrha radi naplate određene tražbine općenito odredi na imovini ovršenika, bez navođenja sredstva i predmeta ovrhe.

Članak 281.

U ovom članku određuje se postupanje u slučaju da javni bilježnik ocijeni da je prijedlog za ovrhu dopušten i osnovan, kao i u slučaju da to nije tako.

Članak 282.

Određuje se da ovršenik može podnijeti prigovor protiv rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnom bilježniku koji ga je izdao, kao i postupanje povodom takvog prigovora.

Članak 283.

Prema odredbi ovog članka, određuje se da će na zahtjev ovrhovoditelja javni bilježnik staviti na otpravak rješenja o ovrsi koje je donio potvrdu o njegovoj pravomoćnosti i ovršnosti ako u

roku od osam dana od isteka roka za prigovor ne primi prigovor. Određuju se i rokovi i postupanje po zahtjevu.

Članak 284.

Propisuje se mogućnost (uvjeti i način) izravnog traženja od banke izravnog namirenja tražbine za koju je određena ovrha.

Članak 285.

Prema odredbama ovog članka, na temelju pravomoćnog i ovršnog rješenja o ovrsi kojim je ovrha određena na drugom predmetu, a ne na tražbini po računu kod banke ili na stalnom novčanom primanju, ovrhovoditelj može zatražiti od nadležnog suda da provede ovrhu na tom predmetu; propisan je i odgovarajući postupak.

Članak 286.

Određuje se mogućnost pritužbe u postupku pred sudom iz članka 285. ovoga Zakona. Ovršenik može u roku od osam dana do primitka obavijesti o započinjanju provedbe ovrhe podnijeti pritužbu da je protiv rješenja o ovrsi koje je izdao javni bilježnik pravodobno podnio prigovor.

Članak 287.

Određuje se nadležnost suda.

Članak 288.

Prema ovoj odredbi, u postupku određivanja javnobilježničke ovrhe na temelju vjerodostojne isprave primjenjuju se odredbe ovoga Zakona o određivanju ovrhe na temelju vjerodostojne isprave i pravnim lijekovima protiv rješenja o ovrsi na temelju takve isprave.

Članak 289.

Određuje se pravo javnih bilježnika na nagradu i naknadu troškova.

Članak 290.

Prema predloženoj odredbi, na osiguranje tražbine prema ovom dijelu Zakona na odgovarajući se način primjenjuju odredbe ovoga Zakona o ovrsi radi ostvarenja tražbine.

Članak 291.

Kao sredstva osiguranja mogu se odrediti samo sredstva predviđena ovim ili drugim zakonom.

Članak 292.

Određuje se stvarna nadležnost.

Članak 293.

Prema prijedlogu, osiguranje nije dopušteno na stvarima i pravima koji po ovom Zakonu ne mogu biti predmet ovrhe, osim ako odredbama ovoga dijela Zakona nije drukčije određeno.

Članak 294.

Za određivanje i provedbu osiguranja po službenoj dužnosti nadležan je sud koji je nadležan po prijedlogu predlagatelja osiguranja, osim ako zakonom nije drukčije određeno.

Članak 295.

Određuje se mjesna nadležnost: za odlučivanje o prijedlogu za osiguranje novčane tražbine prisilnim zasnivanjem založnoga prava na nekretnini nadležan je sud koji vodi javnu knjigu u kojoj treba provesti upis. Za provedbu osiguranja nadležan je sud koji vodi javnu knjigu za tu nekretninu.

Članak 296.

Na osnovi ovršne isprave kojom je utvrđena novčana tražbina predlagatelj osiguranja ima pravo tražiti osiguranje te tražbine zasnivanjem založnoga prava na nekretnini protivnika osiguranja.

Članak 297.

Određuje se način zasnivanja založnog prava (na nekretnini upisanoj u zemljišnoj knjizi založno pravo zasniva se uknjižbom.)

Članak 298.

Utvrđuje se učinak uknjižbe i zabilježbe

Članak 299.

Utvrđuje se mjesna nadležnost (mjesno nadležan sud za odlučivanje o prijedlogu za osiguranje novčane tražbine predlagatelja osiguranja zasnivanjem založnoga prava na stvarima i pravima protivnika osiguranja te za provedbu osiguranja, određuje se odgovarajućom primjenom pravila ovoga Zakona o mjesnoj nadležnosti suda u ovršnim postupcima radi naplate novčane tražbine na pojedinim vrstama predmeta ovrhe.)

Članak 300.

Radi osiguranja novčane tražbine predlagatelja osiguranja stjecanjem založnoga prava na određenim predmetima osiguranja, predlagatelj osiguranja i protivnik osiguranja mogu suglasno tražiti od suda da odredi i provede u korist predlagatelja osiguranja ono što se određuje ovom odredbom.

Članak 301.

Uređuje se tijek ročišta u povodu prijedloga i sporazum stranaka.

Članak 302.

Tražbina iz članka 301. stavka 1. ovoga Zakona treba biti određena ili određiva. Određuju se i pretpostavku u tom smislu.

Članak 303.

Uređuje se način postupanja suda kod određivanja i provedbe osiguranja.

Članak 304.

Prema zakonskom prijedlogu, na osiguranje novčane tražbine zasnivanjem založnoga prava na nekretnini protivnika osiguranja, na temelju sporazuma stranaka na odgovarajući se način primjenjuju odredbe članka 297. i 298. ovoga Zakona.

Članak 305.

O provedbi osiguranja radi stjecanja založnoga prava na nekretninama koje nisu upisane u zemljišne knjige te na drugim predmetima osiguranja iz članka 300. ovoga Zakona sud će

objaviti oglas u "Narodnim novinama" i, po potrebi, u drugim sredstvima javnoga priopćavanja. Određuje se i sadržaj oglasa.

Članak 306.

Na prijedlog predlagatelja osiguranja sud će rješenjem, kad utvrdi da je sporazum stranaka iz članka 301. ovoga Zakona postao ovršan, radi namirenja osigurane novčane tražbine predlagatelja osiguranja odrediti i provesti ovrhu na predmetima protivnika osiguranja na kojima je na temelju sporazuma stranaka stečeno založno pravo, prema odredbama ovoga Zakona o ovrsi na stvarima odnosno pravima ovršenika. Rješenje iz stavka 1. ovoga članka ima važnost rješenja o ovrsi.

Članak 307.

Ovim se člankom uređuje osiguranje stjecanjem založnog prava na stvarima i pravima drugih osoba.

Članak 308.

Na način koji se iznosi u ovom članku uređuje se javnobilježničko osiguranje novčane tražbine zasnivanjem založnoga prava, kao i zasnivanje založnog prava na temelju javnobilježničke isprave.

Članak 309.

Ako dužnik, nakon sastavljanja javnobilježničkoga akta ili solemnizacije privatne isprave iz članka 308. stavka 1. ovoga Zakona, uskrati suradnju u provedbi radnji kojima bi se u smislu odredbe članka 308. stavka 2. ovoga Zakona trebalo zasnovati založno pravo, vjerovnik može na temelju tih isprava zatražiti od suda da provede radnje osiguranja. U tom se slučaju na odgovarajući način primjenjuju odredbe članka 306. ovoga Zakona.

Članak 310.

Uređuje se da se na javnobilježničko osiguranje na odgovarajući način primjenjuju odredbe članka 300. do 307. ovoga Zakona, osim odredbe stavka 1. članka 306. ovoga Zakona o rješenju o osiguranju.

Članak 311.

Javni bilježnik dužan je o svakom provedenom osiguranju u smislu odredaba ovoga odjeljka dostaviti sudu otpравak javnobilježničkoga akta ili solemnizirane privatne isprave iz članka 308. ovoga Zakona te ovjerovljene prijepise svih ostalih isprava iz svog spisa.

Članak 312.

Uređuje se mjesna nadležnost (mjesno nadležan sud za odlučivanje o prijedlogu za osiguranje novčane tražbine prijenosom vlasništva na stvari i prijenosom prava određuje se odgovarajućom primjenom odredbi ovoga Zakona o mjesnoj nadležnosti suda u ovršnim postupcima radi ostvarenja novčane tražbine na pojedinim vrstama predmeta ovrhe.)

Članak 313.

Regulira sporazum o osiguranju prijenosom vlasništva i prijenosom prava.

Članak 314.

Tražbina iz članka 313. stavka 1. ovoga Zakona treba biti određena ili određiva. Utvrđuju se i pretpostavke u tom smislu.

Članak 315.

Posebne odredbe o sporazumu o prijenosu vlasništva na nekretnini.

Članak 316.

Određuje se način stjecanja prava vlasništva na stvarima koje nisu upisane u zemljišne knjige, odnosno uopće o stjecanju prava.

Članak 317.

Predlagatelj osiguranja i protivnik osiguranja mogu se nakon sklapanja sporazuma iz članka 313. ovoga Zakona sporazumjeti, na neki od načina predviđenih za sklapanje takvog sporazuma, da preneseno vlasništvo na stvari odnosno preneseno pravo posluže kao osiguranje i za neku drugu tražbinu predlagatelja osiguranja prema protivniku osiguranja. Ovim se člankom uređuje takav naknadni sporazum.

Članak 318.

Uređuje se pravo na korištenje stvari ili vršenje određenog prava: ako sporazumom iz članka 313. stavka 1. ovoga Zakona ili naknadnim sporazumom stranaka sastavljenom u obliku javne isprave ili privatne isprave na kojoj je potpis stranaka javno ovjеровljen nije drukčije određeno, protivnik osiguranja ovlašten je i dalje koristiti stvar čije je vlasništvo preneseno na predlagatelja osiguranja, odnosno vršiti pravo koje je preneseno na predlagatelja osiguranja

Članak 319.

Predlagatelj osiguranja ovlašten je otuđiti na njega prenesenu stvar ili pravo nakon dospelosti svoje tražbine. Ako predlagatelj osiguranja prije dospelosti tražbine otuđi stvar ili pravo koji su na njega preneseni, takvo je otuđenje pravno valjano. Predlagatelj osiguranja odgovara protivniku osiguranja za štetu koju mu je takvim otuđenjem prouzročio. Predlagatelj osiguranja može unovčiti predmet osiguranja samo preko javnog bilježnika.

Članak 320.

Uređuje se način prodaje predmeta osiguranja.

Članak 321.

Pretpostavke za preuzimanje stvari u posjed.

Članak 322.

Protivnik osiguranja ovlašten je, bez pristanka predlagatelja osiguranja, prenesenu nekretninu opteretiti hipotekom u korist nekog drugog vjerovnika, osim ako zabrana opterećenja od strane protivnika osiguranja nije zabilježena u zemljišnoj knjizi na temelju odgovarajućeg sporazuma. Ovom se odredbom uređuje to pravo.

Članak 323.

Određuju se dužnosti predlagatelja osiguranja u odnosu na prenesenu tražbinu.

Članak 324.

U slučaju ovrhe ili stečaja protiv predlagatelja osiguranja predmet ovrhe ili prodaje u stečaju jest pravo koje je predlagatelj osiguranja stekao na predmetu osiguranja. U slučaju prodaje predmeta osiguranja kupac stječe pravni položaj predlagatelja osiguranja.

Članak 325.

Određuju se prava predlagatelja osiguranja u slučaju zakašnjenja protivnika osiguranja.

Članak 326.

Ako protivnik osiguranja u roku ispuni svoju obvezu prema predlagatelju osiguranja, ili ako osigurana tražbina prestane na bilo koji drugi način, osim tako što je predlagatelj osiguranja postao punopravni vlasnik stvari ili punopravni nositelj prava predlagatelj osiguranja dužan je, bez odgode, vratiti protivniku osiguranja vlasništvo stvari, odnosno pravo.

Članak 327.

Na prijenos vlasništva na stvari ili na prijenos prava radi osiguranja ne plaćaju se porez na promet, porez na dodanu vrijednost ili koji drugi porez ili javno davanje koji se inače plaćaju prigodom prijenosa vlasništva na stvari ili prijenosa prava u druge svrhe. Porezi i druga javna davanja ne plaćaju se ni u slučaju vraćanja vlasništva na stvari odnosno vraćanja prava (članak 324.). Ove odredbe se ne odnose se na sudske pristojbe koje se plaćaju za odgovarajuće upise u zemljišne knjige.

Članak 328.

Određuje se ovlaštenje i način unovčenja predmeta osiguranje na zahtjev protivnika osiguranja: nakon dospelosti osigurane tražbine unovčenje predmeta osiguranja ovlašten je tražiti i protivnik osiguranja.

Članak 329.

Odredbe ovoga Odjeljka na odgovarajući se način primjenjuju i na prijenos dionica koje nisu ubilježene na računima kod Središnjeg klirinškog depozitarnog društva, udjela odnosno poslovnih udjela u trgovačkom društvu.

Članak 330.

Odredbe članka 313. do 329. ovoga Zakona na odgovarajući se način primjenjuju i na javnobilježničko osiguranje tražbine prijenosom vlasništva na stvari, prijenosom prava odnosno prijenosom dionice, udjela ili poslovnoga udjela u trgovačkom društvu. Javnobilježnički akt ili solemnizirana privatna isprava odgovarajućega sadržaja zamjenjuje sporazum iz članka 313. stavka 1. ovoga Zakona.

Članak 331.

Uređuje se mjesna nadležnost: za odlučivanje o prijedlogu za prethodnu ovrhu i za provedbu te ovrhe mjesno je nadležan sud koji bi bio nadležan za ovrhu na temelju ovršne isprave.

Članak 332.

Radi osiguranja nenovčane ovrhe koja se ne može osigurati predbilježbom u javnoj knjizi sud može na temelju presude donesene u parničnom postupku odrediti prethodnu ovrhu ako ovrhovoditelj učini vjerojatnom opasnost da bi se zbog odgode ovrhe dok presuda ne postane ovršna ovrha onemogućila ili znatno otežala te ako da osiguranje za štetu koju bi ovršenik mogao pretrpjeti zbog takve ovrhe.

Članak 333.

Određuje se postupak u povodu prijedloga za prethodnu ovrhu, na predloženi način.

Članak 334.

Uređuje se mjesna nadležnost: za odlučivanje o prijedlogu za osiguranje prethodnom mjerom i za provedbu takve mjere mjesno je nadležan sud koji bi bio nadležan za ovrhu na temelju ovršne isprave na temelju koje je osiguranje predloženo.

Članak 335.

Određuju se pretpostavke za određivanje prethodne mjere.

Članak 336.

Smatrat će se da opasnost u smislu odredbe članka 335. ovoga Zakona postoji ako je određivanje prethodne mjere predloženo na temelju isprava koje se određuju u ovom članku.

Članak 337.

Posebno o osiguranju tražbine čiji obroci nisu dospjeli.

Članak 338.

Određuje se koje prethodne mjere sud može odrediti.

Članak 339.

U određenim slučajevima određuje se prodaja zaplijenjenih pokretnina i prijenos tražbine protivnika osiguranja, kao na primjer kod zaplijenjenih pokretnina koje su podložne brzom kvarenju ili ako postoji opasnost od znatnoga pada cijene tih stvari.

Članak 340.

Određuje se sadržaj rješenja o određivanju prethodne mjere.

Članak 341.

Određuje se kada će sud, na prijedlog protivnika osiguranja, obustaviti postupak i ukinuti provedene radnje.

Članak 342.

Ako se pretpostavke za ovrhu radi naplate osigurane tražbine ispune prije proteka vremena za koje je određena prethodna mjera, sud će, na prijedlog protivnika osiguranja, obustaviti postupak i ukinuti provedene radnje ako predlagatelj osiguranja ne podnese prijedlog za ovrhu u roku od petnaest dana od nastupanja tih uvjeta.

Članak 343.

Određuje se mjesna nadležnost (prije pokretanja parničnoga ili kojega drugoga sudskoga postupka o tražbini koja se osigurava, za odlučivanje o prijedlogu za osiguranje privremenom mjerom mjesno je nadležan sud koji bi bio nadležan za odlučivanje o prijedlogu za ovrhu. Za provedbu privremene mjere mjesno je nadležan sud koji bi bio mjesno nadležan za provedbu ovrhe.)

Članak 344.

Privremena mjera može se predložiti prije pokretanja i tijekom sudskoga ili upravnoga postupka te nakon završetka tih postupaka, sve dok ovrha ne bude provedena. U ovom se članku uređuje i sadržaj prijedloga.

Članak 345.

U ovom se članku određuje što će sud odrediti rješenjem o određivanju privremene mjere.

Članak 346.

Privremena mjera može se odrediti i radi osiguranja nedospjelih i uvjetnih tražbina. Privremena mjera nije dopuštena ako postoje uvjeti za određivanje prethodne mjere kojom se može postići ista svrha osiguranja.

Članak 347.

Određuju se pretpostavke za određivanje privremene mjere

Članak 348.

Radi osiguranja novčane tražbine može se odrediti svaka mjera kojom se postiže svrha takva osiguranja, a osobito primjerično pobrojane mjere iz ovog članka.

Članak 349.

Određuju se pretpostavke za određivanje privremene mjere.

Članak 350.

Radi osiguranja nenovčanih tražbina može se odrediti svaka mjera kojom se postiže svrha takva osiguranja, a osobito mjere primjerično pobrojane u ovom članku.

Članak 351.

Predlagatelj jamčevine može u prijedlogu za određivanje privremene mjere ili naknadno izjaviti da se, umjesto privremene mjere, zadovoljava davanjem određene jamčevine od strane protivnika jamčevine. Određuje se kada se može odrediti davanje jamčevine umjesto privremene mjere.

Članak 352.

Sud može na prijedlog predlagatelja osiguranja odrediti privremenu mjeru i kad nije učinio vjerojatnim postojanje tražbine i opasnost ako prethodno, u roku koji mu je sud odredio, da osiguranje za štetu koja bi protivniku osiguranja mogla nastati određivanjem i provedbom privremene mjere. Ako predlagatelj osiguranja ne da osiguranje u određenom roku, sud će odbiti prijedlog za osiguranje. Sud može na prijedlog protivnika osiguranja, prema okolnostima slučaja, postupiti po odredbi stavka 1. ovoga članka i kad je predlagatelj osiguranja učinio vjerojatnim postojanje tražbine i opasnosti. Ako predlagatelj osiguranja ne da osiguranje u određenom roku, sud će obustaviti postupak i ukinuti provedene radnje. Okolnost da je protivnik osiguranja zatražio davanje osiguranja ne odgađa provedbu postupka osiguranja dok sud ne odluči o njegovu prijedlogu.

Članak 353.

Sud može, s obzirom na okolnosti slučaja, odrediti i više privremenih mjera, ako je to potrebno. Ako je u pojedinom slučaju moguće odrediti više privremenih mjera, sud će odrediti onu koja je najprikladnija da bi se ostvarila svrha osiguranja, a ako su sve jednako prikladne, sud će odrediti onu koja je najmanje tegobna za protivnika osiguranja.

Članak 354.

U rješenju kojim se određuje privremena mjera odredit će se i trajanje te mjere, a ako je mjera određena prije podnošenja tužbe ili pokretanja kojega drugoga postupka - i rok u kojemu predlagatelj osiguranja mora podnijeti tužbu odnosno prijedlog za pokretanje drugoga postupka, radi opravdanja mjere.

Članak 355.

Protiv rješenja o prijedlogu za izdavanje privremene mjere dopuštena je žalba u roku od osam dana od dana dostavljanja rješenja. Ta žalba neće se slati protivnoj stranci na odgovor. Drugostupanjski sud dužan je donijeti i otpremiti rješenje o žalbi iz stavka 1. ovoga članka u roku od trideset dana od dana kad je primi.

Članak 356.

Prema ovoj odredbi, ako predlagatelj osiguranja u određenom roku nije podnio tužbu, odnosno nije pokrenuo drugi postupak radi opravdanja privremene mjere ili je vrijeme za koje je određena privremena mjera proteklo, sud će, na prijedlog protivnika osiguranja, obustaviti postupak i ukinuti provedene radnje. Isto tako, na prijedlog protivnika osiguranja postupak će se obustaviti i ukinuti provedene radnje, ako su se okolnosti zbog kojih je mjera određena kasnije promijenile tako da više nije potrebna.

Članak 357.

Protivnik osiguranja ima prema predlagatelju osiguranja pravo na naknadu štete koja mu je nanesena privremenom mjerom za koju je utvrđeno da je bila neosnovana ili koju predlagatelj osiguranja nije opravdao.

Članak 358.

U postupku osiguranja privremenim mjerama na odgovarajući se način primjenjuju odredbe članka 336. stavka 3, članka 339. i članka 340. stavka 2. do 4. ovoga Zakona.

Članci 359. – 367.

Odredbama članaka 359. – 367. na predloženi način se osiguravaju uvjeti za primjenu odredaba Uredbe broj 805/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. kojom se uvodi europski nalog za izvršenje nespornih zahtijeva (Regulation (EC) No 805/2004 of the European Parliament and of the Council of 21 April 2004 creating a European Enforcement Order for uncontested claims; v. na: http://europa.eu/legislation_summaries/justice_-freedom_security/judicial_cooperation_in_civil_matters/133190_en.htm)

Članak 368.

Određuju se novčane kazne za prekršaje u ovršnom postupku.

Članak 369.

Posebno se određuju novčane kazne za prekršaje poslodavca.

Članci 370. – 371.

Ovim člancima se određuju novčane kazne za prekršaje osoba koje su dužne davati podatke o dužniku kao i za tijela koja imaju tu dužnost.

Članci 372. – 375.

Prijelaznim i završnim odredbama propisano je donošenje podzakonskih akata, rokovi za njihovo donošenje, način postupanja s predmetima u tijeku i stupanje na snagu ovoga Zakona.

